

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

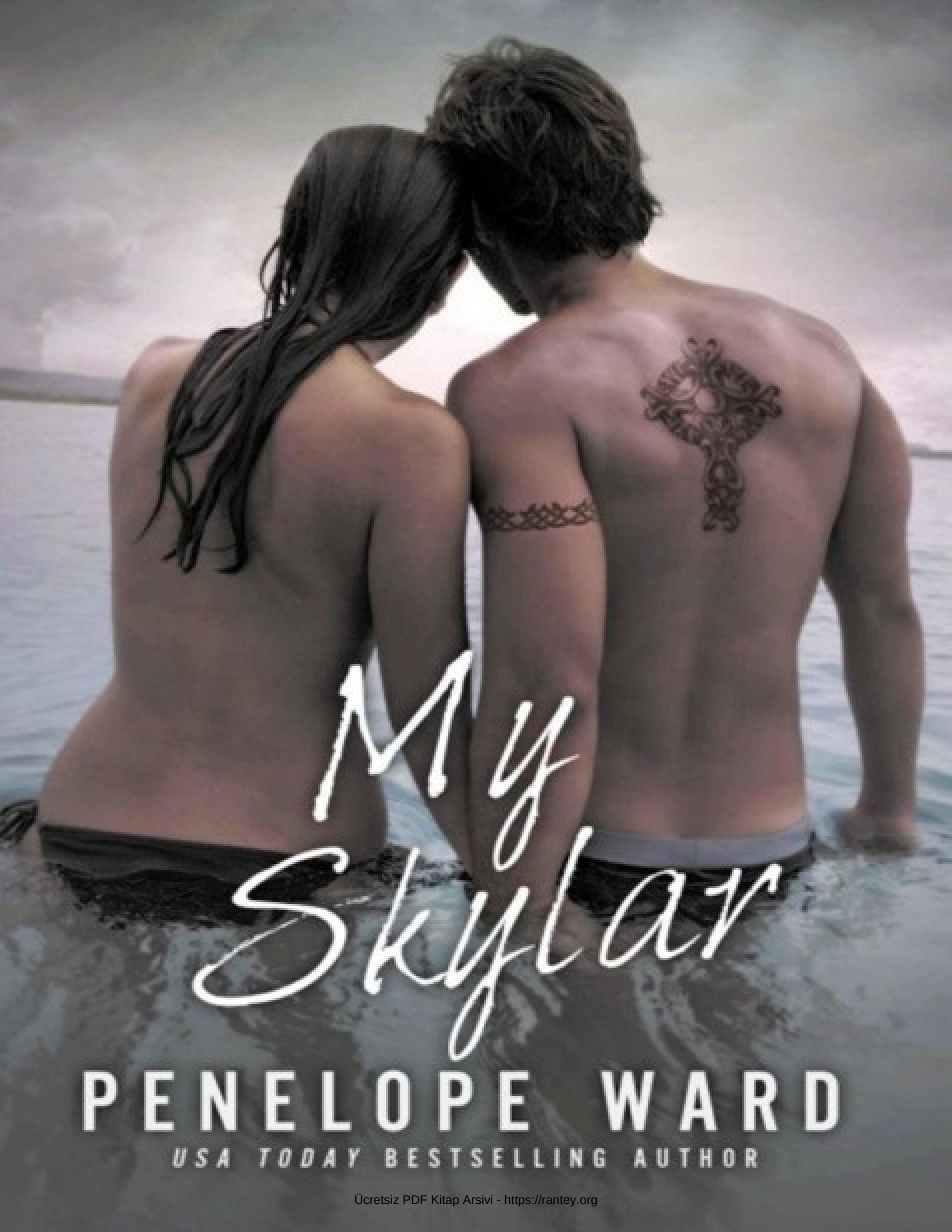
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

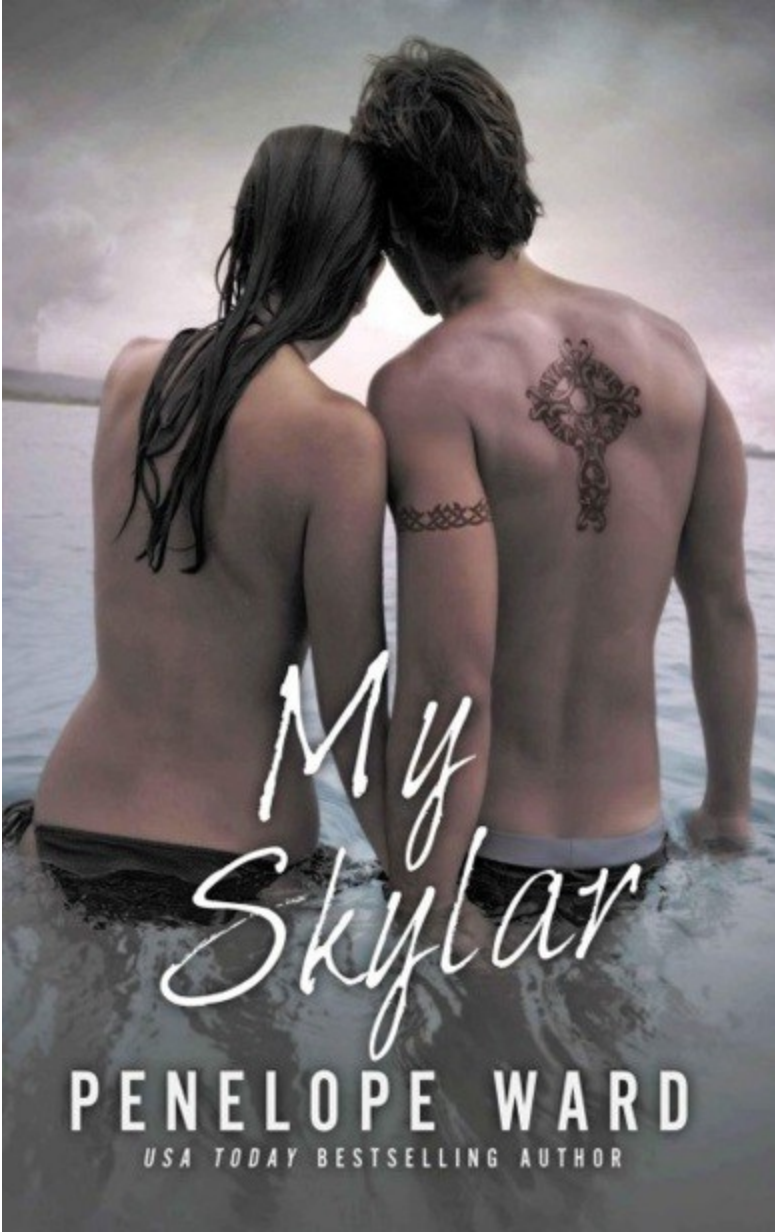
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic scene of a man and a woman from behind, standing in shallow ocean water. The woman has long dark hair and is wearing a black bikini bottom. The man has short dark hair and is wearing a grey bikini bottom. He has a large, ornate cross tattoo on his upper back and a smaller, horizontal tattoo on his left arm. The background shows a calm sea and a cloudy sky.

My Skylar

PENELOPE WARD

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

BENİM SKYLAR'IM

Penelope Ward

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Sonsöz](#)

PROLOGUE

MITCH

Skylar'ın onu izlediğinden haberi yoktu. Haftada bir kez, arabamda çaprazlama oturdum

Şimdi onunla birlikte yaşadığı sakin banliyö sokağındaki evinden. Bu bende

Bırakın buna tanık olmayı, onu başka bir adamla düşünmek bile kusmama yetiyor.

Bu nokta, park ettiğim üç noktadan biriydi ve yaşam alanını görmek için mükemmel bir açı sağlıyordu.

oda. Daha az dikkat çekmek için her hafta yer değiştirdim ve arabamın ışıkları her zaman

kapalıydı. Küçük bir dürbün işe yaradı ve bir suç ortağı olmaması dışında, filmlerde görebileceğiniz bir gözetlemeye çok benziyordu.

Akşam yemeğini kahverengi bir çantaya koyardım; genellikle bir fıstık ezmeli sandviç ve bir protein karışımı ve

Alt katta ışıklar kapanıp onun uyuduğuna işaret edene kadar bir gece geçirdim. Sonra eve, boş yatağıma gider ve rüyamda onu görmeyi umardım.

Sokağının adı Bayberry Lane'di. Burası onun hak ettiği türden bir mahalleydi: güvenli,

Pelüş ağaçlar ve mükemmel bakımlı çimlerle hizalanmış, şehrin yaklaşık iki buçuk saat dışında

Jersey'deki New York City. Büyüdüğümüz yerden bir sonraki kasabaydı ve

Her zaman sonsuza dek mutlu bir şekilde birlikte olacağımızı hayal etmiştim.

Skylar bana tek bir kelime söylemeyeli beş uzun yıl olmuştu. Bu zamanın çoğunda

eyalet dışında yaşıyordu. Sokaktaki söylentiye göre iç mimarlık okuluna gitmek için ayrılmıştı ama gerçek şu ki benden kaçıyordu.

Çünkü onun kalbini kırdım.

Ayrıldıktan birkaç yıl sonra bir adamla tanıştı. Ortak arkadaşımız Davey, bana

ve Skylar'ın başka bir adamla yuva kurması fikrinden ne kadar nefret etsem de, eğer

gerçekten mutluydu, bunu kabul etmem gerektiğini biliyordum. O uzaktayken bu çok daha kolaydı.

Buraya asla geri dönmeyeceğini düşünmüştüm. Ta ki bir gece, bildiğim dünyam

diş macunu almak için Target'a yaptığım basit bir alışveriş sırasında alt üst oldu.

Onu ilk ben fark ettim. Bir gargara şişesinin arka etiketine bakıyordu.

koridora girdi ve birkaç adım ötede durduğunu fark etmemişti.

Göğsüm daralırken kalbim çarpmaya başladı. Skylar her zaman güzel bir kızdı, ama

Hiçbir şey beni onu yetişkin bir kadın olarak görmeye hazırlayamazdı. Ben her zaman

Onu tekrar görmenin nasıl olabileceğini hayal ettim ama fiziksel ve duygusal yoğunluğum

tepki beni hazırlıksız yakaladı.

Uzun kumral saçları şimdi biraz daha koyuydu ve alçak bir at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı.

Sırtında. Üzerinde siyah-beyaz ekoseli sade bir yün palto vardı ve kalın bir kemerle sarılmıştı.

Küçük belinin etrafında. Çok daha uzun görünüyordu, ama aşağıya baktığımda bunun nedeninin

yüksek topuklu çizmeler giyiyordu.

Hâlâ dönüp beni fark etmemişti ve göğsüm sıkışmış, boğazım düğümlenmiş bir halde öylece bakakaldım.

ona bakarak, o uzaklaşmadan önce sessizce bir şeyler söylemem için kendimi zorladım. Söyleyeceğim kelime

duyulabilirdi. "Skylar."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, sanki kalbim uzun zamandır ilk kez yeniden atmaya başladı.

beş yıl. İçimde ne kadar ölü olduğumu fark etmemi sağladı.

Küçük bir adım geri attı ve şok içinde göğsü inip kalktı. Bu sadece

Şehirden ayrılmadan önce ilk kez göz göze gelmiştik ama ben çok farklı görünüyordum.

Birkaç yıl önce, depresyonun doruk noktasındayken, hayal kırıklıklarımı kendimden çıkarmaya başladım.

ve artık günlük bir rutin haline gelen sıkı bir egzersiz rejimine başladım. Yani, daha büyüktüm

ve muhtemelen geride bıraktığı üniversiteli çocuktan biraz daha korkutucu.

Ne kadar sertleştiğimin yarısını bile bilmiyordu, daha çok içimde. O ise

Diğer yandan, benim yıpranmış kot pantolonlu kaba görünüşüme kıyasla narin ve sofistike görünüyordu.

ve kirli, bej bir inşaat ceket.

Orada suskun bir şekilde durmuş, parmak eklemlerimdeki dövmeli harflere bakıyordu. O asla

beni dövmelerle tanıyordu.

Bir şey söyle Skylar. Herhangi bir şey.

Sonra koridorun sonunda bir erkek sesi duydum. "Hadi Sky. Bütün gün bekleyemem."

Gökyüzü. Kimse ona Sky demezdi. Bu lakaptan nefret ederdi. Ve adam ona karşı kısa konuşuyordu. I

ne seçtiği kelimelerden ne de kafamı çevirmeden önce gördüğüm yüz ifadesinden hoşlanmadım,

Diş macunu seçkisine bakıyormuş gibi yapıyorum.

Fokur fokur kaynıyordum. *Onu*. Onu tanıımıyordum bile ve onu yok etmek istiyordum. Tek bildiğim, istediğim tek şeyin onda olduğuydu.

Sadece erkek arkadaşı olduğunu tahmin edebildiğim adama doğru döndü. "Ben... Özür dilerim.

Hemen geliyorum." Sesi gergin ve karmakarışık, o soğukkanlı ve kendinden emin haline hiç benzemiyordu.

Bir zamanlar tanıdığım ve sevdiğim Skylar. Onu *hâlâ* seviyordum. En iyi arkadaşım, uzun yıllar boyunca benim için dünyadaki en önemli kişiydi... ben bizi mahvetmeden önce.

Topuklarının benden uzaklaştığını duyduğumda yüzüm hala başka tarafa dönüktü ve

Bu ani yokluk, daha yeni uzak tutmayı öğrendiğim tanıdık ve dayanılmaz bir özlemin geri dönüşünü tetiklerken, bedeninin beni terk ettiğini *hissettim*.

Belirsiz bir süre aynı yerde kaldım ve boş gözlerle raflara baktım.

Yıllardır gömmeye çalıştığım tüm duygular yeniden tüm gücüyle üzerime aktı.

Sonunda hareket ettiğimde, onu sırada ödeme yapmak için beklerken gördüm. Erkek arkadaşı

arabada bekliyordu çünkü görünürde yoktu.

Bırak onu Mitch.

Neredeyse yapıyordum... ta ki görene kadar.

Skylar elini gözlerine götürdü ve gözyaşlarını silmeye başladı. Arkasına baktı

Kimsenin izlemediğinden emin olmak için omzunu silkti ve onun hemen diğer tarafında olduğumu fark etmedi.

Birkaç kayıt bir derginin arkasına saklanmıştı. Kalbim patlayacakmış gibi hissediyordum. O

Ağlıyordu ve bunun benim yüzümden olduğunu biliyordum. Acıtması gerekirdi ama bunun yerine beni canlandırdı.

Hâlâ bir şeyler hissediyordu.

Üzüntü mü, nefret mi, yoksa bir parça sevgi mi, bilmiyordum. Ama her şey

kayıtsızlıktan daha iyidir. Kendimi Skylar'ın sonsuza dek gittiğine ikna etmişim.

Ama bana karşı olan duyguları çoktan dağılmış olmalıydı. Hiçbir zaman hayatıma devam edememişim.

ama şimdiye kadar aramızda olanları geride bırakmış olabileceğini düşündüm.

Gözlerini tekrar silerken daha fazlasını öğrenmem gerektiğini biliyordum. Tek bilmem gereken

mutluydu. Öyle görünmediği kesindi ve bu beni kızdırdı. Bunca zaman uzak durmuştum.

onun için hiç savaşmadım, çünkü onun daha iyi durumda olduğunu düşünüyordum. Asla affedemeyecek olsa bile

Kendi akıl sağlığım için Skylar'ın iyi olduğunu bilmem gerekiyordu.

İşte takip etme böyle ortaya çıktı, gerçi ben buna *izlemek* demeyi seviyordum; bu biraz daha az ürkütücüydü.

Hava buz gibiydi ama arabayı çalıştırmak dikkat çekeceği için kaloriferler kapalı kaldı.

kendi kendime. Burada olmamalıydım ama gerçek şu ki, onun yanında olmak bana evimden daha yakın geliyordu.

Her yerde.

Bu gece yalnızdı ve bu geceler benim en sevdiğim gecelerdi. Kanepede oturur ve kitap okurdu ya da

televizyon izlerdi. Bazen televizyon izlerken kendi kendine yüksek sesle gülerdi. Televizyona bakarken

Ardından gelen kalıcı gülümseme benim için en iyi meditasyon biçimiydi. Skylar gülümsediğinde

ve bakması daha sakinleştirici bir şey yoktu. Onu görmek benim için önemliydi.

Gülümseme. Bu, onu tamamen silmediğim anlamına geliyordu.

Öte yandan, *o* etraftayken gergin görünüyordu. O geceler, daha fazla zaman harcadı

temizlik ya da yemek yapardı, asla rahatlamazdı. Çok tartışılırdı ve bir keresinde, onu yakalayıp özür dilercesine öpmesiyle sonuçlandı. Her ne kadar kendimi yaşayabileceğim şeylere hazırlamaya çalışmış olsam da

Bunu yapmaya karar verdiğimde tanık olmak, izlemek gerçekten çok acı vericiydi. Tanrıya şükür bitti.

Orada. Daha fazlası için burada kalmazdım. Orası kesin. Şurada göster
Nokta.

Bu gece kitap okuyordu. Dürbünümle onun dalgın ifadesini inceledim.

Bacaklarını örgü bir battaniyeye sarmış, kitabına odaklanmıştı. Birkaç
kavanoz yakmıştı.

Sehpanın üzerinde mumlar vardı ve bir lamba yanıyordu. Kırmızı çerçeveli
gözlüğünün içinde çok tatlıydı.

okuma gözlüğü. Ne zaman gözlüğe ihtiyaç duymaya başladığını merak
ettim ve sonra bu düşüncemden vazgeçtim.

çünkü kaçırdığım diğer tüm şeyleri merak etmeme neden oldu.

O kitap okurken ona sarılmak ve burnum kitapta uyuyakalmak için her
şeyimi verirdim.

boynunun kıvrımı. Karanlık ve soğuk arabamda otururken bunu düşünmek
bile içimi ısıttı. I

neden bazı geceler eve gelmediğini anlayamıyordum. Her gece evde
olacağıma eminim.

Skylar benim olsaydı.

Ben camdan ona bakmaya devam ederken uğuldayan bir rüzgâr arabamı
salladı. Göz kapakları

ağırlaştı ve yavaşça sıkıca kapanmalarını dikkatle izledim. Yatakta
uyuyakalmıştı.

Kanepe.

İçimi çekip başımı koltuğa yasladığımda nefesimi görebiliyordum.

gece için ayrılma zamanıydı. Ondan her ayrılmak zorunda kaldığımda kalbim acıyordu. Ama ben

İhtiyacım olan şeyi, yani onun mutlu ve güvende olduğuna dair güvenceyi alana kadar gelmeye devam edecektim.

Gelecek haftaya kadar Skylar'ım.

Anahtarı kontağa taktım ve motor duraksadığında arabayı çalıştırmak için çevirdim. Düşünüyorum da

hiçbir şey olmadı, aynı şey olduğunda hemen ikinci kez çevirdim.

Lütfen! O kadar yer varken burada olmaz.

Boktan bir araba getirdiğim için başıma bu geldi. Gerçekten güzel bir kamyonetim vardı, ama çok büyüktü ve

sessiz sokakta çok fazla dikkat çekebilirdi. Bu araba eski bir Corvette'ti.

Eğlence için satın aldım, ara sıra üzerinde çalıştım ama çoğunlukla annemin garajında kaldı.

Arabayı çalıştırmayı üçüncü kez denedikten sonra bagajımdan bir el feneri ve kit çıkardım ve kapıyı açtım.

Kaput. Akü bitmemişti, bu yüzden onu çalıştırabilmek umuduyla bazı kablolarla oynadım.

Çalıştır. Tekrar marşa bastığımda, hala kımıldamıyordu. Tekrar tekrar kontağı çevirdim, pompaladım

Ayağım gazda, Skylar uyanıp beni fark etmeden önce buradan çıkabilmek için dua ediyordum.

Bir mola verdim ve hayal kırıklığı içinde başımı direksiyona vurdum.
Yaklaşık beş dakika sonra

dakikalar sonra, arabamı terk edip birkaç dakikalık yolu yürümeden önce son bir kez denemeye karar verdim.

Dondurucu soğukta kilometrelerce eve.

Bu sefer kontağı çevirirken gaza daha sert bastım ve dehşet içinde kaldım.

araba büyük bir gürültüyle geri tepti.

Siktir!

Eşyalarımı alıp gitmem gerekiyordu. Şimdi. *Git!*

Arabadan çıktım ve kilitlemek için döndüğümde bir kapının patlayarak açılma sesi geldi ve

ayak sesleri arkamdaki kaldırımı kazıyor.

"Burada her şey yolunda mı?"

Vücudum dondu. Sırtım ona dönüktü. Başımda bir başlık vardı, bu yüzden yüzümü göremiyordu.

Ben. Bunu açıkladığı için ona neredeyse kızacaktım çünkü onun bildiği kadarıyla ben bir seri katil olabilirdim.

Katil. Ama Skylar her zaman kendi iyiliğı için çok büyük toplara sahipti.

İki seçeneğim vardı: Başımı eğerek kaçmak ya da arkamı dönüp onunla yüzleşmek. Ama ben nasıl

Bunu açıklayabilir misin?

Arkamı dönüp kapüşonumu çıkardığımda kalbim ağzıma gelmiş gibi hissettim. "Skylar...

Benim."

ON BEŞ YIL ÖNCE

BÖLÜM 1

MITCH

O gün oyun parkına gitmeyi gerçekten istemiyordum. Büyükanнем bunun iyi bir fikir olacağını düşündü.

çünkü geldiğimden beri video oyunları oynamaktan başka bir şey yapmamıştım.

Dün.

Yazın büyükanнемde kalıyordum çünkü annemle babam sürekli kavga ediyorlardı.

ve annem artık buna şahit olmamı istemiyordu. Bana söylediği bahane şuydu.

büyükanнемin yalnız olduğunu ve onunla yaşamamı istediğini söyledi, ama ben daha iyisini biliyordum.

Evde işler gerçekten kötüydü. Bazı geceler babam eve gelmiyordu ve ben korkuyordum.

geri dönecek bir şey kalmayacaktı.

"Haydi, Mitch. Belki yeni çocuklarla tanışmak keyfinizi yerine getirir."

Büyükannemin eski, bej Camry'sinin arka koltuğuna istemeye istemeye oturdum. "Gram, I love

Sen. Ama bütün yaz burada kalmak istemiyorum. Birkaç hafta içinde eve gitmek istiyorum."

"Tatlım, biliyorum. Ama seninkilerin halletmesi gereken bazı şeyler var. Ayrıca, ben

En yakışıklı torunumla kaliteli zaman geçirmek için bütün yıl bekledim." Bana gülümsedi.

dikiz aynasından.

"Ben senin *tek* torunumum." Yolculuğun geri kalanında pencereden dışarı bakmadan önce ona yarım bir gülümseme sundum.

Büyükanne arabayı oyun parkına çekti. "Sen git ve oyna. Ben burada oturuyor olacağım.

"Bana ihtiyacın olursa arabada örgü örüyorum."

Çoktan kararımı vermiştim, mutsuz olmaya devam edecektim. Yani, diğer çocuklar

birbirimizi kovaladık, top oynadık ya da kaya duvarına tırmandık, ben parkta yürüdüm ve

kendimi aksiyondan en uzaktaki banka yerleştirdim. Taşınabilir video oyunumu

Diğer çocukların çığlıklarını ve ısılıklarını bastırmaya çalışarak gömleğimin içindeki oyuncağı çıkardım.

Kolumda bir şaplak hissettim. "Tag! Sen osun!"

Başım sıkıntıyla yavaşça kalktı. İki uzun saç örgüsü olan sıska bir kız

Onu kovalamam için beni kışkırtıyordu. Aptalca bir gülümsemeyle arkasına baktı ama kısa süre sonra

hala yerimden kıpırdamadığımı fark ettim.

Video oyunu oynamaya devam ettiğim yere geri döndü. "O sensin dedim. Sen

beni kovalaması gerekiyordu."

Birkaç saniye ona baktım. "Bugün hiç havamda değilim."

Yere baktı, sonra yanıma oturdu ve fısıldadı, "O zaman, şu an bunu yapmak için iyi bir zaman değil.

ayakkabında bok olduğunu söyle." Bok yiyormuş gibi sırtıttı ve ağzını kapattı

kahkahalar içinde.

Ayağımı kaldırdım. "Kahretsin."

"Bu dili kullanmamalısın."

Köpek kakasını temizlemek için ayağımı çimlere sürterken alaycı bir şekilde "Affedersiniz: *bok*," diye bağırdım.

Başını öne eğdi. "Neden böyle bir pisliksin ki?" "Oh, sen

'pislik' diyebiliyorsun ama ben 'bok' diyemiyor muyum?"

Sorumu duymazdan geldi. "Şuraya gitmelisin. Orada açabileceğin bir fiskiye var.

ayakkabını temizle."

Hayal kırıklığı içinde inledim, fiskiyeye doğru yürüdüm ve ayakkabımın altını fiskiye'nin altına soktum.

geri kalanımı ıslatmamaya dikkat ederek suya girdim. Arkamı dönüp geri yürüdüğümde, kız

kayboldu. Video oyun cihazım da öyle.

"Kahretsin!" Yani... *Kahretsin!* Neredeydi?

"Bunu mu arıyordun?"

Arkamı döndüğümde kızın alaycı bir ifadeyle önümde salladığını gördüm.

"Onu bana geri ver!"

"Bak bakalım benden alabilecek misin?"

Onu almak için ileri atıldım ve o da hızla kaçmaya başladı.

Kıkırdıyordu. "A-ha! Birdenbire kovalamaca mı oynamak istiyorsun,

ha?" Peşinden koştum ve "Ver onu bana!" diye bağırdım.

Şarkı söyler gibi bir sesle benimle alay etti. "Bahse girerim beni yakalayamazsın!"

Parkın etrafında dakikalarca daireler çizerek koştuk. Saç örgüleri havada sallanıyordu. O

benim için çok hızlıydı ve ona yetişemedim. Bir noktada, depar atıp onu yere düşürdüm.

Yerde. "Oof!"

Ben cihazı çekiştirirken o ölümcül bir şekilde tutuyordu. "Hadi ama. Vazgeç!"

Gülmeye devam etti, bundan biraz fazla zevk alıyordu. Bir şeyler düşünmem gerekiyordu, ben de

onu gıdıklamaya başladım. Histerikleşti ve durmam için yalvardı. Sonunda ben de gülmeye başladım. Şimdiye kadar beni en son ne zaman gerçekten güldüren bir şey olduğunu hatırlamıyordum bile.

Daha fazla dayanamayınca bıkkınlıkla cihazı bana uzattı. "Sen kazandın. Sen kazandın.

kazan."

İkimiz de oflayıp puflayarak yere uzandık. "Çok eğleneliydi," dedi. Gülümsemesi onu aydınlattı

bütün yüzünü kaplamıştı ve bu bulaşıcıydı.

"Evet... aslında öyleydi."

Şeker gibi kokuyordu ve dili muhtemelen lolipoptan dolayı kırmızıydı.

"Ben Skylar."

"Ben Mitch."

Sonra bir kadın sesi duydum. "Skylar! Hadi tatlım. Eve gitmeliyiz. Çorbam var.

ocakta kaynıyor."

Yerden zıplayarak kalktı. "Şey... hoşça kal, Mitch."

"Hey-" Bir şey söylemeye başladım ama ben söyleyemeden kaçtı. O gidene kadar onu izledim.

Gözden uzakta.

Skylar. Hah.

Bana endişelerimi unutturdu, sadece birkaç dakikalığına yaşadığımı hissettirdi ve

Sonra o gitti. Garip bir kayıp duygusu hissettim. Onu bir daha görebilecek miydim? Neden bu kadar önemliydi?

Neden hala gülümsüyordum?

Bir süre yerde kaldıktan sonra güneşin batmaya başladığını fark ettim. Geri yürüdüm.

Büyükannemin arabasına gitmiş, orada ördüğü kazağa bakıyordu.

"Hey, büyükanne."

"Eğlendin mi tatlım?"

Cevap vermeden önce düşündüm. "Evet."

"Güzel. Skylar Seymour'la tanıştığını

gördüm." "Ha? Evet... ne... sen... onu tanıyor musun?"

"Tabii ki. Tam karşımda oturuyor."

Jackpot.

BÖLÜM 2

SKYLAR

Mitch Nichols'ın sevdiğim yönü: Babamın en sevdiği dizideki Dr. Spock gibi sivri kulakları vardı,

Star Trek. Atıştırmalık olarak ketçap paketlerini emmeyi severdi. Ve bana Skylar derdi, Sky değil.

Mitch Nichols'tan nefret ettiğim şey: Ağustos sonunda gitmiş olacaktı. O yaz, iki kısa ay içinde, sahip olduğum en iyi arkadaş oldu.

Oyun alanındaki kovalamacamızın ertesı günü, arabanın altına sıkıştırılmış bir kağıt parçası buldum.

n kapı. *Koşabilirsin, ama bakalım nasıl basket atacaksın. Saat üçte n tarafta buluşalım.*

Bykannesı Bayan Mazza'nın evinin önünde, eskiden kendisine ait olan bir basketbol potası vardı.

Oğlu küçükken. Saat 2:45'te pencerenin önünde oturup Mitch'in dışarı çıkmasını bekledim.

Tam zamanında ortaya çıktı, topu kaldırımında sektirdi ve ben de caddeyi koşarak geçtim.

Mitch hiçbir şey söylemedi, ben etrafta koşarken yüzünde bir sırtışla top sürmeye devam etti.

onu. Aniden bana pas verdiğinde top neredeyse beni yere seriyordu. şut çektim ve ıskaladı.

onun eğlencesine. Topu aldı, garaj yolunun en uzak ucuna kadar sektirdi, sonra döndü ve potaya attı.

"Etkileyici," dedim.

"Teşekkür ederim."

Ben etrafında koşarken Mitch'in topu zıplattığı yaklaşık yirmi dakikadan sonra

işleri biraz karıştırmak. "Hadi bir oyun oynayalım."

Kolunun altına sıkıştırđıėı topla bana doğru yaklaştı. Tüylü kahverengi saçları rüzgârda dalgalanıyordu.

Rüzgar. "Yaptığımız şeyin bu olduğunu sanıyordum."

"Hayır. Bu senin gösterişin. Anladım. Benden daha iyi basketbol oynuyorsun. Aman ne önemli."

Kıkırdadı. "Pekâlâ. Ne yapmak istiyorsun o zaman?"

Bu konu üzerinde birkaç saniye düşündüm ve bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek için mükemmel bir yol buldum

Özellikle de dün onu neyin yediğini. İddiaya girerim ki, bunun onunla bir ilgisi vardı.

neden yaz için burada olduğunu. Orada kesinlikle bir hikâye vardı. Birçok yaz geçmişti.

büyükannesini ziyaret etmeden. Onu fark ederdim.

"Burada potaya yakın bir yerden başlayacağız ve sırayla atış yapacağız. Eğer ıskalarsam, bana sorabilirsin

İstediğin her şeyi sorabilirsin ve ben de dürüstçe cevap vermek zorundayım. Eğer kaçırsan, ben de aynısını yapacağım. O zaman

daha da zorlaştırmak için her seferinde biraz

daha geri çekil." "Ama her seferinde

başaracağım," dedi.

"O zaman bu oyunla ilgili hiçbir sorunun olmamalı, ukala."

En azından bir kez atışı kaçıracığına güveniyordum. Saklayacak bir şeyim yoktu ve bu bir kazançtı-

Tek bir soru sorabilmem için bir kez bile hata yapmadığı sürece benim için kazançlı bir durumdu.

Omuzlarını silkti. "Pekala."

İlk şutu ben attım ve top doğrudan çembere gitti.

Mitch de aynısını yaptı.

Sırayla basket atmaya devam ettik, ilk ıskalayan ben olana kadar başarılı bir şekilde basket attık.

"Aha!" diye güldü Mitch. "Bakalım... ne bilmek istiyorum?" Çenesini kaşıdı ve

dudaklarını büzdü. "Dün parkta... Kim olduğumu biliyor muydun?"

Başımı salladım. "Bayan Mazza'nın torunu olduğunu evinde asılı olan resimlerden biliyordum.

Bu yüzden o şekilde ayrıldım. Nasıl olsa seni tekrar göreceğimi

biliyordum." Anlayışla başını salladı. "Güzel."

Topu ona uzattım ve çemberden bir adım daha uzaklaşarak elimle

aynısını yap. "Git."

Tabii ki başardı ve topu bana verdi. Yine

kaçırdım.

"Pekala, Skylar...hmm. En utanç verici anın neydi?"

Bulutsuz, mavi gökyüzüne baktım. "Bir keresinde sınıfta arkadaşım Angie'ye gülmeye başladım ve

yanlışlıkla herkesin önünde yüksek sesle gaz çıkardı."

Mitch'in ağzı açık kaldı. "Bunu itiraf ettiğine inanamıyorum!"

"Birbirimize dürüst olacağımızı söylemiştik! *Dürüst olmak gerekirse* bu benim en utanç verici anımdı.

hayat."

"Bu oldukça kötü."

"Hayır. Kötü olan herkesin Angie olduğunu düşünmesi ve benim de buna inanmalarına izin vermem."

Bu itirafıma güldük, ta ki ben topu Mitch'e verene ve o da şutunu atana kadar... ve

Bayan.

Sersemce bir aşağı bir yukarı zıpladım. "Evet!"

"O osuruk hikyesi beni yoldan çıkardı!" Mitch dudaklarını yaladı ve yere baktı

yenilgiyle başını salladı. "Tamam, ver onu bana."

Büyük, mavi gözlerine baktım ve sordum: "Bu yaz gerçekten neden buradasın ve neden

dn bu kadar kızgın

mıydın?" "Bu iki soru

demek."

"Ama cevap aynı mı?"

Mitch hemen bir şey söylemedi, sadece bana baktı.

"şu anda evde işler pek iyi gitmiyor. Eminim ki ailem

Boşanma. Artık kavgalara şahit olmamı istemiyorlardı. Yani...evet."

"Benim ailem de boşandı."

Gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Evet. İki yıldır."

Mitch bir şeyler düşünüyor gibiydi. Sonra bana döndü. "Sen hiç hissediyorum..." Tereddüt etti. "Boş

ver." "Ne? Ne hissettim mi?"

"Ailenizi öğrendiğinizde, dünyanız sona eriyormuş gibi hissettiniz mi? artık geleceği hayal edemiyor musun?"

Mitch'le düşündüğümünden çok daha fazla ortak noktamız varmış gibi görünüyordu. "Evet.

bazen böyle. Çok zordu. Ben tek çocuğum ve ailem benim tek ailem. biliyor musun?"

"Ben de tek çocuğum. Sanırım bu yüzden onları korumak benim sorumluluğummuş gibi hissediyorum.

birlikte. Ya da daha kötüsü, bazen düşünüyorum da belki de ben var olmasaydım, onlar bunları yaşamayacaklardı.

sorunlar."

Oynadığımız oyunun artık bir önemi kalmamıştı. Şimdi sadece konuşuyorduk.

Mitch'in ön merdivenlerine doğru ilerledik. Basketbol topu çimlerin üzerine yuvarlandı.

"Doğmayı sen istemedin, Mitch. Bunun senin hatan olmadığını biliyorsun, değil mi? Eskiden ben de senin gibi düşünürdüm.

başlangıçta ailemle. Ama bir süre sonra bunun gerçekten benimle bir ilgisi olmadığını anladım. Ve dürüst olmak gerekirse, şimdi ikisi de daha mutlu görünüyor."

"Neden boşandılar?"

Kıkırdadım. "Annemin Diane teyzeme babamın onu içinde tutamadığını söylediğini duydum.

Pantolonunu. Ama hâlâ ne olduğunu bulamadım. Sen biliyor musun,

Mitch?" Yüzü kıpkırmızı oldu. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Onu dürttüm. "Evet."

İkimiz de gülmeye başladık.

"Sana söyleyemem." İçini çekti, merdivenlerin kenarındaki çalıları düşüncesizce karıştırdı

bana doğru dönmeden önce. "Dün gerçekten o kadar perişan mı görünüyordum? Bu kadar belli miydi?"

"Sayılır...evet."

"Kaç yaşındasın sen?" diye sordu. "On.

Sen kaç yaşındasın?"

"On bir. On yaşından çok daha büyük görünüyorsun."

"Annem yaşlı bir ruhum olduğunu söyler. Bende de böyle bir şey var. ESP gibi bir şey. Belirli

Sanki onların duygularını hissedebiliyorum. Bazen zor oluyor çünkü her zaman hissetmek istemiyorum. Ama seni gördüğümde bir şeylerin ters gittiğini hissettim ve senin üzüntünü de hissettim."

"Vay canına. Şu anda ne hissediyorum?" "Şu anda üzgün değilsin."

Ağzı geniş bir gülümsemeye dönüşmeden önce bir süre bana baktı. "Haklısın. Ben artık."

O gece Bayan Mazza beni spagetti yemeğine davet etti. Mitch'in odasında oynamama izin verdi.

Bir süre sonra bana yaptığı çizgi romanları gösterdi. Hepsini o yapmıştı. illüstrasyonları ve altyazıları kendisi yaptı. O yaz her gün birlikte takıldık.

Her öğleden sonra saat tam üçte potada buluşur ve oyunumuzu oynardık. Yüzlercesinden sonra

Kaçırdığımız atışların ardından birbirimiz hakkında neredeyse her şeyi öğrenmeye başladık: sevdiklerimizi, sevmediklerimizi, utanç verici gerçekler ve korkular.

Ağustos ayının ortalarında bir gün en büyük korkumun beklediğimden daha erken gerçekleştiği ortaya çıktı,

Mitch'in Long Island'a dönmesine iki hafta kala kapı çalındı.

Kapıyı açtığımda Mitch suratsız görünüyordu, saçları Yankees şapkasının altında toplanmıştı.

"Skylar, babam geldi. Beni eve götürüyor. Az önce bütün eşyalarımı toplattı. Benim

Ebeveynler burada ne kadar kalmam gerektiği konusunda anlaşılamadılar ve sanırım onun dediği oldu.

onunla git."

Enayi yumruğu gibi hissettirdi. "Şimdi mi? Şu veda partisi olayını yapacaktık ve ben hala

sana hediyeni vermedim ve-"

"Biliyorum. Gerçekten çok üzgünüm. Gitmek istemiyorum. Başta buraya gelmek istememiştim.

Ama seninle tanıştığımdan beri, keşke sonsuza kadar

kalabilsem diyorum." "İçeri gelebilir misin?"

"Arabada bekliyor."

Arabanın kornası çaldı ve Mitch arkasını döndü. "Bana bir saniye ver baba. Tanrım."

Çılgına dönmüştüm. "Gitmeni istemiyorum, Mitch."

Sesindeki ton kalbimi kırdı. "Geri döndüğümde her şeyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Evde. Keşke yanımda sen olsaydın. Her zaman her konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyorsun."

"İrtibatı koparmayacak mısın? Ailene ne olduğunu bana bildirir misin?"

"Yapacağım."

Gözlerimde yaşlar oluştuğunu hissettim. "Şimdi ne

yapacağız?" Sesi alçaktı. "Sanırım vedalaşacağız."

İlk gözyaşı damlası düşerken "İstemiyorum," dedim.

Ceketinin içine uzandı ve kolunun altına sıkıştırdığı büyük bir zarfı çıkardı.

"Al bakalım,

Sana bir şey yapmıştım. Yaz sonunda sana verecektim. Sonra aç, tamam mı?"

Gözyaşları içinde başımı salladım, "Tamam."

Korna tekrar çaldı. "Mitch! Trafiğin yoğun olduğu saatlere denk gelmek istemiyorum."

Mitch eğildi ve beni kucakladı. Sıcak gözyaşları yanağımdan onunkilere aktı.

Omuz.

Burnunu çekti ama ağlamak üzere olup olmadığını anlayamadım.

"Teşekkür ederim Skylar." "Ne için?"

"İhtiyacım olduğunda bana düşünecek mutlu bir şey verdiğiniz için."

Arabaya binip uzaklaşmadan önce söylediği son şey buydu.

Yüzü

Araba gözden kaybolmadan önce son bir kez el sallarken kasketinin altından zorlukla görülebiliyordu.

Güneşin parıltısına doğru.

Annemin rüzgâr çanları esintiyle sallanırken ben boş sokağa ve karşı tarafa bakıyordum.

bizim ıssız basketbol sahamız. Yıkılmışım.

Zarfı doğruca odama götürdüm. İçinde yaptığı çizgi romanlardan biri vardı. Ama bu

bir tanesi farklıydı. Karakterler bizdik. Kitabın adı *S&M'in Maceraları*'ydı. (Bunun alternatif anlamı yıllar sonra aklıma gelecekti.) S'nin iki uzun saç örgüsü vardı, uçabiliyordu ve başka özel güçleri vardı. M, Yankees şapkası takan sıradan bir çocuktü. M sürekli

Bela ve S onu çeşitli durumlarda zarardan kurtaracaktı. Kitabı *şöyle* bitirmişti

Devam edin.

O günden sonra ondan bir daha haber almadım.

Takip eden beş yıl içinde, Yankees şapkalı ve büyük mavi gözlü çocuk

Kalbimin içinde sakladığım güzel bir anıdan başka bir şey değil.

Bu süre zarfında Bayan Mazza Florida'ya taşındı ve evi yeni kiracılara kiralandı.

Bunun Mitch Nichols'ı bir daha göremeyeceğim anlamına geldiğini düşündüm.

Ancak hayat sürprizlerle doludur ve çizgi romanın sonunda söz verildiği gibi, hikayemiz bitmekten çok uzaktı.

BÖLÜM 3

SKYLAR

"Angie, o şey olmadan hiçbir yere gidemiyor musun?"

Tıkla. Flash.

En iyi arkadaşım Angie, SLR fotoğraf makinesini boynuna asmadan evden çıkmazdı.

Boyun. Bazen insanlar bizim basınla birlikte olduğumuzu düşünüyorlardı.

"Şaka mı yapıyorsun? Burası fotoğraf çektiirmek için bulunmaz bir yer," dedi.

Angie tuhaftı ama iyi bir arkadaştı. Bir insanın enerjisini algılayabildiğim için

Gerçekten samimi olmadıkça biriyle bağ kurmak benim için çok zordu.
Ben her zaman

ve kalbinizle güvenebileceğiniz çok az insan vardı.

Angie'nin vücudunda kötü bir kemik yoktu ve sürekli tıkırtı kadar sinir bozucu

fotoğraf çekti, çünkü hayatın sunduğu her şeyi gerçekten takdir ederdi,
asla

Beklenmeyeni yakalama fırsatını kaçırmak istemezdim. Her ne kadar utanç verici olsa da

"kameralı kız "ın diğer yarısı olarak tanınıyordu.

İnsanlar ne düşündü.

Bu gece lisede kardeşlik partisine eşdeğer bir partideydik. Angie ve ben St.

Clare's, tamamen kızlardan oluşan bir Katolik okulu. Bu yüzden, kız erkek kaynaşması için devlet okulu öğrencilerinin düzenlediği partilere güvenmek zorundaydık.

Marcus West'in partilerinde her zaman çok tatlı, yaşça büyük oğlanlar olurdu.

Arkadaşım devasa kamerasıyla ineklik yapmasaydı gerçekten yardımcı olabilirdi.

Tıkla. Flash.

"Şunu gördünüz mü? O sarhoş çocuk merdivenlerde bayıldı. Ben çektim."

"Annie Liebovitz gurur duyardı, Ang."

Marcus üçüncü sınıftaydı ve Angie'nin ağabeyinin arkadaşıydı, bu yüzden her zaman

Ailesi gittiğinde verdiği partiler. Annemlere, bir gün

Alışveriş merkezi, yani dokuzda çıkmamız gerekiyor.

Hiç içki içmezdik. Vahşi şeylerin etrafında olmayı sevdiğimiz kadar, ikimiz de oldukça iyiydik.

Başımız dik olsun ve kendimizi asla istismar edilebileceğimiz durumlara sokmayalım.

of.

Bu parti de diğerleriyle aynıydı. Kimsenin dokunmadığı soğuk yiyecekler.

mutfaktaki bir adada otururdu. Bir odada bir grup çocuk esrar içiyordu. Bir odada

Bir diğeri, aptalca bir içki oyunu olurdu. Ana yaşam alanında, Marcus

iPod'u bir hoparlöre bağılıydı ve insanlar ya dans ediyor ya da koltuklarda öpüşüyordu.

Ve tabii ki, bu insanlardan bazıları Tanrı bilir ne yapmak için üst kata çıkacaktı.

Angie ve ben çoğunlukla oturma odasında durup insanları izledik. Hiçbiri iyi değildi-

büyük çocuklar bize hiç yaklaşmadı, ama bir yerde yeterince uzun süre takılırsak, kaçınılmaz olarak

Bira kokan sarhoş bir çocuk yanıma gelir, kolunu bana dolar ve bana biraz

Aptalca bir tavlama cümlesi.

Bu gece "Hayatım boyunca neredeydin?" oldu. "Senden

kaçıyordum," dedim kolunun altından kayarken.

Bir noktada Angie beni yalnız bıraktı ve ben de tuvaleti bulmaya gittim. Sağ tarafta bir tane vardı.

Mutfak. Kapıyı açtığımda içeride bir erkek ve bir kız öpüşüyordu, ben de hemen kapattım.

Başka bir tane bulmak için üst kata çıktığımda, koridorda öpüşen başka bir çiftin yanından geçtim.

gözlerimi devirip banyoya girdim.

Yüzüme biraz su çarptım ve gitmeye hazır olduğuma karar verdim. Burada kendimi iyi hissetmiyordum.

ve eve, yatağıma gitmek istedim.

Dışarı çıkarken, aynı adam ve kıza yaklaştım.

ağzı onunkinin üzerinde gezinirken onu duvara yapıştırdı.

Onları geçtikten hemen sonra adamın Yankees şapkası taktığı aklıma geldi. Düşündüm ki

Ta ki merdivenlerden inerken kızın "Mitch, burada kalamayız. Yatak odalarından birine gidelim."

Mitch mi? Yankees şapkası takıyordu ve adı Mitch miydi? Şansı neydi ki?

İçimdeki huzursuzluğa rağmen merdivenlerden inmeye devam ettim. Bu benim Mitch'im olamazdı çünkü o buralarda yaşamıyordu. Ama aynı zamanda yüzünü de görememiştim. Yine de bu bir tesadüf olmalıydı. *Değil mi?*

İçki ve ot kokusu sıcak ve kalabalık yaşam alanındaki havayı doyuruyordu.

Angie şimdi odanın köşesinde, yaklaşık bir metre boyunda bir adamla mutlu bir şekilde konuşuyordu.

Uzun boylu. Normalde onun için çok heyecanlanırdım ama gitmek istedim.

Tek başıma otururken Mitch adındaki adamı aklımdan çıkaramıyordum. Her geçen dakika,

merakım arttı. Düşüncesizce merdivenlerden yukarı çıkarken kelebekler uçuşmaya başladı.

Koridorun sonundaki kapı aralıktı. Oraya doğru yürürken kalbim küt küt atıyordu,

içeri baktım ve beyzbol şapkalı adamı yatakta kızla birlikte yatarken gördüm, hala tamamen giyinikti. Ne yapacağımı bilemedim ama o olmadığını teyit etmem gerektiğini hissettim. Onun o olmadığını

bu gece uyuyamazdım.

Bir gece lambası dışında oda karanlıktı, bu yüzden yüz hatlarını görmek imkansızdı. Kim

çıkmaları için ne kadar beklemem gerektiğini biliyor muydum? Ve sonra, nasıl açıklayacaktım

Odanın dışında bir sürüngen gibi durmak mı?

Aşağıya indim, Angie hâlâ aynı köşede uzun boylu bir adamla konuşuyordu.

"Angie, bir konuda yardımına ihtiyacım var."

Yeni arkadaşını işaret etti. "Skylar, bu Cody."

Yüzüne bakmak için başımı kaldırdım. "Selam, Cody. Onu bir dakikalığına çalabilir miyim?"

"Elbette. Burada bekleyeceğim," dedi. Sesi bir erkek için şaşırtıcı derecede yüksek ve gelişmemişti

Ergenliğe girdiği belli olan bir kız. Aslında gözlerimi kapatsam bir kızınkiyle karıştırabilirdim.

Angie'yi kendimden uzaklaştırdım ve merdivenlere doğru götürdüm.

İç çekti. "Bu iyi olsa iyi olur. Kendimi o fasulye sırıgının etrafına sarmaya hazırlanıyordum.

bir asma."

"Gerçekten çok uzun." Güldüm. "Tamam, dinle. Ona geri dönmene izin vereceğim ama benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Tamam... Ne?"

"Şu anda biraz korkmuş durumdayım. On yaşımdaki arkadaşım Mitch'i hatırlıyor musun?"

"Ortadan kaybolan kişi mi?"

"Evet. Üst kattaki odalardan birinde bir kızla öpüşen bir adam var. Adamın üzerinde

Yankees şapkası. Mitch hep bir tane takardı. Her neyse, onun seslendiğini duyana kadar hiçbir şey düşünmedim.

Mitch."

"Sence aynı Mitch mi?"

"Bilmiyorum. Ben de bunu öğrenmek istiyorum. Yüzünü göremedim. Sadece kapıyı çalmanı istiyorum.

"Burada Mitch Nichols diye biri var mı?" diye sordum.

Angie kendini aptal yerine koymaktan çekinmezdi, o yüzden bunu yapacağını biliyordum. "Evet derse ne yapacağım?"

"Muhtemelen o değildir. Bu yüzden endişelenmeyin. Sadece yüzde 100 ihtimal dışı bırakmam gerekiyor."

Hiçbir şey olmamış gibi omuzlarını silkti. "Tamam."

Angie odaya yaklaşırken derin bir nefes aldım. Birkaç adım geride durdum.

Merdivenlerden. Bana baktı ve ben de başımı sallayarak ona izin verdim. Boğazını temizledi. "Burada Mitch Nichols diye biri var mı?"

Cevabını duyamayacak kadar uzakta duruyordum. Ama Angie dönüp bana baktığında

Yüzündeki sıkıntılı ifade kalbimi yerinden oynattı.

Kapıda belirdiğinde nefesim kesildi. "Mitch Nichols

olduğumu söyledim. Kim bilmek ister?" Angie'nin

nutku tutulmuştu. "Ugh..."

"Bu kamera da neyin nesi?" diye sordu.

Zavallı arkadaşşıma yardım edemeyecek kadar şok içinde donup kalmıştım. Orada öylece durdum.

Gözler. Mitch'ti. Kaçmak istedim ama hareket edemedim. Beni henüz fark etmemişti. Başımı başka yöne çevirdim.

Tekrar baktığımda kız odadan çıkmıştı, sarı saçları dağılmıştı ve

giysiler buruş buruş oldu. "Ne haltlar dönüyor

burada?" "Hiçbir fikrim yok," dedi Mitch ona.

Merdivenlerden bir kız sesi bağırdı. "Skylar, Angie nereye gitti?"

Arkamı döndüm. O bir kız değildi. Angie'nin adamıydı, yüksek sesli Cody. O geldi

Üst katta. "Neler oluyor?"

Yatak odasına doğru döndüğümde, sonunda ona bakmama izin verdim. Tanıdık bir dizi mavi

Gözleri bana bakıyordu ve diğer her şey yok olmuş gibiydi. Derin bir sesle adımı fısıldadı,

pürüzsüz, tanıdık olmayan bir ses. "Skylar?"

Yakışıklıydı. *Çok yakışıklı*. Ve uzun. Benim Mitch'im...ama değildi.

Öfkenin ön planda olduğu bir duygu karışımı beni tüketti. Daha kolay olurdu eğer

beni tanımamış gibi davrandı. Bu onun burada olduğunu bilmekten daha iyi olurdu.

ve benimle iletişime geçme zahmetine girmedi. Bununla başa çıkamazdım. Havaya ihtiyacım vardı.

Ben de arkamı döndüm.

ve merdivenlerden aşağı indim.

Ön kapıdan çıktığımda, evden uzaktaki yola doğru koşmaya devam ettim. Benim

Zihnim bulanıktı ve koşarken soğuk havayı yutmaktan boğazım donmuştu.

Bu ana kadar, Mitch Nichols benim için hoş çocukluk anılarını temsil ediyordu.

el üstünde tutulurdu. Saniyeler içinde bunların hepsi yok oldu. Artık zihnimde ölümsüzleşmeyecekti.

masum ve savunmasız bir çocuk olarak. Şimdi, sonsuza dek kızları arkasına alan ucuz bir erkek fahişesi olacaktı.

partilerdeki odalar.

Yağmur çiselemeye başlamıştı ve kendimi kalın sis tabakalarının içinde koşarken buldum. Yaklaşık durdum

Angie'den bir mesaj aldığımda nefes almak için üç blok ötedeydim.

Neredesin? Senin peşinden koştu.

Opak sis arkamda bir şey görmemi imkânsız kılıyordu. Sonra, ayak sesleri duydum.

bana doğru koşuyordu.

BÖLÜM 4

MITCH

Bu şekilde öğrenmemesi gerekiyordu ve ben de bu durumda olacağını hiç düşünmemiştim.

Aptal parti.

Biri "Skylar" diye bağırdıktan sonra merdivenlere doğru baktım ve az kalsın ne yapacağımı şaşıırıyordum.

Nefes al. O olduğunu biliyordum, ama aynı zamanda, orada duran kişi tam olarak

örgüleri olan sıska bir kız hatırladım. Büyümüştü, Ava'nın aksine klas bir şekilde gerçekten güzeldi,

Buraya birlikte geldiğim kız. Skylar'ın adını söyledikten sonra gözlerimi ondan alamadım ve sonra o gitti.

"Mitch? Neler oluyor? Kimdi o kız?" Ava sordu. Boş

merdivenlere öylece suskun baktım.

Kameralı kız Skylar'ın peşinden koşmadan önce benim bir fotoğrafımı çekti.

Ne oluyor lan?

Ava'nın yanından ayrıldım ve okuldan tanıdığım 1.80 boylarında bir adamla birlikte kızı aşağıya kadar takip ettim.

Beni takip etti.

"Skylar senin arkadaşın mı?" Kızın arkasından seslendim.

"Evet, onu bulmam gerek" dedi ve birine "Skylar'ı gördün mü?" diye sordu.

Adamın biri kapıyı işaret etti. "Bir dakika önce çıktı."

Gitmesini engellemek için elimi kızın omzuna koydum. "Lütfen. Bırak onu bulayım." I

o cevap veremedi dışarı koştu.

Hava çok sisliydi ve bir yön seçmem gerekiyordu. Sol tarafı seçtim çünkü ona doğruydı.

Ev.

Birkaç dakika koşuktan sonra neredeyse geri dönmeye hazırdım. O zaman fark ettim ki

Yolun ilerisinde durdu. Yaklaştığımı duyunca geri döndü. Yavaşladım.

ve sonunda ona yetiştiğimde nefes nefese kalmıştı.

"Her zaman deli gibi koşardın." O bir şey söylemeyince devam ettim, "Bu kadar

Bu gece görüşürüz."

Gökyüzüne baktı ve alaycı bir kahkaha attı. "Bunun benim gökyüzüm olması gerekmiyor mu?

hattı?"

Çok güzeldi.

Kalbim küt küt atıyordu. "Sanırım haklısın." Onun bu kadar farklı olması beni gerçekten şaşırtmıştı.

baktım. Çiseleyen yağmurdan ıslanmış uzun, dalgalı kumral saçlar, hatırladığım iki örgünün yerini almıştı

her zaman giyerdi. Hâlâ minyondur ama artık kesinlikle küçük bir kız değildi. Bunun fazlasıyla farkındaydım.

Karanlık olmasına rağmen sokak lambaları yüzünde parlıyor, yeşil gözlerini aydınlatıyordu. O

konuşmamı bekliyordu ama ben onu incelemekle meşguldüm.

"Bu, ağzını açıp şöyle diyeceğin kısım.

Bir şeyler. Belki beni neden hiç aramadığını ya da yazmadığını açıklarsın. Belki neden ortaya çıktığını açıklar.

beş yıl sonra benim bölgemdeki bir partide bir fahişeyi beceriyor."

"Dur...bekle. Onu becermiyordum," dedim savunmacı bir şekilde. Ona bu kadar ihtiyacım olması beni rahatsız ediyordu.

bunu bilmek.

"Bu beni ilgilendirmez zaten. I-"

"Onunla seks yapmayacaktım," dedim gözlerimi onunkilere dikerek. "İyi.

BENİ ILGILENDİRMEZ. Dediğim gibi, bu beni ilgilendirmez."

"Şu anda bana bakma şeklinden hoşlanmıyorum," dedim.

"Sana nasıl bakıyorum?"

"Sanki beni hayal kırıklığına uğratmışsın gibi."

Bu kızın benim hakkımda ne düşündüğü neden bu kadar önemliydi ki?
Olmamalıydı, ama oldu.

Ona buraya döndüğümü söylemek için en başta bu yüzden beklemiştim.

Gözlerini kapattı ve iç çekti. Yüz ifadesi yumuşadı. "Seni gördüğüme biraz şaşırdım,

Tamam mı?"

"Biliyorum. Özür dilerim." Ona "Artık burada yaşıyorum Skylar" demeden önce derin bir nefes aldım.

"Ne? Ne zamandan beri?"

Ne zamandan beri?"

"Geçen haftadan beri."

"Anlamıyorum..."

"Annem işini kaybetti ve geçtiğimiz yıl gerçekten nakit sıkıntısı çekti.
Annem işini kaybettiğinden beri

Büyükannem Florida'ya taşındı ve eski evinin tamamına sahip, bize teklif etti, böylece biz de

kirasız yaşayabilirdi. Babam artık ne yaptığımızı umursamıyor. Biz de taşındık."

"Taşındığınızı nasıl görmedim?"

"Kamyonumuz ya da başka bir şeyimiz yoktu. Ev tamamen mobilyalı.
Eşyalarımızın yarısını

ve önümüzdeki hafta sonu geri kalanı için geri döneceğiz."

"Bir haftadır sokağımın karşısında mı yaşıyorsun?"

Onu görmeye neden gitmediğimi nasıl açıklayacağımdan emin olamadan yere baktım. Gerçek şu ki

korkmuştum. Geride bıraktığım o küçük kız benim için çok şey ifade ediyordu. Onun düşüncesi ve

Basketbol maçlarımız sırasında yaptığımız sohbetlerin anıları birçok zor geceyi atlatmamı sağladı.

Onun değiştiğini öğrenmek istemiyordum ya da daha kötüsü, nasıl olduğumu görünce hayal kırıklığına uğrayacaktı.

ortaya çıktı. Onu tekrar görmenin kaçınılmaz olduğunu biliyordum ama her gün bunu erteliyordum.

"Sana söz veriyorum. Yakında uğrayacaktım."

Titremeye başladı ve ceketini yoktu. Kapüşonumu çıkardım ve kollarına doladım.

"Teşekkürler," dedi.

Birkaç sessiz saniye geçti. "Seni eve bırakayım."

"Angie'yi aramalıyım."

Konuşmayı duyamayayım diye birkaç adım uzaklaştı ve sonra tekrar yerine döndü.

Ayaktaydım.

"Cody'nin onu eve götüreceğini

söyledi." "Şu uzun boylu adam mı?"

diye sordum.

Başını salladı. "Evet."

"Bu adam kendi taşaklarını yutmuş gibi."

Bir kahkaha patlattığında, gergin bedenim sonunda rahatladı. Onun tanıdık tatlı sesi

gölmek beni gülümsetti. Bu gece ilk kez eski günlerdeki gibi hissetmişim.

"Peki ya kız arkadaşın? Onu orada bıraktın."

"O benim kız arkadaşım değil," demekte gecikmedim. "Ava bu hafta okulda tanıştığım bir kız. O

Partiye onunla birlikte gitmemi istedi, ben de evet dedim ama gerçekten gelmek istemiyordum."

"Üst katta kapıyı açık bırakmışsın. Gördüğüm kadarıyla, bunu gerçekten yapmak istiyor gibiydin.

bu gece *gel*."

Lanet olsun. İşte hatırladığım o bilge ağız. Ama artık yaşlanmıştı ve ağız da kirliydi. Ve bu ilgimi çekti. Ama keşke beni Ava'yla öpüşürken görmeseydi, çünkü gerçekten

hiçbir anlamı yoktu.

"Evet, şey... bir hataydı." Telefonumu çıkardım. "Bekle." Ava'ya mesaj attım.

partiye geri dönmek. Bu konuda sızlanır ve bir açıklama isterdi ama ben hiç ilgilenmezdim.

Başladığımız şeyi devam ettirmek için. "Az önce ona bir işim çıktığını söyledim. Şimdi seninle yürüyelim.

Eve." Ceketimi omuzlarından aldım ve açtım. "Al. Kollarını geçir."

Öyle yaptı ve ben de saçlarını tutmamaya dikkat ederek yavaşça fermuarını çektim. Parmaklarım hafifçe fırçaladı

göğüslerine karşı.

Onlar yeniydi.

"Teşekkürler," dedi bana bakarak.

Elim hâlâ fermuarın üzerindeydi ve onu kendime doğru çekme isteğimi bastırdım.

Bırak gitsin.

Minik bedeni kapüşonumun içinde yüzüyordu ve bu beni gülümsetti.

"Hadi gidelim."

Yavaş bir tempoda yan yana yürüdük ve onun iyi bir ayak olduğu gerçeğine kıkırdadım.

benden daha kısa.

İlk konuşan o oldu ve bana geleceğini bildiğim soruyu sordu. "Peki, ne oldu da

"Son beş yıldır neler yapıyorsun Mitch?" Alaycı ve rahat bir şekilde söyledim çünkü ikimiz de biliyorduk ki

bu soru odadaki fil gibiydi. "Seninle hiç

iletişime geçmediğim için özür dilerim."

Sesinin tonu içimde derinlerde bir şeyleri harekete geçirdi.

iyi olduğunu

biliyordum."

"Biliyorum. I-"

Sözümü kesti. "Yani, büyükannenini görür ve seni sorardım. O da

hep iyi olduğunu söylerdin, ama bunu senden duymak istedim, çünkü seninle paylaşmadığını biliyordum.

ona karşı gerçek duygular beslediğini bilmiyordum. Bu yüzden, bana söyleyeceği şeyin gerçek olup olmadığını asla bilemedim.

gerçekten gerçek."

"Dinle... Seni aramadığım ya da yazmadığım için bahane bile uydurmayacağım. Ben aptal bir 11-

yaşındaydım. Eve döndükten sonra durum gerçekten kötüleşti. Annemle babamın durumu çok daha kötüydü.

ve kimseyle konuşmak istemiyordum, seninle bile. Bazı şeylerden utanıyordum.

şeyler. Ama bir şeyi bilmeniz gerekiyor."

"Ne?"

"O zamanlar bana söylediğin her şey aklımda kaldı: daha iyiye gideceğini, bunun benim suçum olmadığını

Hata. Konuştuğumuz her şeyi tekrar tekrar düşündüm ve kendime yalnız olmadığımı hatırlattım...

aynı şeyi yaşadığını ve hayatta kaldığını düşündüm. Bunu atlatmamın tek yolu buydu. Yani, ben

Sana gerçekten teşekkür etmeliyim Skylar."

Eve dönüş yolunun geri kalanında, ona daha önce kimseye anlatmadığım şeyleri anlatırken beni dinledi. I

Büyükannemin yanından ayrıldıktan kısa bir süre sonra ailemin gerçek nedenini öğrendiğimi açıkladım.

Boşanmak: Babamın gizli bir kız arkadaşı vardı ve onu hamile bırakmıştı. Artık dört çocuğum vardı.

Bir yaşındaki üvey kız kardeşimi zar zor görebiliyordum çünkü babam sonunda

Yeni ailesiyle birlikte Pennsylvania'ya. Ben 12 yaşındayken, annem o kadar depresyona girmişti ki

O hastaneye yatırılmak zorunda kaldı ve ben de geçici olarak amcamın yanına gitmek zorunda kaldım.

Geçtiğimiz birkaç yıl içinde işler nihayet daha iyiye gitmişti. Yeni evimize alışmaya başlamıştık.

Babamın ortadan kaybolması normaldi. Annem işini kaybettiğinde, işler yine sarpa sardı,

ve bu şekilde buraya geldik. Annem ve ben şimdi onun çocukluk evine geri dönmüştük.

baştan başlamak için.

Skylar'ın kapısına vardığımızda, her şeyi yeniden anlatmaktan zihinsel olarak bitkin düşmüştüm ama

Sonunda içimi dökmek beni rahatlattı. Ne kadar ironikti ki hayatımda sadece iki kez birine gerçekten açılmıştım ve bu ona olmuştu. Skylar'da içimi dökmek istememe neden olan şey neydi?

Kalbin mi çıktı?

"Her konuda açık olduğun için teşekkürler," dedi ön merdivenlerde durup bana bakarken.

"Daha önce korkup kaçtığım için özür dilerim."

Omzumla onu dürttüm. "Seni tekrar kovalamak eğlenceliydi. Dinlediğin için de teşekkür ederim.

Biliyorsun..." Ayaklarıma baktım ve başımı salladım. "Boş ver." "Ne?"

"Kulağa biraz klişe gelecek ama seni tekrar görecekimi, buraya dönecekimi hep biliyordum.

ve hala arkadaş olacağımızı söyledim."

Gülümsedi. "Devam edecek..."

İlk başta anlamadım ama sonra fark ettim ki, ben küçükken ona yaptığım çizgi romana gönderme yapıyor.

On bir. Bunu unutmuştum. "O kitap hala sende mi?"

"Tabii ki biliyorum. Her gün S&M ile ilgili bir hikayede başrol oynamıyorsunuz."

Gülmekten başımı arkaya eğdim. "Vay anasını. Birkaç yıl önce anlamını fark ettiğimde

neredeyse ölüyordum. Akılsız küçük çocuk."

"İçeri girsem iyi olacak. Annem yarım saat önce kapanan alışveriş merkezinde olduğumu sanıyordu."

"Oh, evet... daha iyi olur," dedim, geri çekilerek. "Görüşürüz o zaman?" Karşı tarafı işaret ettim.

Sokakta. "Bilmiyorsan diye söylüyorum, ben tam şuradayım, yani..."

Bir adım öne çıkıp bana sarıldığında beni şaşırttı. "Burada olmana sevindim."

Gözlerimi kapattım, sıcak bedeninin kısa süreli temasının ve kadınsı kokusunun tadını çıkardım.

Saç. "Ben de." Asla bırakmak

istemedim. Geri çekildi. "İyi geceler,

Mitch." "İyi geceler."

Eve girdiğimde annem televizyon izliyordu. "Hey, tatlım, nasıl geçti

Gece mi?" diye sordu kanepede çayını yudumlarken.

"Beklenmedik derecede iyi, anne." Odama giderken daha fazla açıklama yapmadan söyledim.

Onun düşünceleri o gece beni uyutmadı. Yeniden bağlanmak iyi hissettiriyordu ama

hissetmeyi beklemediğim şeylerdi, ondan ne kadar etkilendiğimi.

Kapüşonumu bana geri vermemişti. Onu giydiğini ve onu ne kadar sevdiğimi düşündüm.

onun narin küçük bedenini giysilerimin içinde düşündüm. Dolgun, kırmızı dudaklarının tadına bakmanın nasıl bir şey olacağını düşündüm. Burnumu onun uzun, ipeksi saçlarına gömdüğümü ve ensesini öptüğümü hayal ettim.

Boyun.

Boynunu emiyor.

Skylar hakkında böyle düşüncelere sahip olmak beni rahatsız ediyordu... küçük Skylar. Artık o kadar

da küçük

değil.

Sertleşmişim. Ve sikilmişim.

Gerçekten aşık olabileceğim biriydi. Ama emin olduğum bir şey vardı:

İşlerin arkadaştan öteye gitmesine izin vermez, Skylar gibi bir kıza aşık olup onu incitmezdim.

Ben küçükken annemle babamın birbirlerine ne kadar aşık göründüklerini hatırladım. Onlar her zaman

ve bu beni iğrendiriyordu. Babam anneme her zaman onu ne kadar çok sevdiğini söylerdi.

Yıllar sonra daha genç bir kadın için onu terk etti. Annem az kalsın kırık bir

Kalp. Tecrübelerime göre, aşk sonsuza dek sürmez ve her zaman birileri incinir.

Bu ben olmayacaktım ve Skylar'ın da olmayacağı kesindi. Yani, konu

Beni öldürse bile sikimi pantolonumun içinde tutarım.

Birileri cenazemi planlamaya başlamalı.

BÖLÜM 5

SKYLAR

Angie yatağında oturmuş fotoğraf makinesinin lensini temizliyordu. "Bunun seni rahatsız etmediğine inanamıyorum.

başka kızlarla çıkıyor."

Boğazımda bir yumru oluştu. "O benim erkek arkadaşım değil, bu neden önemli olsun ki?

Angie fotoğrafımı çekti. "Uh-

huh." "Bu ne içindi?" Tersledim.

"Dişlerinin arasından yalan söylerken yüzünün nasıl görüldüğünü görmeni istiyorum."

Gözlerimi devirdim. "O benim için bir kardeş gibidir, Ang."

"O zaman bu çok iğrenç çünkü seni istediği çok açık. Anlamıyorum neden birlikte."

"Mitch'in beni *istediğini* kim söyledi?"

"Sana nasıl baktığını gördün mü? Bunu kanıtlayacak yüzlerce fotoğrafım var."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Ne demek istediğini çok iyi anladım.

Buraya taşındığından beri geçen altı ay boyunca, Mitch ve ben sadece

Çocukken ayrıldık ama daha da yakınlaştık. Hafta içi neredeyse her gün okuldan sonra birbirimizi görüyor, odalarımızda takılıyor, birlikte ödev yapıyor ve akşam yemeklerini birbirimizin evinde yiyorduk. Annem Tish ve

Annesi Janis de yakınlaştı ve hatta arada bir bizsiz takılmaya başladı. Bazen,

dördümüz birlikte yemek yer ya da film izlerdik.

Dışarıdan bakan biri için Mitch ve ben kardeşmişiz gibi görünürdü.

ve kız kardeş, iki lezbiyen anneli büyük ve mutlu bir ailenin parçası.
Gerçek şuydu ki, anneler

Onları terk eden erkeklerin yalnız eski eşleri. Ve kardeşler gizlice seks yapmak istiyorlardı.

birbirleriyle. Bunun işlevsizliğin özü olduğunu söyleyebilirim.

Mitch ve ben hafta içi birbirimizden ayrılmazken, hafta sonları bazen dışarı çıkar

okulundaki kızlarla. Harika bir vücudu vardı ve bu nedenle popülerdi. Bana rağmen

Umursamıyormuş gibi davransa da gerçek şu ki, randevusu çok acıtıyordu.

Bana her zaman nereye gideceğini ve hatta kiminle gideceğini söylerdi.

Ayrıntıları hiç konuşmadığımızı sessiz bir şekilde anladım ve bu benim için sorun değildi.

Beni tanıyan herkes fikrimi söylediğini kabul ederdi. Eğer annem bana bir elbisenin

şişman gösterdiğini söyledim. Angie, birisinin ona

erkek arkadaşı Cody'nin sesinin bir kız gibi çıktığını söyleyip fikrimi sordu. Ona sesinin helyum üzerindeki Mickey Mouse'a benzediğini düşündüğümü ama kimsenin ne dediğini umursamaması gerektiğini söyledim çünkü o

Bu adam için deli oluyorum.

Bu yüzden, çoğunlukla, lafı dolandırmadım ve açık bir kitap gibiydim - konu kendime geldiğinde hariç

Mitch'e karşı gerçek hislerim. Bu benim tek hassas noktamdı. Ama Angie'ye yalan söylemekten bıkmıştım. İçimdekileri dökmem gerekiyordu, yoksa patlayacaktım.

Yatağa uzandım. "Tamam. Haklısın. Başka erkeklerle çıkması beni rahatsız ediyor.

kızlar."

"Biliyordum! Nasıl bilmezsin?"

Derin bir nefes aldım çünkü bunu ilk kez yüksek sesle itiraf ediyordum.

"Hislerim var

Onun için, tamam mı? Ama bak... Mitch'i herkesten daha iyi tanıyorum. Çok konuşuruz. Ailesinin boşanması gerçekten

onu mahvetti. Babası gibi olacağından endişeleniyor ve babasının yaptığı şeyler yüzünden annesinin gerçekten incindiğini gördü."

"Ama bunun seninle ne ilgisi var?"

"Sadece on beş ve on altı yaşındayız. Beni önemseydiğini ve her zaman birlikte olmamızı istediğini biliyorum.

diğerlerinin hayatları. İşleri berbat etmekten korkuyor ve açıkçası ben de korkuyorum. Hissedebiliyorum ki

cinsel olarak beni çekici buluyor ama çizgiyi aşacağını sanmıyorum. Sorun şu ki... bazen

keşke yapsa." Nefes verdim.

"Yani, ikiniz de birbirinizi istiyorsunuz, birbirinize değer veriyorsunuz ama bunun böyle olup olmadığını asla öğrenemeyeceksiniz.

daha fazlasına yol açabilir mi? Bu arada, o sadece bir grup sürtükle çıkıyor ve bu seni nereye götürüyor?"

Tek dürüst cevabı verdim. "Boku yedim."

Mitch haftanın üç günü alışveriş merkezinin yemek katındaki gurme kafede çalışarak

Annesi faturaları ödüyordu. Bu yoğun eğitime katılmak zorundaydı, böylece nasıl yapılacağını öğrenebilecekti.

süslü ekipmanları kullanıyordu. Artık uzman bir süt köpürtücüydü ve vanilyalı lattemi yaptı.

tam da sevdiğim gibi: ekstra sıcak ve köpüklü.

Bir Perşembe öğleden sonra Angie, Cody ve ben Mitch'i iş yerinde ziyaret etmeye karar verdik. O sırada

Arkadaşlar genellikle içkilerini alıp alışveriş merkezinde dolaşırken ben burada kalıp onu izlemeyi severdim.

kırmızı önlüğünün içinde farklı siparişlerle uğraşırken, bardakları çevirirken, düğmelere basarken,

Buharlı süt.

Dalgalı kahverengi saçlarının telleri taktığı kırmızı şapkanın altında kıvrılıyordu. En parlağı Mitch'teydi,

En gür, kestane rengi saçları güneş vurduğunda bakır rengini alıyordu. Üniformasının bir parçası da sıkı göğsünü saran siyah bir polo tişörttü. Yüzündeki odaklanmış ifadeye bayıldım.

Karameli tam kıvamında serpiştirir ya da sıcak sütü dikkatlice bir bardağa dökerdi. Dili her zaman hareket ederdi.

Konsantre olurken alt dudağının üzerinden yavaşça geçti.

İçkileri tezgaha koyarken müşterilerin gözlerinin içine bakar ve muhteşem yüzünü gösterirdi.

Gülümseyin. Kuyrukların neden bitmek bilmediğine şaşmamak gerekirdi.
Kızlar sürüler halinde sıraya girip

kaslı, mavi gözlü barista. Mitch'i izlemek düpedüz tahrik ediciydi.

Yine de en çok sevdiğim şey, beni ilk fark ettiği andı. Gerçek

Bana ayırdığı gülümseme, müşterilere verdiğiinden daha sıcaktı ve gözleri
her zaman

sanki bana bir sır veriyormuş gibi benimkinde oyalandı. Sonra, bana
bakışlar atarak işine geri dönerdi. Beni onu izlerken yakaladığında
gülümserdi.

Beni bir içki için sıraya girerken görse, oturmam için eliyle işaret ederdi.
O her zaman

Benimki diğerlerinden önce gelir ve tezgâhta hazır olduğunda bana ıslık
çalar. Fincan

Genellikle üzerine siyah kalemle özel bir şey yazılırdı. Bazen aptal bir
surat ya da

Beni güldürmek için "göt" gibi rastgele bir kelime, diğer zamanlarda ise bir
mesajdı. Bugün şöyle yazmış,

Beni bekle. İşten çıkana kadar burada kalacağımı belirtmek için başımı
salladım ve o da bana göz kırptı.

Bana istediğim kadar latte yapardı, ben de ödevlerimi yapardım ya da
kitap okurdum.

süt köpürtücünün sürekli buhar çıkaran sesinin ortasında.

Saat tam 7:00'de Mitch ceketini giymiş bir halde tezgâhın arkasından çıktı.
"Yapıştığın için teşekkürler

etrafta. Burada olman hoşuma gidiyor. İşin daha hızlı geçmesini sağlıyor."

Son zamanlarda bana ne zaman güzel bir şey söylese, kalbim pıt pıt atıyordu.

Sırt çantamı aldı. "Hadi gidelim. Sana bir sürprizim var."

Mitch beni alışveriş merkezinin bir yan koridoruna götürdü ve büyük bir evcil hayvan dükkanının önünde durdu.

Yüzünde bir sırıtiş. "Bilin bakalım kim döndü?"

Nefes nefese kaldım ve dükkânın arkasına doğru koştum. "Seamus!"

Mitch tepkime güldü. "Sabah işe giderken onu duydum ve bir an önce anlatacağım."

Seamus, son birkaç aydır aşık olduğum mavi yüzlü bir amazon papağanıydı.

Alışveriş merkezine her gittiğimizde onu ziyaret ederdim. Parlak renkli tüyleri ve güzelliğinin yanı sıra,

siyah gaga, tavrını sevdim. Görünüşe göre, evcil hayvan dükkânı onu taklit etmeye çalışıyormuş.

diğer kuşlar gibi yaygın insan cümleleri. Seamus bunu kabul etmedi. Yaptığı tek şey

"Kutsal Toledo!" dedi. Önceki sahibinden almış olmalı.

Birkaç hafta önce onu ziyarete geldiğimde gitmişti. Satış görevlisi bize

Sonunda biri onu satın almıştı ve kafesinin boş olduğunu görmek yürek parçalayıcıydı.

"Neden geri döndü?" Mitch'e sordum.

"Bana kişinin onu geri getirdiğini

söylediler."

"Garip." Tezgâhtaki kadına döndüm. "Neden geri gönderildiğini biliyor musunuz?"

"Onu artık istemediler. Otuz günlük bir politikamız var."

Dudağımı büzdüm. "Kim seni istemez ki?"

Kanatlarını çırparken kahkahalara boğuldum. "*Kutsal Toledo!*"

Mitch elini başıma koydu ve şakacı bir şekilde saçımı karıştırdı. "Çok tatlısın. En basit

şeyler seni mutlu eder."

Yine pıt pıt sesleri geliyordu.

Mitch bana çok fazla dokunmadı ama dokunduğunda, bir saniyeliğine bile olsa, vücudum karşılık verdi.

Seamus'la yeniden tanıştıktan on beş dakika sonra dükkândan ayrıldık. Mitch'in beklediği

Ben alışveriş merkezinin tuvaletini kullanırken benim için bankta oturdu.

İki kızın ellerini yıkarken konuştuklarını duyduğumda tuvaletteydim.

"Mitch Nichols'ı gördün mü?"

"Evet. Çok seksi. Gözleri deli gibi." "Vücudu

da öyle. Amber'a çıkma teklif ettiğini duydum."

"Tam bir sürtük. Bekle... Brielle ile çıktığını sanıyordum?"

"Hayır, sadece bir kez takıldılar."

"Sıradaki ben olsam fena olmazdı."

"Sıraya gir."

Aslında kulaklarımı tıkamıştım, bu yüzden daha fazla duyamadım ve duyana kadar tuvalette donmuş bir şekilde oturdum

kapı çarptı. Kalbim güm güm atıyordu ve kıskançlığın bana vurduğu adrenalini hissedebiliyordum.

bir ton tuğla. Ayağa kalkıp elimi yüzümü yıkayacak kadar kendime gelene kadar yavaşça nefes alıp verdim.

Ellerimi.

Elbette, Mitch beni önemsiyordu ve kalbinin en azından bir parçasına sahip olduğumdan emindim, ama bu

artık bana yetmiyordu. Onun her şeyini istiyordum. Aynaya baktığımda, bunun

Arkadaşıma kendi ilacından verme zamanı.

BÖLÜM 6

MITCH

Davey okuldan eve dönerken bir bomba patlattı. "Aidan'ın Skylar'a çıkma teklif ettiğini duydun mu?"

bu Cuma?"

Evime vardığımızda kaykayımdan düştüm. "Ne dedin? Aidan Hamilton?"

"Evet. Görünüşe göre aylardır onunla çıkmaya çalışıyormuş ama kız hep hayır diyormuş. O da

Cuma günü sonbahar karnavalına gitmeyi teklif ettim, o da kabul etti."

Kahretsin. Aidan benimle Crestview Lisesi'ne gitmişti. Onunla Angie'nin evinde tanışmış olmalı.

erkek arkadaşı, Cody. Aidan kafeteryada gülmek için insanlara çelme takar ve öğretmenlere cevap verirdi. O

bir ahmaktı. O da bir sürü kızla birlikte olmuştu, benim çıktığım kızlardan bazılarıyla. Yakışıklı bir adam olduğunu kabul ediyordum ama Skylar gibi bir kızla çıkmayı hak etmediği kesindi.

"Gerçekten..." O kadar öfkeliydim ki neredeyse ağızımdan köpükler çıkıyordu.

"Tüm söyleyeceğin bu mu? Dostum, yüzünün rengi değişiyor." Davey beni takip etti.

ve doğruca buzdolabına yöneldi.

Aklımdan bir düzine düşünce geçiyordu. Yani, bunu nasıl durduracaktım.

Davey ona karşı ne kadar korumacı olduğumu biliyordu. Bizden iki ev aşağıda oturuyordu.

ortak bir arkadaş ve bir aracı. Skylar'ın arkadaşları çoğunlukla özel okulundaki kızlardı. Davey

ortak paydamızdı. Skylar'ın erkek arkadaşları olması fikri hoşuma gitmiyordu çünkü onlar

Dürüst olmak gerekirse ben de dahil herkes eninde sonunda onun pantolonuna girmek isterdi. Ama Davey neredeyse

Skylar kadar kısa, tombul ve zararsız. Uzun, siyah saçları olan Pillsbury hamur çocuğu düşünün.

hiç yıkanmamış. O Davey'di. Şöyle diyelim, Skylar tüylü küçük dostumuzun cazibesine kapılmayacaktı ve ben de bundan hoşlanıyordum.

Öte yandan Aidan ciddi bir tehditti ve zehir kusmak istesem de

Ben kafamı toparlarken olayı geçiştirmeye çalıştım. "Teknik olarak, Skylar kiminle çıkarsa çıksın

istiyor," dedim soğuk bir şekilde.

"Doğru değil," dedi Davey kendine bir soda alırken. "Ne?"

"*Seni* istiyor, seni dereotu."

Nabzım hızlandı. "Bunu sana o mu söyledi?"

Davey başını salladı. "Bunu söylemesine gerek yok."

Bazen badem şeklindeki o güzel gözleriyle bana bakışı beni merak ediyorum.

"Skylar'la çıkamayacağımı biliyorsun."

Davey geçirdi. "Bildiğim tek şey, hoşlanmadığın kızları elde etmek için onu sisteminden çıkar."

Belki, ama böyle olması gerekiyordu.

"Skylar benim ailem gibi. Onunla daha ileri gitmek... Bunun iyi sonuçlanmasına imkan yok. Biz

çok genç, işleri berbat etmek için çok uzun yıllar var. Bu bizi mahveder."

Yıkımdan bahsetmişken, Skylar'ın kafasının karışmasını nasıl engelleyeceğimi bulmam gerekiyordu.

Aidan'la birlikte. Ben ona sahip olamadıysam, o da kesinlikle olamayacaktı. Mesaj attım

Amber Cuma akşamki film randevumuzu iptal etti çünkü artık yapacak işlerim vardı. Telefonumu cebime koydum. "Cuma akşamı ne yapıyorsun Dave?"

"Telefonumu kontrol edeyim." Telefonu kaldırdı ve takvimini kontrol ediyormuş gibi yaptı. "Oh! Ağda yapıyorum göt."

"Evet. Ertele. Pamuk şekeri nasıl seversin?"

Davey ile ne zaman bir yere gitsem, kendimi Arnold Schwarznegger ve Danny

İkizler filmindeki Devito, çünkü onun üzerinde yükseliyordum.

Sonbahar karnavalı yaşadığımız yerden yaklaşık bir mil uzaklıktaki büyük bir alanda düzenlenirdi. İnsanlarla doluydu.

Okuldan tanıdığımız ve Skylar'ın da orada olacağı gerçeği olmasaydı gideceğim son yerdi.

Burada ilk resmi randevusu olduğundan oldukça emindim.

Bana planlarından bahsetmişti ve ben de soğukkanlı davrandım. Ona gideceğimi söyleyemezdin.

ve onu gözetlemek için. Aidan'ın yanlış bir şey yaptığını görmediğim sürece uzak duracağıma yemin ettim.

hareket ederse, o zaman onu yere sererim.

Karanlık, kalabalık ve kaotikti. Gezintilerden gelen parlak ışıklar

Oyun stantlarından gelen sesler görevime odaklanmamı zorlaştırdı.

Onu henüz fark etmemiştim ve Davey'nin arama sırasında benden ayrılmış olması da yardımcı olmamıştı.

huni kek.

Onu bulduğumda pudra şekeri dolu bir fıçıda yüzmeye gitmiş gibi görünüyordu. "Davey,

Skylar'ı bulmaya odaklanabilir miyiz lütfen? Sen daha

sonra yiyebilirsin." "Bunu dene," dedi ve kızarmış

hamuru yüzüme doğru itti. Elimini sallayarak uzattım. "Şu

anda yemek hakkında düşünmem."

Ağzı doluyken konuştu. "Dostum, onun için kötü olduğunu göremiyor musun? Bu normal bir durum değil.

arkadaşının bir randevuya çıkmasına tepki

gösteriyorsun." "Ben sadece onu korumaya

çalışıyorum."

"Bir erkek ona her çıkma teklif ettiğinde bunu mu yapacaksın?"

Etrafıma bakmaya devam ederken, "Hayır, sadece bir pislik olduğu zaman," dedim.

"Gerçekten senin gözünde onun için yeterince iyi bir erkek olacak mı?"

Bunu düşündüm. "Belki de olmayacak."

Yok artık.

Davey konuşurken elindeki huni keki salladı. "Bu berbat bir şey. Sadece burada olmadığını kabul et

onu korumak için. Kışkırdığın için

buradasın." "Ben kıskanç değilim."

"O halde, şu anda gerçekten iyi vakit geçiriyor gibi görünmesi sizi rahatsız etmemeli."

Bilet gişesini işaret etti.

Arkamı döndüğümde Skylar'ın Aidan'ın onlar içerideyken söylediği bir şeye güldüğünü gördüm.

çizgi. Göğsüm sıkıştı ve sanki nefes alamıyormuşum gibi hissettim. Onu böyle güldürebildiğimde, normalde içim yapış yapış olurdu. Başka bir adam için yüzünün aydınlandığını görmek beni

birini öldürmek.

Davey'i yakaladım. "Hadi, beni görmesini istemiyorum."

"Daha sık yeşil giymelisin. Sana yakışıyor."

"Kapa çeneni."

Davey ile birlikte büfeye geri döndük ve Davey karamelli elma sipariş etti. "I

findıklı olanı almalıydım."

Dişlerinin elmaya batarken çıkardığı çıtırtı beni ürpertti. Başımı ona doğru salladım.

"Ciddi misin?"

"Bak, senin için buradayım ama açım. Sadece ne yapmam gerektiğini söyle, ben de yapayım. Bu arada

Bu arada ben de yemek yiyorum."

Aidan Skylar'ı bir oyun standına götürmüştü. İçine su atmanız gereken bir oyundu.

palyaçoların ağzından hangi oyuncunun daha büyük balonu doldurabileceğini görmek için. İlk patlayan bir ödül kazandı.

Skylar onun yanında dururken o oynamak için oturdu.

Uzun, düz saçları sırtından aşağıya dökülüyordu. Çok seksi görünüyordu ve ben de

Gözlerim yukarıdan aşağıya doğru gezinirken ağzımın suyu biraz aktı. Sıkı göğüslerini saran dar, kırmızı bir gömlek ve saçlarımı yolmak istememe neden olan kısa, kot bir etek giymişti. Onu kucaklamak istedim

ceketimin içine koyup eve taşıyacağım.

Skylar'dan etkilendiğimi biliyordum. Ona derinden değer verdiğimi ve onu korumak istediğimi biliyordum.

Ama bu gece beni vuran kıskançlık seviyesine hazırlıklı değildim.

Aidan kazanmaya devam etti. Her zaferden sonra ona daha büyük bir pelüş hayvan veriyorlardı. Eğer devam ederse

oyunarken, sonunda devasa olanı elde edecekti. Son galibiyetinden sonra, ayağa kalkıp

sandalyeye oturdu, eğildi ve Skylar'ı havaya kaldırdı.

Elleri kışının üzerindeydi ve kanım kulaklarıma doğru pompalanıyordu.
Karnaval müziği

kafamdaki davul ritmiyle birlikte tersten çalınıyormuş gibi gelmeye başladı.

İçimden canavarca bir ses *"Siktir git kızım"* dedi.

Sonunda neredeyse ondan daha büyük olan pembe bir su aygırı ile
uzaklaştıktan sonra, ben

Davey'nin yine ortadan kaybolduğunu fark ettim.

Birkaç dakika geçti ve ben hem Davey'nin hem de Skylar'ın izini

kaybetmiştim. Sonra Davey'nin sesini duydum. "Mitch!"

Adımı haykırdığı için onu öldürebilirdim. Ama gökyüzünden geliyor
gibiydi. I

yukarı baktı ve dönme dolabın tepesinden heyecanla el salladığını gördü.
Yalnız değildi. Bir süre sonra

birkaç saniye sonra yanında oturanın Aidan olduğunu fark etti.

Bu da ne? Nasıl olur?

Davey bana manyakça bir sırıtış ve barış işareti yaptı. Aidan sinirli
görünüyordu ve bu da

Sonuna kadar.

"Burada ne yapıyorsun?"

Arkamı döndüğümde Skylar hâlâ devasa su aygırını tutuyordu.

Sakin davranmaya çalıştım.

"Oh...hey." "Selam."

Gülümsemiyordu.

"Aidan'ın dönme dolapta Davey ile ne işi var?" diye sordum.

"Sırada durmuş binmek için bekliyorduk. Önce Aidan bindi ve bir anda Davey

yanımdan geçip koltuğumu çaldı. Sonra, bir sonraki kişi binebilsin diye hareket etmeye başladı ve

Hiçbir şey yapamadım."

Hatırlat da Davey'e ekstra fındıklı bir elma şekeri daha alayım.

Bir kahkahayı bastırmak için dudağımı ısırdım. "Hayatta olmaz."

"Davey'nin bunu neden yaptığına dair bir fikrin var mı Mitch?" Şüpheli bir bakışla sordu.

Ellerimi kaldırdım ama gülümsememi engelleyemedim. "Yemin ederim. Bu olayla hiçbir ilgim yok.

o."

"Bu gece buraya geleceğini bana söylememiştin."

"O su aygırıyla dönme dolaba nasıl binecektin ki zaten?"

"Onu yere bırakacak ve kimsenin almamasını umacaktım. Bana cevap vermedin.

soru."

Aptalı oynadım. "O da neydi?"

"Neden bana geleceğini söylemedin. Burada olacağımı biliyordun."

"Evet... o..."

"Beni mi gözetliyorsun?"

"Hayır."

"Kulakların kızarıyor, Mitch. Yalan söylüyorsun."

Beni çok iyi tanıyordu. Bu gerçekten berbattı.

"Tamam." Şakaklarımı ovuşturdum. "Sadece bir şeyleri kontrol etmek istedim. İyi olduğundan emin olmak istedim."

"Her hafta sonu farklı bir kızla çıktığında sana bunu yapıyor muyum?"

"Hayır. Ama bu farklı. Erkeklerin nasıl olduğunu bilmiyorsun Skylar. Bizler pis, pis herifleriz. Ben

Senden faydalanmaya çalışmasını, sana dokunmasını istemiyorum. Aidan benim okuluma gidiyor. Onun nasıl

öyle. I-"

"Belki de arada bir birinin bana dokunmasını istiyorumdur."

Sikeyim.

"Bunu kastetmiyorsun... o değil" demeden önce sersemlemiş bir şekilde sessiz kaldım.

"Neden yapmayayım ki? Dışarı çıkardığın kızlar onlara dokunmandan hoşlanıyor, değil mi? Yani... neden ben

onlardan farklı mı?"

Kahretsin. Bu konuşmanın nereye gittiğini artık bilmiyordum.

dokunulmak istediği dűşüncesiyle pantolonumun sıkılaştığını hissettim. Tanrı yardımcım olsun.

Ona *dokunmak* istediğim gibi herhangi bir kıza dokunmak için.

Telefonum çaldı. Arayan Davey'di. "Davey? Neler oluyor?"

"Bu ölüm tuzağının hareket etmediğini fark etmedin mi?"

Kafamı kaldırdım ve onun sallanan koltuktan el salladığını gördüm. Sonra bir tür kalça hareketi yaptı.

Aidan başını eğmiş, ellerini yüzüne kapatmış, hayal kırıklığına uğramış bir haldeyken hop dansı hareketleri yapıyordu. Onlar

tepede sıkışmış. Skylar ve ben konuşmakla o kadar meşguldük ki fark etmemiştik. "Sıkışmışlar mı?" diye sordu.

Sigara dumanı kokan kondüktöre doğru yürüdüm. "Neler oluyor?"

"Ekipman arızası" derken başını gazetesinden kaldırmadı bile. Bekliyoruz. destek konusunda."

"Kahretsin. Davey, hâlâ orada mısın?" "Hayır."

"Sanırım yardım bekliyorlar. Dayan dostum."

Gülmekten kendimi alamadım.

Skylar dev pelüş hayvanı tutuşunu düzeltti. "Sanırım bunun çok komik olduğunu düşünüyorsun."

Sırıtarak başımı salladım. "Hayır... *Hayır*."

Ağzı genişleyerek bir gülümsemeye dönüştü.

"Çünkü öyle." İkimiz de kahkahayı patlattık.

Gözlerimi sildim ve başımı kaldırdım. "Davey her an Star Wars ıvır zıvırını patlatabilir."

"Ve eğer Aidan acıkırsa, eminim Davey onun saçlarında bir şeyler aramakta sakınca görmez.

Artık kırıntılar," diye şaka yaptı Skylar.

Yaklaşık on dakika bekledikten sonra operatörden yeni bir güncelleme almak için yanlarına gittim.

"Daha ne kadar sürecek?"

"Bana otuz dakika diyorlar." Davey'e haber

vermek için onu aradım.

Zavallı Davey. Ama bu gece benim için daha iyi sonuçlanamazdı. Skylar'a döndüm. "Sen

Aç mısın?"

Gülümsedi. "Yemek yiyebilirim."

Su aygırını ondan aldım. Sonunda birkaç dilim pizza aldık ve onları

Karnaval kapılarının hemen dışındaki piknik alanına gittik. Hareketten uzaktaydı ama yine de hareket etmeye başlaması ihtimaline karşı dönme dolaba göz kulak olabiliyorduk.

Yemeğimizi bitirdiğimizde, tüm manzarayı gören çimenli bir tepeye oturduk.

fuar alanı. Çevrede başka kimse yoktu.

Bana dönene kadar sessizce oturduk. "Bu gece kız kardeşini düşünüyordun, değil mi?

Sen mi?

Sorusu beni şaşkına çevirdi çünkü gerçek şu ki, onu düşünüyordum. Ama nasıl oldu da

Bunu biliyor muydu? "Neden sordunuz?"

"Pizzamızı alırken seni sıradaki küçük kıza bakarken gördüm. Etrafına bakındı

Beş yaşında ve kız kardeşinin de o yaşlarda olduğunu biliyorum."

Bazen Skylar ne kadar anlayışlı olabildiği konusunda beni şaşırtıyordu.

Üvey kız kardeşim Summer'la sadece birkaç kez görüşmüştüm. Summer'ı görmeye gitmediğim için kendimi hep suçlu hissederdim.

ama Pennsylvania'daki babamı ziyaret ettiğimde işler hep gergin olurdu. Summer's

annemle babamın boşanmasının ve annemin çöküşünün ana nedenlerinden biriydi ve ben

atlatamadım. Bu kız kardeşimin suçu değildi ve onun yanında daha fazla olamadığım için kendimi çok suçlu hissediyordum.

"Nasıl her zaman her şeyi biliyorsun?"

"Her şeyi bilmiyorum. *Seni* tanıyorum."

"Evet, biliyorsun, değil mi?" Gülümsedim. "O küçük kız bana Summer'ı hatırlattı. Düşünüyordum da

Onu böyle eğlenceli bir yere götürebilmeyi ne kadar istediğimden bahsettim. Onun için endişeleniyorum Skylar."

"Neden?"

"İçimden bir ses babamın bir gün yine her şeyi berbat edeceğini ve onun dünyasını paramparça edeceğini söylüyor.

benimkini yaptığı gibi."

"Bu olabilir, ama eğer olursa, onda sende olmayan bir şey var

demektir." "Ne?"

"Yanında sen varsın, başvurabileceği bir ağabeyi ve bunu yaşamış ve ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyebilecek biri var.

iyi olacak. Ne olursa olsun, o olmasa bile sen onun yanında olacaksın."

Her zaman söylenecek doğru şeyi bilirdi.

Başımı salladım. "Bana sahip olacak." Skylar'a döndüm. "Ve ben *sana* sahiptim. Yıllar önce sen benim için o kişiydin."

"Sevindim."

"Okul tatilinde onu ziyaret etmek için trene binmeyi düşünüyordum. Benimle gelir misin?

Annen izin veriyor mu?"

Elini dizime koydu. "Tabii ki."

Skylar'ın dokunuşu elektrik gibi geldi. Aşağı baktım ve neredeyse elimi onunkinin üzerine koyacaktım ama yapmadım.

Saçları esintiyle dalgalanıyordu ve elimi saçlarında gezdirip ona ne kadar

o benim için anlamlıydı.

Bunun yerine, yıldızlı gökyüzüne bakarken sessiz kaldım. Kontrolüm dışında bir şey

Bu gece içimde bir şeyler oluşmaya başladı ve kendimi açıklanamaz bir şekilde gergin hissetmeye başladım, sanki aniden

Skylar'la takıldığımız diğer yüzlerce zamandan farklıydı.

Sanki dönme dolaba sıkışmış bir mankafayla onun değil de *bizim* ilk randevumuzmuş gibi hissettim.

Güzel yan profiline bakmak için döndüğümde başını kaldırmış bana bakıyordu. En küçüğü ondaydı,

Çillerle dolu bir burnu vardı. Beni yakaladığında, içgüdüsel olarak yukarı baktım

Yine gökyüzü.

Bir rüzgar onun çiçekli kokusunu bana doğru üfledi ve ben de onu içime çektim.

onu koklamaktan daha fazla. Kalbim hızla çarpmaya başladı çünkü çekingenliğimin yerini

Başka bir şey, çok daha güçlü bir şey. Şu anda savaşabileceğimden emin olmadığım bir şeydi.

"Daha sonra seni öpmesine izin verecek misin?"

Sorum karşısında şaşırmış görünüyordu. "Bilmiyorum. Bunu gerçekten düşünmemiştim. Sanırım

önce kurtarılması gerekirdi, yoksa Davey'i öpme ihtimali daha yüksek olurdu." Sinirli bir şekilde güldü.

Çimenleri karıştırdım. "Deneyecek. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Evet."

"Davey bana Aidan'ın daha önce sana çok çıkma teklif ettiğini ama senin hep hayır dediğini söyledi. Ne değişti?"

Tekrar gökyüzüne baktı. "Sanırım büyüyorum." Sonra bana döndü. "Ve belki de

diğer bazı şeylerin gerçekleşmeyeceğini fark etmek."

Ouch.

Gözlerim onunkilerle buluştu.

"Skylar... Ben-" "Bir şey söyleme,

Mitch. Sorun yok."

Ne kadar çok şey söylemek ve yapmak istediğim hakkında hiçbir fikri yoktu.

Cevabı bildiğimden oldukça emindim ama yine de sordum. "Hiç birini öptün mü?"

Başını hayır anlamında salladı ama bir şey

söylemedi. "Ona ilk öpücüğünü vermeyi mi

planlıyorsun?" "Muhtemelen."

Daha önce beni neredeyse delirtecek olan kıskançlık tüm gücüyle geri

döndü. "Bunu yapamazsın."

"Neden?"

Kalbim yapmak üzere olduğum şeyin beklentisiyle çarpıyordu. "Çünkü onu çalışıyorum."

BÖLÜM 7

SKYLAR

Mitch sıcacık ellerini yanaklarıma koydu ve kalbim yerinden fırlayacakmış gibi attı.

onun yüzüne. Bu anı birçok kez hayal etmiştim ama bu kadar gergin olacağıma hazırlıklı değildim.

ol.

Dudaklarımı büzdüm ve ağzı üzerime inerken inledim. Vücudum gerildi. Benim

Sıcak dudakları dudaklarıma yapıştığında

gözlerim kapandı. Bunun gerçekten olduğuna

inanamıyordum.

Gerginliğimi hissetti, öpüşmeyi bir an için durdurdu, elleri hala yüzümdeydi.

"Benim için aç, Skylar." diye fısıldadı.

Dudaklarımı yavaşça yaladı ve dili içeri kayınca tüm vücudum gevşedi.

Ağzımda. Tadı saf şeker ve tarif edilemez başka bir şey gibiydi. Bu *onun* tadıydı ve birdenbire tadına doyamadım.

Dilim onunkinin etrafında hızla döndüğünde Mitch inledi. Elleri yüzümden çekildi ve

Saçımın arkasını kavradı, ellerinin arasına aldı.

Sinirlerim bir anda geçmişte kalmıştı ve tek istediğim beni daha sert öpmesiydi,

Daha hızlı, daha derine. Şimdi ellerim saçlarındaydı, onu bana yaklaştırıyordu ve ağzımın içinde inliyordu. İpeksi saçlarını parmaklarımın arasında hissetmeyi seviyordum. Ona hep böyle dokunmak istemiştim.

Bu.

Dilini içimde gezdirmeye devam ederken dudakları benimkilerin üzerinde açılıp kapanıyordu.

Ağzımı. Yavaşça bırakmadan önce bir noktada dilimi çekti ve emdi.

meme uçları anında sertleşir.

Bu ilk öpücüğümü hayal ettiğim gibi değildi. Seksin böyle bir şey olduğunu hayal etmiştim.

Tüketiyordu, bağımlılık yapıyordu ve daha fazlasını istememe neden oluyordu. Benden istediği her şeyi yapardım,

ve bu beni korkutmadı bile çünkü o Mitch'ti. Bu sadece doğru hissettirdi.

Dakikalar geçti ve hiç hava almaya çıkmadık. İç çamaşırım tamamen ıslanmıştı ve bu

daha önce hiç başıma gelmemişti. Ellerini yüzümde ya da saçımda tuttu ama asla dokunmadı.

başka bir yerde.

Dudaklarının benimkilerden ayrıldığı tek an boynumdan aşağı yavaşça öptüğü andı. Daha aşağıya inmesini istedim,

ve göğüslerim beklentiyle karıncalandı. Ama çeneme kadar bir çizgi öptü ve sonra geri döndü

ağzıma doğru. Dudaklarımın üzerinden hırladı. "Bana ne yapıyorsun? Seni öpmeden duramıyorum."

Devam etmesi için çaresizce onu daha sert öptüm. "Durma."

"Yapamayacakmışım gibi hissediyorum ve bu beni çok korkutuyor."

"Durma, Mitch." diye tekrarladım.

Öpücüklerin arasında "Mecburum." dedi.

Alnıma kadar öptü ve sonunda geri çekti. Gözleri şehvet doluydu ama

Onlar da acı çekmiş görünüyorlardı. Umutsuzca onun tadına tekrar bakmak için eğildim ama o geri çekildi.

Sonra telefonu çaldı ve cebinden çıkardı. Ağzına bakmaktan kendimi alamadım.

konuştu.

"Davey?" Durakladı. "İyi... bu iyi. Evet... Az önce gittik..." Bana baktı. "Biraz almak için

Pizza. Beş dakika içinde dönme dolabın orada buluşuruz."

Dudaklarımı ovuşturdum. En iyi şekilde ağrıyorlardı. "Gezintiden çıktılar mı?" "Evet. Sanırım o gelişmeyi kaçırdık."

Kollarımı ovuşturarak titredim. "Görünüşe göre." "Üşüdün mü? Ceketimi al."

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

"Aidan'ın ne düşündüğü umurumda değil," diye tersledi ve sonra onu çıkarıp benim boynuma taktı.

omuzlar. "Ona üşüdüğünü ve bunu sana benim verdiğimi söyle. Hiçbir şey bilmesine gerek yok.

başka bir şey. Ona bir açıklama borçlu

değilsin." Başımı salladım. "Tamam.

Teşekkürler."

Mitch tedirgin görünüyordu ve bana bir aşağı bir yukarı baktı. "Gitmeliyiz."

Fuar alanına geri dönüşümüz en hafif tabirle garipti. İkimiz de

Olanlar hakkında ne söyleyeceğimizi bilemediğimiz için hiçbir şey söylememeyi tercih ettik.

Yaklaştığımızda Davey dev bir içkiyi yudumluyor, Aidan ise elindeki içkiyi kontrol ediyordu.

İzle.

"Hey, çocuklar," dedim.

Aidan başını kaldırıp yanıma geldi ve kolunu bana doladı. "Bu berbattı! Nerede kaldın?

oldu mu?"

"Arkadaşım Mitch'e rastladım ve onlar sizi indirene kadar bir şeyler atıştırmaya gittik." I

Mitch'i işaret etti. "Siz birbirinizi okuldan tanıyorsunuz, değil mi?" Aidan sıırttı. "Evet. Randevuma göz kulak olduğun için teşekkürler."

Mitch'in gözlerinde hançerler vardı. "O zevk bana aitti."

"Gitmeye hazır mısın? Seni eve bırakayım," dedi Aidan.

Mitch bana baktı ve kalbim kırıldı. Öpüşmemiz konusunda kafasının karışık olduğunu biliyordum. Ben de

Eminim o da şu anda benim kadar şaşkıındı. İkimiz de bu gece olanları beklemiyorduk.

Yine de buraya Aidan'la birlikte gelmişim ve onunla birlikte gitmekten başka çarem olmadığını hissediyordum. Yürüdüm.

Mitch ve Davey'i arkamda bırakarak uzaklaştım. Giderken Mitch'e bakamadım.

Aidan beni kapıma bırakıp öpmeye çalıştığında yüzümü çevirip ona

Yanak. Bu ve karnavaldaki kayboluşum arasında, bana sormayacağından oldukça emindim.

tekrar dışarı.

O gece yatağında Mitch'in kapüşonlusu ile uzanmış, onun kokusunu üzerimde hissediyor ve

hiç bitmeyen bir öpücük. Vücudum hâlâ tamamen tahrik olmuştu. Kendime dokundum ve dudaklarımı yaladım, hayal ettim

Mitch'in ben boşalana kadar bana

dokunmasıydı. Uyuyamadım.

Eğer daha önce başka kızlarla görüşmesini kıskanmış olsaydım, şimdi kaçırdığım her şeyi gerçekten biliyordum.

bununla nasıl başa çıkacağımı bilemiyordum.

Gece yarısına yakın telefonum çaldı. Mitch'ten bir mesajdı.

Eve sağ salim vardığını haber ver.

Skylar: Evde, yatakta.

Birkaç dakika sonra telefonum tekrar çaldı.

Mitch: Kapattığım için özür dilerim. Ne diyeceğimi bilemedim. Ve sonra sen

Onu. Başka bir şey düşünemez oldum. Skylar: Biliyorum.

Ben de öyle. Fazla düşünme. Olan oldu. Mitch:

İnanılmazdı.

Altan almaya çalışıyordum. Bunu söylemesini beklemiyordum. O zamandan beri

Dürüst.

Skylar: Bir öpücüğün böyle hissettirebileceğini

bilmiyordum. Mitch: Normalde hissettirmez.

Tam da umutlanmaya başlamışken.

Mitch: Bence bunu bir daha yapmamalıyız, tamam mı?

Kalbim sıkıştı. Midemin çukurunda bir batma hissi gelişti. Cevap vermedim.

Mitch: Kontrolümü kaybediyormuşum gibi hissettim. Sanki kendimi durduramıyordum. İstemiyorum.

işleri çok ileri götürür ve seni kaybeder.

Devam etti.

Mitch: Ne dediğimi anlıyor musun?

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı düştü. Nereden geldiğini anlamıştım ve bir parçam

haklı olduğundan endişeleniyordum. Ama bu hislerimi değıştirmeyecekti.

Skylar: Açık ve net. İyi geceler.

Cevap veremedenden telefonumu kapattım, ceketini çıkardım ve ağlayarak uyudum.

BÖLÜM 8

MITCH

Fuar alanındaki öpücükten bu yana birkaç hafta geçmişti.

Her şeyi. Bu, artık ona karşı kendime güvenemeyeceğimin kanıtıydı. Sahip olduğum tüm rezerv

inşa etmek için çok çalışmıştım ve şimdi her şeye yeniden başlamak zorundaymışım gibi hissediyordum.

Bu da en azından bir süreliğine onunla yalnız kalmaktan kaçınmak anlamına geliyordu. Davey'i çağırdım.

Skylar'la birlikte ödev yaptığımız günlerde. O gece olanları ona anlatmak zorundaydım,

ve tipik Davey tarzıyla, bu konuda benimle dalga geçti.

Bir öğleden sonra İspanyolca ödevi sırasında, sık kafalı Skylar ve bana ne bilip bilmediğimizi sordu.

beso ne demekti? Soğukkanlılıkla öpücük anlamına geldiğini söylediğinde, ders kitabımı kafasına fırlatmak istedim.

Yine de aramızda hiçbir şey değişmemiş gibi davranarak iyi bir iş çıkarıyordu.

daha kolay ama aynı zamanda beni biraz rahatsız etti çünkü benim için bu bir iç mücadeleyleydi.

Gün boyunca onun önünde hiçbir şey değişmemiş gibi davranmaya çalışsam da başarısız oluyordum,

Her gece, o öpücük kafamda tekrarlanırdı. Tadını hatırladıkça ağzım sulanıyor ya da

boynunu öptüğümde çıkardığı sesler. Bunu tekrar yaşamayı çok istiyordum, hatta

Daha da kötüsü, ben içindeyken ne sesler çıkaracağını bilmek.

Birçok kızı öpmüştüm ama hiç böyle hissetmemiştim. Sonra tekrar, aslında hiç

hiçbirine karşı bir şey hissetmiyordum. Skylar'ı Aidan'la görmek ilkel bir tepkiyi tetiklemiş ve beni

bu duyguların aslında ne kadar derin olduğunu fark etti. Bu çözülemez bir sorundu: Skylar'dan uzak durmak

ve aynı zamanda onu diğer erkeklerden uzak tut.

Bu yüzden, stresli bir şeyle nasıl başa çıkacağınızı bulamadığınızda, dikkatinizi dağıtacak bir şey yaratın. Bu

Yeni sloganım.

Skylar ve annesi her an yemeğe gelebilirlerdi ve benim de ona bir sürprizim vardı.

aramızdaki gerginliği azaltacağını umuyordum.

Cuma gecesi olmasına rağmen başka bir planım yoktu. Kapı çaldığında, kalbim

daha hızlı atmaya başladı.

Kes şu saçmalığı. Sadece Skylar.

Yoluma devam ederken annemin patlıcanlı lazanyasının kokusu eve yayılıyordu.

Alt katta. Annem kapıyı açtığında soğuk sonbahar havası içeriye doldu.

Ellerim ceplerimde garip bir şekilde durdum, sanki az önce bir şey yapmamışım gibi soğukkanlı görünmeye çalıştım.

onun hakkında fanteziler kuruyordum. "Hey Tish... Skylar," dedim.

Skylar siyah puffer ceketini çıkardı. Seksi kıyafetlerini değiştirdiği için minnettardım.

okul üniforması, eşofman.

"Hey," dedi Skylar oturma odasına geçmeden önce ve orada bana baktı.

Kanepede bacak bacak üstüne atmış annemin dergilerini okuyordum. Burada bu kadar rahat olmasına bayılıyordum.

Tish, "Mitch, annen bana son zamanlarda aldığın tüm A'lardan bahsetti," dedi.

"Evet, enerjimi bir şeye odaklamam gerekiyor. Okul da olabilir." "Peki, iyi çalışmaya devam et."

"Teşekkürler."

Bu da başka bir şeydi. Okul ödevlerime balıklama dalmıştım.

Skylar'a olanlardan başka bir şeye odaklanmamı sağladı.
Görünüşe göre, işe

yarıyordu.

Bu gece alışılmadık derecede sessizdi ve içeri girdiklerinden beri hiçbir şey söylememişti.

kapıyı açtım. Yemeğe oturduğumuzda annem sessizliği bozdu.

"Şükran Günü'nde ne yapacaksınız?"

"Oliver, Skylar'ın Florida'da kendisi ve güzel geliniyle birlikte geçirmesini istiyor."

Annem çatalını bıraktı. "Güzel *gelin* mi?" "Beni
duydun." Tish şarabından uzun bir yudum aldı.

"*Evlendiler* mi?"

"Görünüşe göre, geçen hafta şehirdeki bir sulh hakimine gitmişler. Biz
de yeni öğrendik.

Bir saat önce aradı. Miami'de ailesiyle birlikte küçük bir tören
yapacaklarmış.

Şükran Günü ve Skylar'ın aşağı uçmasını istiyorlar."

Kahretsin. Bu yüzden sessiz kalıyordu.

Bana bakana kadar ona baktım. Gözlerindeki hayal kırıklığı hissediliyordu.
I

Onu üzgün görmekten nefret ederdim. Olayların onu üzmesine çok nadir izin verirdi.
Benim kayam.

Skylar ayda yaklaşık bir hafta sonu Brooklyn'deki babasını ziyarete gidiyordu. Babası için deli olmuyordu.

Onunla uzun süre vakit geçiriyordum ama onun hayatında benimkinden çok daha fazla yer alıyordu.

babam da benimkindeydi. Yine de bazen aile durumlarımızın bu kadar benzer olması beni korkutuyordu.

Skylar'ın babası Tish'i özellikle başka bir kadın için terk etmemiş olsa da

Sadık da değildi. Boşandığından beri sadece bir tane ciddi kız arkadaşı olmuş ve kısa süre önce onun yanına taşınmıştı. Görünüşe göre artık onun karısıydı.

Annem Skylar'a döndü. "Tatlım, bütün bunlar senin için sorun değil mi?"

Ağzını peçeteyle sildikten sonra peçeteyi yere attı. "Oliver'ın evlenmesi benim için sorun olur mu?"

Titanyum memeler mi? Tabii. Her neyse. Ama sanki kahvaltıda ne yediğini duyuruyormuş gibi, olaydan *sonra* bizi arayıp bundan bahsetmesini onaylıyor muyum? Hayır. Bunu kabul edemem." Ayağa kalktı

masadan aniden kalktı. "Affedersiniz."

Bir dakika sonra kalktım ve onu oturma odasında, masanın yanında dururken buldum.

Pencere. Henüz akşamın erken saatleriydi ama hava çoktan kararmıştı.

"Hey... iyi misin?"

Bakışlarını yağmaya başlayan yağmura çevirmeden önce dönüp bana baktı

Dışarıda. "Benimle ilgili bile değil. Annem için kızgıyım. Annemle babam on beş yıldır birlikteydi.

Bu durum onu rahatsız etmiyormuş gibi davranıyor ama ben rahatsız olduğunu biliyorum. Kendime her zaman ayrı olmalarının daha iyi olduğunu söylüyorum ama Tanrım, bu acı veriyor olmalı. Kız kimseyle çıkmadı bile ve adam ilk ciddi kız arkadaşıyla kaçıyor ve hiçbir şey olmamış gibi davranıyor. Beni etkileyen şey saygı eksikliği. Bunu belli etmek istemiyor ama şu anda canı yanıyor."

Kendisinden çok annesinin duygularıyla ilgileniyordu. Tipik Skylar.

Ona sarılmak istedim. Birkaç hafta önce olabilirdi, ama şimdi, gerçekten kaçınmam gerekiyordu.

ona dokunarak. "Keşke yardımcı olabilecek bir şey söyleyebilseydim. Ama bunları genellikle zaman düzeltir.

şeyler. Anladığımı biliyorsun."

Bana döndü. "Evet... Herkesin dışında... Biliyorum sen biliyorsun."

"Oliver'ın aptalca kararlarının hafta sonunuzu mahvetmesine izin vermeyin. Annen iyi olacak. O benim

Şimdi annesi, onun neler yaşadığını kesinlikle biliyor ve bir annesi olduğu için çok şanslı.

Onu çok önemseyen kızım."

Sonunda gülümsedi. "Cuma akşamı neden evdesin ki?
Düşündüm ki

"Haftanın kızıyla çık."

"Değişiklik olsun diye içeride kalmaya karar verdim

ve..." Tereddüt ettim. "Ve?"

"Seni neşelendirebilecek bir şeyim var. Bir çeşit erken doğum günü hediyesi."

Skylar gözlerini şüpheyle kıstı. "Sen neden bahsediyorsun?" "Benimle gel."

Benimle gelir misin? Gerçekten mi? Güzel kelime seçimi.

Beni mutfağa kadar takip etti ve şu anda şişeyi bitirmekte olan annelerimizin yanından geçti.

şarap. Halı kaplı merdivenlerden odama doğru yürürken kalbim beklentiyle çarpıyordu.

Kapı açıldığında yüzündeki ifade paha biçilemezdi. Angie ve kamerası neredeydi?

Ona ihtiyacın olduğunda?

"Seamus?!"

Odanın köşesindeki kafese doğru koştu. Papağan heyecanla kanatlarını çırpı

ve onu tanımış gibi başını tekrar tekrar eğdi.

"Kutsal Toledo!"

Güldüm çünkü evcil hayvan dükkanından ayrıldığımızdan beri ilk kez kendine özgü ifadesini kullanıyordu

Daha önce. Figürler, onun için gösteriş yapacaktı.

"Bütün gün onu burada sakladım. Şanslıydım çünkü akşam yemeği boyunca sessizdi.

ve sürprizi mahvetmedi."

"Sen... onu *satın mı aldın*?" İnançsızlıkla bana baktı.

"Kutsal Toledo!"

"Evet. O bizim."

"Bunu nasıl karşılayabildiniz? Çok pahalı!"

"Onu taksitlendirdim."

"Kuşlar için de var mı?"

"Mağaza çalışanları onu ne kadar çok sevdiğini biliyorlardı ve onlara satın almak istediğimi söylediğimde

onu senin için, benim için çalıştılar. O günden beri biriktiriyorum ve her hafta taksit taksit ödüyorum.

mağazaya iade edildi. Bu öğleden sonra ben onu alana kadar onu tuttular."

Skylar'ı ağlarken gördüğüm tek an çocukken kasabadan ayrıldığım zamandı. Ama şimdi, gözleri

mutlu gözyaşlarıyla doluyordu ve ben nasıl tepki vereceğimi bilemiyordum. Sadece biliyordum ki

Onu mutlu etmekten sorumlu olmak başımı

döndürüyordu. "Bu şimdiye kadar birinin bana

verdiği en güzel hediye."

Ona sarılma isteğimi bastırmak için ellerimi ceplerimde tuttum ve onu bu isteğinden vazgeçirmek için

yanıma geliyor. "Onu senin için burada tutmayı düşünüyordum. Uykunun hafif olduğunu söylediğini biliyorum. Sanırım ben her şeyde uyuyabilirim. Uykusu geldiğinde biraz gürültülü olabileceğini söylediler.

Huysuz. Geceleri kafesin üzerine atması için ona nefes alabilen özel bir battaniye aldım.

Benim programıma göre uyuması için. Uyumak için karanlığa ihtiyacı var."

"Kutsal Toledo!"

"Onu dışarı çıkarabilir miyim?"

"O senin. Ne istersen yap."

Kafesi dikkatlice açtı ve onu parmağının üzerine kaldırdı. "Hey, dostum. Beni hatırladın mı?"

Tahmin et ne oldu? Artık benimsin. Buna inanamıyorum. Seni seviyorum. Evet, seviyorum. Seni çok seviyorum." O

gagasını öptü ve tatlı sözler fısıldamaya devam etti.

Şanslı kuş.

Artık benimsin. Seni seviyorum. Bir an için gözlerimi kapattım ve bunları bana söylüyormuş gibi davrandım. Lanet kuşun duygularımdan uzaklaşması gerekiyordu, onları güçlendirmesi değil.

Seamus'un kanatları şimdi deli gibi çırpınıyordu. Aslında sadece cinsiyetini tahmin etmiştik ama

Bir şey bana onun kesinlikle erkek olduğunu söyledi.

"Kutsal Toledo."

Diğer müşterinin Seamus'u neden evcil hayvan dükkanına geri getirdiğini anlamaya başladım.

Annem sabahın ikisinde odama girdi. "Ona da bir köpek aldın mı?"

Ne haltlar dönüyor?"

Yastığımı başıma sarmıştım. "Hayır! Bu şey birden havlamaya başladı. hiçbir yerde."

"Görünüşe göre eski uğrak yerlerini özlemiş," diye şaka yaptı. Hayal kırıklığı içinde yastığı fırlattım. "Ne yapacağım ben?" "Onu tam olarak geri getiremezsin."

"Hayır. Bunu Skylar'a yapamazdım."

Annem yatağımın ayak ucuna oturdu ve güldü, "O kız için her şeyi yaparsın, değil mi?"

"Anne..." Küçümseyerek söyledim.

Skylar'a olan hislerimi annemle konuşmamıştım ve kesinlikle konuşmayacaktım.

Gecenin bir yarısı havlayan bir papağanla birlikte.

"Tamam. Onu nasıl durduracağımıza dair internette biraz araştırma yapmamız gerekecek.

Bu arada ben de kulak

tıkacı takayım."

Annem odadan çıkarken yastığı kulaklarıma götürdüm.

Yarım saat daha havladıkten ve araya biraz uluma karıştıktan sonra ışığı açtım ve

onunla yüz yüze geldi.

"Havlamayı kes!"

Yüzüme doğru bağırmaya devam etti.

İşaret parmağımı gösterdim. "Bak. Eğer bunu kesmezsen, kızını buraya geri getirip

Görüşürüz. Artık kız yok! Beni duyuyor musun? Yoruldum. ARTIK KIZ YOK."

Seamus kanatlarını çırpıp ve anlamış gibi başını eğdi. Kafesin etrafında uçtu.

paniğe kapıldı ve onu tekrar nefes alabilen battaniyeyle örttüğümde, bir mucize oldu...

havlama durdu.

Tesadüf mü? Bence değil. Görünüşe göre Seamus ve benim ortak bir noktamız varmış.

Seamus'un masraflarına yardımcı olmak için ertesi hafta kafede daha fazla saat çalışmışım.

Bu aynı zamanda Skylar'la daha az vakit geçirmek anlamına geliyordu ki bu muhtemelen iyi bir şeydi.

Perşembe izin günümdü, o yüzden Davey ile birlikte gelip ödev yapacaklardı.

Dört civarı.

Yaklaşık bir saat önce telefonum çaldı. Arayan Skylar'dı. Açtım. "Hey, sen."

"Dışarıdayım. Kapı zilinizin çalıştığını sanmıyorum. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor ve evimin anahtarını kaybettim.

İçeri girebilir miyim?"

"Uh...evet. Tabii. Hemen geliyorum."

Karnaval öncesinden bu yana evimde ilk kez tamamen yalnız kalacaktık ama

Ne yapmam gerekiyordu?

Kapıyı açtığımda saçları sıırılsıklamdı ve kıyafetleri de öyle. Bu lanet

Katolik okul üniforması zaten alay konusuydu ama şimdi vücuduna yapışmıştı. Bu en sıcak üniformaydı.

gördüğüm bir şeydi.

Yanımdan geçip giderken kokusunu içime çekmek uyuşturucu almak gibiydi. "Tanrıya şükür

evdeydin."

"Evet. Tanrıya şükür," diye mırıldandım içimden, merdivenlerden yukarı benim odama çıkışını izlerken.

Oda. Panikledim. "Nereye gidiyorsun?"

"Seamus'u görmek istiyorum."

Sikeyim.

"Oh. Evet."

O odaya girdiğinde kuş deli gibi etrafta uçuşuyordu. Neredeyse ölmüştü.

Sadece ikimiz varken boynumdan aşağısı ve kığım yukarıdaydı.

"Seamus! Annem geldi!" Skylar söyledi.

Saçlarından beyaz gömleğinin arkasına biraz su damladı. Arkasını görebiliyordum.

ve Seamus'u kafesten çıkarmak için eğildiğinde, gözlerim

Eteğinin bacaklarına kadar indiğini ve o lanet diz çoraplarını gördü.

Ne kadar kontrol etmeye çalışsam da zihnim oraya, uzak durmak için çok uğraştığım o yere gitti.

dan. Tek düşünebildiğim o bacakların arasına sıkışmanın nasıl bir his olduğuydu.

Sertleştikimi hissettim. Bu hiç iyi değildi.

Parmağına tünemiş kuşla arkasını döndüğünde daha da kötüleşti.
Meme uçları

gömleğinin ince, ıslak kumaşından tamamen görülebiliyordu.
Gömleğinden su damlamaya devam ediyordu.

saçlarını göğsüne döktü. Üzerindeki suyu yalamanın nasıl bir şey olacağını hayal ederken dudaklarım karıncalandı. Yaklaşıp yatakta yanıma oturduğunda vücudum gerildi.

"Kötü bir çocuk oldun."

Nabzım hızlandı. "Ha?"

"Seamus. Kötü davranıyor. Annen bana havlamasından bahsetti."

Vay be. Aklımı okuduğunu sandım.

"Oh! Evet. Şey, bu konuda anlaşmaya vardık... o ve ben. Artık her şey yolunda.

Bunu o kadar çok yapmıyor."

"Bu çok iyi." Onun gagasını öptü.

"Kutsal Toledo!"

Görkemini sergiliyordu, onun için hamle yapıyordu. Artık onun peşindeydim.

Bana o kadar yakın oturuyordu ki, parfümüyle karışan yağmur kokusunu vücudundan alabiliyordum.

Onu öpme dürtüsü karşı konulmazdı ve bunun gerçekte ne olduğunu anısını silebilmeyi diledim.

gibi hissettim.

"Özür dilerim. Seni ıslatıyorum, değil mi?"

Nefes alış verişim düzensizleşmişti. "Ne?"

"Bu kıyafetleri çıkarsam iyi olacak."

Hay sikeyim. Ne oldu? Hayır, hayır, hayır.

Aletim bunu net bir şekilde duydu.

"Üzerimi değiştirebileceğim bir şeyiniz var mı?"

İstiyorum. Şu anda ayağa kalkamam, yoksa seni ne kadar çok istediğimi göreceksin.

"Evet. Um... dolabıma git ve ne istersen seç." "Teşekkürler."

Seamus'u kafesine geri götürdükten sonra bir tişörtün üzerinden uzun beyaz bir tişört çıkardı.

Askı.

Ereksiyonum yüzünden felç olmaya devam ederek yatakta kaldım ve göğsümü işaret ettim.

Çekmeceler. "Orada birkaç şort var. Pantolonum senin için biraz fazla uzun olur."

Arkasına baktı ve bana gülümsedi. "Öyle mi düşünüyorsun? Sadece birazcık." Bir çift şort aldı ve

bir büzme ipi. "Nerede üstümü değiştirebilirim?"

Tam burada. Üstümde.

"Alt kattaki banyo." En güvenli yer orasıydı çünkü bana en uzak yer orasıydı.

Skylar'ın gardırop değişimi için ön sıradan bilet almak için sırada bekleyen cock. Benim de

O geri gelmeden önce heyecanından kurtulmak için mümkün olduğunca çok zaman. "Hemen döneceğim."

"Acele etme."

Alt katta olduğunu duyduğumda ayağa kalktım ve aletimle mantıklı düşünmeye çalıştım.

"Hadi ama. Bunu yapabiliriz. Aşağı in."

Hiçbir şey değişmiyordu. Beni bu şekilde göremezdi.

"Siktiğimin aleti. İn aşağı!"

Odada volta atarak onu ikna etme çabamı sürdürdüm.

Seamus kanatlarını çırpıyordu. "Ne bakıyorsun öyle? Sanırım bunun komik olduğunu düşünüyorsun."

"Kutsal Toledo!"

"Evet. Siktir git."

Üst kattaki duşa atlamaktan başka çarem olmadığına karar verdim. Bir hikaye uydurmak zorunda kalacaktım.

Aniden banyo yapma ihtiyacı duydum. *"Skylar, senin yukarı gelmeni beklerken altına sıçtım..."*

Duşu en soğuk ayara getirip içine girdiğimde hâlâ aşağıdaydı. Duş

Bu yüzden suyu ısıttım ve yapabileceğim tek şeyi yaptım. Kendimi düşünmeye bıraktım.

Onu soyup vücudundaki tüm suyu emerken, ben de mastürbasyon yaparak boşaldım.

fayans duvarın üzerinden. Kendime verdiğim en yoğun orgazmlardan biriydi.

Kurulandım ve şimdi kesinlikle geri dönmeye hazırdım. O ıslak üniformadan kurtulmuş, giyinmiş olacaktı.

bol kıyafetlerimi giyerdim ve gitmeye hazır olurduk.

Yatak odasına döndüğümde, Seamus'u kucağına almış, yatağın üzerinde oturuyordu. O vardı

Islak saçlarını taramıştı ve hâlâ çok güzel görünüyordu. Daha çok bir elbise gibi görünse de onu tişörtümün içinde görmek hoşuma gidiyordu.

"Duş mu alıyordun?"

"Evet... bazen öğleden sonra bunu yapıyorum. Ferahlatıcı oluyor."

İnançsız bir bakışla güldü. "Tamam. Bu çok garip."

Konuyu değiştirdim. "Biraz ev ödevi yapmak ister misin?"

Saat neredeyse dördtü. Davey hangi cehennemdeydi?

Kitaplarımızı açtık ve Skylar masanın üzerine yüzüstü uzanırken ben de masanın üzerine geçtim.

Yatak.

iPod yuvamdan Coldplay'in bir şarkısı kısık sesle çalarken güzel ve rahat bir sessizliğe gömüldük

hacim. Ona duyduğum fiziksel çekimden duyduğum bariz rahatsızlığa rağmen, bunlar gerçekten

Skylar'la en sevdiğim anlar, sadece oturmak, birlikte sessiz zaman geçirmektir.

"Lanet olası ereksiyon. İn aşağı!"

Skylar yataktan zıpladı ve Seamus'a doğru döndü. "O da neydi öyle? Az önce ne dedi?"

"Lanet olası ereksiyon. İn aşağı!"

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Aptal rolü yapmak için elimden geleni yaptım. "Ne dediğini anlamıyorum." "Sanki 'siktiğimin aleti... in aşağı' diyor gibi."

"Evet, kulağa öyle geliyor, değil mi?"

Skylar alt katta üstünü değiştirirken bu sözleri birkaç kez tekrarladığımı biliyordum. Anladım ki

Seamus bu fırsatı değerlendirerek taklit yeteneğini aniden yeniden kazanacak ve böylece

Ben bittim.

Gülmekten ağzını kapattı. "Bu delilik. Son zamanlarda ne yapacağı hiç belli olmuyor." Yürüdü

kafese gitti ve Seamus'u dışarı çıkardı. Kanatlarını çırpı ve başını yavaşça

Kendi sessiz üslubuyla bana "siktir git" diyordu.

Onunla birlikte güldüm ama aslında dolaba saklanmak istiyordum. Zekiydi ve biliyordu ki

Yeni cümlesini nereden öğrendiğini çok iyi biliyordum.

Telefonum çaldı.

"Ben Davey. Alt katta."

Bir dakikalığına o odadan çıkma fırsatını memnuniyetle karşıladım. Bugün kesinlikle benim

Gün.

"Yo," dedi içeri girerken, bir yığın kitabı merdivenlerden yukarı

taşıyordu. Odama döndüğümüzde Skylar hâlâ kuşla oynuyordu.

"Hey, Davey."

"Siktiğimin ereksiyonu. İn aşağı!"

"Hey, Skylar. Uh..." Bana baktı. "O kuş az önce ne dedi öyle?"

Başımı salladım ve onu zorlamaması için sessizce uyararak ters ters baktım. Davey bana bir

bilerek ama eğlenerek baktı.

Skylar Seamus'u kafesteki tüneğine geri koydu ve tekrar yatağıma uzandı. "Siz çocuklar

Soğuk mu?"

"Pek sayılmaz," dedim.

"Nedense tüylerim diken diken oldu. Sanırım bir şeye yakalanıyorum. Sakıncası yoksa

kılıflarınızı

kullanabilir

misiniz?" "Hiç de

değil."

Çarşafларım bu gece onun gibi kokacaktı.

Üçümüz kitaplarımızı açtık ve sessizce çalışmaya başladık. Zaman zaman kafamı kaldırıp

yatağımdaki Skylar'a baktım. Hâlâ titriyordu. Davey bir ara beni ona bakarken yakaladı.

ve gözlerini devirdi. Ona parmağımı uzattım ama her zamanki gibi karşılık vermedi. Daha sonra bana kendi özel yöntemiyle karşılık verecekti.

"Konu Skylar olunca, senin Himeros mu yoksa Pothos mu olduğunu anlayamıyorum, Mitch."

"Ne diyeyim?"

"Yunan mitolojisi sınavıma çalışıyorum. Bazı Tanrıları ezberlememiz gerekiyor."

"Bunun benimle ne ilgisi var?"

Histerik bir şekilde gülerken ve hiçbir şey söylemezken saçları uçuştı.

Skylar yataktan başını kaldırdı ama yorumdan çok etkilenmiş görünmüyordu. O devam etti

Titriyorum.

"İyi misin?" Ben sordum.

"Pek sayılmaz. Biraz ağrım var. Sanırım ateşim var. Eve gitsem iyi olacak."

"Seninle yürüyeyim."

Paltolarımdan birini aldı ve caddenin karşısına doğru yürüdük. Hava çoktan kararmıştı ve ışık

kar taneleri uçuşmaya başlamıştı. Nefesimizi görebiliyorduk.

Skylar kapıyı çalıp zili çalarken titremeye devam etti. "Evde olsa iyi olur."

Tish kapıyı açtı. "Mesajını aldım. Anahtarlarını mı kaybettin?"

"Sanırım dolabımda unuttum."

"Hey, Mitch."

Tish'e el salladım ve Skylar'ı içeri kadar

takip ettim. "Kendimi iyi hissetmiyorum

anne."

"Sorun nedir?"

"Sanırım grip falan oluyorum."

Tish, Skylar'ın alnına dokundu. "Bu gece erken yatmalısın."

Paltomu çıkardı ve bana geri verdi. "Geri dönecek misin?" "Birkaç dakika takılacağım."

Bazı nedenlerden dolayı Skylar'ı bırakmak istemedim. Nadiren hastalanırdı. Aslında, bundan önce tek bir kez bile hatırlamıyordum. Onu odasına kadar takip ettim ve yorganının altına girdiğinde yatağının kenarına, ayaklarının dibine oturdum.

"Davey'nin yanına dönmelisin."

"Şaka mı yapıyorsun? Muhtemelen çekmecelerimi karıştırıp buzdolabını yağmalıyordur.

O iyi olacak."

Gülerken dişleri takırdıyordu.

"NyQuil var mı? O şey seni yarına kadar bayıltır."

"Oh, öğrendiğim iyi oldu. Oliver'ın doğum günü için Florida'ya giderken yanıma biraz alacağımdan emin olmalıyım.

düğün."

"Gitmeye mi karar verdin?"

Bir an için gözlerini kapattı ve iç çekti. "Sanırım öyle."

"Bu doğru karar. Berbat bir şey ve anjin olmanıza neden olabilir ama bunu atlatacaksınız."

"Bana ne verebilir? Vajina mı?"

"Angina! Büyükannem bunu hep söyler. Göğüs ağrısı gibi bir şey. Sende var

kirli bir zihin, kızım."

"Yine de bu yönümü seviyorsun."

"Haklısın. Haklıyım. Hiçbir şey seni geçemez ve hiçbir şey seni rahatsız edemez. Yürümek zorunda kalmamayı seviyorum

"Seninle konuşurken yumurta kabuklarının üzerinde duruyorum."

Şakacı bir şekilde ayaklarını sıktım. "Bu iyi hissettirdi."

"Ne?"

"Ayaklarımı öyle sıktığında."

"Tekrar yapmamı ister misin? Ayaklarını ovmamı mı?" "Hayır, ayak masajı istemiyorum..." dedi hiç kimse.

"Tamam." Güldüm ve her iki ayağını da kucağıma yerleştirdim, ayak parmaklarını iki elimle sıktım.

Ellerimi sert darbelerle.

"Kirli zihin demişken... Bizim kuşun ereksiyondan bahsetmesi de neyin nesiydi?" "Hiçbir fikrim yok."

"Bundan emin misin?"

Telefonum çaldı. Zil kurtardı. Belki de kurtarmamıştır.

Onunla yatmayı bırak ve buraya dönüp bana bir sandviç yap.

"Lanet olası Davey."

"Ne yazıyor? Ne yazıyor?"

"Sana söyleyemem. Bu-"

"Bizim hakkımızda mı?" Bir süre başını öne eğdi, sonra doğrudan gözlerimin içine baktı. "Ona söyledin

öpüştük, değil mi?"

Ayaklarını ovmayı bıraktım ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Evet."

"Angie'ye söyledim. Bu konuyu biriyle konuşmam gerekiyordu çünkü *biz bu konu* hakkında konuşmuyorduk. Anlıyor musun?"

Bunu tartışmaya hazır olmadığım için yutkundum. "Evet,

biliyorum." Elini uzattı. "Bana metni göster."

Sinirli bir şekilde güldüm.

"Hayır." "Göster bana."

Ses tonum artık ciddiye. "Hayır, Skylar."

Yorganın altından kalktı ve telefonumu aldı. Hastaydı ve bunu yapmamalıydı.

kendini zorluyordu. Geri adım atmayacağını biliyordum, bu yüzden ona karşı koymadım.

Sikeyim.

Yazıyı okudu ve gözlerini devirdi.

"Pislik gibi davrandığı için üzgünüm,"

dedim. "Sence bu beni rahatsız mı

ediyor?" "Hayır... ama bu saygısızlık."

"Kimsenin ne düşündüğü umurumda değil. Ben sadece *seni* önemsiyorum. Bazı insanların ne hissettiğini sezebildiğimi unuttun mu? Sende bu herkesten daha güçlü, hep böyleydi. Sen kendini

Benden bir şeyler saklıyorsun ama saklamıyorsun, ne bugün erken saatlerde odanda ne de başka bir gün. Himeros ve

Pothos..."

"Ne?"

"Davey'nin üzerinde çalıştığı Yunan Tanrıları ona seni hatırlatıyormuş."

"Evet... Ne olmuş onlara?"

"Ben de onları inceledim. Himeros arzu ve karşılıksız aşkın tanrısıdır. Pothos özlem ve istek

tanrısıdır." *Kahretsin.*

Uzun, titrek bir nefes verdim. "Oh."

"Haklı mıydı? O öpücükle sadece Aidan'a sopa mı göstermeye çalışıyordun yoksa gerçekten

Ben mi? Lütfen dürüst ol."

Gözleri gözlerimin içine bakıyordu ve sanki içimi görebiliyormuş gibi hissediyordum. Eğer bu

O zaman onu hayatımdaki her şeyden daha çok istediğimi biliyordu. Bunun bir anlamı yoktu.

Yalan söylüyorsun. Duygularımı gerçekleştirecek cesareti asla toplayamayabilirdim ama onun yüzüne bakamazdım.

Artık gözlerime bakamıyor ve acı verici bir şekilde ortada olan şeyi inkar ediyordum. Bir an için yere baktım ve

Bunu fısıldadığımda gergin ellerim yumruk oldu. "Kahretsin evet... Seni istiyorum." Sonunda bunu yüksek sesle itiraf etmek iyi hissettirdi.

Ben terliyordum ama ona baktığımda o hâlâ titriyordu. Dudakları aralanmıştı.

hafif, sempatik bir gülümseme. Onun soğuk bedenine sarılmamak için içimdeki tüm gücü harcadım.

Benim.

"Dürüst olduğun için teşekkür ederim."

Başımı salladım, artık gözlerimi ondan alamıyordum. "Gerçek bu."

Üzerindeki battaniyeleri düzeltti ve oturduğu yerden kalkarak, "Neredeyse

Ama sana olan hislerimden bahsetmek benim için kolay değil çünkü senin tarafından reddedilmek gururumu yerle bir edebilecek tek şey. Ama sen benim için gururumdan daha önemlisin,

Muhtemelen hiç kimsenin olmadığı kadar. Seninle geçirdiğim anları kaybetmek istemiyorum. İstemiyorum

Korktuğun için beni kendinden uzaklaştırmanı istemiyorum. Bilmeni istiyorum ki eğer sevişirsek

ne olursa olsun beni kaybetmeyeceksin, tamam mı? Ben hep burada olacağım."

Bunu söylediğini duymak her şeyi ifade ediyordu. Şimdi buna inanmak

için çalışmam gerekiyordu. "Tamam."

"Ben uyumaya gidiyorum."

Şaşkınlık içinde yatak

odasından çıktım.

O gece, sözlerini kafamda tekrar tekrar çalarken, kokusu yatağımın her tarafına yayılmıştı

Tekrar.

Sonraki birkaç ay boyunca Skylar'ın yatak odasındaki o konuşma aklımdan çıkmayacaktı. *Ben*

Seninle geçirdiğim anları kaybetmek istemiyorum. Ben hep burada olacağım.

Acaba o gün bir şey mi hissetti diye merak ettim, çünkü o gün bir şey olacağını asla tahmin edemezdim.

Skylar'ı kaybetme ihtimali yepyeni bir anlam kazanacaktı.

BÖLÜM 9

SKYLAR

Doğru kıyafeti bulmak için dolabımı karıştırdım. Teknik olarak bir randevu olmasa da, Mitch

onunla sinemaya gitmemi istedi ve sadece ikimiz olacaktık. Yeni bir Adam vardı.

Sandler fışkesini gerçekten görmek istiyordu ve bizi oraya Janis'in Accord'uyla götürecekti.

Cumartesi gecesiydi ama Mitch okuldan kızlarla çıkmıyordu.

Son zamanlarda. Nedenini hiç tartışmadık. Son birkaç gündür bahaneler uydurduğu çok açıktı.

Hafta sonları da benimle takılmak için hafta sonları. Normalde Angie ve Cody ile ya da

Davey. Bu gece Mitch'le uzun zamandır ilk kez bir yere çıkacaktık.

birlikte yalnız.

Gergindim, film için değil ama eve gittiğimizde olacaklar için.

Koyu renk bir kot pantolon ve yakasında altın pullar olan dökümlü, sarı bir tunik giydim. I

Saçlarımı düzleştirdim ve annemin pahalı Jean Paul Gaultier'sinden biraz sıktım.

Parfüm. Ne olacak ki, ağır bir göz makyajı yapar ve her şeyi yapardım. İhtiyacı vardı.

Bu gece neye benzediğimi hatırlamıyorum.

Mitch'in odamda beni istediğini itiraf ettiği geceden bu yana yaklaşık altı hafta geçmişti.

Ben de ateşten yatağa düşmüştüm. Takip eden günlerde, kendimi kötü hissetmeye devam ettim.

fiziksel olarak dengesizleştim. Bazı günler ateşim yükseliyor, bazı günler ise kendimi uyuşuk hissediyordum.

Annem nihayet birkaç hafta önce beni doktora gitmeye ikna etti. Benim varsayımım şuydu

Dr. Stein beni antibiyotik reçetesiyle eve gönderecekti ve bu son olacaktı. bunun.

Kapının zili çaldı ve beni düşüncelerimden uyandırdı.

"Skylar! Mitch geldi," diye bağırdı annem alt kattan. "Ona yukarı gelmesini söyle!"

Kapı açıldığında onu görünce nefesim kesildi. Saçları ıslaktı, mükemmel dalgalıydı.

gevşek bir parçası alnına düşüyordu. Onu hiç görmediğim kadar şık giyinmişti,

Siyah yün ceketinin altına lacivert bir kazak giymişti. Cennet gibi kokuyordu: misk karışımı bir koku,

duş yıkama ve erkeksilik. Kazak, daha yontulmuş olan kaslı vücudunu sımsıkı sarıyordu

Son zamanlarda. On yedi yaşına yeni girmişti ve her geçen gün daha az çocuk, daha çok erkek gibi görünüyordu.

Yutkundu. "Skylar... görünüyorsun-"

"Biliyorum. Bunun için çok çalıştım. İyi görünsem iyi olur."

"İyiden de öte. Ben güzel diyecektim."

Kalbim çırpındı. Derin bir nefes alıp onu içime çektim. Bana hiç güzel dememişti.

Daha önce. İyi hissettirmesi gerekirdi ama bunun yerine sanki biri karnıma yumruk atmış gibi hissettim.

"Teşekkür

ederim." "Bir şey

değil."

Mitch kapı aralığında durmaya devam etti. Radyatörümün gürültüsü dışında ortalık sessizdi.

ısı açıldı. Gözleri vücudumda gezinirken, sanki bir şeyler hissediyor gibiydim.

üzerimdeydi. Meme uçlarım sertleşti. Bunun teknik olarak bir randevu olup olmadığını bilmiyordum ama bu gece

birden fazla yönden farklı hissettim.

Kolyemi kaldırdım. "Bunu takmama yardım eder misin?"

Bana yaklaştı ve elimden aldı. Saçımı kaldırdım, o da kollarını uzattı.

ve ıstakoz tokasını bağladı. Mitch'in elleri omuzlarımda oyalandıktan sonra

hafifçe sıktı ve nefesi enseme ısıttı.

Gözlerimi kapatıp kokusunu içime çektikten sonra arkamı döndüğümde mavi gözlerini gördüm, çelik gibi

ve dikkat çekiciydi, bana bakıyordu. Dudaklarını yaladı ve endişeli görünüyordu. Ne hakkında, emin

olamadım.

Bu beni yıktı çünkü bu gece neler olacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Gitmeye hazır mısın?"

diye sordu. "Evet."

Tıklım tıklım dolu olan sinemaya doğru birkaç mil yol alırken Mitch Metallica çaldı.

Benim için kapıyı tuttu ve sahte bir İngiliz aksanıyla konuşarak göz kırptı.
"Önden buyurun leydim."

"Teşekkür ederim." Gülümsedim. O anki cazibe girişiminin beni çok etkilediğini bilmiyordu.

neredeyse beni ağlatıyordu. Kendimi ne kadar kötü tutmaya çalıştığımı fark etmemişti.

"Bir şeyler yemek ister misin?"

"Hayır, hiç aç değilim."

Yüzümü inceledi. "Beni yemek yerken gördüğünde bu kararına pişman olacaksın. Bir şeyler alacağım,

Fikrini değiştirirsen benimkilerden de alabilirsin." "Tamam."

Bir gülümseme daha zorladım.

Gösterinin biletleri neredeyse tükenmişti ve birlikte iki koltuk bulmakta zorlandık.
Biz başardık

Arkada bir yere takılmış.

Işıklar söndü ve içimi bir korku kapladı.

Filmin yaklaşık on beşinci dakikasında Mitch'in gözlerini üzerimde hissettim. Vücudum titriyordu.

aniden yaklaştı ve kulağıma fısıldadı, "Her şey yolunda mı?"

Bu filmi atlatabileceğimi nasıl düşünmüştüm?

Gözlerimde oluşan yaş damlalarıyla savaşmaya çalışarak başımı salladım. "Evet."

Sıcak nefesini yine kulağımda hissedebiliyordum. "Hiçbir şey gülmüyorsun. Gülüyor musun?"

beğenmedin

mi?" "Özür

dilerim."

Bacağımı sıktı. "Üzülme. Sadece iyi vakit geçirmeni istiyorum."
Verdiği gülümseme

Söyledikten sonra kalbim yerinden sökülüyormuş gibi hissettim. Onun,
kalbimi sökmek üzere olduğuma dair hiçbir fikri yoktu.

onunkini de sök.

Kendini benden uzaklaştırdığında, başka bir şey söylemesini bekledim.

nefesini tenimde hissedebiliyordum. Ona ihtiyacım vardı. Tek istediğim bu
gece onunla birlikte olmaktı, ama bu

yanlış yerd.

Salondaki boğuk kahkaha sesleri arasında aklım bambaşka bir yerdeydi.
Benim

Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve alnımda boncuk boncuk terler oluştu.

Kıpırdandığımı fark etti. Onun sıcak eli benimkine değdiğinde ırkıldım.

titriyordu. Endişeli yüzüne -tatlı Mitch'ime- bakmak için döndüğümde ilk
gözyaşı damlası düştü.

Gözüm.

Bir erkeğe dönüştüğünü görmek

istiyorum. Seni seviyorum, Mitch.

Korkuyorum.

Yüz ifadesi karardı. Ağladığımı fark ettiğinde göğsü inip kalkıyordu. Ağladığımı anlayınca

Bana endişeyle bakarken film uzaklarda kaybolmuş gibiydi.

Elimi sıktı ve beni koltuktan kaldırdı, dolu patlamış mısırını

zemin. Çıkarken sıramızdaki diğer insanların bacaklarının yanından geçtik. Beni yönlendirdi.

Karanlık salondan, müşterilerin olmadığı girişin parlak ışıklarına çıktım. Kırmızı halıya baktım. Floresan ışığında onun dehşet içindeki gözlerine baktığımda, gözyaşlarım tüm gücüyle akmaya başladı.

Yüzümü boynuna gömdüm ve Mitch beni kendine doğru çekti. Kalbi çok hızlı atıyordu.

Göğsümde dakikada bir mil.

Burada bu şekilde olmaması gerekiyordu. Sadece birkaç normal saat asılı kalmak istedim.

en iyi arkadaşımın dışarı çıkmak. Bunu istemek çok mu fazlaydı? Onunla geçirdiğim onca anı düşündüm.

kabul edildi.

"Skylar, beni korkutuyorsun. Lütfen... Sorun yok. Lütfen bana ne yapacağımı söyle. Sadece ne yapacağımı söyle.

Sorun nedir?"

Gözyaşlarım kazağını ıslatmıştı.

Hiçbir şey bilmiyordu. Onu buna hazırlayabilecek hiçbir şey söylememiştim. I

nereden başlayacağımı bilemedim. Bu onu mahvedecekti ve ben buna dayanamıyordum.

"Beni eve götürebilir misin?"

"Hayır. Sen bana neler olduğunu anlatana

kadar olmaz." "Yapamam... burada olmaz."

"Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

Geri çekildim ve yanağına dokundum. "Hayır, tabii ki hayır."

Ellerimi ellerinin arasına aldı. "Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" Gözyaşlarımın arasından başımı salladım.

"Sanırım tüm bunların ne hakkında olduğunu biliyorum."

diye devam etti. "Ne?"

Annem Janis'e söyledi mi?

Ellerimi ağzına götürdü ve öptü. "Tam bir aptalmışım, Skylar... aklını

karıştırıyor."

"Um-"

Sözümü kesti. "Bırak da konuşayım. Bu benim için kolay değil,

tamam mı?" Midem bulandı. "Ne yapıyorsun?"

"Sana şunu söylemeye çalışıyorum... bence... arkadaştan daha fazlası olmayı denemeliyiz. Çok düşündüm

O gece odanızda söylediklerinizi, ne olursa olsun hep hayatımda olacağınızı.

Tam on ikiden vurdun. Sadece seni kaybetmekten korkuyordum. Ama gittikçe daha çok denemek istiyorum.

Her şeyi denemek istiyorum... her şeyi seninle yaşamak istiyorum. Bunu düşünmeden duramıyorum."

Bu gece böyle bir şey olamaz. Kelimeleri bulamadım.

"Az önce sana içimi döktüm" dediğinde gözlerindeki bakış kalbimi kırdı. Söyle

bir şey... lütfen."

Oda dönmeye başladı ve destek için ona tutundum. "Ben kanserim."

BÖLÜM 10

MITCH

Hayatta bazı anlar vardır ki, asla hafızanızdan silemeyeceğinizi bilirsiniz.

Ne kadar uğraşırsan uğraş, hafızanı kaybetmezsin.

Benim için her şeyden daha önemli olan kızın o üç kelimeyi söylediği an

Onlardan biri.

İlk başta, bu bir anlam ifade etmedi. Ona arkadaştan daha fazlası olmak istediğimi söyleyecek cesareti topladığım için sinirlerim hala gergindi. Günlerdir ne söyleyeceğimin provasını yapıyordum ve

Bu gece onunla konuşmayı planlıyorum.

Yani, bu tam bir şok oldu.

Cevap vermeyince sesini alçalttı ve tekrarladı, "Ben kanserim, Mitch."

Ellerim omuzlarındaydı ve titremeye başlamıştım, bedenim nasıl tepki vereceğini bilemiyordu. "Ne oldu?"

Ne demek istiyorsun? Yani... nasıl... nasıl oldu bu?"

"Kendimi iyi hissetmediğimi biliyorsun..."

"Evet... ama bu haftalar önceydi. Doktora gitmiştin. Daha iyi hissediyordun."

Kısa bir süre gözlerini kapadı ve sonra bana baktı. "Söyledim, ama sana ne olduğunu hiç söylemedim.

Çünkü neyle karşı karşıya olduğumu bilmeden seni korkutmak istemedim. Beni muayene ettiğinde.

boynumda bir yumru buldu ve ne zamandır olduğunu sordu. Ona bir yıldır orada olduğunu söyledim.

bir süre. Acı vermediği için hiçbir şey düşünmedim. Vücudumun geri kalanını kontrol etti ve kasık bölgemde bir tane daha buldu. Bana endişelenmememi ama bir kaç tane sipariş vereceğini söyledi.

Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için kan testleri yaptım." Yere baktı ve gözleri yeniden yaşardı.

"O gün annemi bile yanıma almamıştım."

Midem bulanmaya başladı, yağlı patlamış mısır kokusuyla daha da kötüleşti ve bir şey hissettim

Boğazımda ekşi bir tat oluşuyor.

Bunu yapmayacaksın. Yapacağın son şey olsa bile onun için güçlü olacaksın.

Parmak uçlarımla gözlerini sildim. "Acele etme ama bana her şeyi anlatmanı istiyorum."

Gözyaşları arasında başını salladı ve burnunu çekti. "Kan testi anormal çıktı, bu yüzden

MRI için geri dön."

Nefes alıp verdim, bir sonraki söyleyeceği şeye hazırlandım ve ellerini tutup sararak

parmaklarını benimkilere geçirdi. Donuyorlardı. "Tamam..."

"Görüntülerde de anormallikler vardı. Sana söylemedim ama babama gitmek yerine

Bir hafta sonu, test edebilmeleri için lenf düğümlerinin bir kısmını almak üzere küçük bir ameliyat geçirdim."

Onu kesecek herhangi bir şeyin düşüncesi bile beni ürkütüyordu.

"Ve?" "İçlerinde anormal hücreler buldular."

Kalbim hiç hatırlayamadığım kadar hızlı atıyordu. Vücudum gerildi ve sanki

Aynı anda hem kapanıyor hem de savaşa hazırlanıyor. "Eminler... bu kanser olduğu anlamına mı geliyor?"

"Bana Hodgkins Lenfoma olduğumu söylediler."

Bunu söyler söylemez, yakındaki bir tiyatronun kapısı açıldı ve yüksek sesle gülen insanlar geldi

dışarı taşıyordu. Her birini tek tek öldürmek istiyordum. Hâlâ konuşuyordu ama kulaklarım

Zonkluyordu ve elleri hâlâ benim ellerimde olmasına rağmen çok uzaklardaymış gibi hissediyordum.

"Üçüncü aşama..."

"Kemoterapi ve belki de radyasyon almam gerektiğini

söylediler..." "Saçlarım dökülecek, Mitch. Çok korkuyorum."

Başım patlayacakmış gibi hissediyordum ve kalbim göğsüme çarpıyordu. I havaya ihtiyacım var.

"Buradan çıkmamız gerek." Onu sinemadan çıkarıp otoparka götürdüm. Hava buz gibiydi.

ve nefesimi görebiliyordum. Aniden yürümeyi bıraktım, ona döndüm ve çılgınca

ceketinin her bir düğmesi. "Hava soğuk."

Kendimi kaybettiğimi görmüş olmalı. Ellerimi sıktı ve beni durdurmak için hiç düğme kalmamıştı. "Mitch?"

Gözlerinin içine baktım, inanamayarak başımı salladım, sonra onu kendime çektim, ona sımsıkı sarıldım.

sevgili hayatım. Dakikalarca otoparkın ortasında öylece durduk. Burnum onun içindeydi.

saçlarını, her santimini koklayarak, bana söylediklerini, hepsini kaybedeceğini düşünerek. Bu gerçek gibi görünmüyordu. Gözlerim yanmaya başladı.

Ağlamayacaksın. O iyi. O senin kollarında.

Uyanamadığım bir rüya gibiydi.

Arabaya döndüğümüzde oturduk ve kalorifer açıkken rölantide çalışmasına izin verdik. *A Great Big World's Say*

Radyoda bir şey çaldı. Bu şarkı normal şartlar altında iç karartıcıdır ve ben duymaya dayanamadım ve kapattım.

Boş gözlerle az önce otoparka doluşan insan sürüsüne baktım.

Kahkahası beni bıçak gibi deliyordu. Eli benim elimdeydi ve elimle hafifçe ovuşturdu.

Başparmak. Aklımdan milyonlarca düşünce geçti ama hepsi aynı sonuca varıyordu: Ben

Onun için güçlü olmak zorundaydım. Ona göz

kulak olmalıydım. Skylar transımı bozdu. "Bir şey

daha var."

Vücudum gerildi. *Başka ne olabilirdi ki?*

"Ailem bu konuyu tartıştı ve New York'ta tedavi görmemin en iyisi olacağına karar verdiler.

York'a. Annem beni buradaki randevulara ve her şeye götürmek zorunda kalırsa işini kaybeder.

Bunu karşılayamaz ve evi kaybederiz. Çünkü Oliver evden çalışıyor ve

Onunla ve Lizete ile yaşamamın daha iyi olacağını düşünüyorlar.

Kemoterapi gördüğüm süre boyunca bana o bakacak. Annem her hafta sonu gelecek."

"Orası üç saat uzaklıkta."

"Biliyorum ama mantıklı olan tek yol bu."

Gözbebeklerim bir yandan diğer yana hareket ederek bir çözüm bulmaya çalıştı, onu durdurabilecek herhangi bir şey

ayrılmaktan. "Burada kal. Seni randevularına götüreceğim. Seninle ilgileneceğim."

"Bunu okulda nasıl yapabiliyorsun?"

"Bırakacağım amına koyayım. Hiçbir şey senden daha önemli değil."

"Bunu yapmana asla izin vermem. *Asla*. Bu bir seçenek değil. Bu suçluluk duygusuyla yaşayamam."

Sensiz yaşayamazdım.

"Benden bu kadar uzakta, yanında olamayacağım bir yerde tüm bunları yaşadığını düşünmek

sen... *benim* için bir seçenek değil."

"Her şey yoluna girecek. Bu pazarlığa açık bir konu değil. Bu

şekilde olmak zorunda." Vücudu soğuktan titriyordu, ben de sıcağı

patlattım.

Gitmesini engelleyemeyeceğim gerçeği kafama dank etti. "Ben geliyorum.

Her hafta sonu Brooklyn o zaman. Her şey ne zaman

başlıyor?" "Yarından bir hafta sonra."

Hayır.

Eve dönüş yolu bulanıktı. Skylar'ı arabadan evine kadar yürüttüğümü ya da

Sessiz sokağımızın ortasında tek başıma kalmadan önce birbirimize ne söylediğimizi. Bu

dondurucuydu ve ayaklarımın altında çıtırdayan sert kar yüzünden ayak parmaklarım uyuşmuştu.

Ön kapımı açacak enerjiden bile yoksun bir şekilde, karanlık gökyüzüne baktım.

Tanrı'nın bunun başına gelmesine nasıl izin verdiğini merak ediyordu.

Soğuk havanın acımı dindirmesini diledim. *Lütfen.*

Nihayet eve girdiğimde, annem hemen televizyonun sesini kısmıştı.

Akşam haberlerinde, yüzündeki endişeli ifadeden ne olduğunu tam olarak bildiği anlaşıyordu.

Bu gece.

Fısıltıdan daha yüksek sesle konuşamayacak kadar bitkin düşmüştüm.

"Biliyor muydun?" Gözlerinde yaşlarla bana baktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Anne? Bunu biliyor muydun?" diye tekrarladım.

"Sadece birkaç günlüğüne. Sana kendisi söylemek istedi, Mitch. Bunu yapmaya hakkı vardı.

Bu."

Başım yanıyormuş gibi hissediyordum. Birdenbire avazım çıktığı kadar bağırdım. "Nasıl olur da

Bunu benden nasıl saklarsın?" "Özür

dilerim. Tish'e söz verdim!"

Annemle daha önce hiç böyle konuşmamıştım ve hemen pişman oldum.
"Olmam gerek

yalnız." Hışımle yanından geçtim ve ben içki dolabını açarken fark
etmemiş gibi davrandı.

odama küçük bir şişe votka götürdüm.

Önümde uzun bir yol olacaktı ve alkol bunu çözmeyecekti ama bir
geceliğine sadece

unutmaya ihtiyacım vardı.

Ertesi sabah, akşamdan kalma bir halde kendimi zorla yataktan kaldırdım
ve

Bu haftanın her dakikasını değerlendirmek istedim. Onu en sevdiği yerlere
götürmek istedim.

Cheesecake Fabrikası ve kelebek müzesi. Hepsini reddetti, sadece
evde benimle vakit geçir.

İki gün Davey ve Angie, Skylar'ın evinde akşam yemeği için bize katıldılar.
Annelerimiz pişirdi

ev yapımı pizza, sloppy joes ve fettuccini Alfredo. Her gece bir parti
gibiymi ama Skylar yemeklerin hiçbirine dokunmuyordu.

Hepimiz cesur bir yüz ifadesi takınıyor, olabildiğince normal davranmaya
çalışıyorduk: Davey'nin kaba

Şakalar ve Angie fotoğraf çekiyor.

Skylar'ın ayrılmasından önceki son gecede, Angie özellikle

poz vermemizi söylüyordu, ki normalde bunu yapmazdı. Onu kenara çektim ve şöyle sordum

Mümkün olduğunca kibarca, bir geceliğine tıklamayı bırakabilir mi diye sordum. Bana Skylar'ın

Özellikle bu gece fotoğraf makinesini getirmesini ve hepimizin, özellikle de onunla benim fotoğraflarımızı çekmesini rica etti. Bu Skylar'ın fotoğrafının çekilmesini istemesine hiç benzemiyordu.

O akşamın geri kalanında, Angie'nin bana söylediği şeyi takıntı haline getirmeye devam ettim.

Kabullenemediğim bir sonuç: Skylar fotoğrafının çekilmesini istedi çünkü geri gelmeme ihtimali vardı.

Göğsüm acıyla gerildi ve sessiz bir öfkeyle dolup taşım, kendimi tuvalete atmak zorunda kaldım.

Banyo. Eğer bu şekilde yaşarsa önümüzdeki birkaç ayı atlatması mümkün değildi.

Düşünüyordum. Onunla konuşmam gerekiyordu.

Bir noktada, bir şey almak için yukarı çıkması gerektiğini söyledi. Geri gelmeyince

Hemen aşağı indim, onu takip ettim.

Yatak odasına girdiğimde onu irkilttiğimde sıçradı. Kalbim, gözyaşlarını fark ettiğimde düştü.

gözleri. Buraya yalnız ağlamak için gelmişti.

Yatağa doğru koştum ve onu kollarıma aldım. Gözlerim sulanıyordu ama onu kucağıma almak için deli gibi mücadele ettim.

Gözyaşlarının akmasını engellemek için.

İşini yap, Mitch. Onun kayası ol.

"Beni dinle Skylar. Ne kadar zor olursa olsun başını dik tutmalısın. Güç var olumlu düşünme konusunda. Eğer bunu ikimiz yaparsak, güç ikiye katlanır. Buna inanmak zorundasın.

her şey yoluna girecek. Demek istediğim, buna gerçekten *inanmalısınız* ve bu gerçekleşecektir."

Kırmızı gözlerini gömleğime sildi. "Ya yanılıyorsan? Ya eve hiç dönmezsem?"

"Ya olursa' ile başlayan sorular korkuya dayanır, başka bir şeye değil. Korkuyorsunuz, ama

Tanrı'nın buna izin vermeyeceğine

inanmaktır." "Tanrı'nın var olduğunu nereden

biliyorsun?"

Bu soruya nasıl cevap vermek istediğimi biliyordum ama bunu nasıl açıklayacağımı düşünmek için durdum.

Onu. "Çünkü bir keresinde, küçük bir çocukken, umutsuz hissettim, sanki dünyam sona eriyormuş gibi. Dua ettim.

ve beni dinlediğine dair bir işaret göndermesini istedim." "Ne oldu?"

"Ertesi gün seninle ilk kez tanıştım."

Gözlerimi yakan yaşları görebildiğini biliyordum ama yine de düşmelerine izin vermedim. O verdi

Dudaklarıma iffetli bir öpücük kondurdu ve "*Seni* bana o gönderdi" dedi.

Yüzünü tuttum. "Seni benden alamaz çünkü hikâyemiz henüz bitmedi."

Alnını benimkinin üzerine koydu. "Devam

edecek." "Devam edecek," dedim dudaklarının

arasından.

"Bana bir iyilik yapar mısın?" diye sordu.

"Ne istersen."

"Davey ve Angie'ye çok üzgün olduğumu ama günün geri kalanında yalnız kalmak istediğimi söyler misin?

gece?"

"Kesinlikle."

"Sonra, onlar gittiğinde, geri gel. Geceyi benimle geçir." Ona

inanamayarak baktım. "Ne?"

"Öyle değil. Sadece bu gece yanımda uyumanı istiyorum. Yalnız kalmak istemiyorum. Lütfen."

"Tabii ki yapacağım. Sanırım annem için sorun olmaz ama Tish'in buna izin vereceğini sanmıyorum."

"Ben onunla konuşurum. Onlar gittikten sonra eve git, pijamalarını giy ve geri gel."

Elimi saçlarında gezdirdim ve birkaç tutamı kulağının arkasına sıkıştırdım.
"Tamam."

O gece Skylar'a döndüğümde Tish beni içeri aldı. Normalde son derece katı ve

başka hiçbir koşulda kızının odasında uyumama izin vermezdi. Yani, ben

Skylar'ın bunu onunla konuştuğundan emin olmalıydı. "Bunun sorun olmayacağından emin misin?"

Şarabından bir yudum aldı ve başını salladı. "Sana güveniyorum."

Göğsüm sıkıştı, *kendime* yüzde yüz güvenebileceğimden bile emin değildim. "Teşekkür ederim."

Yukarı çıkmak için dönmeden önce, Tish ilk kez önümde ağladı. "Her şeyi denedim Mitch, bu hafta onu gülümsetmek, umutlarını canlı tutmak için her şeyi denedim. Tek istediği sensin.

Bu gece güvende hissetmeye ihtiyacı var. Senin de buna ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bu senin için de zor oldu. Bu

Bunu söylerken aptalca bir şey yapmayacağını biliyorum." Bunun bir açıklama mı yoksa bir uyarı mı olduğunu anlayamadım.

Bununla birlikte, kızının odasına doğru yürümemi izledi.

bize bahşedilen bu nadir fırsattan yararlanmak.

Küçük bir lamba yanıyordu ve Skylar bir kitap okuyordu. Üzerinde bir poster dışında

Birkaç yıllık o aptal erkek gruplarından birinin dolap kapısı, odası hiç de kız gibi değildi.

Çoğunlukla gri ve beyazdı, karışıklık yoktu, yaygara yoktu ve tıpkı onun gibi şıktı. Beni fark ettiğinde kitabını komodinin üzerine koydu. "Selam."

"Hey." Kendimi yatağın altına mı atmam gerektiğinden emin olamadan yatağa doğru yürüdüm.

kapakları. Kendimi tutmaya karar verdim ve kenara oturdum. Pembe, pamuklu bir uyku tişörtü giyiyordu.

Sırıttı. "Sana bunun iyi olacağını söylemiştim."

"İtiraf etmeliyim ki annenin bunu yapmasını beklemiyordum."

"Kanser olduğunuzda neler yapabileceğinizi bilerseniz şaşarsınız." Komik olmaya çalışıyordu ama ne zaman C kelimesi yüksek sesle söylense midem bulanıyordu. Şaka yapmaya çalıştım. "O zaman gidip bir Dairy Queen soymak ister misin?"

Güldü. "Pijamalarını beğendim."

Davey'nin geçen yıl Noel'de bana verdiği ekose, flanel pantolon ve tişörtü giymiştim.

"Göğüslerine söyle, gözlerime bakmayı kessinler" dedi. Sanırım gerçekten sütyen giyip giymediğini anlamaya çalışmasaydım daha komik olurdu. Böyle bir zamanda bunu düşündüğüm için bile kendimi azarladım ama elimde değildi. Çok güzel görünüyordu.

Yerimden kıpırdamamıştım. "Burada uyuyabilmek garip bir his. Neredeyse bilmiyorum bile

kendimle ne yapacağımı."

"Benimle birlikte yorganın altına girerek başlayabilirsin." Battaniyesini çekti ve ben de sürünerek

yanına girdim, başımı omzuna yasladım. Şampuan ve yeni duş almış gibi kokuyordu.

deri. Dünyada olmayı tercih edeceğim başka bir yer yoktu.

"Bu iyi hissettiriyor," dedim kolunun kıvrımına doğru. "Ne okuyordun?"

Kıkırdadı. "Sadece kafamı dağıtmaya çalışıyorum. Gerçekten bilmek istemezsin."

"Evet, biliyorum."

"Güven bana...bilmiyorsun."

"Şimdi, *gerçekten* bilmek istiyorum."

"Tamam o zaman." Komodininin üzerine uzandı ve bana üzerinde bir kitap olan ciltsiz bir kitap uzattı.

gömleksiz bir adam vardı. Gövdesine sarılmış gözleri bağlı bir kadın vardı.

Lanet olsun.

"Skylar Seymour... annen bu şeyleri okuduğunu biliyor mu?"

Arsızca sıırttı. "Odasından çaldım."

"Sen kötü bir kızsın. Arkasında yazıyor, yaşı küçük olanlar için uygun değildir.

18 yaşında."

Elimden kaptı. "Neredeyse 16 yaşındayım, aynı fark."

"Tam olarak değil, ama söylemem. Aslında hoşuma gitti."

"Sanki etrafta bundan daha kötü şeyler yokmuş gibi?" "Yorum yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

İkimiz de güldükten sonra rahat bir sessizliğe gömüldük, sonra aniden lambayı kapattı ve

sol tarafına uzandı, yüzü bana dönüktü.

Ona doğru döndüm ve onu kollarımla sardım, sırtına doğru nefes aldım. Gergindim,

sertleşmekten korkuyordum, ki bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordum. Kalbim hızla çarpmaya başladı.

birçok duygu. Ona verdiğim tavsiyeye karşı çıkararak, endişeyle dolmaya başladım.

yarın, bu gece için ölçülemeyecek kadar minnettar olsam da. Tüm bu duyguların üstüne, sikim

Seğirdi, vücudu benimkine yaslandığı sürece buna engel olamazdım.

Birkaç dakika sonra arkasını döndü ve yüzlerimiz sadece birkaç santim aralıktaydı. "Seni hissedebiliyordum

kalp atışı. Ne düşünüyordun?" diye fısıldadı. "Her zaman ne

düşündüğümü *bilmez misin?*"

Başıma vurdu. "Bu gece içeride çözemeyeceğim kadar çok şey oluyor. Sinyallerim

kesişti." Elimi göğsünün üzerine koydu. "Benimkini hisset."

Kalbi de aynı hızla atıyordu. Elimi üzerinden çektiğinde, yumuşak göğsüne değdi.

Artık uyurken kesinlikle sütyen giymediğini biliyordum ve bunu doğrulamak için aletim kalktı.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Öyleyim, şimdi sen buradasın."

Bunu söylediğini duymak midemi bulandırdı çünkü biliyordum ki yarın olmak. "O küçük güzel kafanın içinde neler olduğunu anlat bana."

Derin bir nefes aldı. "Her dakika değişiyor ama şu anda keşke bilseydim diyorum.

Kemoterapiden ne beklemem gerektiğini. Doktor herkesin farklı tepki verdiğini söyledi. Gerçekten hastalanabilirmişim ya da iyi olabilirmişim. Bunu bilmenin bir yolu yok."

"Sen tanıdığım en güçlü insansın. Bir şey olmasa bile üstesinden gelebileceğini biliyorum.

Kolay. Ne zaman yapamazsan, orada değilsem, telefonu açmanı istiyorum ve bana ihtiyacın olduğu sürece seninle kalacağım. Gece ya da gündüz, bana ihtiyaç duyduğun her an arayacağına söz ver."

"Tamam" dediğinde hâlâ düşüncelere dalmıştı.

Güçlü olmaya çalışıyordum ama içten içe çok korkuyordum.

Arada sırada geçen bir arabanın sesi dışında oda tamamen sessizdi. Biz

birbirimize bakmaya devam ettik. Onu öpmeyi çok istiyordum ama bunun nereye varacağını bilmiyordum.

Uzun gömleğinin altına sütyen ya da pantolon giymemişti. Eğer bir şey başlatırsam, bunu yapamayacağımı biliyordum.

durabilirdim. Tish bana güvendiğini söylemişti ve ben buna ihanet edemezdim. Bahsetmiyorum bile, şimdi

Skylar'ı zorlamanın zamanı değildi.

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Böyle güzel olabilecek bir şeyi mahvettiğim için özür dilerim.

özel bir an."

Elimi yanağına sürttüm. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Sana kanser olduğumu söylediğim gece. Bana açılıyordun. Bana kanser olduğumu söylediğin gece

bir sonraki adım."

"Bunun için endişelenmeyin. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Sen bunu atlatır atlatmaz

kaldığımız yerden devam edelim." Endişeli gözleri aşağıya doğru kayınca yüzünü kendime doğru çektim.

"Bana bak. Hiçbir yere gitmiyorum Skylar."

"Biz neyiz ki Mitch? Sen benim erkek arkadaşım değilsin. Sana arkadaşım diyorum, ama sanki

çok daha fazlası. Tanımı nedir? Ve başıma gelmek üzere olan şeyle birlikte, ne olabilirim ki?

şimdi sana?"

Bana en mantıklı gelen tek bir cevap vardı. "Her şey.
Sen benim her şeyimsin."

Cevap vermek yerine arkasını dönüp uzaklaştı ve onu kaşıklamak için bana sırtını döndü.

Bu sefer kendimi tamamen rahat bıraktım. Ne yazık ki, kıcı bana dayanmışken, bu

aletim tüm dikkatini topladı. Başparmağımı hafifçe onun yan tarafına sürttüm. Onunla bu şekilde birlikte olmak, şimdiye kadar biriyle yaptığım en samimi şeydi. Elbette, kızlarla birlikte olmuştum, ama hepsi

Skylar'ı kucağıma alıp dünyanın sesini bastırdığım bu anın yanında sönük kalıyordu.

Hayatta kesin olarak bildiğim tek şey bu kızı sevdiğimdi ama bunu ona şimdi söyleyemezdim. Bunun sadece kanser olduğu için olduğunu düşünecekti, oysa gerçek şu ki ben ona uzun zamandır aşıktım.

onu tanıdığım neredeyse tüm zaman boyunca. Bunu sadece korktuğum için söylediğime inanmasına izin veremezdim.

Elim gövdesinin uzunluğunda gezindi. Farkına varmak dalga dalga geldi ve bu bana çarptığında

Bu küçük, mükemmel bedenin içinde büyüyen bir kanser vardı; tedavi edilmezse onu öldürecek saatli bir bombaydı.

Ona daha sıkı sarıldım ve gözyaşlarımla gözlerimi yaktığını hissettim. *Lütfen dur.* Kendimi kaybetmeye başlarsam kaçabileceğim hiçbir yer yoktu.

Sonra sesini duydum, o kadar kısıktı ki neredeyse duyulmuyordu.

"Ağlaman sorun değil." Gözlerimi kapattım, gözyaşlarımı uzaklaştırmaya çalıştım ama o biliyordu. Bunu hissedebiliyordu.

"Ağlamıyorum," dedim ilk gözyaşı damlası düşerken.

Arkasını döndü. "Evet, sen de sert değilsin."

İkimiz de gözlerimizden akan yaşlarla kahkahalara boğulduk.

Skylar yaklaşık on beş dakika sonra kollarımda uyuyakaldı.

O gece hiç uyumadım. Uyanık kalıp onun nefes alışını dinlemeyi seçtim.

Bunun yerine, her nefes onun hâlâ burada olduğuna ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence veriyordu.

Öyle olmalıydı.

Hiç gelmemesini dilediğim bir günde güneşin doğmaya başlamasını izledim. Sonra, ilk kez

Örgülü küçük kız hayatıma girdiğinden beri, beni hâlâ dinlediğini umduğum Tanrı'ya dua ettim.

BÖLÜM 11

SKYLAR

"Sadece yap."

Lizete babamın elektrikli tıraş makinesini tutuyor ama açmayı reddediyordu. Yeni üvey annem

bu iş için mükemmel kişi. Onu annem gibi etkileyecek kadar yakın değildik ve ben de bunu kendim yapmaya dayanamazdım. Böylece, saçlarım dökülmeye başladıktan birkaç gün sonra

Benimle banyoda buluşmasını istedim. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Evet," dedim boş gözlerle babamın modası geçmiş pembe banyo fayanslarına bakarak. "Ama hâlâ çok fazla saçın var."

"Bu sadece birkaç gün meselesi. Bu şekilde kontrol edebilirim."

Başını salladı. "Tamam, m'iya, nasıl istersen." Bana taktığı lakaptan nefret ediyordum, İspanyolca bir kelime

kızı için. Ben onun kızı değildim. Yine de ona hakkını vermeliydim. Babamla evlendiğinde,

Hasta bir gencin onlarla yaşamasını kabul etmemişti. Ondan ne kadar nefret etmek istesem de

yapamazdı. En iyi arroz con pollo'yu da o yapardı.

Bir düğmeye tıkladı ve vızıltı sesini tetikledi. Büyük, sahte göğüslerinden başka bir şey görmedim.

Bıçak başımın üzerinden geçerken gözlerimi kapatmadan önce. Sese odaklanarak, devam ettim

gözlerimi kapalı tuttum ve kendime bunun saygınlığımı korumak ve kemoterapiyi yenmekle ilgili olduğunu söyledim.

Yumruk.

Sadece saç.

Birkaç dakika sonra başımın üzerinden bir hava akımı geçti ve her şeyin gittiğini anladım.

Uğultu kesildiğinde Lizete soğuk ellerini nazikçe kafa derimin üzerine koydu. Hâlâ reddediyordum

Gözlerimi açtım. "Beni bir dakika yalnız bırakabilir misin?"

Omuzlarımı okşadı. "Elbette, m'ija. Hazır olduğunuzda aşağıya gelin, ben de size

Yiyecek bir şeyler."

Kapının kapandığını duydum.

On, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş, dört, üç, iki...iki...iki...bir.

Gözlerimi açtım. Kalbim küt küt atmaya başladı.

Sadece saç... bitene kadar.

Aynaya bakmaya devam ettim, her an kel halimi göreceğimi umuyordum.

kabullenmek daha kolay olur. Kendinizi bir şeye ne kadar hazırlamaya çalışırsanız çalışın, bunu başaramazsınız.

Başınıza gelene kadar bununla nasıl başa çıkacağınızı bilemezsiniz. Artık kanser gibi görünüyordum ve bunun gerçekliğini kabullenmek zordu. Her şey normalmiş gibi davranmak artık bir seçenek değildi.

İki ay önce New York'a geldiğimden beri ilk kez ağladım.

Bu ana kadar hiçbir şey dayanılmaz olmamıştı. İlk döngüyü çoktan tamamlamıştım.

ABVD adında bir kemoterapi türü. Kulağa cinsel yolla bulaşan bir hastalık gibi geliyor, ama harfler

rejimdeki dört farklı ilacın her birini temsil eder. Hatta bu toksinleri

saçımı kaybetmek kadar kötü olmamıştı.

Aslında şu ana kadar kemoterapi hayal ettiğim kadar korkutucu değildi. Sık sık iğne batmasını önlemek için

Damarlarımdaki ilaçlar köprücük kemiğimin altına yerleştirilen bir port aracılığıyla verildi.

Hemşireler her zaman beni neşelendirmek ve aklımı başımdan almak için ellerinden geleni yaptılar.

güllük gülistanlık gibi görünüyordu. Bana ihtiyacım olan şeyi saçmalıklarla beslemeden verdiler.

İlaçlardan birinin neden olduğu ağızımdaki kötü tadı gidermeye yardımcı olmak için ekşi şekerleri olurdu,

Adriamycin. Ayrıca televizyonu benim için eğlence kanalına çeviriyorlardı. Bu sayede

gerçekte ne olup bittiğini öğrenmek için kendimi reality televizyonuna kaptırdım ve sonsuza dek

Kardashianları izlemekle tedaviyi ilişkilendirmek. *Khemo*.

Babam üç saat boyunca benimle kalırdı. Bir keresinde dört ilacı da verdiler,

Portumu temizlediler ve bir sonraki tedaviye kadar kanser değilmişim gibi davranmaya çalışacağım eve gitmeye hazırdım. Unutmak başlangıçta daha kolaydı.

Şimdi parmaklarımı dikenli başımın tepesinde gezdiriyor, nasıl yüzleşeceğimi merak ediyordum

Mitch böyle görünüyordu. Noel'de ziyarete gelecekti.

bir haftadan fazla. Henüz peruk bile seçmemiştim. Saçlarımın bu kadar hızlı dökülmesini beklemiyordum çünkü ilk döngünün tamamını saç dökülmeden atlatmayı başarmıştım. Parça parça dökülmesini

Birdenbire yıkıldım çünkü belki şansım yaver gider diye umut etmeye başlamıştım. Şimdi ise,

Lizete ve ben yarın Bensonhurst'taki bir peruk dükkanını ziyaret etmeyi planlıyorduk.

Yatağımın üzerine seçmem için şapkalarından bir demet bırakmıştı. Gri, örgü bir şapka seçtim.

Bereyi taktıktan sonra aynaya baktığımda anında rahatladığımı hissettim.

Telefonum çaldı. Cebimden çıkardım ve Mitch'ten gelen bir mesajı fark ettim.

Sadece seni düşünüyorum. Bu hafta sonu seni görmek için sabırsızlanıyorum. Nasılsın?

Ona mutsuz olduğumu ve beni saçsız görmesine izin vermekten korktuğumu söylemek istedim,

Ama bu kadar uzaktayken onu endişelendirmenin bir anlamı olduğunu düşünmedim.

Skylar: İyiyim. Sen nasılsın?

Mitch: Seni özledim. Seamus da öyle. Benden nefret ediyor çünkü seni Seni uzaklara.

Skylar: Ben de seni özledim.

Bu kelimeleri yazmak beni tekrar ağılattı. Yatağı uzandım ve dokulu boyaya baktım.

gözyaşlarımı yalayarak tavana baktım. Onu özledim. Kokusunu özledim. Evimi özledim. I

kanserden önceki hayatımı özledim.

Doldurulmuş Tigger'ıma sıkıca sarıldım. Pembe duvarları ve beyaz mobilyalarıyla odam

Babamın evi kız gibiydi ve eski pelüş hayvanlarımla doluydu. Annemle babam ilk aldıklarında

Boşandığımda, kendimi evimde hissetmek için birçok oyuncakımı yanıma alırdım ve çoğu hala buradaydı.

Adobo baharatının kokusunu alabiliyordum. Lizete bir şeyler pişiriyordu.

Alt kattan seslendi. "Skylar?" İsmimdeki 'r' harfinin her zaman onun ağzında yuvarlanmasına

dil. "Bir şeye ihtiyacın var mı? Öğle yemeğı neredeyse hazır."

Babamın bir toplantısı vardı ve akşama kadar eve gelmeyecekti. Keşke tamamen yalnız olsaydım.

Böylece beni ağlarken yakalar diye endişelenmeme gerek kalmadı.

Gözlerimi sildim ve bağırdım, "Her şey yolunda. Bir süre burada kalıp dinleneceğim."

Hava kararmaya başlamıştı. Kestirmek için ışığı kapattım ve odam neredeyse zifiri karanlıktı.

Oda.

Telefonum çaldığında neredeyse açmayacaktım. Birkaç kez aldıktan sonra uzandım ve gördüm ki

Mitch'ti.

"Merhaba,

Mitch."

"Hey, sen."

Onun pürüzsüz, derin sesini duyunca göğsümde acı veren bir özlem

büyüdü. Boğazımı temizledim. "Neler oluyor?"

"Bu kulağa garip gelecek. İyi olduğunu söylediğini biliyorum ama az önce

Bütün gün öyle olmadığını hissettim ve dürüst olmak gerekirse ben de pek iyi değilim. Duymaya ihtiyacım vardı

Sesin."

Nereden biliyordu ki? Gözlerimi kapattım ve biliyordum ki ağzımı açarsam, ne yaptığımı duyacaktı.

ağlamaya başladı.

Benim de senin sesini duymaya ihtiyacım vardı.

"Skylar? Orada mısın?"

Sesim titriyordu. "Evet. Buradayım."

"Ağlıyor musun?"

Burnumu ektim. "Evet."

Sesi yatıştırıcıydı, neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Konuş benimle. Seni üzen ne?"

Tereddüt ettim ama er ya da geç öğrenecekti. "Bugün kafamı tıraş etmem gerekti."

Hemen bir şey söylemedi, sadece telefona doğru nefes aldı. "Bir şey olduğunu biliyordum."

Biliyordum işte." İç çekti ve sesi alçaldı. "Çok özür dilerim."

"Bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordum. Sadece her şeyin yok olduğunu görmek beni şok etti."

"Sadece hayal edebiliyorum." Durakladı. "Dinle, e-postalarını kontrol ettin mi? Bu gerçekten ironik, ama ben

bu sabah sana bir şey gönderdi. Bilgisayar başında mısın?"

"Olabilirim."

"Bekleyeceğim."

Dizüstü bilgisayarına uzandım. Giriş yaptığımda Mitch'in bana bir sürü resim gönderdiğini gördüm.

Film rolleri için kafalarını kazıtan ünlü kişiler. İlki Natalie Portman'a aitti,

O da onun ünlü aşkı oldu. *Doğal olarak ondan nefret ettim. Bir sonraki Demi Moore'du.*

Sonra, Megan Fox vardı.

Ne demek istediğinden tam olarak emin değildim.

"Vay canına, bu-" "Onları görüyor musun?"

"Evet..."

"Onlara baktığınızda ne görüyorsunuz?"

"Aslında o kadar da kötü görünmüyorlar çünkü zaten hepsi çok güzel."

"Sence güzeller mi?"

"Evet, biliyorum."

"Sen on kat daha güzelsin Skylar."

Bana böyle seslenmesine asla doyamazdım. "Mitch..."

"Saçlarının olmamasına alışmak biraz zaman alabilir ama sonuçta yine de harikası,

ve senin kel kafanı gördüğümde ne düşüneceğimi biliyor musun?"

Kel kafamı asla göremeyeceksin, dostum.

"Ne?"

"Kemoterapinin işini yapıyor olması, o kanser hücrelerinin canına okuyor olması. Ben olsam

başka bir yolu yok."

Bu konuşmayı beni daha iyi hissettirmek için mi yapmıştı yoksa gerçekten ciddi miydi emin değildim. Her iki durumda da ruh halimi düzeltmeyi başarmıştı.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrılıp gülümsedi. "Sensiz ben ne yapardım?"

"Bunu asla öğrenemeyeceksin."

Havlama sesi duydum. "Olamaz. Bu değil..."

"Evet. Havlama geri döndü. Benden nefret ediyor. Seni benim

gönderdiğimi düşünüyor." "Onunla konuşmama izin ver."

"Bekle." Kafesin açıldığını duydum ve havlama sesleri daha da yükseldi, sonra Mitch, "Tamam, ben

telefonu kulağına götürüyor."

"Seamus? Benim."

Havlama kesildi.

Konuşmaya devam ettim. "Seni gerçekten özledim. Lütfen iyi bir çocuk ol. Tamam mı? Artık havlamak yok. Uslu ol.

Mitch için, yakında eve geleceğim. Seni

seviyorum." Ölüm sessizliği.

Mitch telefona döndü. "İnanılmaz." Gülmekten

kendimi alamadım. "Zavallı bebek."

"Zavallı bebek? Zavallı *ben*, aşk hastası bir kuşla sıkışıp kaldım. Geçen gün üzerime sıçtığını biliyor musun?"

Daha çok güldüm. İyi

hissettirdi. "Bunun komik

olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet. Öyle."

"Eğer sizi güldürüyorsa, buna değer. Amacım bu olacak: sizi güldürmek günde en az bir kez."

O gece en az bir düzine kez daha kahkaha attım. Mitch telefonda kaldı.

Uyuyana kadar saatlerce benimle kaldı. Veda ettiğimi bile hatırlamıyorum.

Ertesi akşam sadece kanser gibi görünmekle kalmayacak, ilk kez kanser gibi de hissedecektim.

Yağmur yağdığında, bardaktan boşanırcasına yağar. Sonraki birkaç gün çok acımasızdı. Peruk dükkanına olan gezimizi iptal etmek zorunda kaldım.

Çünkü kusacakmışım gibi hissetmeden ayağa kalkamıyordum.
Kemoterapi mide bulantısı

sonunda beni yakalamıştı. Başından beri Zofran alıyordum.

bulantı önleyici ilaç, ama artık benim için işe yaramıyor gibi görünüyordu.

Ağzımdaki deri de gerçekten ağrımaya başladı ve ağız ülserleri geliştirdim.

Bu arada kusma ile çok iyi gitti.

Yataktan bile kalkamadığım için mesajlara cevap vermek ve telefonda konuşmak benim için çok zordu.

telefon. Televizyon izlemek için oturmak bile imkansız geliyordu.

Cep telefonuma cevap vermediğimde Mitch ev telefonunu aradı ve babam ona

Neler olduğunu.

Aşağıda babamın sesini duydum. "Skylar'ın korkunç bir mide bulantısı var, Mitch. O gelemiyor.

telefona. Ona aradığını söyleyeceğim."

Endişelenecekti ve bunu kendim açıklayamamaktan nefret ediyordum, ama bir araya gelememem

Onunla bir saniye bile konuşacak kadar enerjimin olması kendimi ne kadar kötü hissettiğimin bir göstergesiydi.

Babam telefonu kapattıktan sonra bana baktı. "Arayan Mitch'ti, tatlım."

Sadece başımı salladım ve yan döndüm.

"Zencefilli gazoz ister misin?" diye sordu.

"Hayır."

"Annem bir gün erken geliyor."

Başımı onaylarcasına salladım.

Annem normalde her Cuma akşamı gelirdi. Babam ve Lizete ona karşı çok samimiydiler.

Annem rahatsız olsa da bunu belli etmemeye çalışırdı. Ziyaretlerinin çoğunu

ya da kendimi iyi hissettiğimde biraz dışarı çıkardık. Sonra, yaklaşık on dakika uzaklıktaki ikinci kuzeninin evinde uyurdu.

Telefonum çaldı ve Mitch olduğunu anladım. Ne dediğini bilmem gerekiyordu ve

komodine uzan.

Baban söyledi. Mesaj atmayı dert etme. Günün her saati buradayım.

Ama bu gece. Bunu atlatacaksın. Cumartesiye kadar gün sayıyorum.

Zaten hasta olan midem, onun beni bu şekilde göreceği düşüncesiyle düğümleniyordu. Onu görmek zorundaydım.

ama durumum aynı kalırsa ziyaret etmesine izin vermem mümkün değildi.

Lizete elinde biraz tavuk suyuyla odaya girdi. "M'ija, otur. Bir şeyler yemelisin.

Gücüne ihtiyacın var."

"Yapamam. Sadece kokusu bile tekrar kusma isteği

uyandırıyor." "Lütfen. Sadece dene."

Mideme bir şeyler girmesi gerektiğini biliyordum. Oturdum ve bulanık suyu yudumladım.

Yavaşça. Tadı gamlı ve iğrençti, midemin guruldamasına neden oldu ama yarısını zorla yuttum.

Mide bulantısı beni o gecenin çoğunda ayakta tuttu. Sabah dört civarında, biraz hissetmeye başladım

Mitch'i aramak için çok erken olmamasını diledim. Bana istediğın zaman arayabilirsin demişti ama ben aramadım.

okula gitmeden birkaç saat önce onu uyandırmak istedim.

Son zamanlarda uzak durmaya yemin etmeme rağmen bunun yerine facebook'u kontrol etmeye karar verdim.

Bu sürekli bir şeydi.

Eve döndüğümde özlediğım her şeyi hatırlattı. Mitch'in bir hesabı vardı ama hiç kullanmadı. Gördüm ki

Dün geceki bir gönderide birinin onu etiketlediğini öğrendim.

Brielle Decker

Mitch Nichols ile yeni Batman filmini izliyorum.

Kalbim çarpmaya başladı. Brielle bir zamanlar çıktığı bir kızdı. Gözlerimi

Durum. Teknik olarak, Mitch ve ben sevgili değildik, ama eğer kanser olmasaydı

birlikte olacağımızı söyledi. İyileştiğimde kaldığımız yerden devam edeceğimizi söylemişti ama

Bu süre zarfında bunun bizim için tam olarak ne anlama geldiğini asla netleştirmedik. Hiçbir zaman açıkça

başka biriyle çıkmayacaktı.

Gerçek şu ki, kızlar sürekli onun peşindeydi. Sadece bir tanesiyle kaçıp gitmesini beklemiyordum.

sözde benim için bu kadar endişelenirken.

Telefonu elime alıp ona mesaj attığımda midem hala çalkalanıyordu.

Umarım Brielle ile film randevunuzda eğlenmişsinizdir.

Cevap vermedi.

Yuvarlandım ve yorganı başımın üzerine koydum, tam o sırada kötü bir mide bulantısı dalgası daha geldi. Sonra

Birkaç dakika sonra mesajı gönderdiğime pişman olmaya başladım. Mitch'in önümüzdeki altı ay ya da daha uzun bir süre boyunca yaşamayı bırakmasını beklemek benim için gerçekçi değildi. Bana kızmaya başlayabilirdi. Ama bu bir iki arada bir derede kalmaydı.

Çünkü başka kızların da onunla zaman geçirebileceği düşüncesi bana ait olabilirdi.

kabul etmek imkansızdı. Eskisi gibi başa çıkamıyordum.

Dün gece hiç uyumadığım için sabah altı civarında uyuyakalmışım.

Bir saat sonra zil sesiyle uyandım. Mitch'ti. Eğer cevap vermezsem, bu beni rahatsız edecekti.

Gün.

Sesim serssem gibiydi. "Alo?"

"Tanrıya şükür açtın." "Ne oldu?"

"Mesajını yeni gördüm. Gönderdiğinde uyuyordum. Bu yüzden cevap vermedim. Biz bizim

Şimdi okula gidiyorum ve geç kalıyorum. Dinle-"

"Açıklamana gerek yok. Hayatını yaşamak için her hakka sahipsin. Ben burada beklerken

."

"Siktir et Skylar." Ses tonu öfkeliydi. "Beni dinle, tamam mı? Dün gece seni aradığımda

ve baban bana ne kadar hasta olduğunu söylediğinde kendimi çaresiz hissettim. Odamda volta atıyordum. Daha yeni

sesini duymak istedim. Orada mısın?" "Evet."

"Davey saat yedide geldi ve ona yeni filmi izlemeye gideceğimize söz verdiğimi tamamen unutmuştum.

Batman filmi. Ona gitmek istemediğimi söyledim."

"Demek onun yerine Brielle ile gittin." Önce

bir hışırtı sonra da Davey'nin sesini duydum.

"Skylar?"

"Davey?"

"Romeo'nun asıl konuya gelmesi çok uzun sürüyor. Dün gece geldim. O gibi görünüyordu

Yürüyen ölüler. Bana bir içkiye ihtiyacı olduğunu söyledi. Senin için endişeleniyordu, ben de senin için endişeleniyordum.

onun hakkında. Lanet kuş havlıyordu. Onu sinemaya sürükledim, ona hala

Aradığınızda telefonu sizdeydi. O sürtük arkadaşıyla birlikte oradaydı. Yanımıza oturdular ve onu facebook'ta etiketledi. Aradın mı diye beş saniyede bir telefonunu kontrol ediyordu,

filme dikkat bile etmiyordum. Sana yalan söylemeyeceğimi biliyorsun."

Davey'nin güzelliği de buydu. İkimizden birine karşı güçlü bir bağlılığı yoktu ve

yalan söylemek için bir sebep. İçimi bir

rahatlama kapladı. "Teşekkürler. Mitch'i

tekrar telefona ver."

Sesinin geri dönüşüyle tansiyonum düşmüş gibi hissettim. "Merhaba."

"Özür dilerim. Bu çok zor."

"Hayır. Üzgün olan benim. Görünüşe göre, sana bazı şeyleri açıkça anlatamamışım. Ben ilgilenmiyorum.

başkasında. Öpüştüğümüz geceden beri kimseyle çıkmadım. Zaten anladığımı sanıyordum.

Bunu dışarı çıkar. Ben sadece *seni* istiyorum Skylar."

Kel başım şifonyerimin üzerindeki aynanın yansımasında parladı ve bir damla gözyaşı döküldü.

"Şu anda kendimin sadece yarısıyım."

"Senin bir yarını, dünyada bütün olan her şeye tercih ederim."

Arka planda Davey'nin sesini duydum. "Dostum, bana bir yara bandı getir, çünkü kulaklarım kanıyor."

Gözyaşlarıma engel olamadım ama güldüm. "Seni özledim. Onu özledim. Evi özledim."

"Fiziksel olarak burada olabilirim ama her günün her saniyesinde kalbim seninle. Lütfen söz ver

Daha iyi olmak için ihtiyaç duyduğunuz enerjiyi saçma sapan şeyler için endişelenerek harcamayın. Konuş

"Seni rahatsız eden bir şey olursa bana

söyle." "Tamam. Söz veriyorum."

"Düşünsene... iki gün sonra nihayet Noel'de birlikte olacağız."

O konuşmanın üzerinden iki haftadan fazla zaman geçmişti. Kanseri, iki hafta önce

Noel'i Mitch'le kutlamak yerine hastanede geçirdim.

Çok öfkeliydi çünkü ortaya çıkacağından korktuğum için ona nerede olduğumu söylemiyordum. Sonunda

Sadece enfeksiyon riski nedeniyle izole edilmem gerektiğini söylediğim için uzak durmayı kabul etti.

Bu beyaz bir yalandı çünkü doktor sadece insanlarla yakın temas kurmamasını söylemişti ama

onların etrafında olmak sorun değildi.

Mitch'in hafif bir soğuk algınlığı vardı ve bu onu konuyu zorlamaktan alıkoyan tek şeydi. I

Beni bu kadar zayıf görmesine dayanamıyordum. Kilom düşmüştü, ve o günlerde

Ateşim tekrar yükseldiğinde başıma bir şey takmaya tahammül edemiyordum.

Her şey Mitch'in ziyaretinden bir gün önce başladı. Gece yarısı ateşim yükseldi.

ve onkoloğum Dr. Vega aileme beni hastaneye götürmelerini tavsiye etti. Teşekkür ederim

Allah'tan annem erkenden gelmiş ve yanımdaydı.

Hastaneye yatırıldıktan sonra yapılan bir testte beyaz kan hücresi sayımın düşük olduğu görüldü. Enfeksiyonu önlemek için

nöbetçi doktor hemen antibiyotiklerle birlikte hücre sayımını artırmaya yardımcı olacak bir ilaç verdi

bir serumla.

O zamandan beri tekrarlayan ateşler yüzünden hastaneye girip çıkıyordum ve birkaç ayımı

Orada geceler. Bir sonraki kemoterapi tedavimi ertelediler, bu da daha uzun bir süre anlamına geliyordu.

Bu kabusun bitmesine daha çok zaman vardı.

En kötüsü de hastanede sıkışıp kalmak bana düşünmek için çok fazla zaman verdi. Daha fazla

Kendimi ne kadar kötü hissedersen, tünelin ucunda bir ışık görmek de o kadar zorlaşıyordu. Hodgkins'in prognozu umut verici olsa da, bazı günler kemoterapi beni öldürecekmiş gibi hissediyordum.

kanser yapmadı.

Sadece hayatımı yaşamak istiyordum. Bunu istemek çok mu fazlaydı? Fiziksel enerjim olmamasına rağmen,

Zihnim çok hızlı çalışıyordu. Kendimi felç olmuş gibi hissediyordum ve yaptığım her şeyi takıntı haline getirmiştım.

hiç şansım olmadı. Seyahat etmek, araba kullanmak, suşi denemek istiyordum... ve seks yapmak istiyordum.

Mitch. Bu büyük bir şeydi. Bunun nasıl bir his olduğunu bilmeden ölmek istemedim. Ben

hazırdım ama bu fırsatı asla yakalayamayacağımdan korkuyordum.

Bu konuda konuşabileceğim kimse de yoktu. Angie çok genç ve deneyimsizdi.

ve annem seks hakkında konuşmayı kaldıramazdı. Bu konuda yeterince rahat değildim.

Lizete ve babama söyleyeceğinden endişeliydi.

İşin ironik yanı, tüm bu yetişkin duygularına sahip olmama rağmen, beni pediatrik

kanser ünitesindeydim. Oradaki gönüllüler -şekerlemeciler- beni "neşelendirmek" için sürekli uğrarlardı. Belki de

Koridorun sonundaki on yaşındakiler için işe yarıyordu ama bu saçmalıklar olmadan da yapabilirdim. Benimle beş yaşındaymışım ya da duyma problemim varmış gibi konuşuyorlardı. Onların savunmasına göre, kel kafam beni

olduğumdan daha genç görünüyordum.

Bir süre sonra, artık canıma tak etmişti. Bir öğleden sonra, Fran adında masum bir striptizci

gazabımın talihsiz alıcısı.

"Merhaba Skylar! Ne güzel bir isim! Bugün nasılsın bakalım? Bak burada senin için ne var. Bu

a-"

"Bekle bir dakika. Hızlı mı gidiyorsun? Bana nasıl olduğumu sordun ama hiç cevap beklemedin.

cevap. Konuşmaya devam ettin."

"Oh. Şey, ben-"

"Çünkü nasıl olduğumu gerçekten *bilmek* istemiyorsun, değil mi?"

"Elbette. I-"

"Öyle mi? Ağzımda yaralar, vücudumda çürükler var ve Elmer Fudd'a benziyorum. Yani, ben

bok gibi hissediyorum, aslında. Bu arada amım yanıyor çünkü hareket edemesem de tek düşünebildiğim şey seks. Bunu düzeltecek bir şeyin var mı?"

"Um..."

"Belki biraz ot?"

Fran aniden ayrılmak zorunda kaldı ve iki saat sonra bir psikolog "beni kontrol etmek" için geldi.

Bazen bir şeye ne kadar ihtiyaç duyduğunuzu, o şey birdenbire ortaya çıkana kadar fark edemezsiniz. A

Patlamamdan birkaç gün sonra, hastane odamın önünde yeni biri belirdi. İlk başta, ben

başka bir gönüllü olduğunu düşündü. Kapıda durdu ve kaybolmuş gibi görünüyordu. Düşündüm ki

Belki de "zor" biri olarak ünlendiğimi duyduğu için gelmekte tereddüt ediyordu.

Hasta. Çok geçmeden kaybolduğunu ve beni görmeye hiç gelmediğini fark ettim. Garip bir nedenden dolayı, keşke gelseydi diye düşündüm.

Yirmili yaşlarının başında görünüyordu, uzun sarı saçları vardı. Kısa ve zayıftı ama

Büyük göğüsleri ve poposu vardı. Eşek kıçlı mini bir Barbie bebeğe benziyordu. O bir

Bu durgun yerde dış dünyanın güzel bir parçası. Keşke beni de yanında götürebilseydi.

Gittiğinde nereye gittiğini.

Onun enerjisini çoğundan daha güçlü hissedirdim. Bu genellikle karşımdaki kişinin

bir bağ kurdum. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama bir şekilde onu tanımaya ihtiyacım vardı. Ayrıca

onun da aklında çok şey olduğunu hissetti.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, içlerinde acıma yoktu, sadece merak vardı. Yalnızdım ve

gitmesini istedim. Ben de televizyonu kapattım ve onunla konuşmaya başladım. Gönüllülerden biriymiş gibi davrandım ve içeri gelmesini istedim. Ona, bu konu hakkında konuşmak istediğimi söyledim.

nasıl başa çıktığını görmek için bir test olarak seks.

Adı Nina'ydı. Saniyeler içinde, o benim her şeyim oldu.

Oturdu ve Mitch'le ilgili her şeyi ve ondan uzak kalmakla ilgili korkularımı anlatırken beni dinledi,

Nihayetinde onu kaybetmek ve onunla gerçekten birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu asla bilememek.

Kısacası, bir saat içinde her şeyi ona anlattım ve o da bana dürüst ve yargılayıcı tavsiyeler.

Ona Mitch'in beni bu halde görmesinden ne kadar korktuğumu söyledim ve o da bana yardım etmeyi teklif etti.

uygun bir insan saçlı peruk ve onu görecektik kadar rahat hissedebilmem için beni baştan çıkarması.

Nina o gün buraya gelmesinin benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezdi. Bilemezdi.

Bana umut verdi ve onunla tanıştıktan birkaç dakika sonra, onun hayatımın bir parçası olmaya devam edeceğini biliyordum.

sonsuz kadar.

Bugün hem çok istediğim hem de çok korktuğum bir gündü. Mitch onun için geliyordu.

Hastalandığımdan ve saçlarım döküldüğünden beri ilk ziyaretim. Hücre sayım nihayet düzelmişti, bu yüzden geçen hafta hastaneden taburcu edildim ve dün kemoterapiye yeniden başladım. Bir sonraki infüzyon

Başka bir hafta.

Planımız Mitch'in bütün hafta sonu benimle babamın evinde kalmasıydı.

Mide bulantısı yok. Şu an itibariyle kendimi

iyi hissediyordum. Yatak odamın kapısı

çalındı. "İçeri gel!"

Nina strafor bir kafanın üzerinde bir peruk ve askılarda bazı giysiler taşıyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Göründüğüm gibi..."

göt gibi."

"İşimiz bittiğinde hâlâ öyle hissediyor olabilirsin ama öyle görünmeyeceksin."

Bütün eşyalarını yere bıraktı ve yatağın kenarına oturdu. "Onu görmekten hâlâ korkuyor musun?"

"Birazcık.

"

"Neden?"

"Şu anda ne kadar farklı göründüğüm hakkında hiçbir fikri yok. Beni önemsedğini biliyorum ama

beni eskiden olduğu gibi *istemesi* için." Gözlerimi kapattım ve onun yüzünü hayal ettim. "Bana bakışını seviyorum, Nina."

Yüz ifadesi sempatikti. "Umarım sizin için sakıncası yoktur, ama ne olduğunu

Mitch'i Jake'e götürüyorsun. Onun görüşünü almak istedim."

Jake, Nina'nın erkek arkadaşıydı. Resimlerden, onun seksi, dövmeleli bir Tanrı olduğunu biliyordum. Daha önce

Onunla henüz tanışmadım, ama anlattıklarına bakılırsa gerçekten gerçekçi birine benziyor. Ciddiyim,

hiçbir şey söylemesine gerek kalmazdı ve bu benim için de sorun olmazdı.

"Ne dedi?"

"Önce, eğer saçlarımın tamamını kaybedersem, ben onun üzerine inerken tutunacak başka bir şey bulması gerekeceğini söyledi. Sonra, saçlarımın arasındaki kılları da kaybedip kaybetmeyeceğimi merak etmeye başladı.

ve ona evet dediğimde, küçük bir yumruk pompası yaptı. Sonunda bu konuda ciddileştiğinde

hiçbir şart altında beni saçsız daha az güzel bulmayacağını söyledi ve eğer

Mitch tüm bunlardan önce de senden hoşlanıyordu, endişelenecek bir şey

yok." "Tam benim tarzımda birine benziyor."

"Hiçbir fikrin yok. Neden onu senden bu kadar uzun süre uzak tuttuğumu sanıyorsun?" Göz kırptı.

"Pekala, onu istediğin zaman getirmekte özgürsün... üstümde... altımda... beni nerede isterse."

Nina beni yastıkla boğacakmış gibi yaptı. Benim espri anlayışımı biliyordu ve

bundan rahatsız oldu. "Artık başlamalıyız. Saat beşte çıkmam gerekiyor ve Mitch birkaç saat içinde burada olacak, değil mi?"

"Evet. Envanteri kontrol edelim. Saç?"

Nina strafor kafayı kaldırdı. "Kontrol et."

"Göğüsler."

Büyük siyah bir spor çantasına uzandı ve ondan istediğim silikon tavuk pırzolalarını kaldırdı.

şakayla karışık bana fırlattı. "Çek!"

Onları sütyenimin içine tıktırdım. "Ucuz görünmek pahalı, değil mi? Makyaj ve takma kirpikler?"

Nina çiçekli bir makyaj çantası çıkarıp salladı. "Kontrol et!"

"Prezervatifler."

"Sen demedin-" "Şaka

yapıyorum.

"Olsan iyi olur. Daha on altı yaşındasın, seni küçük nemfoman."

"Ah...*lenfoman* demek istemedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Skylar, bu senin için bile kötüydü."

"Ciddiyim... Mitch'le seks yapmak isteseydim beni desteklemez miydin?"

Tereddüt etti. "İsterdim, ama biraz daha büyük olsaydın ve gerçekten hazır olduğundan emin olsaydım, sadece korkudan kendini çok hızlı büyümeye zorlamasaydın daha iyi hissederdim."

Bekaretimi yakın zamanda kaybetmek gibi bir niyetim yoktu, ama onun benim için orada. "Anlaşıldı. Şimdi buraya gel ve sihrini konuşur."

"Sihirden anlamam..."

"Saçsız bir kanser hastasını yirmi dakikadan kısa bir sürede bir drag queen'e dönüştürüyorsunuz.

Copperfield bile buna dokunmazdı."

Nina güldü ve bana daha önce ödünç verdiği sade siyah kazak elbiseyi giymeme yardım etti.

makyajımı yapmaya başladı. Hiçbir şekilde uzman bir güzellik uzmanı değildi, ancak

dudaklarını büzdü ve gözlerime çizgi çekerken, kirpiklerimi yapıştırırken ve yüzüme pudra sürerken konsantre oldu.

Hava kararmaya başlamıştı ve Mitch'in geç saatteki bir uçağa atladığını bildiğim için sinirlerim tepeme çıkmıştı.

öğleden sonra trenine binmiş ve çoktan yola çıkmıştı.

Nina işi bitene kadar kendime bakmama izin vermedi. Peruğu üzerime yerleştirdikten sonra

bana bir ayna uzattı.

Farklı bir insan gibi görünüyordum.

"Vay be." "Bu iyi bir 'vay' mı?"

"Evet. Yani... Artık Caillou'ya benzemiyorum. Orası kesin." Sırıttı.

"Daha çok Jessica Rabbit'e mi benziyorsun?"

Peruk çok güzel yapılmıştı ama bir kez taktığımda kafa derimi cehennem gibi yaktı.
Renk aynı zamanda

Normal kumralımdan çok daha kırmızıydı. Yine de pürüzsüz, düz stilini
sevdim. Takma kirpikler

gözlerimin yeşil rengini ortaya çıkardı, ama çok uzundu ve ruj çok parlaktı.

Nina'yı kötü hissettirmek istemedim ama bu kesinlikle ben değildim.
Kendime şunu hatırlatmak zorundaydım.

Kelliğimi ve kilo kaybımı unutturmak için beni böyle yapmasını özellikle
istemiştim.

Endişeli görünüyordu. "Çok mu fazla?"

"Biliyor musunuz? Sadece biraz yumuşatılması gerekiyor. Şu peçeteyi
uzatsana."

Birini çıkardım ve rujun çoğunu sildikten sonra kirpikleri yavaşça çektim.

Hâlâ makyajlı görünüyordum, sadece biraz daha az dramatiktim. "Şimdi
iyi oldu. Bu peruğu gerçekten çok seviyorum."

Saçlarını tararken gülümsedi. "Bu senin rahat olmanla ilgili. Eğer
mutluysan,

o zaman mutluyum."

Mitch beni görüp diğey yöney kaçmadığında mutlu olurdum.

Metroyla Brooklyn'e gidiyorum. Yirmi dakika sonra görüşürüz.

Mitch'ten gelen mesaja bakmaya devam ettim. Bu yirmi dakika önceydi ve her an burada olabilirdi.

dakika. Enerjimi korumak istedim, bu yüzden yatakta oturmaya devam ettim ve dışarıdaki parlak ışığa baktım.

Ay. Yeni yapılmış silüetimin penceredeki yansıması karışık duygular uyandırdı.

Kapı zili beni ürküttü ve Lizete'nin açmasına izin

verdim. "Seni tekrar görmek güzel, Mitch."

dediğini duydum.

Ön kapı kapandı ve ayak sesleri yukarı çıkarken midemde kelebekler uçuşmaya başladı.

merdivenler yaklaştı.

Ellerim nemli hissediyordum ve son bir kez nefes alıp verdim.

Kapı yavaşça açıldığında kollarımı kaval kemiklerime sarmış yatakta oturuyordum.

açıldı.

Mitch dev sırt çantasını yere bıraktı ve hemen yatakta bana katıldı. O da

Beni kucakladı ve sanki bir süredir nefesini tutuyormuş gibi nefes verdi. Korkuyordum.

Gözlerine baktım, bana bakışlarında herhangi bir değişiklik görmek istemiyordum. Öylece kaldım.

Gözlerim kapalıydı, özlemini çektiğim teninin kokusunu içime çekiyordum.

Bana sarılmaya devam ederken hiçbir şey söylemedi. Sonra, fısıldarken elini çenemde hissettim,

"Hey, bana bak."

Ona döndüm ve hemen yapmamış olmayı diledim. Nasıl olurdu da ben boşa harcarken

Son birkaç ay içinde daha da yakışıklı mı olmuştu?
İçimdeki kelebekler

Görünüşüne baktıkça midem her saniye daha da şişiyordu. Çenesinde kirli sakal vardı,

Bu da daha köşeli görünüyordu. Saçları daha da uzamış ve dağınık bir şekilde şekillendirilmişti.

Mükemmellik. Her zaman giydiği lacivert kapüşonlu tişört şimdi daha dar, daha kaslı bir vücuda uyuyordu.

çerçeve. Ben küçülürken o bir erkeğe dönüşüyordu.

"Kendine bir bak. Güzel görünüyorsun," dedi.

"Sana iyi görünmek istedim, bu yüzden Nina'nın makyaj yapmasına yardım ettim, ama bu doğru gelmiyor. Hiçbiri

doğru hissettiriyor."

"Hiçbiri... *bu mu*? Sen neden bahsediyorsun?"

"Sen GQ'dan yeni çıkmış gibi görünüyorsun ve ben de... çatlak bir fahişe gibi."

Gülümsemesi soldu. "Skylar, hadi ama. Kendine karşı biraz sert davranıyorsun, sence de öyle değil mi?"

Yaşadıklarına bir bak. Harika görünüyorsun." "Bir

kanser hastası için mi? Bu pek bir şey ifade etmiyor."

Yataktan kalktım ve çok hızlı kalkmış olmalıyım. Bir baş dönmesi hissi üzerime geldi ve

Dengede durmak için şifonyere tutunmak zorunda kaldım.

Yataktan atladı. "İyi misin?"

"Çok hızlı kalktım. Birden midem bulandı. Sanırım kusacağım. Sen

aşağı inmелisin, Mitch. Bunu görmek istemezsin." "Daha

yeni geldim. Seni bırakmayacağım."

Bundan nefret ederdim. Patlama ve mide bulantısı olmadan beş dakika bile dayanamıyordum.

Yıldızları görüp yere düşmeden önce hatırladığım son düşünce buydu.

BÖLÜM 12

MITCH

Hayatım boyunca hiçbir şeyden bu kadar korkmamıştım. Skylar aniden yere yığıldığında.

Pratik olarak ona doğru uçu ve yere çarpmadan hemen önce kafasını havada yakaladı.

"Yardım edin!" Bağırdım ama kimse cevap vermedi. Üvey annesi evi terk etmiş olmalı.

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Soğuk yanağına dokundum. "Skylar! Skylar, lütfen."

Tam 911'i aramak için telefonumu elime almıştım ki göz

kapakları titredi. "Skylar. Skylar, iyisin. Ben buradayım."

"Mitch? Ne oldu? Neredeyim ben?"

"Bayıldın."

"Oh."

"Bu daha önce de oldu mu?"

"Doktor son zamanlardaki kusmalar yüzünden dehidrasyon konusunda beni uyardı. Ayağı kalkmış olmalıyım.

Çok hızlı."

"Ayağı kalkabilecek gibi hissediyor

musun?" Başını iki yana salladı.

"Hayır. Henüz değıl."

"Tamam. Biz burada kalacağız. Sadece bir saniyeliğine kalkıp bir yastık alacağım."

"Hayır. Beni bırakma."

"Tamam.

Bırakmayacağım."

Ceketimi çıkardım ve başının altına koydum. Birkaç dakika sonra elimi kullanarak

kendini yavaşça dengeleyerek oturma

pozisyonuna geçti. "Sanırım artık ayağı

kalkabilirim."

Onu yatağı doğıu götürdüm ve çantamdan hızlıca aamadığım bir su şişesi aldım.

Yeterince. "Bundan biraz i."

Yavaşça yatak başlığına yaslandı ve ben şişeyi ağızına götürürken şişeden iti.

"Teşekkürler. Bugün hiç su imedim. Aptalca bir

hareket." "Daha iyi hissediyor musun?"

"Biraz midem bulanıyor."

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Sadece burada yanımda kal." Sırtına bir yastık dayayarak oturmaya devam etti.

ve gözlerini kapattı.

Peruğunun kaydığını fark etmedi ve ilk kez kel kafasına bir göz attım

Altından. Bilseydi ıldırırdı, o yüzden bir şey söylemedim.

Kuşkusuz, ilk başta onu görmek şok ediciydi, ancak ikincisinden itibaren olan her şey

O kapıdan içeri girdiğimde kaba bir uyanış oldu. Her nasılsa, telefonda duymama rağmen

Yaşadığı her şey hakkında, onu fiziksel olarak değişmemiş olarak hayal etmiştim.

Ben uzaktayken ve çaresiz hissederken daha kolaydı. Fiziksel olarak ne kadar güçsüzleştiği gerçeği

kabul etmesi zordu.

Gözleri kapalı yatarken onu izlemeye devam ettim. Siyah göz kalemi gözlerinden aşağı akıyordu.

bir yanağında. Kendini tanınmaz hale getirme ihtiyacı hissettiği için kalbim kırıldı,

Beni memnun edeceğini düşünerek. Göğsüm ağırlaştı, acı ve üzüntü içinde yanmaya hazırды,

Aynı anda hem hayal kırıklığı hem de ona karşı sevgi.

Hasta görünmesine ve saçları dökülmüş olmasına rağmen onu bir an bile daha az sevmedim. Bu

Farklı görüldüğü için ona farklı gözle bakacağımdan endişelendiği için beni öldürdü.

Keşke şu anda onu ne kadar *çok* sevdiğimi, ona ne kadar çok saygı duyduğumu bilseydi.

Vücudunun maruz kaldığı savaşla mücadele etmek için gereken güce ilk elden tanık oldu.

Bunun da ötesinde, onu kaybetme tehdidi şimdi daha gerçek görünüyordu.

Bir bakıma, böyle bir şey olana kadar duygularınızın derinliğini fark etmiyorsunuz.

Kırılğanlığı sayesinde ruhunu, onu her zaman sevme nedenimin özünü gördüm. Daha parlak parlıyordu, artık fiziksel yansımasında soluklaşmıyordu.

Güzellik. Onu gerçekten i ten sevdiğimi fark

etmemi sağladı, başka türlü değil.

Birden gözlerini açtı ve ba ını bana doğru çevirdi, beni ona bakarken yakaladı.

"Neye bakıyorsun sen?"

"O gün telefonda kendini yarım gibi hissettiğini söylediğini hatırlıyor musun?"

" imdi nedenini anlıyorsunuz, değil mi?"

Ses tonum kızgınlık sınırındaydı. Her şeyi yanlış anlamıştı. "Hayır. Hayır... Anlatmak istediğim bu değildi." I

elini tuttu. "Ben de kendimi yarım gibi hissettim... Şimdiye kadar. Sadece onunla birlikteyken kendimi bütün hissediyorum.

Sen. Şimdi neler yaşadığını kendi gözlerimle gördüğüm için, bunca haftadır bir yalanı ya ıyormu um gibi hissediyorum. Burada olmalıydım."

"Hayır. Yapmamalıydın. Her zaman burada olup en kötüsüne tanık olmanı istemezdim."

Onu sevdiğini söyle.

Kelimeler ağzımdan çıkmıyordu. Her zamanki gibi, kendimi onun benim

Sadece hasta olduğu için. Ben de karşı  ıktım. Aklıma başka bir düşünce geldi.

onun yerine. "Benimle baloya gelir misin?"

"Ne? Bu durumun tam olarak neresi balo kraliçesi diye bağırıyor?"

"Sadece düşünüyordum. Biraz uzakta olduğunu biliyorum ama tedavin bittikten sonra olacak. I

Sen yanımda olmadığın sürece gitmeyi asla hayal edemezdin. Bu bizim için dört gözle bekleyeceğimiz bir şey olacak."

Kapıdan girdiğimden beri ilk kez gülümsedi. "Tamam. Bunu kullanabilirim."

"Anlaştık o zaman."

Ona sarılmak için eğildiğimde, peruğu yanlışlıkla kafasından daha da kaydı. Bir anda sıçradı.

panik içinde, çılgınca yeniden yerleştirmeye çalışıyordu.

Elimi koluna koydum. "Bekle. Görmek istiyorum."

Tek bir kahkaha attı. "Hayatta olmaz."

"Skylar, bunca zamandır peruğun kafandan hafifçe çıkmış. Ben bir şey söylemedim, o yüzden

zaten bir kısmını

gördüm." "Hayır,

görmediniz."

"Bu kadar korkmayı bırakmanı istiyorum. Benim için bir önemi yok. Benim için önemli olan *sensin*. Her şeyin o peruğu takmana bağlı olduğunu düşünürsen bunu sana kanıtlayamam."

Başını salladı ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Yapamam" diye mırıldandı.

Kendi gözyaşlarının akmasını engellemek için büyük bir mücadele verdim ve gözlerinin derinliklerine baktım. "Lütfen."

Açıkçası bunu yapmasını beklemiyordum. Kolunu indirdiğinde bana bir bakış attı.

Çelişkili bir bakış ve hafifçe başını sallayarak isteksizce bana sessizce izin verdi.

Peruğu yavaşça geri çekip yastığın üzerine bırakırken elim biraz titredi.
Ben değildim

onu kel gördüğüm için gergindim. Gergindim çünkü korktuğunu biliyordum. Korktuğunu bildiğim için

duygularımı yanlış yorumladı. Gerçek şu ki, kendi korkusunun ortasında bana uzattığı şey

beni gerçekten şaşırttı ve etkiledi. Bu, onun içinde bir yerlerde güvensizliğin ötesinde şu anlama geliyordu

onu ne kadar önemseydiğimi biliyordu.

Göğsü kabardı ve bana bakmadı. Anlamıştım. Kendine olan bilinci

Yine de yardım edemediğim tek şeyi yapmamı engelledi.

Kaba parmak uçlarım pürüzsüz, mükemmel yuvarlak kafa derisine sürtündü. Başı sıcaktan yanıyordu.

Peruktan hafif ter damlaları geliyordu, bu da muhtemelen onu rahatsız ediyordu. Bu da *beni rahatsız ediyordu*. Başının üstündeki deri ipek gibiydi. Parmaklarımı yavaş ve yumuşak daireler çizerek üzerinde gezdirirken gözleri hâlâ kapalıydı.

Skylar'ın arkadaşlığımız boyunca geçirdiği tüm saç dönüşümleri aklımdan geçti

Bir slayt gösterisi gibi: Beni bir çocuk olarak hayata döndüren küçük kızın tuhaf örgüleri, Katolik okul üniformalı cadalozun uzun, yağmurda ıslanmış saçları. Hepsini sevdim, ama hiçbirini

yumuşak, pürüzsüz kafalı savunmasız kızıdan daha çok şey ifade ediyordu benim için.

Bana güven.

Arkasına geçtim ve o da sırtını göğsüme yasladı. Dudaklarımı indirdim ve

kafasına bir öpücük kondurdu. Temasa karşı koyamayacak kadar yorgundu. "Sen benim için dünyanın en güzel kızıydın." Aynı noktayı tekrar öptüm. "Lütfen bunu bil."

Onu sevdiğini söyle.

O bana yaslanmaya devam ederken ağzım başının tepesine yaslandı.

Korkak.

Gözlerimi kapattım ve nefes alışının düzleşmeye başladığını hissettim, sonra uyuyakaldığını fark ettim.

kollarımda. Sonunda gözlerimi açtığımda kapı aralığından baktığımda Skylar'ın babasının ayakta durduğunu gördüm

Orada bizi izliyordu. İrkildim ve onun yatağında olduğum için özür dilemek üzere ağzımı açtım.

elini kaldırdı.

"Şşş. Kal. Onu uyandırma." Gözleri suluydu ve sesi titriyordu. Nasıl olduğunu merak ettim

Ne kadar zamandır orada olduğunu ve neler gördüğünü.

Alt kattaki kanepenin yüzünden sırtım ağrıyordu. Skylar'ın bir daha uyuyamayacağını bildiğim için uyuyamıyordum.

dün gece kendini iyi hissediyordu. Herkes hâlâ uyuduğu için ev sessizdi. Mutfığa girdim ve kahve yapmaya başladım. Kahverengi sıvı sürahinin içine damlıyordu. Saydım

küçümseyerek düşüyor, her biri onu tekrar terk etmek zorunda kalmaya bir saniye daha yaklaştığı anlamına geliyordu.

Oliver beni korkuttu. "Günaydın, oğlum."

Arkamı döndüm. "Merhaba. Umarım sakıncası yoktur. Biraz kahve yaptım."

Başını salladı. "Hayır, bu iyi. Bir tane siyah alacağım. Sen nasılsın?"

"İyiym, sadece düne göre daha iyi hissettiğini umuyorum."

"Onu böyle görmek senin için kolay olmamalı," dedi. "O

kendini iyi hissettiği sürece bununla başa çıkabilirim."

"Son zamanlarda zor günler geçirdik."

"Uyandı mı?"

"Aşağı indiğimde onu duymadım." Bir sandalye çekti ve oturdu. "Dinle, biliyorum

Bundan önce onun hayatında çok fazla yer almamıştım, ama senin hakkında hep iyi şeyler söyledi."

"Teşekkür ederim,

efendim." "Lütfen bana

Oliver deyin."

"Tamam... Oliver."

"Artık benimle kaldı ama başka türlü burada kalmayı asla tercih etmezdi. Biliyorum o değil

Burada mutlu. Keşke onu ne kadar çok sevdiğimi bilseydi. Ona her zaman söylüyorum, ama çok şey yaptım.

"Yıllar boyunca onunla birçok hata yaptık."

Ona bir kahve uzattım. "Onu sevdiğinizi biliyor efendim... Oliver."

Bir yudum aldı ve bardağın üstünden bana baktı. "*Seni tanıyor mu?*
ne

yapacak

sın?"

"Ne?"

"Bunu söylemekte sorun yok, biliyorsun."

Başımı salladım. O kapıda dün düşündüğümünden daha uzun süre durduğu kesindi. "Anladım.

Teşekkürler."

Hafta sonu boyunca Skylar bir köpek kadar hasta olmaya devam etti. Bana kendini göstermesine rağmen

peruğu yanımda takmakta ısrar etti.

Pazar sabahı tuvalete kustuğunda ipleri onun için tuttum.

"Mitch, eve gitmelisin."

"Hayatta olmaz."

Bu akşam Manhattan'dan saat sekiz trenine binecektim ve ayrılmayacaktım.

onu bir saniye önce öldürdüm.

O öğleden sonra, benden zencefilli gazoz almak için markete gitmemi istedi. Eve yürürken, bir düşünce

Dönen berber direklerinden birinin yanından geçtikten sonra aklımdan geçti. İzlerimde durdum.

Yapmalı mıyım?

Neden olmasın ki? Kendini daha az yalnız hissetmesini sağlayacaksa, zararı olmazdı. Onun için her şeyi yaparım.

Dükkânın kapısını düşüncesizce açtığımda ziller çaldı. "Hepsini çıkar."

Ev sahibi Luigi bana deliymişim gibi baktı. "Kaç kişinin bu dükkan için adam öldüreceğini biliyor musun?"

saçlarını kazıtmak mı istiyorsun?"

Nedenini açıkladığımda, sadece çıkarmakla kalmadı, aynı zamanda bunu ücretsiz yaptı. Görünüşe göre, göğüs

kanseri olan bir kızı varmış.

Aynada kendime bir kez baktım ve gülmekten kendimi alamadım. Kafam tam olarak

onunki kadar pürüzsüz. "Gülünç görünüyorum."

Sırtımı sıvazladı, bana iyi şanslar diledi ve tüm müşteriler alkışladı.

Dışarı çıktığımda başım donarak bir buz küpüne dönüşecekmiş gibi hissediyordum. Kapüşonumu taktım.

bu onu neşelendirir.

Eve döndüğümde Oliver ve Lizete ben yanlarından hızla geçerken film izliyorlardı.

merdivenlerden yukarı çıktım. Skylar şekerleme yapıyordu, ben de zencefilli gazozu şifonyerinin üzerine koydum ve

yatağının ayak ucunda, sabırsızlıkla uyanmasını bekliyordum.

Sonunda uyuyakaldım ve onun çığlık sesiyle uyandım. "Mitch! Ne halt ettin sen?"

"Korkma," dedim halsizce.

"Korkmuyor musun? Uyumadan önce David Beckham gibi saçların vardı. Uyandım ve sen

Bay Temiz'e benziyorsun!"

Tepkisine gülmekten kendimi alamadım. "Ne... beğenmedin mi?"

"Hayır! Bilmiyorum. Senin aksine... Ben bu konuda dürüstüm. Aslında kimse kelken daha iyi görünmez."

"Peki, alış buna. Senin saçın olmadığı sürece benim de olmayacak."

"Evet, tabii. Keller tugayı olacağız ama en azından ben peruk takabilirim. Sen takamazsın. Erkeklerin hepsi seni 1970'lerin porno yıldızlarına benzettir."

"Umurumda değil. Sadece seni desteklemek istiyorum ve bunu da bu şekilde yapıyorum."

Birkaç dakika sonra, ilk şoku azalmış gibi görünüyordu ve elini benimkinin üzerinde gezdirdi.

ve güldü. "Bunu neden yaptığını anlıyorum ama sen delisin Mitch

Nichols." "Sadece sen söz konusu olduğunda."

Onu sevdiğini söyle.

"Açıkça. Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Skylar, ben..." *Söyle.* "Zencefilli gazozunu

aldım." *Korkak.*

"Teşekkürler."

"Gitmeden önce birkaç saatim daha var. Ne yapmak istersin?" "Sadece yanıma uzan."

"Bunu halledebilirim."

Sonraki birkaç dakika boyunca çok kıpır kıpır oldu ve huzursuz görünüyordu. "İyi misin?"

"Sinirlerim geriliyor. Bazı ilaçlar anksiyeteye neden oluyor."

"Annemin terapisti ona böyle olduğunda zihninde mutlu bir yer yaratmasını söyledi.

ve sonra bunun üzerine meditasyon yapın. Herhangi bir yere gidebilseydiniz nereye giderdiniz?"

"Hmm. Tam olarak belli bir yer değil, ama muhtemelen bir sahil evi gibi olurdu.

Suyun kenarında. Okyanusa bakan büyük bir pencerenin yanında okuma köşelerinden biri olacaktı."

"Ne okuyacaksın?" "Muhtemelen müstehcen."

Güldüm. "Tabii ki. Tamam, kendini orada müstehcen şeyler okurken hayal et. Ne zaman başlasan

Gergin hissediyorsanız, o huzurlu yeri hayal etmeye devam

edin." "Senin mutlu olduğun yer neresi?"

"Son zamanlarda mı? Nerede

olursan ol." "Bu çok sevimsiz,

keltoş."

"Gerçek bu. Sen orada olduğun sürece, benim zihnimde burası değiştirilebilir bir yer."

Bir süre bana baktı ve birden suratı asıldı.

Kolunu hafifçe salladım. "Hey... Neler oluyor? Ne dedim ben?" "Hiçbir şey."

"Seni rahatsız eden *bir şey var*."

Gözlerini kısa bir süreliğine kapattı ve açtığında, "Hep aklımda olan bir şey var.

Merak ettim ama sana sormadım çünkü cevabından korkuyorum. Son zamanlarda içimi kemiriyor."

Nabzım hızlandı. İçimde bunun nereye varacağını bildiğime dair bir his vardı. "Tamam... Bana bir şey sor."

Nefes aldı. "Birçok kızla çıktığını biliyorum... ama hiç seks yaptın mı?"

Dürüst olmak gerekirse, bu konuşmadan bu kadar uzun süre nasıl kaçabildiğimi bilmiyordum. Ben olmalıydım

Ona karşı dürüst ol.

Yutkundum. "Evet, yuttum."

Tuttuğu derin nefesi dışarı verdi. Yıkılmış görünüyordu. *Lanet olsun.* Bundan nefret ediyordum. Yaşadığı her şeyin üstüne bir de onu incitmiş olmaktan nefret ediyordum.

Gözleri sulanmıştı ve boynunda kurdeşen dökülüyordu. "ş phelenmiştim ama emin değıldim.

Tanrım, kendimi çok aptal hissediyorum. Bir mucize eseri bunu yapmadığın ve bir gün birlikte olacağıımız gibi bir hayalim vardı.

birbirimizin ilkleri olalım."

Bunu söylediğini duymak beni yıktı. "Bunun doğıru olmasını, geri alabilmeyi o kadar çok isterdim ki. I

bunu sana açıklamam

gerek." "Bana seksi

açıklamak mı?"

"Hayır... Tanrım... sadece konuşmama izin ver, tamam mı?"

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Bunun için ağıladığıma inanamıyorum. Bu lanet ilaçlar yüzünden."

Ona döndüm ve gözlerini sildiğimde yüzlerimiz birkaç santim ayrıydı. "Ağılıyorsun   nk 

Beni  nemsiyorsun. Eğıer bana bir adamla seks yaptığını söyleseydin, muhtemelen trende olurdum.

şimdi gidip onu öldürmek için. Yani benden daha iyi idare

ediyorsun." Burnunu  ekti. "Kaç tane?"

" ki."

"Kimdi onlar?"

Derin bir nefes aldım. "İlk kez Leah adında bir kızla birlikte oldum. İki yaş büyüktü. Bu

Jersey'e taşınmadan hemen önce Long Island'daydım. Özel bir şey değildi. Bir hataydı."

"Peki ya ikinci seferin?"

"Daha büyük bir hata. Brielle ile oldu."

Ürperdi ve gözlerini kapattı. "Ne zaman?"

"Buraya taşındıktan yaklaşık bir ay sonra. Bir kere

oldu." "Korundunuz mu?"

"Tabii ki."

Çok üzgün görünüyordu ve kalbim sıkışmış gibi hissediyordum. Ona bunu nasıl açıklayabilirdim ki?

bir pislik gibi görünmeden nasıl fark etmezdi? Brielle'le geçirdiğim o geceden her zaman pişmanlık duymuştum ama bunu geri alamazdım.

"Neredeyse keşke sana sormasaydım diyeceğim."

Ona hiçbir kızın benim için onun kadar önemli olmadığını açıklayacak kelimeleri bulmam gerekiyordu.

"İlk sefer çok hızlı oldu. Onunla yerel bir süpermarkette çalışıyordum. O da

uzun zamandır bana geliyordu ve bir gece teslim oldum. Bakire değildi ve ben de bilmiyordum.

Ne yaptığımı. Bir daha hiç çıkmadık ve sonra ben taşındım. Brielle ile durum farklıydı.

Bunu yapmaya karar vermiştim. Neredeyse mekanikti. Kendimi test ediyordum.

senden uzak durmaya yemin etmiştim. Eğer başka biriyle daha hızlı hareket edebilirsem.

Bir şekilde senin etrafında olmayı ve seni o şekilde istememeyi

kolaylaştırıyor." "Yani, onu kullanıyordun..."

"Bir bakıma, ama dürüst olmak gerekirse onun da beni kullandığını düşünüyorum. Sevgilisinden yeni ayrılmıştı.

Erkek arkadaşım. Hıyar gibi konuşmak istemem ama gerçekten hiçbir şey ifade etmiyordu. Sonra okulda bir sürü insana söyledi ve bu beni çok kızdırdı. Pişmanım."

"Önemli bir şey değilmiş gibi konuşuyorsun."

Tanrım, bu işte ber battım. Ona nasıl hissettiğini söyle.

"Kalbin içinde değilse çok da önemli bir şeymiş gibi hissetmiyorsun. Tek bildiğim, seninle öpüştüğümüz geceden sonra başka birini istediğimi hayal bile edemediğim. Sadece o öpücük bile benim için en olağanüstü şeydi.

hayatım boyunca yaşadığım en güzel şeydi. Sana ilk seferimi veremediğim için üzgünüm ama sen kalbimi fetheden tek kızsın. Bana seni beklememi söylediğin sürece bekleyeceğim. Geri dönemem ve

Geçmişi değiştiremem, ama bir gün kendini bana vermeye karar verirsen, bunu yapacağımı garanti edebilirim.

bir anlamı var."

Ayak seslerini duymadan önce cevap verecek zamanı olmadı. Yataktan fırladım.

Lizete kapıyı açtı. "Aman Tanrım! Vay canına."

Önce kafam karıştı, sonra tıraşlı kafama tepki verdiğini fark ettim. Çok endişelendim.

Skylar hakkında konuşurken saçımın gittiğini unutmuştum.

"Evet, Mitch eve benim için küçük bir sürprizle geldi."

Lizete kahkahalarını bastırmaya çalıştı. "Vay canına... bu... vay canına. Her neyse, yemek hazır. Sonra, senin

Babam Mitch'i trene yetişmesi için Manhattan'a götürecektir."

Konuşmamıza devam etmeden Lizete'yi aşağıya kadar takip ettik. Kızarmış tavuk ve pilav

Tadı harikaydı ama yemek için kendimi zorladım. Midem rahatsızdı çünkü

Skylar'ı terk etmek istemiyordu, özellikle de kendini iyi hissetmezken. Çok sessiz davranıyordu.

yemek boyunca. O ve ben birbirimize bakışırken Oliver havadan sudan konuşuyordu. Umarım

hala benim üst kattaki kabulümü düşünmüyordu, gerçi düşündüğünden şüpheleniyordum.

Tatlıdan sonra Skylar odasına dönmek için izin istedi. Birkaç dakika bekledim.

onu takip etti ve banyodan çıkarken yakaladı.

Koridor karanlıktı ve o yatak odasının kapısını açmaya fırsat bulamadan ben onu çektim.

Bana doğru geldi ve ona sıkıca sarıldı.

Yüzümü boynuna gömdüm ve "Özür dilerim" diye fısıldadım.

"Ne için?"

"Her şey için... seni üzdüğüm için, seni daha iyi hissettiremediğim için, seni

Git." Tenine doğru konuştum. "Kendimi başarısız hissediyorum."

"Sen yanlış bir şey yapmadın. Bana daha önce gerçeği söylediğin için teşekkür ederim." "Umdüğün cevap bu olmadığı için üzgünüm."

"Artık bu konu hakkında konuşmayalım, tamam mı?"

"Tamam." Alnından öptüm. "Sadece bunun bitmesini istiyorum." Sesim titriyordu ama bunu yapmayı reddettim.

Ağla. "Keşke bunu yaşayan sen değil de ben olsaydım."

"Böyle söyleme. Bunu senin için asla istemezdim." Tıraşlı başımı ağzına götürdü.

ve üstünü öptü.

"Peki ya kalıp yarın seninle birlikte tedavine gelsem?"

"Mitch, okulun var. Bunu yapamazsın. Bu beni senin gitmenden daha çok üzer."

"Gördüklerimden sonra artık eve gidip her şey normalmiş gibi davranamam.

bunun senin için nasıl bir şey olduğunu ilk

elden öğrenmelisin." "Yapmak zorundasın."

Beni bıraktı, odasının kapısını açtı ve ben de onu takip ettim. Odaya doğru yürüdü.

Ayna. "Kırpıklarım dökülmeye başladı."

Ben öfkeyle ona arkadan sarılırken Skylar kendine bakmaya devam etti.
Sadece

İki gün boyunca, bu lanet kanserin onu yavaş yavaş soyduğunu gördüm.
Tanık olduğum tek şey buydu,

savaştığı sürenin sadece bir kısmı kadar bir süre kalmıştı.

Sadece ona bir dakikalığına unutturmak istedim. Babası gelmeden önce
fazla zamanımız yoktu.

Bu yüzden onu çevirdim, iki elimi yüzüne koydum ve dudaklarını çektim.

benimkine. Bütün hafta sonu onu öpmek için can atmıştım ama bir türlü
uygun bir zaman bulamamıştım.

Vücudu ilk başta kaskatı kesilmişti, ani saldırıma hazırlıksız yakalanmıştı.
Dilim kayınca

Yine de ağzının içinde yavaşça gevşedi. En son bu şekilde
öpüştüğümüzden beri sonsuzluk gibi gelmişti. Tadının ne kadar tatlı
olduğunu ve bunun beni ne kadar kontrolden çıkardığını hemen hatırladım.

hissediyordum. Ne kadar hasta olursa olsun, onu hâlâ inanılmaz derecede
çekici buluyordum. Açlıkla ağzımı onunkinin üzerinde daha geniş açıp onu
daha agresif bir şekilde öpmeye başladığımda iç çekti.

Dudaklarının üzerinden konuştum. "Dudaklarını ne kadar çok sevdiğimi
sana hiç söylemiş miydin Skylar?"

Öpüşmemiz boyunca gülümsedi ve ağzımın içinde inledi. İkimiz de aniden
geri çekildik.

Birisi kapıyı çaldı.

Ağzını ovuşturdu. "İçeri gel!"

Oliver kapıyı açtı. "Üzgünüm Mitch. Treni kaçırmamak için yola çıksak iyi olur."

"Tamam. Hemen geliyorum."

Orada öylece durup birbirimize baktık. Onun başladığını duyduğumda midem korkuyla doldu.

arabasını ısıtmak için dışarı çıkarmış.

Elini tuttum ve kendime doğru çektim. Alnımız birbirine değerken dedim ki

ama kalbimden bir parça bile benimle gelmeyecek."

Onu bırakmadığım için beni kapıdan dışarı itmek zorunda kaldı.

Eve dönüş tren yolculuğu kötü bir rüya gibiydi. Sesler normalden daha yüksekti. Sesleri

diğer yolcular tahammül edilemezdi. Kendimi bir kabuk gibi hissediyordum, dünyanın geri kalanından kopmuştum, sudan çıkmış balığa dönmüştüm. Tüm bu insanlar bir şeylere doğru ilerlerken

Her saniye, benim için önemli olan tek şeyden biraz daha uzaklaşıyordum. Sanki

Yanlış, sanki sadece kalbimi değil tüm benliğimi Skylar'ın yatak odasında bırakmıştım. O zehirden daha fazla pompalandığını bilerek yarın nasıl işlev göreceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

ona.

Taksi beni eve bıraktığında, Skylar'ın boş evinin karanlığına baktım.

sokağın karşısındaki yatak odasının penceresinden gördüm ve evime girmeden önce sessiz bir dua ettim.

Annem mutfaktaydı. "Mitch?"

Onu görmezden gelerek sersemlemiş bir halde yukarı çıktım. Başımda bir başlık vardı, böylece kafamı göremezdi.

Yatak odamın kapısını açtığımda Seamus alışılmadık derecede sessizdi. Başlayacağından emindim.

Beni gördüğü anda tekrar havlamaya başladı. Hâlâ hayatta olduğundan emin olmak için kafesi açtım.

sessizce bana bakıyordu. Nasıl hissettiğimi anladı. "Hey, küçük adam." Bir kez ciyakladı ve başını eğdi.

"Biliyorum. Ben de onu özlüyorum."

Başının üstünü öpmek için eğildiğimde burnumu ısırdı. "Ow." Sanırım burnuna bastırmıştım.

Şansıma.

Skylar'ı arama dürtüsü beni öldürüyordu ama onu uyandırmak istemiyordum çünkü erken kalkması gerekiyordu.

Yarınki randevu. Onun yerine mesaj attım.

Evimdeyim. Şey... "buradayım." Ev, sen neredeysen orasıdır. Sensiz kaybolmuş hissediyorum. Ve ben

Dudaklarını özledim.

Kendimi huzursuz hissediyordum, sanki onun için bir şeyler yapmam gerekiyordu. Dizüstü bilgisayarımı açtım ve Google'da

Hodgkins Lenfoma'yı araştırdım. İstatistikler umut vericiydi, ama tabii ki bu hiçbir zaman

Zihninizin odaklandığı bilgiler. Beynime takılan şey, tüm potansiyel uzun vadeli yan etkilerdi.

kemoterapinin etkileri, kemoterapi ilk seferde işe yaramazsa kemik iliğı nakli olasılığı

radyasyon riskleri, yaşamın ilerleyen dönemlerinde ikincil kanserlerin ortaya çıkma ihtimali. Bu

Liste uzayıp gidiyordu. Tam da Skylar'a yapmamasını söylediğim şeyi yapıyordum: "Ya olursa "lara odaklanıyor ve korkularımın beni ele geçirmesine izin veriyordum çünkü onun acı çektiğini görmek beni zayıflatmıştı.

Beni çileden çıkaran şey, Skylar'ın yaşlarında bir kızın yakın zamanda hayatını kaybettiğine dair bir haber oldu.

Savaş. Fotoğraftaki kızın gülümseyen yüzü bana bakıyordu, hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını hatırlatıyordu.

garantili. Dizüstü bilgisayarını kapattım. Skylar'ın ölme ihtimali olduğu gerçeğı

düşünülemezdi. Düşüncesi bile o kadar acı vericiydi ki vücudumdaki her kas

yüzeye çıkan istenmeyen duygulara karşı koyma çabasıyla gerildi.

Annem odaya girdiğinde omuzlarımın titrediğini ve ağladığımı görünce nefesi kesildi.

Başımı ellerimin arasına aldım. Geçtiğimiz hafta sonu içimde tuttuğum her şey dışarı taşı.

Elini tıraşlı kafamda gezdirdi. "Oh, Mitch."

"Onu kaybedemem

anne." "Bir şey mi oldu?"

Kontrolümü kaybetmeme kızarak gözlerimi sildim. "O sadece cehennemi yaşıyor. Bu hiç adil değil. Her

Kirpikleri gitmiş. Lanet *kirpikleri*. *Mesele* bu değil, ama sadece bu kadarını kaldırabilir. Bu onun ruhunu yavaş yavaş parçalıyor. Bunun olduğunu görüyorum ve onun acı çektiğini görmeye dayanamıyorum. Onu seviyorum. Onu çok seviyorum ve bunu ona söyleyemeyecek kadar korkak biriyim."

"Neden? Neden ona söyleyemedin?"

"Bilmiyorum. Sanki bu üç kelimeyi kötü şeylerle ilişkilendiriyorum.

bir çocuktü. Üstelik bunu sadece hasta olduğu için söylediğimi düşünmesinden çok korkuyorum."

"Bunu duymaya ihtiyacı var. Ve eğer bunu sadece o olduğu için söylediğini düşünmesini istemiyorsan

Hastaysanız, ona tam olarak onu neden sevdiğinizi, onu neden her zaman sevdiğinizi söylemeniz gerekir. Bu ona güç verecektir. Babanla benim aramda olanların seni korkutmasına izin verme. Babanla benim aramda

O kıza aşık oluyorsun ve bu gerçek. Baban beni asla senin onu sevdiğin gibi sevmedi."

Aniden pencereye doğru yürümeden önce alnımdan öptü, boş gözlerle karşıya bakıyordum.

Skylar'ın evinin sokağında. "Yalnız kalmak istiyorum,

tamam mı?" "Tamam."

"Teşekkürler anne."

O gece uyuyamadım, ona S&M'in *Maceraları* serisinde S ve M'nin kötü C ile yok edilene kadar savaşmak için bir araya gelen kel haydutlar olduğu yeni bir çizgi roman çizdim.

Sabahın birinde telefonum çaldı. Onun ismini gördüğümde kalbim dehşet içinde çarptı.

"Skylar? İyi misin?"

"Seni istediğin zaman arayabileceğimi söylemiştin ve gerçekten sabahın birini kastetmediğini biliyorum, ama ben

bir rüya gördüm. İlaçların etkisiyle mi bilmiyorum ama çok canlıydı. Gerçekten olmadığından emin olmak için neredeyse seni arayacaktım."

Bütün gece ilk kez yatağıma girecek kadar rahatlamıştım. "Kötü bir rüya mı?"

"Hayır. Çok güzeldi. Biz... seks yapıyorduk, ama bundan daha fazlasıydı. Hayal ettiğim şeydi.

gibi hissettirirdi. Çok gerçekçi geldi ve öyle olmasını diledim. Ne kadar çok şey yaptığımı fark etmemi sağladı-"

"Bekle. Sakın söyleme. Seni seviyorum Skylar. Seni çok seviyorum. Bunu milyonlarca kez söylemeliydim.

daha önce."

"Sevişmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemi sağladı diyecektim ama bu gerçekten... vay be."

"Ciddi

misin?"

"Hayır."

"Seni küçük pislik." Telefona doğru nefes aldım. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Mitch, o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor.
En kötü senaryoları düşündüğümde

Her şey bir yana, beni en çok korkutan senden ayrı kalmak."

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyordu. "Skylar, beni dinle, tamam mı? Bilmeni istiyorum ki ben

Bunu korktuğum için ya da hasta olduğun için söylemiyorum. Seni çocukluğumuzdan beri sevdiğimi bilmeni istiyorum.

nedenini bulmaya çalışacak kadar önemsedim. Seni seviyorum çünkü neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun.

Ben daha ne düşündüğümü bile bilmeden. Seni seviyorum çünkü beni her gün güldürüyorsun, özellikle de

Kendime. Bir oda dolusu insan içinde tek kişi benmişim gibi bana bakmanı seviyorum. Kokunu ve dudaklarım seninkilere ilk dokunduğunda inlemenin seviyorum. I-"

"Mitch... Beni sevdiğini zaten biliyordum ve bu sözleri söylemenin seni ne kadar korkuttuğunu da biliyordum.

Bana bakışın, beni her tuttuğunda kalbinin atış şekli, sana yaptıkların

benim için saç... eylemler kelimelerden daha yüksek sesle *konusur* ve siz Beni ne kadar sevdiğini. Önemli olan da bu."

"Sen eve dönene kadar nefes alamayacakmışım gibi hissediyorum."

O gün tahmin edebileceğimden çok daha uzakta olacaktı.

Kemoterapinin ilk turu bittikten sonra kanser bize kısa bir mola verdi.

Bu dönemin sonunda, balom yaklaştı ve en güzel günüm olması gereken hayatımızın en özel gecesi idi.

Beyaz straplez elbisesi içinde çok melek gibi görünüyordu. Arkadaşı Nina onca yolu gelmişti.

Hazırlanmasına yardım etmek için Boston'dan.

Belli bir slow şarkıda dans edene kadar her şey yolundaydı ve sonra ruh hali gecenin geri kalanı için dramatik bir şekilde değişti.

Balodan sonra, bir oteldeki partiye giderken limuzinde bir itirafta bulundu. O

gecemizi mahvetmek istememişti ve bazı haberleri saklıyordu. O sabah, doktoru

testlerin lenfomanın nüksettiğini gösterdiğini söylemişti.

Kravatım beni boğuyormuş gibi hissetmişim ve kravatımı çözmek zorunda kaldığımı hatırlıyorum çünkü

hiperventilasyon geçirecektim.

Yine mi?

Sonunda onu eve götürdüm ve hayatımın en kötü gecelerinden biri oldu.

Bir sonraki aşama kanser yolculuğunun en düşük noktasıydı. Daha yüksek seviyede bir kemoterapi

Ardından kemik iliği nakli yapıldı, bu da haftalarca izolasyon ve uzun bir iyileşme süreci anlamına geliyordu.

Tanrı'nın lütfuyla, bu prosedürü takiben yapılan testler temiz çıktı ve görünüşe göre

bir başarı.

Sonuç olarak, ilk teşhis konulduğu andan itibaren yaklaşık iki yıl geçtikten sonra

onu geri getirecek.

Eve dönüşünü takip eden aylar hayatımın en güzel zamanlarıydı. Bir bahar çiçeği gibi

Uzun bir yağmur mevsiminin ardından 18 yaşında çiçek açan Skylar, o cehennemden biraz değişmiş olarak çıktı.

Ama her zamankinden daha güçlü ve daha güzel.

BÖLÜM 13

SKYLAR

Kanserden kurtulmak bazı açılardan savaştan eve dönmek gibidir.

Asla tam olarak yapamazsın

Çünkü geri çağrılma tehdidi her zaman baş gösteriyor gibi görünüyor. Ne olursa olsun, sen

hayatına devam etmek zorundasın.

Bu beni de değiştirdi. Maddi şeyler artık önemsizdi; sadece hayatta olmak bile yeterliydi.

Aynı zamanda yeniden yaşamayı öğreniyordum, tedavileri ya da bunların yan etkilerini içermeyen bir rutin geliştiriordum. Hayatınızı geri alıyorsunuz ama onunla ne yapacağınızı gerçekten bilmiyorsunuz. Tuhaf bir şekilde, kanser benim normalim haline gelmişti ve özgürlük artık bana yabancıydı.

Babam kendimi iyi hissettiğim günlerde özel ders ayarladığından, çok fazla düşmemiştim.

Brooklyn'deyken çok geride kalmıştım. Eve döndüğümde, işimin ortasında devam edebildim.

St. Clare'deki ilk yılım.

Mitch artık son sınıftaydı. Hastalığım süresince bana verdiği desteğe rağmen

fiziksel bir ilişki askıya alınmıştı. Bu süre zarfında neredeyse hiç yalnız kalmadık. Ya

ya da ona bakamayacak kadar hastaydım.

Şimdi, üzerimizdeki dev bir duraklatma düğmesi kaldırılmış gibi hissediyorduk. Mitch 19 yaşındayken fiziksel olarak

O kadar çekiciydi ki dokunmadan etrafında olmak neredeyse acı vericiydi. Vücudu yırtık pırtıktı ve

Saçları yeniden uzamış, dalgalı ve güzel olmuştu. Hâlâ sık sık saçlarını

Tanıdık Yankees şapkası ama şimdi görünümünü tamamlamak için sabit bir saat beş gölgesi vardı. Onun

Çim biçmek gibi yeni bir ek işte çalıştığı için cildi de bronzlaşmıştı.

Bana gelince, saçlarım artık omuz hizasındaydı ve verdiğim kiloların çoğunu geri almıştım. Yine de,

Yeni keşfettiğimiz özgürlüğümüze rağmen işleri ağırdan alıyorduk. Mitch daha hiçbir şey yapmamıştı.

Gerçi bunu istediğini biliyordum ve bu beni sinirlendiriyordu. Beni özenle idare ediyordu çünkü

ama benim istediğim bu değildi. İhtiyacım olduğunu düşündüğü şeydi. Ama benim *ihtiyacım* olan şey oydu, hem de en kötü şekilde. Bana baktığında gözleri her zaman arzuyla dolup taşardı ve ben

direncinin her geçen gün azaldığını hissediyordu. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

"Ona tam olarak ne zaman söylemeyi planlıyorsun?"

Annem ve benim akşam yemeği için saat altıda Mitch'lerde olmamız gerekiyordu ama ben erken gelmiştim.

Mitch ve Janis özel bir sohbetin ortasındayken, oturma odasını fark etmemişlerdi.

pencere açıldı. Duymak için daha yakına

eğildim. "Bilmiyorum."

"Mitch... bu büyük bir şey. Bunu ondan saklamamalısın."

"Şu anda bunu tartışmak istemiyorum anne. Nasıl hissettiğimi biliyorsun. Bana baskı yapmayı bırak."

Konuşma kesildi ve Mitch'in yukarı çıktığını düşündüm.

Kapı zilini çalarken göğsüm endişeyle gerildi.

Janis kapıyı açtı. "Oh... merhaba, tatlım. Erken gelmişsin."

"Annem bu tavuklu turtayı senin fırına koymamı istedi, böylece güzel ve sıcak olacaktı.

oturduğumuzda."

"Tabii, içeri gel." Bir miktar benzin kokusu aldım ve bunun az önce dönen Mitch'ten geldiğini anladım.

Birinin çimlerini kesmekten eve döndü. Benden turtayı aldı. "Mitch yukarıda."

Koşum ve koridordaki banyoda duşun çalıştığını duydum, bu yüzden onun odasında bekledim.

Oda.

Pandora radyosu telefonundan yayın yapıyordu ve Seamus kafasını *Rapper's*

Sugar Hill Gang'den *Delight*. Bu onun yeni şeyiydi. Müzikle çok ilgiliydi.

Son zamanlarda bana ıslık çalıyor.

Kapı açıldığında Mitch küçük, beyaz bir havludan başka bir şeye sarınmamıştı. "Vay be. I

burada olduğunu bilmiyordum. Neredeyse çırlçıplak içeri giriyordum."

Çocukluk arkadaşımın nasıl bir Adonis'e dönüştüğüne hayret ederken ağzım sulandı.

Havlu yuvarlak poposunu mükemmel bir şekilde sarıyordu. Su damlacıkları kesik, bronz göğsünden aşağı akıyordu. Onun ıslak

saçları geriye doğru kaygan ve seksiydi.

Kaşlarını kaldırarak bana baktı, sesi alçak ve kasıtlı olarak baştan çıkarıcıydı. "Gördüklerini beğendin mi?"

Boğazımı temizledim. "Aslında biliyorum."

Doğruluk serumunu bırak, Skylar.

Yaramazca gülümsedi ve dudaklarını yaladı. "Bildiğim iyi oldu." Dolaptan bir gömlek kaptı

sandalyenin üzerine fırlattı. "Eğer arkanı dönmezsen çok daha fazlasını görmek üzeresin."

İsteksizce pencereye doğru dönmeden önce bakışlarım oyalandı. Pencerenin üzerinde takıntı yapmaya başladım.

ta ki onun sesi beni kendime getirene kadar. "Güvenli."

Arkamı döndüğümde hala gömleksizdi. Bu hiç de *güvenli değildi*.
Onun beyaz

İç çamaşırı pantolonunun üstünden görünüyordu ve aşağı baktığımda ince bir iz fark ettim.

saçları, kot pantolonunu zorlayan uyarılmaya kadar uzanıyordu.

Bana doğru yürüdü, beni ayağa kaldırdı ve bana doğru eğildi, sıcak

ereksiyon karnıma baskı yapıyor.

Dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. Bacaklarımın arası zonkluyordu.

Sıcak nefesi ağzımı gıdıkladı. "Bana bakma şeklin hoşuma gitti.

Aslında, bu beni biraz delirtti. Sanki beni gözlerinle beceriyormuşsun gibi.
Bu bende sadece-"

Kapı birden açıldı ve ikimiz de sıçradık.

"Vay, vay, vay, burada neyiz varmış?" Davey kapı aralığında durmuş, bir poşetten yemek yiyordu.

Cheetos. "Siz ikiniz tam da o sapık kuşun kafasını zıplatıp

ne oldu?"

Seamus hâlâ rock yapıyordu, bu kez War'dan *Low Rider'ı dinliyordu*.

Nefes nefese kalmıştım, Mitch'in ani saldırganlığı ve edepsiz konuşması karşısında hâlâ şok olmuş ve tahrik olmuşum.

Mitch sinirli görünüyordu ve kafasına kırmızı bir tişört geçirdi. Dişlerini sıkarak söyledi,

"Seni buraya getiren nedir Davey?"

Davey yatağa uzandı ve peynir tozuna bulanmış parmaklarını şalvarına sildi,

siyah pantolon. "Bugün öğleden sonra müdür Shipton ile ilginç bir konuşma yaptım. O sordu

Arkadaşımla ilgili harika haberleri duymuş olsaydım. Tebrikler, dostum. Nasıl

bana söyleyemez miydin?"

Mitch başını sallayarak sessizce Davey'i konuşmayı

kesmeye çağırdı. Mitch'e döndüm. "Neler oluyor?"

Davey'e kötü kötü bakıyordu. "Yok bir şey."

"Dostum, utanma. Gurur duymalısın."

Mitch sessiz kaldı, ben de Davey'ye döndüm. "Neyle gurur

duyuyorsun?" "Mitch Boston Üniversitesi'nde tam burs

kazandı."

Kalbim her geçen saniye daha hızlı atmaya başladı. "Ne?"

Davey'nin gözleri büyüdü. "Dört yıllık tam burs! Yaşlı, zengin bir Crestview mezunu ayarlamış,

ve her yıl en yüksek not ortalamasına sahip mezuna veriliyor. Bu yıl bu ödül Mitchy'nin oldu!"

Çenem düştü ve Mitch'e baktım. "Bunu ne zamandır biliyorsun?"

Kulakları kızarmaya başlamıştı. "Uzun sürmez."

İçten içe çıldırıyor olsam da mutluymuş gibi davrandım. "Bu inanılmaz. Hiçbir fikrim yoktu. I

Yani, notlarının iyi olduğunu biliyordum ama en yüksek not ortalaması?"

Gözlerinde boş bir bakış vardı. "Dürüst olmak gerekirse benim de hiçbir fikrim yoktu."

Başım dönmeye başladı ama cesur bir yüz ifadesi takınmaya devam ettim. "Boston. Vay canına. İnanamıyorum.

Bu. Kabul ettin, değil mi?"

Dudağını ısırды ve hiçbir şey söylemedi.

"Mitch?"

Mitch çalmakta olan müziği kapattı ve Seamus protesto edercesine ciyakladı. "Dave, yapabilir misin

Skylar ve beni bir dakika yalnız bırakır mısın?"

Davey oflayıp pufladı, Cheetos çantasını buruşturdu ve merdivenlerden aşağı indi.

Kapı kapandığında, ortam aniden son derece gerginleşti. Bir iğne sesi duyabilirdiniz.

Düştü. Delici gözlerindeki acı dolu bakış neredeyse beni çözüyordu. "Bunu kabul etmeyeceğim."

"Ne? Delirdin mi sen?"

"Yapamam."

"Ben kapıdayken annenle tartıştığınız konu buydu."

"Boston beş saat uzaklıkta. Dört yıllığına gitmiş olurum. Bunu anlıyor musun? *Dört yıl*. Seni daha yeni geri aldım. Seni bırakmayacağım."

Tüm havanın vücudumu terk ettiğini hissettim. Bunu bir kenara atmaya hazır olduğu gerçeği

bana yakın olma fırsatı çok etkileyiciydi.

"Benim yüzümden geleceğinden vazgeçmeyi mi düşünüyorsun?"

Ellerini omuzlarıma koydu. "Sen benim geleceğimsin. Sanki burada hiç üniversite yokmuş gibi."

"Hiçbiri sana tam burs vermeyecek, hiçbir Boston Üniversitesi değil! Vay anasını, Mitch...sen

kabul etmek zorundasınız. Üniversite borcunuzun olmadığı bir hayat hayal edin.

okul."

Çıplak ayaklarına baktı. "Anlamıyorsunuz. Bu tartışmaya açık bir konu değil. Ben zaten

kararımı verdim."

"Bana söyleyecek miydin ki?"

"Bilmiyorum. Kabul etmem için beni ikna etmeye çalışacağını biliyordum."

"Seni ikna etmek mi? Mitch...kabul ediyorsun. Burada durmuş bana döneceğini söylüyorsun.

benim için hayatımın fırsatı oldu. Hayatımın geri kalanında bununla yaşamak zorunda kalacaktım.

Son iki yılda benim için çok şeyden vazgeçtin. Bunu alacaksın... çünkü orada

Eğer yapmazsan sen ve ben olmayacağız. Hayatını mahvetmene seyirci kalmayacağım.

bahane olarak beni gösterdi."

Yüzü öfkeyle kıpkırmızı oldu. "Skylar, benden ne yapmamı istediğini anlıyor musun? Ben

gitmiş olacaktı. Birbirimizi sadece arada bir görecektik. Sonunda birbirimize kavuşmamız gerekiyordu.

Şimdi birlikte. Bunu çok istiyorum."

"Molalarda ve bazı hafta sonlarında birbirimizi

görürdük." "Ama aynı olmayacak."

Hayır, olmaz.

"Bunu başarabiliriz. Mesafelerden daha güçlüyüz."

Düşüncelere dalmış bir halde elbisemin düğmesiyle oynamaya başladı. "Bu konuda kendimi iyi hissetmiyorum.

İçimden bir ses Boston'a gitmemin yanlış bir karar olacağını söylüyor. I

Seni şimdiden özledim ve tam karşımda duruyorsun."

Bunu söylediğini duymak beni yıkmıştı. Söyleyecek sözüm yoktu, bu yüzden ona sarılmak için uzandım.

onu. Onun çarpan kalbi, ters yüz edilmiş gibi hissettiğim benimkine çarpıyordu.

Aklımdan milyonlarca düşünce geçiyordu. Onun bir grup insanla aynı yurttta yaşadığı düşüncesi.

azgın kızlar beni ürpertti. Belki de ona kalmasını söyledim. Hayır. Bu onun geleceğiydi. O

bir daha asla böyle bir fırsat yakalayamayacağını düşündü.

Boynuma doğru konuştu. "Bu bursu kabul etmenin kağıt üzerinde yapılacak en doğru şey olduğunu biliyorum,

ama doğru *hissettiren* tek şey seninle kalmak."

Biliyorum. Ama yine de bunu yapmasına izin veremezdim.

"Geri çevirmene izin vermeyeceğim. Bu suçluluk duygusuyla yaşamayacağım."

"Kalırsam yanımda olmayacağını mı söylüyorsun? Beni sevmiyor musun?"

"Bunu yapıyorum *çünkü* seni seviyorum."

O gece, akşam yemeğinde annelerimiz tarafından bir kez daha pusuya düşürüldükten sonra, Mitch isteksizce

burs.

Mitch'in Boston'a taşınmasından önceki yaz çok hızlı geçti. Kötü bir

içimi kemiren bir his, onu uzaklaştırma konusunda şüphelerim olduğunu görmesine asla izin vermedim. Eğer o

beni ne kadar üzdüğünü bilse asla gitmezdi. Mitch çok çalıştı. Bunu hak ediyordu.

burs. Bunu berbat etmeyecektim.

Bu da kendimi onun yanında kontrol etmek, işlerin öpüşmekten öteye gitmesine izin vermemek anlamına geliyordu.

O yaz çok öpüştük, öyle ki dudaklarını her an üzerimde hissedebiliyordum.

O görünürde yokken bile.

Odasına girdiğim anda beni yakalar ve birbirimizin ağzının içinde kaybolurduk.

dakikalarca. O kaya gibi sertleşirdi, ben de ıslanırdım, ama hayvani halimize rağmen

Cazibe, daha ileri gitmedik. Direncimiz için ciddi bir ödül kazanmalıydık.

Sanırım içten içe bunun işleri zorlaştıracığını biliyordu. Yine de öpüşme çok yoğundu.

Sadece bir kez neredeyse kayıyorduk. Mitch avucunu göğsümün üzerinde gezdirmişti,

Beni öperken sertçe sıkıyordu. Sırf bu his yüzünden neredeyse boşalıyordum ama o durdurdu.

İşler çok ileri gitmeden önce. O da en az benim kadar biliyordu ki, eğer seks yaparsak

birbirimizin gitmesine izin veremezdik. Belki ilk dönemi ayrı geçirseydik, bu adımı atma konusunda kendime daha fazla güvenebilirdim.

Bu da işleri kontrol altında tutmaya yardımcı oldu: Sadece Janis evdeyken onun evine giderdim. Benim

Vücudum sürekli bir uyarılma halindeydi ve ilk yalnız kalma fırsatında kontrolü bırakacaktı.

Yaz sonunda yaptığımız bir kamp gezisi bunu kanıtladı.

Her şey büyük bir haberle başladı: Davey'nin hayatında ilk kez bir kız arkadaşı vardı. Kızın adı

Zena'ydı ve onun kadın versiyonu gibiydi: saplı ve rastalı, ama onunki

Çilek sarısı. Bir Star Wars kongresinde tanışmışlar ve birbirlerinden iki mil uzakta yaşadıklarını fark etmişler.

Hepimiz onun adına mutluyduk çünkü artık sürekli beşinci tekerlek değildi.

Davey'nin aklına Zena'yı doğum günü için George Gölü, New York'ta bir kamp alanına götürme fikri geldi. Onun

Büyükbabam ona aile karavanının anahtarlarını vermişti ve Mitch'i, beni, Angie'yi ve

Cody'nin peşine takılmak için.

Karavan eskiydi, arkada tam boy bir yatak ve 1980'lerin ekoseli koltukları vardı.

Ortada her iki tarafta da döşemeler vardı. Yatak odasından hemen önce küçük bir mutfak alanı vardı.

Mitch'in Boston'a gitmesine bir hafta vardı ve eğer George Gölü'ne yolculuk

Yolculuğun nasıl geçeceğinin bir göstergesi olarak, başım beladaydı.

Mitch yolculuğun büyük bölümünde yanımda oturdu ve neredeyse yapışmış olan bacağının sıcaklığı

tüm vücuduma yayıldı.

Kalçamı sıktı. "Kampa gideceğin için heyecanlı mısın?"

"Evet... sen?"

Cevap vermek yerine alt dudağımı ağzına aldı, yavaşça emmeden önce sertçe emdi.

Serbest bırak. "*Seninle* kampa gideceğim için heyecanlıyım." Bedenim

gevşedi. Cody gitarını çalıyor, Angie ve Zena da ona eşlik ediyordu.

Blowin' in the

Rüzgar. Arabayı kullanan Davey, bu fırsatı kullanarak "üflemenin" daha sonra Zena ile yapmayı planladığı faaliyetlerin bir başlangıcı olduğunu belirtti.

Mitch kulağıma fısıldadı, "Bu müzik de neyin nesi? Büyükannem eskiden

bunu dinlemek için. Peter, Paul ve Mary, sanırım... Cody'nin Mary'ye benzemesi dışında."

El ele tutuşurken beni güldürmeye devam etti. Davey'e mola vermek için yerimizden ayrıldığında

ön tarafa geçtim. Ondan 30 dakika bile uzak kalmak istememiştim. Nasıl oldu da

dört yıl boyunca uzaklara gitmesini nasıl karşılayacaktı? Düşüncesi bile midemi bulandırdı.

Araba kullanırken bana bakardı ve ben erirdim. Güneş ışığı onun zaten mavi olan gözlerini

akuamarin rengine dönüştü. Elime uzandı. "Sevgilimle vakit geçirmek için sabırsızlanıyorum.

en sevdiğim kız."

Davey kulak misafiri oldu ve "Sadece bir yatak var. Zena ve benim hakkım var. Siz ikiniz

ormanda sevişmek zorundayım."

"Kapa çeneni Davey." Daha önce Davey'e bu kadar öfkeyle bağırdığını hiç duymamıştım. "Özür dilerim,"

Gözlerini yola çevirmeden önce bana fısıldadı. Mitch cidden kızgındı.

Keşke beni ormana götürme düşüncesinin beni ne kadar tahrik ettiğinin farkında olsaydı.

Angie arkamızdan gizlice yaklaştı ve sarmaş dolaş ellerimizin fotoğrafını çektikten sonra ortadan kayboldu.

Nihayet öğleden sonra vardığımızda, çocuklar iki çadır kurdular ve çalışmaya başladılar.

sosisli sandviç ve hamburger ızgara. Bir melek pastası getirmiştım ve üzerine çırpılmış

krema ve taze meyveler.

Yere birkaç battaniye attık ve çimenlerin üzerinde piknik yaptık.
Orada bir

Gökyüzünde bulutlar ve peçetelerimizin etrafında hafif bir esinti vardı.

Zena "Boston'a gitmeye hazır mısın Mitch?" diye sorarken iyi niyetliydi.

Cevap vermeden önce gözlerinde hüznle bana baktı. "Pek sayılmaz."

Ona sempatik bir gülümseme verdim.

Diğerleri uyku düzeniyle ilgili bir tartışmaya karıştığında, o

işaret parmağıyla yaklaşmamı istedi. "Ağzında krem şanti var." Benden önce

At kuyruğumu yavaşça kendisine doğru çekti ve sıcak dilini dudaklarımın arasından geçirdi.

"Mmm," diye inledi beni derinden öpmeden önce. Şekerli tatlılık onun tadıyla karıştı

beni deli ediyordu. Bu gece nasıl hayatta kalacağımı merak ediyordum.

Odak noktam tekrar konuşmaya döndü. Angie'nin şöyle dediğini duydum:
"Ama Cody çadıra sığmıyor. Onun

bacakları dışarıda olurdu. Gecenin bir yarısı bir yılan tarafından saldırıya uğrardı."

"Pekâlâ. Bu işi bir an önce halledelim. Mitch, bana şapkanı ver," dedi Davey. Mitch Yankees şapkasını çıkardı ve uzattı. Altındaki düzleştirilmiş saçlar çok seksiydi.

"Bir isim çekeceğiz. Hangi çift seçilirse içerideki yatağı o alacak. Diğerleri

Çadırlar."

Bir bro  rden parçalar kopardı ve  apkaya atmadan önce isimleri yazdı,
sallıyor ve bir tane çiziyor. "Angie ve Cody...
kahretsin." Cody, Angie'ye be lik çaktı ve Zena suratını
astı.

Mitch omzuyla  akacı bir şekilde beni d rtt . "Sen ve ben bir  adırdaysınız, ha?"

Sinirle yutkundum. Onu çok istiyordum ama bunun sadece onun için sorun
yaratacağını biliyordum.

Angie ayağa kalktı. "Gün batımından önce g le yüzmeye gidelim."

Kızlar mayolarımızı giymek için karavana çekildiler. Ben çok renkli bir
ip giymi tim.

varlıklarımı gösteren bir bikini.

Dışarıda, elimde havlumla yakla tı ımda Mitch gülümsedi. Hâlâ üzerinde
bej kargo  ortu vardı ama gömleğini çıkarmıştı.

Bakışları yavaşça vücudumdan a a ı indi ve tüylerimi diken diken etti.
"Vay canına.

mayo."

Karın kaslarını parma ımla d rtt    de granit gibi hissediyordum. " imdi
kimin gözü kimi beceriyor?"

Kula ıma doğru konuştu. "Bunu hissedebiliyorsun, değil mi? Şu anda
gözlerini çok sert sikiyorum. Sen

sigara içiyorsun."

Sadece onun sözleri bile beni anında ıslattı. "Teşekkürler. Sen de öylesin."

Mitch burnumu öptü. "Davey'nin barbeküyü kapatmasına yardım edeceğim. Sen git, ben de

Orada

mısın?"

"Tamam."

Suya giderken Angie beni sorguya çekmeye başladı. "Yani... bu gece mi?" "Hayır. Hayatta olmaz."

"Neden olmasın? Skylar, o herifin taşakları mavinin de ötesinde, sanki-"

"Siyah ve mavi," diye araya girdi Zena.

Angie güldü. "Değil mi? Seni çok istiyor. Bunu bilmen gerek."

"Elbette istiyorum. Hislerimiz karşılıklı ama tam da o gitmek üzereyken olmuyor."

Zena olduğu yerde durdu. "Seni anlıyorum, ama gerçekten onun tahrik olmasını, tatmin olmamasını ve

haftaya bir grup seks düşkünü akbabanın üzerine salınacak? Ona iyi bakmalısın ki

evde onu neyin beklediğini hatırlar."

Bu şekilde düşünmemiştim.

Endişeden delik deşik olmuşum. Ben battaniyenin üzerinde beklerken Zena ve Angie suya girdiler.

Mitch için. Gölün toprak kokusunu içime çekerek, gölün sularını seyrederken düşüncelere daldım.

koyu mavi su, güneşin yansımasıyla dalgalanıyordu.

Hemen sağımdan bir erkek sesi yükseldi. "Size katılmamın sakıncası var

mı?" "Um... aslında, ben-"

"Ben Logan." Elini uzattı ve gülümsedi.

Logan kısa sarı saçları ve güçlü fiziğiyle yakışıklı biriydi. "Merhaba."

Elini sıktım.

"Bir grup arkadaşımın birlikte Batı Massachusetts'ten buraya ziyarete geldik. Seni otururken gördüm.

Gelip bir merhaba diyeyim, nereli olduğunu öğreneyim dedim."

"Merhaba."

"Burada yanında biri var

mı?" "Evet, aslında ben-" "O

benimle burada."

Mitch'in sesi hırçındı ve ben arkamı döndüğümde Logan'a pis bir bakış atıyordu.

"Oh...benim hatam, dostum." Logan ayağa kalktı. "Sen şanslı bir adamsın. Kız arkadaşın çok güzel," dedi.

arkadaşlarının yanına doğru koşmadan önce söyledi.

Mitch battaniyenin üzerinde bana katıldığında sessizdi. Kulakları kızarmıştı ve sinirli görünüyordu.

"Bunun için üzgünüm," dedim.

"Neden? Olmamalısın. O haklıydı. Sen çok güzelsin. Ama ben şanslı bir adam değilim, değil mi?"

Birkaç gün içinde gidiyorum ve sen gerçekten benim değilsin." "Tabii ki benim."

"Gerçek şu ki..." Logan'ı işaret etti. "İşte bu benim en büyük kabus."

"Kâbus mu?"

"Evet. Sen ve annem, o bursu almam için bana baskı yaptınız... Şimdi farkında değilsin ama

Ben gittiğimde yalnız kalacaksın. Hâlâ burada olduğum için bunu şimdi anlayamazsın ama bir gün gelecek, gittiğim için bana kızacaksın. Bir gece, bok kafalının biri

doğru zamanda hareket edersem seni kaybederim." "Bu doğru değil."

"Bana söz verebilir misin?"

Güzel gözlerindeki yalvaran bakış o kadar yoğun, o kadar savunmasızdı ki tüm benliğimi parçaladı.

çöz. "Söz veriyorum. Ben de korkuyorum, tamam mı?"

Cevap vermek yerine elini uzattı, beni kollarının arasına aldı ve benimle birlikte koşmaya başladı

Göle doğru, beni içine atarak. Su sıçratıyor, öpüşüyor ve birbirimizle geçirdiğimiz her saniyenin tadını çıkarıyorduk.

Güneş batana kadar suda oynadılar.

Barbeküdeki akşam yemeğinden sonra herkes şenlik ateşinin etrafında oturup S'mores yaptı. Hava kararmıştı.

Dışarısı soğuktu ve ben hâlâ mayoyla geziyordum, bu yüzden karavandan aldığım küflü bir battaniyeye sarındım.

Diğer kampçılardan bazıları bize katıldı ve Cody'nin gitar çaldığı ve insanların olduğu bir parti gibiydi.

sırayla şarkı söyleyerek.

Mitch sessizdi, ateşin karşısında benden uzaklaşıyordu. Alevlerin çıtırtısı arasında

ve uçuşan közler, bakışlarının ağırlığını hissettim.

Sonra telefonum titredi.

Belki de bu gece ayrı çadırlarda uyumalıyız. Skylar:

Eğer en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsan.

Mitch: Sana çok kötü şeyler yapmak

istiyorum. Skylar: Tamam, o zaman uzak

dur.

Mitch: İstedğin bu mu? Skylar:

Hayır.

Mitch: Lanet olsun. Hiç iradem yok.

16 yaşındaki Mitch'in bir ton iradesi vardı.

Mitch: 19 yaşındaki Mitch artık umurunda olmayan azgın bir piçtir.

O sadece seni istiyor. Bu senin için sorun

olur mu? Skylar: Dene bakalım.

Mitch: Seni denemek istiyorum, şu anda biraz fazla.

Kalbim birazdan yazacaklarımın beklentisiyle çarpıyordu.

Skylar: Göster bana.

Mitch: Bir haftadan az bir süre içinde gidiyorum. Ne istediğinin farkında mısın?

Ne için?

Skylar:

Evet.

Sonra hiçbir şey söylemeden aniden ayağa kalktı ve karavana doğru yürüdü. Onu takip etmek istedim.

ama niyetinin bu olduğundan emin değildim. Benden kaçıyor olabilirdi. I

Bekledim. Sonra bana mesaj attı.

Bu beni takip etmen için bir işaretti.

Ayağa kalkarken aptallığıma gülmekten kendimi alamadım. Nabzım hızla atıyordu. Arkadaşlarımız

Cody'nin şarkı söylemesiyle meşguldü ve gizlice kaçtığımı fark etmemişti. İçeri girdiğimde

RV, mutfak alanındaki küçük bir ışık dışında karanlıktı.

Mitch koltuklardan birinde oturuyor ve dirseklerine yaslanıyordu. Boğuk sesinin tonu

tüylerimi diken diken etti. "Kapıyı kilitle."

Direksiyona doğru yürüdüm ve otomatik kilit düğmesine bastım. Perdeler zaten kapalıydı.

Mesajlaşıırken kendime olan güvenim şimdi yalnız olduğumuz için yok olmuştu. Kalbim

Döndüğümde ve gözlerindeki ham arzuyu gördüğümde göğsüme vuruyordu. "Gergin olma.

Buraya gel."

O oturmaya devam ederken ben önünde durdum. O otururken tüylerim diken diken oldu.

Beni yavaşça kendisine doğru çekti ve usulca gövdesini öptü. Ağzını benimde tuttu ve sonra

Uzandı ve parmaklarından birini mayomun askısının altına sokarak hafifçe çekiştirdi. "Al

bu kapalı."

Meme uçlarım karıncalandı. Bu kadar açık sözlü olması onun için alışılmadık bir şeydi ama belki de

yatak odasındaki gibiydi. Beni tahrik etti. 19 yaşındaki azgın Mitch'i seviyordum.

Bikininin üst kısmındaki bağı çözdüm, sonra arkasını açtım ve yere düşmesine izin verdim.

Dudakları aralandı ve çıplak göğsümü görünce hafif bir nefes verdi. "Sadece sana biraz bakmak istiyorum. Sorun olur mu?"

"Evet."

Meme uçlarım o kadar sertleşmişti ki gerçekten acıyorlardı. O bana bakarken tüylerim diken diken oldu.

Şehvet dolu bir ifadeyle bana bakıyordu. Bu bir işkenceydi çünkü dokunulmak istiyordum.

Sonunda avucunun içini önce sağ göğsümde, sonra da sol göğsümde hafifçe gezdirdi. Onun

Nefes alış veriş i düzensizdi ve çarpıcı mavi gözleri cam gibiydi, sanki sersemlemiş gibiydi.

"Hayal edebileceğ imden çok daha mükemmeller."

Titredim. "Teşekkür ederim."

Onları birbirine sıktı. Gözlerimi kapattım ve aniden ağzının sıcak ıslaklığını hissettim.

ortasından bir çizgi yaladı ve sol meme ucumu emdi. Sırayla yaladı, emdi ve

sonra sağdakine geçti.

Daha sert emmeye başladığında nefes alış veriş im düzensizleşti. Bunun hayalini kurmuştum, ama hiçbir şey

Vücudumda ziyafet çeken sıcak ağzının gerçekliğiyle

karşılaştırıldığında. "Böyle sertçe emmem hoşuna gidiyor mu?"

Ağzını her yerde istiyordum. "Uh-huh."

Güzel, parlak saçlarını kavradım ve onu göğsüme daha sıkı çektim. Bacaklarımın arasında

nem birikmeye

başladı.

"Şimdiye kadar tattığım her şeyden daha tatlısın. Bu gece her santimini tatmak istiyorum. Will

izin verir misin?"

"Evet" diye fısıldadım.

"Eğer durmamı istiyorsan, sadece söyle, tamam mı?"

Başımı salladım. Tüm vücudum beklenti içinde uğulduyordu, her sinir ucum

büyük bir şey olmak üzereydi.

Elleri yanlarımdan aşağı kaydı ve bikini altımın kumaşını kavradı. "Almak istiyorum

bu

kapalı."

"Evet."

Yavaşça aşağı kaydırdı ve ben tamamen çıplak olarak içinden çıktım. İçinden inledi

dişler, "Lanet olsun. Sana bakarken hiç olmadığım kadar sertleştim."

"Lütfen... dokun bana," diye yalvardım.

"Sana dokunmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum."

Parmakları klitorisime sürtünmeye başladığı anda gözlerimi kapattım. Kendimle oynamıştım.

Ama hiçbirisi onun büyük, sert elinin üzerimdeki hissiyle kıyaslanamazdı.

Mitch'in gözleri bacaklarımdan arasına sürtünen parmaklarının görüntüsüne yapışmıştı. Yavaşça

İki tanesini içime kaydırđı ve uzun, titrek bir nefes verdi. "Vay anasını." Yavaşça içime girip çıkan parmaklarına bakmaya devam etti. "Bu kadar ıslak olmana bayılıyorrum. Şimdiye kadar hiçbir şey

beni bu şekilde."

Sörf şortunun içinden zorlanan sikine baktım ve o okşarken ben de okşamaya başladım.

beni parmaklamaya devam etti. Elim üzerine değdiği anda nefes alış veriş i zorlaşt ı.

Onun kontrolünü kaybettiğini görmek hoşuma gitti.

Birden parmaklarını zonklayan seksimden çekti. "Üstüme otur," dedi hoyratça.

Üstüne tırmandım ve bacaklarımı ona doladım. O hala giyinikti ve ben tamamen

beni üzerine doğru iterken çıplaktı. Ben onun üzerinde dönerken meme ucumu ağzına aldı.

Şortunun ince malzemesi, beni onun sıcaklığından ayıran pek bir şey yokmuş gibi hissettiriyordu.

ereksiyon. Yeterince alamadım ve daha sert ve daha hızlı bastırmaya devam ettim.

"Fuuuck...Skylar. Yavaşla."

Duramadım. Gözleri kendinden geçmiş bir şekilde arkasına yaslandı ve vücudumu onun üzerinde yönlendirdi.

Elleri belimdeydi. Birdenbire kendi orgazmımın beklenmedik bir şekilde yüzeye çıktığını hissettim. "Aman Tanrım!

Tanrım. Boşalacağ ım."

Beni daha sert itti. "Gel, bebeğim."

Bunu söylediğini duymak beni uçurumun kenarına itti. Doruk noktam içimde titreştiğinde, kendimi kaybettim.

"Aletinin her yerine boşalıyorum." dedi.

Birkaç saniye sonra, "Kahretsin!" diye bağırdı ve aniden beni üzerinden itti. "Siktir."

Artık ayağa kalkmıştım. "Neyin var?"

Başını ellerinin arasına aldı. "Özür dilerim. Bunu söylediğinde - her yere geldiğini söylediğinde

Sikimi kaybettim. Boşaldım. Sızmasını istemedim. Seni öyle itmemin tek nedeni buydu."

Ağzımı kapattım. "Sorun değil." "Bu

daha önce hiç başıma gelmemişti."

"Sanırım 19 yaşındaki Mitch de edepsiz konuşmalara karşı hassas?"

İnançsızlıkla başını salladı. "Oradaki... daha çok 13 yaşındaki Mitch gibiydi."

İkimiz de kahkahalara boğulduk. "Hemen üstümü değiştireyim," dedi.

Karavanın arkasına doğru yürüdü ve yeni bir şort takımıyla geri döndü, ancak

gömleğini çıkardım. İşaret parmağımı saçlarının ince çizgisi boyunca gezdirdim.

Karnı, iç çamaşırı çizgisinde kayboluyor.

Kalbim onun taş gibi sert göğsünde hızla çarparken beni derin bir öpücüğe çekti.
Hala tamamen

Çıplaktı ve tekrar sertleştiğini hissedebiliyordum. Alt dudağımı şakacı bir
şekilde ısırды ve

ve dudaklarıma fısıldadı. "Bana ne yaptın?" "Ne demek
istiyorsun?"

"Hayatım boyunca hiç pantolonumun içine boşalmamıştım ve sadece
tekrar sertleşmekle kalmadım, aynı zamanda

aşağı indi. Seni çok fena istiyorum. Bir yanım sana karşı nazik olmak
istiyor ama daha büyük bir yanım

Yıllardır sahip olmak için can attığım şeyi almak isteyen yanım." "Al
onu. O senin. Her zaman senin içindi."

BÖLÜM 14

MITCH

Vay anasını. *Al şunu*. Bu kelimeler beni çözdü. Onu kaldırıp bacaklarını
etrafıma sararak tezgâha yasladığımda sikime kan hücum etti.

Birlikte çok şey yaşadık, hepsi de iyi şeyler değildi. Doğruyu söylemek
gerekirse, bu karavanda

Çıplak ve hazır bir Skylar'ın beni istediğim her şeyi yapmaya teşvik etmesi
her şeye değdi.

Karanlıktı, ben de onun her santimini görebilmek için mutfağın üst ışığını
açtım.

Muhteşem bir vücut.

İlk istediğim şey daha önce hiç yapmadığım bir şeydi. Onunlayken, bunu daha çok arzuluyordum.

Hiçbir şey.

Bacaklarını açtığımda kıcı tezgâhın üzerinde duruyordu ve elimi indirdiğimde nefesi kesildi.

başını onların arasına soktum. Ağzını öpmemden hoşlandığını biliyordum, bu yüzden bu hareketleri taklit ettim.

Yumuşak tümseğini açıyor, kapatıyor, yalıyor ve pervasızca emiyordu.

Ondan çıkan her sesle aletim zonkluyor, ilk anda boşalmaya hazır hale geliyordu.

izin verdi.

Nefesler arasında, "Ağzın... çok... iyi hissettiriyor," dedi. "Bunu daha önce hiç yapmadım. Bu sadece senin için."

Dilimi klitorisinin üzerinde gezdirmeye başladığımda, altımda kıvrandı. Onu tatmak ve

Bunun aynı zamanda onu delirttiğini bilmek hayatımın en tahrik edici deneyimiydi. I

dilimle şişmiş tomurcuğuna bastırmaya devam ettim.

Yüzünü görmek istedim, bu yüzden bir saniyeliğine durdum. Göğüslerini sıkıyordu.

gözler kapalı. Evet, öyle. Lanet olsun. Ateşli.

İki parmağımı daracık deliğinin içine soktum ve hayretler içinde onu izledim.

elimini becermeye başladı. Bakire olabilirdi ama vücudunu nasıl hareket ettireceğini biliyordu.

tam olarak istediği şeydi. Acı verici bir şekilde sertleşmişim, parmaklarımı sikimle değiştirmek istiyordum, şimdi

Precum ile sızıyor.

Parmaklarımı içinden çektim. Ağzım onun girişine geri döndüğünde, sanki

tırnaklarını başımın arkasına geçirerek geri dönmek için can atıyordu. Birdenbire altımda titremeye başladı. Boşalıyordu ve ben onun zonklayan orgazmının her zerresini tükettim,

Hayatım onun özünün son damlasına bağılmış gibi onu yiyip bitiriyordum. İlk defa, kendi

Zevk sesleri onunkinden daha yüksekti ve o boşaldıktan sonra da devam ettim.

Sonunda, öpmek için beni yukarı çekene kadar başımı karnına yasladım. Gerçek şu ki

Dilimde kendi tadını alabilmesi beni çılgına çevirdi.

Kollarını bana doladı. "Bu inanılmazdı."

"Boku yedim. Bunu sana her gün yapmak istiyorum ve şimdi gidiyorum."

Elini ağzımın üzerine koydu. "Bu gece bunu unutamam." Alnından

öptüm. "Tamam, bebeğim."

"Tekrar söyle. Bana bebeğim

de." "Seni seviyorum,

bebeğim."

"Ben de seni seviyorum." Ağzı geniş bir sırıtışa dönüştü. "Özellikle de bana bebeğim dediğinde."

Yan tarafını gıdıkladım. "Bunu söylemeye cesaret edemediğim zamanlarda bile sen hep benim bebeğim oldun."

"Mitch?"

Boynundan aşağı öptüm. "Öyle mi?"

"Ben de seni boşaltmak, az önce bana hissettirdiğin gibi hissettirmek istiyorum."

Cehenneme kadar yolun var. Evet.

"Sadece seni memnun etmek bile vücuduma daha önce hiç hissetmediği şeyler hissettirdi. Bu söyleniyor,

Sabırsızlanıyorum-"

Kapı vuruldu ve ardından Davey'nin sesi duyuldu. "Gerçekten üzgünüm ama

bir bok."

Sikeyim.

"Bir saniye!" Bağırđım.

Skylar'ın kıyafetlerini almak için acele ettik. O giyinirken gözlerimi ondan alamıyordum.

Tişıörtünü başının üzerine çektiğinde göğüslerinin nasıl zıpladığını, yukarı kaydırđığı küçük mavi tangayı

kalçalarını. Dudaklarımı yaladım, izlerken onun tadına baktım.

Birkaç battaniye, bir yastık ve bir fener aldım, sonra da kapının kilidini açtım.

Davey resmen bizi ezdi geçti. "Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Daha yeni sıçtım."

Dışarı çıktığımızda, hâlâ şenlik ateşinin etrafında oturan herkesin yanından gizlice geçtik. "Hangisi bizimki?" diye sordu.

"Şu. Haydi."

Çadırın içine girdik ve hemen bana sarıldı, parlayan bir melek gibi görünüyordu.

fener ışığında. İçindeki azgın canavar tam o anda kendini onun içine gömmek istedi ve

Arkadaşlarımız bir kaç adım ötede olmasına

rağmen. Ama o daha iyisini hak ediyordu.

"Skylar, beni dinle."

Boynumu hafifçe ısırıldı. "Mmmhmm."

"Şu anda seni hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum."

"Bunu hissedebiliyorum."

"Ama... ben... bekaretini sıkışık bir çadırda, bir grup sarhoşun sesleri arasında alamam.

karaoke yapan insanlar. Benim için çok şey ifade ediyorsun."

"İlk seferim seninle olduğu sürece nerede olduğumuz umurumda değil."

Geri çekilmeden önce onu sertçe öptüm. "Gerçekten bu kadar ileri gitmeme izin vereceğini düşünmemiştim,

Bu yüzden yanıma koruma almadım, kısmen pantolonumun içinde kalmasını garantilemek için.
Yanılmışım.

kendimi kontrol edebileceğimi düşündüm."

"Peki ya Davey? Onda bir şey var mı?" "Bana

Zena'nın doğum kontrol hapı kullandığını

söyledi."

"Angie de öyle.

Kahretsin." "Evet."

Gerçekten üzgün görünüyordu. "Karavanda, bu gece olmasını istediğime karar vermiştim. Şimdi, ben

"İçimde sana ihtiyacım varmış gibi hissediyorum."

Bu beni öldürüyordu.

Sertliğimi ona doğru bastırdım. "Bunu ben de istiyorum, bir sonraki nefesimden daha çok. Sende var

hiçbir fikrim yok." Boynunun altından dudaklarına doğru bir çizgi yaladım.
"Ama yapabileceğimiz başka şeyler de var."

Beni öptü. "Ne gibi?"

Dudaklarına fısıldadım, "Her şey ama."

Eli kasıklarına doğru kaydı. "Seni görmek istiyorum."

Dizlerimin üzerine çöktüm, şortumun fermuarını açtım ve yavaşça aşağı çektim. Gözleri

boxer külotumun içinden süzülen ereksiyonun üzerine indi.

"Eteğini çıkar."

Dediğimi yaptı ve tişörtünü de çıkardı. Onu çıılçıplak görünce sikim kalktı.

ama o bebek mavisi tanga.

"Siktir, Skylar. Seni ne kadar istediğimi görmek ister misin?" Dudaklarını yaladı. "Evet."

Boxerımı indirdim ve şişmiş sikim öne doğru fırladı.

Hayret dolu bir bakışla sessizce yere baktı ve sonunda, "Vay canına. Sen... büyüün, hayal

ettiğimden daha büyüün."

"Hayal ettiğimden daha sertim. Ve bu sadece sana baktığım için. Senin içinde olmanın nasıl bir şey olduğunu anlayamıyorum."

"Sana dokunabilir miyim?"

Bu soru bile tek başına ucumdaki nemin boncuk boncuk dökülmesine neden oldu.

Sesim işkence görmüş gibiydi. "Bana dokunman için ölüyorum."

Narin elini şaftımın etrafına sardı ve hafifçe okşamaya başladı. "Bu hissediyor mu

iyi mi?"

Başımı arkaya eğdim. "Tabii ki

evet." "Bana nasıl sevdiğini

söyle."

"Elini yala, sonra beni daha sert okşa."

Kendimi en çılgın fantezimin film versiyonunu yönetiyor gibi hissettim.

Avucunu yavaşça yaladıktan sonra tekrar üzerime yerleştirdi, çevirdi ve çekti. Kapattım.

Gözlerim onun amı olduğunu hayal etti ve neredeyse boşalıyordum. Başparmağını ıslaklığın üzerinde gezdirdi.

kayganlaştırıcı olarak etrafa yayıyor.

Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, "Geldiğini görmek istiyorum"

dedi. "Emin misin?"

"Evet."

"Tamam, bebeğim. Bunu yapmaya devam et. Durma."

Beni daha sert okşadı ve saniyeler içinde elinin her tarafına sıcak döl fişkırdı. O

Hiçbir şey kalmayana kadar yüzünde şaşkın bir ifadeyle beni sağımaya devam etti.

Temizlendikten sonra ben iç çamaşışımı giydim, o ise gömleksiz bir şekilde kaldı.

Tanga. Hala sürekli sertleşiyordum.

Zaman kavramı olmadan bir süre birlikte uzandık. Cırcır böceklerinin sesi

Dışarıdaki kaos yüzünden saatin gece yarısını geçtiğini düşündüm.

Başımı göğsüne yasladım. Saçlarımla oynadı ve dedi ki, "Her ne kadar

Bunun olmasını engelle, seninle böyle olmak harika hissettiriyor."

"Bazı açılardan, bu gece yaptığımız şey seks yapmaktan daha ateşli ve daha samimiydi.

Birbirimizi memnun etmek için eşsiz yollar bulduk." "Yaşadığım sürece bu geceyi asla unutmayacağım."

"İlk seferin daha da unutulmaz olacak. Şimdiden kafamda planlıyorum. Yapacağız

gece bir yere gitmek, mumlar, güller, tüm dokuz ile gerçekten güzel bir yere, ve ben

bütün gece seninle sevişeceğim."

"Keşke beklemek zorunda olmasaydık. Seni şimdi istiyorum ama yapamayacağımızı biliyorum."

Korunmadan şansımı denemek aklımdan geçti. İşte bu kadar kötü bir dürtü onu götürmektir. Sonunda, bu riski göze alamadım. Yine de onu bir şekilde hissetme ihtiyacı geçmiyordu. Aklıma bir fikir geldi.

"Arkanı dön."

Arkasını döndüğünde, elimi yavaşça arka tarafına sürttüm. "Çıkartacağım

tamam mı?" "Evet,"

dedi.

Yavaşça aşağı çektim ve ayağımdan kaydırdım. Sonra, ben sormadan, bütün

Dört ayak üzerinde, mükemmel pürüzsüz, sıkı kıcını sergiliyordu. Sikim birkaç dakika içinde tam kapasiteye ulaştı.

Saniyeler.

Eğer bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey olmasaydı.

Fenerden yansıyan ışık, kızın kıvrak silüetinin gölgesi olarak arabanın yan tarafını kaplıyordu.

çadır, asla unutamayacağım bir görüntü.

İç çamaşırımı aşağı çektim ve sikimi kışının üst kısmına sürttüm.
Vücudu

hemen gerildi. Eğildim ve fısıldadım, "Merak etme... *Oraya* gitmiyorum. Rahatla, bebeğim."

Gülmekten sırtı titredi. Arkasını döndü ve gülümsedi. "Ne istersen yapmana izin veririm.

istedim, biliyorsun."

Sikeyim. Ben.

"Sadece birbirimizi ten tene hissetmemizi istiyorum. Bunun gibi." Kaygan şaftımı kaydırduğımda inledi

Kışının yarığı boyunca ileri geri gidip geliyor, yanaklarını uzunluğumun etrafında kavırıyordum. Bacaklarım titriyordu

hissin yoğunluğundan. Bu gece denediğimiz her şey bir öncekinden daha iyiydi.

Nefes nefese kaldı. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Nefesimin altında "Seni becermek için sabırsızlanıyorum" diye mırıldandığımda transa geçmiş gibiydim.

Kendine dokunmaya başladığında, bu beni neredeyse uçurumun kenarına getirdi. Bir süre öyle kaldık.

ve aniden zevkle çığlık attığında, kendimi kaybettim, sıcak salınım tümüyle patladı

Sırtının üzerinden.

Onu temizledikten sonra yanına uzandım, belli belirsiz kokusuyla karışan kokusunu içime çektim.

hemen dışarıdaki kırmızı ladin ağacının kokusu. "Sana doyamıyorum. Neredeyse sabah oldu. Biz

gözümü bile kırpmadım."

"Sen Boston'dayken uyuyabilirim, Mitch."

Onun çıplak bedenini kucakladım, yaklaşan ilişkimden bahsederken kendimi sahiplenici ve muhtaç hissediyordum.

ayrılış. "Her zaman bana ait olacağına söz ver Skylar. Bana söz ver, ben senin ilk ve

sonuncusu. Bunu bilerek gitmem gerekiyor."

Arkasını döndü, gerçekten gittiğimi fark edince birden yıkılmış gibi göründü.

"Söz veriyorum."

Bu sözler daha sonra aklımdan çıkmayacaktı.

Çadırda geçireceğim gecenin her şeyden ibaret olacağını bilseydim pek çok şeyi farklı yapardım.

Tutunmak zorundaydım. Fırsatım varken Skylar'la sevişmemek en büyük hatam olacaktı.

Pişmanlık. Şey... ikinci en büyük pişmanlığım.

BÖLÜM 15

SKYLAR

"Arkanı dön, seni pis kuş." Kıyafetlerimi değiştirirken Seamus bana ıslık çaldı. O yaşadı

Mitch okula gittiğinden beri benimle birlikte.

Burada işler eskisi gibi değildi. Brooklyn'de geçirdiğim zaman bile

Mitch'e veda ederken. Bana her zaman sokağın karşısından nasıl baktığını söylediğini hatırlıyorum.

ben yokken yatak odamın penceresinden. Kendimi neredeyse her gece aynı şeyi yaparken buldum.

Şimdi, evinin karanlık ikinci katına bakıyor ve bunu nasıl başaracağımı merak ediyordum.

önümüzdeki dört yıl boyunca.

Mitch, Columbus Günü hafta sonu onu ziyaret etmem için bana bir Amtrak bileti gönderdi. Her ne kadar

Beni yeni çevresinde rahat hissettirmek için, ben her şeydim ama.

Commonwealth Caddesi boyunca uzanan karma yüksek yurt binalarından birinde yaşıyordu.

Yeşil Hat tramvay raylarının önünde. Burası benim şirin üniversite kampüsümünden çok farklıydı.

hayal ettim. Boston Üniversitesi daha çok, içinde bir üniversite bulunan hareketli bir şehir gibiydi.

ortasında.

Beni tren istasyonundan aldıktan sonra doğruca onun yatakhanesine gittik. Çıktığımızda

Asansörde, süper modellere benzeyen daracık giyimli bir kız koridorda ilerliyordu. "Mitch, Rob'a söyle bu sabah o dışarıdayken blenderını çaldım," dedi Avrupa aksanıyla.

Ondan ismiyle bahsettiğini duymak kulak zarlarımın zonklamasına neden oldu. Bu iyi bir başlangıç değildi. "Kim?

bu muydu?"

"Bu Heidi. Koridorun sonunda oturuyor."

"İnsanlar birbirlerinin odalarına girip bir şeyler mi

alıyor?" Kıkırdadı. "Evet, hemen hemen."

Sonra başka bir kız belirdi. "Hey, Mitch," dedi uzun Güneyli bir ses tonuyla, sarı saçları

yanından geçerken

zıplıyordu. "Hey, Savannah."

Yutkundum. "O kim?" "O

Savannah. RA o."

"Bunun açılımı ne, 'gerçekten sinir bozucu' mu?" Homurdandım ve birden kendimi gerçekten aptal hissettim.

Vay canına. Kıskançlık bana göre değil.

Saçımı karıştırdı. "Hayır, benim küçük ukalam. Yerleşik asistan anlamına geliyor. Bu da demek oluyor ki

katın sorumlusu ve ücretsiz oda ve yemek karşılığında işlerle ilgileniyor."

Sana da seve seve bakacakmış gibi görünüyordu.

"Anlıyorum."

Tek bildiğim, neredeyse erkek arkadaşım ile birlikte yaşadığı ve bu nedenle ondan nefret ettiğimdi.

buradaki diğer tüm serseriler.

Odasına girdiğimde, ne kadar küçük olduğunu anlayamadım, daha çok iki odalı bir dolap gibiydi.

İkiz yataklar. Birinde kıvrıkcık siyah saçlı bir adam yatıyordu. "Skylar, bu benim oda arkadaşım Rob. Rob, bu da kız arkadaşım Skylar."

Rob kulaklıklarını çıkardı, başını salladı ve elimi sıktıktan sonra müzik dinlemeye devam etti.

Fısıldadım, "Çok konuşkan biri."

"Evet. Ondan alacağın şey bu kadar."

Masasının üstündeki duvarda çoğunlukla Mitch ve benim fotoğraflarımızdan oluşan bir kolaj asılıydı. O kaydardı

perde, Boston'un simgesi olan Citgo tabelasının yanıp sönen görüntüsünü sergiliyor. Dışarıya doğru baktığımda

Aşağıdaki işlek caddede, yüzümün camdaki yansımasında beliren belirsizlikten hoşlanmadım.

Bana arkamdan sarıldı ve kulağımdan öptü. "Seni seviyorum Skylar." Bana doğru döndü.

onun yakıcı bakışlarıyla yüzleşti. "Ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?"

Kıskançlığımı bu kadar belli ettiğim için utanarak, "Ben de seni seviyorum," dedim. Bu sadece

bir ayarlama olacak."

"Belki Rob giderse, kime ait olduğumu sana hatırlatmanın bir yolunu

bulabilirim." Rob hiç gitmedi ve benim paranoyam da gitmedi.

Ertesi gün Mitch bana şehri gezdirdi. Beni dondurma yemek için Newbury Caddesi'ne götürdü,

ve Halk Bahçesi'nde oturduk. Sadece ikimiz olduğumuzda harika hissediyordum ama o akşam tramvay bizi yurdun önünde indirdiğinde rahatsızlığım geri döndü.

Onunla geçirdiğim zamanın tadını bile çıkaramamıştım.

Odasının açık kapısından geçen her kızı en ince ayrıntısına kadar inceliyordu. Bu seviye

Kıskançlık daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi ve bana aklımı kaçırmışım gibi hissettirdi.

Akşam yemeği için Nina ve Jake'lere gitmeye hazırlanıyorduk. Onlar sadece birkaç

Üniversiteden kilometrelerce uzaktaydım ve buradayken en iyi arkadaşımı görme fırsatını kaçıramazdım.

Mitch duş almaya gittiğinde, Spartan grisi duvarlara baktım ve şöyle bir hesap yaptım

yaklaşık 800 geceyi burada geçirecekti. Sonra, her zaman ne kadar kolay olduğunu düşündüm.

onu cinsel olarak tahrik ederdi. Azmış ya da sarhoşken ve seksi bir kız onu tahrik ederken nasıl karşı koyabilirdi ki?

ona yalvarıyor muydun? Bunun olması için 800 fırsat vardı. Ona zarar vermeyeceğini biliyordum.

Ama o da bir insandı ve şimdi neyle karşı karşıya olduğumu kendi gözlerimle gördüm.

Banyodan döndüğünde gömleksizdi ve ıslak saçlarını bir bezle siliyordu.

Havlu. Koridorda bu kadar seksi görünerek yürüyor olması beni sinirlendirmişti.

Giyinmesini izlerken sormadan edemedim: "Hep yarı yarıya mı dolaşırsın?

Çıplak mı?"

"Her zaman değil." Göz kırptı. "Bazen tam cepheden giderim." Yüzümdeki ürkek ifadeyi inceledi.

ve artık gülmüyordu. "Bu bir şakaydı." Havluyu öfkeyle sandalyenin üzerine fırlattı. "Pekâlâ.

Benimle konuşman gerek. Hemen şimdi."

Kendi kendime hayal kırıklığına uğrayarak yere baktım. "Özür dilerim. İçime ne girdi bilmiyorum

Ben."

"Bütün hafta boyunca ziyaretin için ne kadar heyecanlandığımı biliyor musun? Ben de senin

ve burada olmanın seni bir hiç haline getirmesine çok kızgınım.

ve şimdi, yarın gidiyorsun."

"Bu benim hatam. Artık başka bir hayatın olduğunu görmek çok garip. Seninle baş başa kalmaya alışmıştım."

"Bana sahipsin. Endişelenmek için sebep aramakla o kadar meşguldün ki bunu gözden kaçırdın.

Evet... Burada yaşayan bir sürü kız var. Ama ben onlardan birini bile istemiyorum. Ben kendiminkini istiyorum.

kız arkadaşım. Her gece George Gölü'nde geçirdiğimiz zamanın hayalini kuruyorum." Benimkini okşadı

Yanak. "Bu benim için de kolay değil. Tek istediğim seninle sevişmek. Uzaklara gidebilmek ve yalnız kalabilmek için Noel'e kadar gün sayıyorum."

"Ben de."

"Bana güvenmelisin, tamam mı?"

Saçlarından benim saçlarıma su damlarken beni kollarının arasına aldı. Kalbi

Hızla atıyordu ve onu üzdüğüm için pişmanlık duyuyordum. Onu çok seviyordum ve birden kendimi

ona göstermem gerekiyordu.

Kapıya doğru yürüdüm ve kilitledim. "Oda arkadaşın bir süreliğine gitti mi?"

"Onunla asla bilemem," dedi, hala önceki davranışından dolayı üzgün görünüyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve kot pantolonunun fermuarını açmaya başladım.

Beni durdurmak için bileğimi kavradı. "Oha. Ne yapıyorsun?" "Ne yapıyor gibi görünüyorum?"

"Bunu yapmak zorunda değilsin." "Yapmak zorunda olmadığımı biliyorum."

"Bunu yapıyorsun çünkü kendini güvensiz hissediyorsun. Sana izin vermeyeceğim." "Söz veriyorum. O yüzden değil. Bırak ben yapayım."

Durmam konusundaki ısrarına rağmen, hızla büyüyen ereksiyonu aksini gösteriyordu.

"Skylar..."

"Sadece seni tatmak istiyorum. Gerçekten. Bir süredir bunu yapmak istiyordum."

Korkusu, kararan gözlerinden yansıyan ve bana istediğini söyleyen arzuya yenik düştü.

Kötü bir şekilde. Eşofmanını indirirken başka bir şey söylemedi. Tamamen sertleşmişti.

elim kalın shaftının etrafına sardım. Yavaşça etrafında daireler çizerek yaladığımda nefesi kesildi.

ıslak taç.

"Siktir. Bu çok iyi hissettiriyor," dedi elleri saçlarıma masaj yaparken nefesinin altında.

Ağzımı yavaşça yukarı ve aşağı hareket ettirdim, onu kökten derine alırken bir ritim geliştirdim.

İpucu. Ne kadar tahrik olduğuma şaşırmıştım, her hareketinde iç çamaşırım daha da ıslanıyordu. Avuç içleri

dengede durmak için kapıya yaslanmıştı ve gözleri geriye kaymıştı. Onu daha sert kavradım.

Dilimin her hamlesinde ona daha çok sahip olmak için

çaresizce çırpınıyordum. Boğazının derinliklerinden inledi.

"İnandırıcı."

Ağzıma pompalarken siki elimde sıcak ve kaygandı. Karnı kasıldı

Her ağır nefeste gözleri kapanıyordu. Onun üzerinde bu denli kontrol sahibi olmayı seviyordum.

Birkaç dakika sonra titreyen elleri başımın arkasını kavradı. "Yapamam. Ben... Ben

gelecek."

Onu daha da derine götürdüm.

"Kahretsin. Skylar, üzerimden kalkmalısın."

Onu görmezden geldim, daha sert sarsarak ve fışkıran sıcak, tuzlu dölün her damlasını yutarak

Görünüşte sonsuz bir akış içinde.

Sırtını kapıya yaslamış, nefes nefese kalmıştı. Yıpranmış görünerek, "Vay canına. Sanırım

bir duşa daha ihtiyacım var. Bu... Bunu yaptığına

inanamıyorum." "Ben de daha önce yapmadığıma

inanamıyorum."

Nina ve Jake şehrin hemen dışında, Brookline'da bir kahverengi evde yaşıyorlardı.

Bizi içeri aldıktan sonra, Jake kapıya geldi ve hemen eğilip onu engellemeye başladı.

Yüzünü. Bu, New York'ta onun evine gittiğimde, benimle dalga geçmesinin bir yoluydu.

ve kapıyı açar açmaz dev çantamla onu yere serdim.
O zamanlar, Nina

Yanlışlıkla onu aldattığını düşündüm ve babamın evinden en mutlu günümde ayrıldım.

kıçını tekmelemek niyetiyle öfkeyle hastalandım. Hayatımda yaptığım en düşüncesizce şeydi,

Gerçi sonunda büyük bir yanlış anlaşılma oldu. Yine de bunu yaşamama asla izin vermedi.

"Görüyorum ki çantanı küçültmüşsün. İyi olmalıyım," dedi Jake dövmeli çantasını sararken.

kollarını bana doladı. Parfümü sarhoş ediciydi ve her zaman olduğu gibi ona dokunmak bana en ucuzunu verdi.

heyecan verici. "Skylar'ım nasıl?" Mitch ile tokalaştı. "N'aber, sürtük?" Mitch'i hep böyle çağırırdı,

Kaltak. "Kızım ile ilgileniyor musun?"

"Elbette, dostum."

Nina mutfaktan bağırdı. "Hey, Sissy!" Birbirimize taktığımız lakap buydu.

İkimizin de kız kardeşi olmadığı için.

Ev Hint baharatları gibi kokuyordu. Nina bir tarif üzerinde çalışıyor olmalıydı.

Bana bahsettiği uluslararası yemek kursuna.

Evleri gerçekten rahattı, koyu renkli ahşap mobilyalarla bolca siyah ve kırmızı renklerle dekore edilmişti.

Jake'in sürme kalem kullanarak yaptığı süslü çizimler duvarlarda sanat eseri olarak çerçevelenmiştir. Bir tanesi

Ay'a bakan hamile bir Nina'nın çizimi vardı. Elleri onu örtüyordu.

göğüsler.

Jake birasını yudumladı ve kadife koltukta Mitch'e katıldı.

İki yaşındaki oğulları A.J. koşarak odaya girdi. Yanına koştum ve onu kaldırdım. "Bak.

sana!"

Saçları Jake'inki gibi neredeyse siyahtı ve Mohawk şeklinde taranmıştı. Onu gıdıkladım. "Sen sadece

Baban gibi."

"Babam muz gibi," dedi en şirin sesiyle.

"Bunu ona Nina öğretti. Sırf bu yüzden, bu gece onu hamile bırakmaya çalışacağım," dedi Jake.

Güldüm. "Nasıl gidiyor bu arada?" Nina bana Jake'in gerçekten

başka bir çocuk, ama beklemek istedi.

Bir yudum alırken dudak halkası bira şişesine çarptı. "Bir tanesini bile

kaleci henüz."

Nina kulak misafiri oldu ve ellerini önlüğüne silerek mutfaktan çıktı. Onun kirli

Sarı saçları onu son gördüğümünden daha uzundu. "Bana ne yaptığına asla inanamayacaksın.

Geçen gün. Doğum kontrol hapı kutumu açtım ve haplar yoktu. Onun yerine içinde bir sürü şeker vardı ve bir notta şöyle yazıyordu: *'Hatta takas: SweeTarts'a karşılık kadın parçaları'.*"

Kıkırdayan A.J. Mitch'in kucağına atladı, Yankees şapkasını çıkarıp kendi başına taktı.

Mitch onu gıdıklamaya başladı ve A.J. o kadar çok gülüyordu ki hıçkırık tuttu.

"Onunla aran iyi," dedi Nina. "Seni bebek bakıcılığı için çağırırsam şaşıрма."

"Ben olsam yapardım. Ciddiyim. Çok eğlenirdik, değil mi A.J.?" Mitch bana döndü ve göz kırptı. "Ben yapmazdım.

Bir gün bunlardan birini düşün."

Yakın zamanda bir bebek sahibi olmayı hayal bile edemezken, küçük mavi gözlü Mitch'in

etrafta koşuşturmak kalbimi gülümsetti.

Sanki aklımı okumuş gibi kulağıma fısıldadığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

gözlerin var ama."

Jake, şimdi A.J.'yi bacağıının üzerinde zıplatan Mitch'e döndü. "Ee, sürtük, nasılsın bakalım?

BU?"

"Sorun değil. Yine de istatistikler beni öldürüyor."

"Hadi ama. İstatistik çok kolay. Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

Nina Jake'in kucağına oturdu ve kolunu ona doladı. "İşte bu yüzden başım belaya girdi.

ilk etapta, bu adamın bana matematik dersi vermesine izin verdim."

Jake dilini ona doğru uzattı ve dilinin halkalandığını görebiliyordum.

"Kıyafetlerini çıkar, böl

bacakları ve çoğal bebeğim," diye

şaka yaptı. Kadın onu öptü. "Sen

hastasın."

"Sevdiğini biliyorsun."

O patlayıcı kimyadan dolayı odanın sıcaklığının yükseldiğini hissettiğime yemin edebilirim.

ikisi vardı. Onları kıskanıyordum çünkü hayatlarında sadece birbirlerinin tadını çıkarabilecekleri bir noktadaydılar. Mitch ve benim önümüzdeki dört yılı ileri sarabilmemizi diledim.

Nina, Jake'in kucağından atladı. "Abla, yemeği bitirmeme yardım etmek

ister misin?" "Elbette."

Mutfakları küçük ama moderndi. Paslanmaz çelik tencere ve tavalar küçük bir

Ada. Dolaplar koyu kiraz ağacındandı ve siyah granit tezgahları vardı.

en az 20 muz meyve hamaklarında oturuyor.

Güldüm. "Muz isteyen?"

"Jake maymun gibidir. Onları kile kile yer." Boğazını temizledi. "Mitch gerçekten

Bugünlerde çok ateşli

görünüyorsun, ha?" "Neden böyle

söylüyorsun?" Tersledim.

"Sadece bir gözlemdi. Bana her zaman Jake'in ne kadar seksi olduğunu söylersin. Ben sadece

Mitch onu son gördüğümünden bu yana gerçekten bir erkek olmuş."

"Özür dilerim. Ben sadece-"

"Seni rahatsız eden bir şey var. Konuş benimle."

Pişmiş toprak zemine baktım. "Kötü birkaç gün geçirdim. Onun burada olması

Boston düşündüğümünden daha zor." "Özellikle

ne hakkında?"

"Bir grup kızla birlikte yaşıyor. Genelev gibi bir yer. Aklımı kaçırmak üzereyim."

"Yani..."

"Ne demek 'yani'?"

Nina basmati pirinç tabaklarının üzerine turuncu görünümlü köri sosu döktü. "O seni seviyor."

"Biliyorum ama dört yıl uzun bir süre. Çok şey ters gidebilir."

"Gittiğimiz her yerde kaç kadının Jake'e asıldığını biliyor musun? Eğer bu saçmalıklar için endişelenseydim.

beni de delirtirdi. Geçmişte hemen sonuca vardığımda neler olduğunu gördünüz.

ona güvenmeyi bıraktım. Yanılmışım. Günün sonunda, sahip olduğunuz tek şey güvendir."

"Beni aldatırsa bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Ben her zaman çok güçlü bir insan oldum,

Ama söz konusu o olduğunda çok zayıfım ve bundan nefret ediyorum."

"Aşk bizi delirtiyor. Her seferinde bir gün, Sissy. Son birkaç gündür çok şey yaşadın.

Yıllarca, çoğunun bir ömür boyu sahip olduğundan daha fazla. Belki de stres şimdi seni yakalıyordur."

"Belki."

Jake elinde A.J. ile mutfığa girdi. "Burada her şey yolunda mı?" Nina'nın boynunu öptü.

"Körinin erkeklerin cinsel dürtülerini artırdığını

söylerler." "Bu durumda, sana sade pilav."

"Hayır, bebeğim. Tikka Masala'yı doldur bana."

Boston gezisinden üç hafta sonra, Boston'la olan ilişkimi çevreleyen korku hissi

Mitch kaldı. Onu sevdiğime hiç şüphe yoktu ve ona güvenmemem için bana hiçbir neden vermedi.

Yine de o gidince düşünmek için çok zamanım oldu.

Notlarım düşüyordu ve Nina'nın teorisini doğrulayan bir terapistle gitmeye başladım

Her şeye aşırı tepki vermemin, kanserin yarattığı strese karşı bir tür gecikmiş tepki olduğunu

Çile.

Jinekoloğuma yaptığım rutin bir ziyaretten sonra her şey biraz daha iyiye gitmeye başlamıştı.

hayatım alt üst oldu.

Adetlerim düzensizdi ve daha önce doktorlarımla yaptığım görüşmeleri hatırladığımda

Kanser tedavilerinin kısırlık riskleri hakkında, çok fazla dikkat etmemiştim, özellikle

Çünkü öncelik, yayılmadan önce lenfomadan hızla kurtulmaktı. "Skylar?"

Bir hemşire beni küçük bir odaya götürdü ve orada tansiyonumu ölçtü. Bu bir takipti

randevum vardı ve günler önce yaptırdığım kan testinin sonuçlarını almam gerekiyordu.

Önlüğündeki kelebeklere ve tansiyon aletinin pompalama sesine odaklandım.

Monitör.

"Doktor hemen gelecek."

Beklerken bir hamilelik dergisine baktım, düşük enstrümantal bir versiyon dinledim

Whitney Houston'ın bir şarkısı tepedeki hoparlörden geliyor.

Dr. Ottone odaya girdiğinde yüzünde rahatsız edici bir ifade vardı ve doğrudan konuya girdi

Chase.

"Skylar, seninle kan testinin sonuçları hakkında konuşmak istiyorum."

"Tamam..."

"Görünüşe göre yumurtalık rezerviniz zayıf."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Herkes sınırlı sayıda yumurta ile doğar. Zamanla, normal şartlar altında, azalırlar. Ancak, bir kadın yüksek dozda kemoterapi aldığı anda...

Yumurtalarınız. Görünüşe göre çok sınırlı sayıda kalmış. Ayrıca yumurtalarınızın

aldığınız tedaviler nedeniyle düşük kalitede. Kesin olarak emin olamasak da

muhtemelen gebe kalmakta zorlanacaksınız. Eğer gebe kalabiliyorsanız, düşük yapma olasılığınız daha yüksektir."

"Yapılabilecek bir şey var mı?"

"Bir kişinin tedavi öncesinde yumurtalarını dondurması dışında, şu anda yapabileceğimiz çok az şey var

Nokta. Üzgünüm Skylar. Bu illa ki kısırlık anlamına gelmiyor, ama büyük ihtimalle

zorluk yaşayacaksınız."

Gülümseyen hamile kapak modeli ile dergi kucağımdan benimle alay etti ve yere düştü.

Gitmek için ayağa kalktığımda yerdeydim. Annem beni bekliyordu, ama ben konuşmayı reddettim ve

Eve dönüş yolunun çoğunu hatırlamıyorum.

O gece, Mitch'in Nina'nın evinde A.J. ile oynarken söylediklerini aktarmaya devam ettim. "I

bir gün bunlardan birine hayır demezdim."

Ona asla bir çocuk verememe ihtimalim çok yüksekti.
Nasıl kalabilirim

iyi niyetle, onun istediğini bilerek mi? Onu çok seviyordum. Ama ona ne istediğimi söylersem

Artık biliyordum, onun için önemli olmadığını söyleyecekti. İçten içe biliyordum, belki de doğru değildi.

ama bir gün. Onunla ne kadar uzun kalırsam, sonunda geldiğinde o kadar acı çekecektim.

bu farkındalıkla.

Bir hafta boyunca bunu kafama taktım. Sonra bir gece panik atak geldi.

güvensizliklerle dolu bir yük treni gibi.

800 gece.

Kısır.

Eninde sonunda beni terk etmesinin şu ya da bu nedenle kaçınılmaz olduğuna kendimi inandırmıştım.

Başka bir şey. Sebep her ne olursa olsun, gerçekteştiğinde beni mahvedecekti ve buna izin veremezdim. Bu

Giden kişi olmak, geride kalan kişi olmaktan her zaman daha kolaydır.

Dizüstü bilgisayarımı açıp yazmaya başladığımda oda sallanıyordu:

Mitch, lütfen yapacağım şey için benden nefret etme.

BÖLÜM 16

MITCH

Mitch, lütfen yapmak üzere olduğum şey için benden nefret etme. Seni arayacak cesaretim yok.

Çünkü sesini duyarsam, bunu asla yapamayacağımı biliyorum. Lütfen bil.

*seni çok sevdiğimi ve her zaman seveceğimi bilmeni istiyorum.
Ama bence*

Aramızda her şey çok hızlı gelişiyor. Son zamanlarda dönüştüğüm kıskanç canavarı sevmiyorum.

Beni nasıl etkilediğini düşünmeden okuldan uzak kalmak için zamana ihtiyacın var.

Aynı zamanda, uzun mesafeli bir ilişkinin gerginliği olmadan kendimi bulmak için zamana ihtiyacım var.

ilişki. Hayatınızın bu noktasında bağlanmaksızın siz de aynısını yapmalısınız. Bu

*Düşündükçe, yuva kurmak için çok genç olduğumuzu fark ediyorum.
İleride birbirimize kızmamızı istemiyorum.*

Umarım bir gün tekrar arkadaş olmayı başarabiliriz. Bunun imkansız olduğunu biliyorum.

Bir yandan da. New York'ta staj başvurusu yapmaya başladım ve Oliver'ın yanına taşınmayı planlıyorum.

Bunu kolaylaştırmak için yaz için. Çok üzgünüm. Bunun bir şok olacağını biliyorum.

Seni her zaman seveceğimi unutma.

Onu okumak hiç kolaylaşmadı. O e-postanın üzerinden altı ay geçmişti ve ben hala

aklım almıyor... bir nebze bile.

Bininci kez tekrar okuyormuşum gibi hissettiğim telefonum karanlıkta parladı. Bu bir

Gecenin bir yarısı ve ne zaman uyuyamasam, deşifre etmek için o mesajı tekrar açıyordum. Skylar'ın nasıl bu kadar kolay bir şekilde

bizi bir kenara attı. Gerekçesini açıklamasına rağmen yine de mantıklı gelmedi. İçimden bir ses

Kalp, hikayenin daha fazlası olmalıydı.

E-postayı gönderdikten sonraki hafta sonu eve gitmek için trene bindim. Onun odasındaydık.

daireler çizerek konuştu, gözlerimin içine bakmayı reddetti, sadece yazdıklarını tekrarlardı.

daha da açıklıyordu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, mesafesini korurken kendimi bir kâbusun ortasında gibi hissediyordum. Ona dokunmamı istemediği gerçeği bıçak gibi kesiyordu.

Kısa süreli bakışlar attığında, gözlerindeki acı neredeyse elle tutulur gibiydi. O bir

Kendini toparlamakta zorlanıyordu ve bana sürekli "bunu benim iyiliğim için yaptığını" söylüyordu.

Bir noktada soğukkanlılığımı kaybettim ve avazım çıktığı kadar bağırdım, "Bu benim iyiliğim içinse

Sensiz yaşamaktansa ölmeyi mi tercih ederim?" Küçük lambasına vurduktan sonra küçük lambası yere düştü.

Öfkeyle masa.

O sırada Tish yukarı geldi ve gitmemi istedi. Her ne kadar bir parçam

Deli gibi davrandığım için onu suçluyordum, o benim için ikinci bir anne gibiydi ve

Beni kapı dışarı etmesi gerçekten canımı yaktı. Ayrılmadan önce son bir kez arkamı döndüğümde şunu fark ettim.

Skylar ağlıyordu.

O hafta sonu boyunca hiç uyumadım, odamda ağzım açık bir zombi gibi volta attım.

Yiyecek ve içecek yokluğundan kavrulmuştu. Ara sıra sokağın karşısındaki ışığa bakardım.

Üst kattaki yatak odasında. Çok yakınımdaydı ama sanki milyonlarca kilometre ötedeki biri için nöbet tutuyormuşum gibi hissediyordum. Onu kaybettiğime inanamıyordum. Bunu kabullenmek imkansızdı ve uzun bir süre kabullenemedim.

O hafta sonunun sonunda Boston'a dönerken tren yolculuğu hayatımın en dip noktası gibi gelmişti.

hayat. Yine de bundan sonra pes etmedim ve onu aramaya, e-posta göndermeye ve mesaj atmaya devam ettim.

Sonra, bir zamanlar bizim için özel olması gereken Noel tatili geldi. I

New Jersey'deki eve vardığında Skylar'ın Oliver'la birlikte Lizete'nin Miami'deki ailesiyle birlikte geçirmek üzere Florida'ya gitmiş olduğunu gördü.

Haftalar geçtikçe dünyam sona eriyormuş gibi hissediyordum. Bir dönüm noktası geldi

Bir ay önce büyük bir üzüntü saf öfkeye dönüştüğünde. Davey

muhasabe dersimin ortasında bana bir mesaj göndermişti.

Chili's'teydik ve Skylar bir adamla içeri girdi. WTF.

Sonra bana onun haberi olmadan çektiği bir fotoğrafı mesaj attı. Görünüşe göre fark etmemiş.

Davey ve Zena birkaç masa aşağıda. Kalbim her saniye kırılıyormuş gibi hissediyordum.

grenli fotoğrafa bakarken geçti. Masanın karşısında el ele tutuşuyorlardı.

Bunu nasıl yapabildi?

Yeterince görmüştüm. Sonunda mesajını bana iletmeyi başarmıştı çünkü

O noktada işim bitmişti.

Öfke beni sardı ve ellerim titreyerek kitaplarımı kaptığım gibi aniden salonu terk ettim.

sınıfta, neredeyse dışarıdaki koridorda yürüyen birine çarpıyordum. Koşarak içeri girdiğimde

Commonwealth Bulvarı'nda yağmur yağarken odama yeterince hızlı dönemiyordum.

Özel bir durum için dolabımda sakladığım votka şişesini. O gecenin geri kalanını kendimi unutana kadar içerek geçirdim.

Skylar'ın e-postasına bakmamak için kendimi zor tuttum.

Altı ay boyunca ona baktıktan sonra değişmeyecekti Mitch.

Telefonumu kapattım, dikkatlice masaya uzandım ve boş bir masanın yanına koydum.

prezervatif ambalajı.

Ürperdim. Dün gece bir

hataydı.

Heidi yanımda yatıyordu ve onu uyandırmak istemedim, çünkü onu uyandırmak zorunda kalmak istemedim.

onunla konuşmak. Keşke kalmasaydı. Kısa bir sohbetten başka bir şey olmayacaktı.

Siktir. Bu şekilde düşündüğüm için kendimden nefret ediyordum ama hiçbir şey ifade etmediğinde seks diye buna denir.

Bunun sadece bir kaçış, bir dikkat dağıtma olması gerekiyordu çünkü artık kendimi hareket etmeye zorluyordum

üzerinde. Sonunda hayatımın aşkının geri gelmeyeceğine kendimi ikna etmişim. Acı bir şeydi

Artık yalnızlıkla baş edemiyordum. Tek başımayken tek düşündüğüm Skylar'dı: Skylar.

Skylar'ın beni terk etmesi, Skylar'ın biriyle buluşması, Skylar'ın başka biriyle seks yapması.

Bu acıttı.

Eninde sonunda başka bir adam onun bekaretini alacaktı. Onun ilk seferinin benimki olması gerekiyordu.

Onun her şeyi benim olmalıydı. O benim geleceğimdi. Bu bana küçüklüğümü hatırlattı.

çünkü gelecek artık bir kara delikti, tıpkı annemle babamın

Boşanmak... Ama bu ondan çok daha kötüydü.

Onun fikir değiştirmesini asla atlatamazdım. İşleri bitirme şekliyle ve

Rastgele bir adamla Chili's'e gittiğimde, dün gece yaptığım şeyden dolayı suçluluk hissetmemeliydim.

Yine de, burada otururken hâlâ Heidi'nin parfümünün tadını dilimde hissetmek midemi bulandırıyor.

Bu seks miydi?

hayatımın geri kalanında nasıl hissedeceğimi biliyor muydun? Bir şekilde doğru değilmiş gibi çünkü benim

Ceset Skylar'a mı aitti?

Heidi'nin uzun, siyah saçları kolumu gıdıkladı. Sadece gitmesini istemişim ama bunu yapacak yüreğim yoktu.

Seks yaptıktan sonra onu kovmak. Ben tavana bakarken yanıma kıvrılmasına izin verdim ve o da uyuyakaldı.

Almanya'dan gelmişti, seksiydi ama benim tipim değildi, yani Skylar değildi. Ağır gözler takıyordu.

Makyajlıydı ve aşırı uzundu. Eskiden modellik yaptığını söyledi. Heidi bana hep asılırdı.

Yılın başında ve dün gece Rob bir arkadaşında kalırken, tarih ödevinde yardıma ihtiyacı olduğu bahanesiyle odama geldiğinde teslim oldum. Gerisi, şey... tarih ve

Unutmayı tercih ettiğim bir gece.

Gerçek şu ki, Skylar'ın onu aldatmam konusunda endişelenmesi için hiçbir neden yoktu. Açık ve net,

asla olmazdı çünkü bana onun gibi hissettiren başka bir kız yoktu.

Görünüşe göre bunu ona kanıtlayamadım.

Yine de onu geri getiremezsem, yoluma devam etmek için kendimi zorlamalıyım. O kesinlikle

Sadece bu. Ayrılmıştık, bu yüzden dün gece aldatma gibi hissetmemeliydim, ama hissettirdi.

George Gölü'ndeki gecemizi hayal ederek gözlerimi kapattım. Acı dayanılmazdı. Özlemiştim

Birlikte uzandığımızda küçücük bedeninin benimkinin yarığına tam oturuşunu. Gülüşünü özledim. Kokusunu özledim. Yanımda başka bir kız yatarken onun özlemini çekiyordum. Bu lanet bir şeydi.

Acınası. Düşüncesizce arkama uzandım ve telefonumu aldım, bir şeyler hissetmesi gerektiğine karar verdim.

umutsuzluğumun bir parçası.

Hayatına devam ettiğini biliyorum. Bu gece ben de aynısını yapmaya çalıştım. Biriyle seks yaptım.

Senin için nasıl çalışıyor? Benim işime yaramıyor. Seni hala çok seviyorum.

Hem de çok. Hep anlayacağım. Asla anlamayacağım. Asla. Bu arada, onu becerdin mi

Henüz mi?

Bana hiç geri mesaj atmadı ve ben de atmasını beklemiyordum.

BÖLÜM 17

SKYLAR

Mesaj geldikten sonra kendimi cenin pozisyonunda tuttum: *Biriyle seks yapmıştım*. Bu kelimeleri sindirmek zordu, ama onu doğrudan onun kollarına gönderdiğimi bilmek beni

Kusmuk.

Bu kaçınılmazdı ama bunu bana söyleyecek kadar acımasız olacağını düşünmemiştim. Ben ne yaptım?

Bekliyor muydun? Chili's'te sahte bir randevu ayarladığımda çok sinirlenmiş olmalı. Amacım buydu. I

Davey'nin her Cuma gecesi oraya gittiğini biliyordum, bu yüzden Angie'nin kardeşinin bir arkadaşı olan Jason'dan

Mitch'e geri dönmesi için benimle yemek yemesini ve elimi tutmasını istedim. Planın işe yaradığını biliyordum.

Göz ucuyla Davey'nin fotoğrafımı çektiğini gördüğümde işe yaramıştı.

Mitch'in benden uzak durmasının tek yolu sinirlenmesiydi. Bunu yapmanın tek yolunu biliyordum.

beni başka bir adamla görmesine izin vermektir. Kendimi çok kötü hissediyordum ama başka ne seçeneğim vardı ki? Fikrimi değiştirmek için geri adım atmıyordu, çünkü beni seviyordu. Bu değişmeyecekti.

Tabii benden nefret etmesini sağlamazsam. Mesajın tonundaki öfke sonunda başardığımı gösteriyordu.

Tebrikler Skylar.

Mitch'in ağzının başka bir kadının üzerinde, sikişinin de kadının içinde olduğu görüntüler beynimden geçti. I

Durması için zihnime yalvardım ama daha da kötüleşmeye devam etti.

Ne yaptım ben?

Yaz için eve dönmeden önce şehirden ayrılmak şimdi her zamankinden daha önemliydi.

Onu görmek beni mahvederdi.

Son sınıftan sonraki yaz, özel bir tasarım firmasında iç tasarım stajı yaptım.

Manhattan'da. Üniversiteye başlamadan önce bir yıl ara vermiştim ve işlerin nasıl yürüdüğünü anlamak istiyordum.

Ana dal olarak seçip seçmeme konusunda bir karar vermeden önce tasarım endüstrisinin

Oliver ve Lizete bir süreliğine geri döndüğüm için mutluydular. Bu sefer yanımda Seamus vardı. O da

İronikti çünkü Seamus da Mitch ve benim gibi boşanmış bir anne babanın ürünü olarak

Evden eve sürükleniyor.

Brooklyn'e geri dönmek bana kanser günlerimi hatırlatsa da, şu gerçek teselli oldu

Mitch'le yüzleşmek zorunda kalmayacaktım.

İç tasarım konusunda uzmanlaşmış Harrington Design Studio'da haftada üç gün staj yaptım.

Manhattan ve Hamptons'daki üst düzey müşteriler için. Diğer iki gün Regal'de çalıştım.

Fabrics, şehirde tasarım stüdyosuna malzeme sağlayan tanınmış bir mağaza. Görevim, stoklarını renk ve dokuya göre düzenlemek ve müşterilerin ihtiyaçları için desen seçmelerine yardımcı olmaktı. Staj müdürüm, ücret almadan ne kadar çalışkan olduğumu gördüğü için bana iş bulmamda yardımcı oldu.

Yazın başında Mitch'e mesaj atmış, neler yaptığımı haber vermiştim.

Çalıştığım yerde. En azından ona bu kadarını borçlu olduğumu düşündüm. Her ne kadar uzak dursam da

New Jersey'den, tamamen acımasız olmak ve onunla hiç iletişime geçmemek istemedim. O ortaya çıktı

kampüs içindeki bir restoranda iş bulduğu için yaz boyunca Boston'da kalmaya karar verdi.

öğrenci birliği binası. Verdiği yanıtta, buraya gelmek için hiçbir nedeni olmadığını vurgulamayı ihmal etmedi.

artık evde.

Ondan ayrı olmak hiç kolaylaşmadı. Onun başka kızlarla yattığı düşüncesi hala

beni hasta etti. Mitch'le ilişkiimi bitirmemin gerçek nedenini kimseye söylememiştim. Kendimi duymak istemedim.

Annem ya da Nina, bir gün beni terk edeceğini düşünmekle ne kadar yanıldığımı anlattılar.

Ona bir çocuk veremezdim. Bu benim kendi özel, özverili kararım, ve kimsenin anlamasını beklemiyordum.

Genel olarak, o yaz rutinim oldukça tahmin edilebilirdi. Lizete bana biraz yemek yedirirdi.

Sabahları metroyla şehre gitmeden önce Küba usulü kahvaltı yapıyordum. Hiç kahvaltı yapmamıştım.

Burada gerçek arkadaşlarım var, bu yüzden işten sonra Manhattan'da takılmak yerine doğruca eve gider ve kitap okurdum.

Bütün bunlar Charisma ile tanıştığım gün değişti. Tipik zengin Manhattanlı gibi görünüyordu.

ama benim yaşıma daha yakındı. Orta uzunlukta karamel rengi vardı.

saçları ve mükemmel manikürlü tırnakları vardı. Klasik bir güzelliği vardı ama

Muhteşemdi. Ne kadar iyi giyindiğine bakılırsa paralı bir aileden geldiği belliydi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Yatak odamı yeniden dekore ediyorum ve kadife ile cesur, siyah beyaz bir damask arıyorum.

perdeleri hissedin."

"Sanırım doğru şeyi buldum." Onu üst kata, en pahalı malzemelerin bulunduğu yere götürdüm.

ve ona aklımdakileri gösterdim.

Parmaklarını dokulu kumaşın üzerinde gezdirirken nefesi kesildi. "Bu tam olarak benim

resmetmek. Bunu nasıl yaptın?"

Gülümsedim. "Mağazanın içini dışını daha yeni tanıdım. Ölçüleriniz var mı?"

"Hayır. Muhtemelen geri gelmem gerekecek." Bana elini uzattı. "Ben Charisma, bu arada."

"Skylar."

"Skylar. Güzel bir isim."

"Charisma da öyle," dedim kumaş rulosunu rafa geri koyarken.

Başını yana eğdi. "Buralardan mısınız?"

"Brooklyn'de babamla yaşıyorum. Sadece yaz için buradayım."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra, "Bir şey söylememin sakıncası var mı?" diye sordu.

"Elbette."

"Sen çok güzel bir kızsın, boş bir sayfa gibisin. Biraz makyaj yaparsan büyüleyici olabilirsin.

ve biraz süslendim. İnsanları eğlendirmeyi seviyorum. Bu benim hobim sayılır. Eğer bana haber verirsen

ilgileniyorum."

"Bir tür pusu makyaj şovuyla ne işin var?"

"Hayır. Yemin ederim. Sadece eğlenceli olacağını düşündüm. Sanırım çok fazla boş vaktim var."

"Görünüşe göre."

"Hangi okula gidiyorsun?"

"Liseden yeni mezun oldum. Bir yıl ara veriyorum ve bu yılın sonunda başvurmayı düşünüyorum."

Muhtemelen iç mimarlık okuyorum. Ya sen?"

"Wellesley'e gidiyorum. Üçüncü sınıfta

olacağım."

"Vay canına."

Aşağıya indik ve telefonunu bulmak için Coach çantasını karıştırdı.

"Eğlenmek için ne yaparsın Skylar?"

"Bilmiyorum... okumak? Hayatım oldukça sıkıcı."

"Şaka yapıyorsun, değil mi? Yaz için rüyalar şehrinde ve

Bir kitaba sıkışmış zaman mı? Bunu değiştirmeliyiz. Münzevi gibi yaşamak için çok gençsin. Senin

numara?"

Ben tekrarlararken o da telefonuna not aldı.

"Eğlenmek için ne yapmamı önerirsin?"

"Seni becermeme izin vererek başlayabilirsin, sonra dışarı çıkarız. Bazı güzel 18 ve

şehir merkezindeki kulüpler üzerinde. Bu Cuma gecesine ne

dersin?" "Um...senin evcil hayvan projen olmak

istediğimden emin değilim."

"Hayır cevabını kabul etmiyorum."

Omuz silktim. "Tamam. Cuma günleri sekize kadar burada çalışıyorum."

Kaybedecek neyim vardı

ki? Dehşet içinde alkışladı.

"Yaşasın!" "Ne

giyeceğim?"

"O konuda endişelenme. Evimde bir sürü kıyafet var. Ölçüleri getiririm.

ve seni alacağım." "Tamam, Cuma

günü sekizde görüşürüz." *Az önce ne*

oldu öyle?

Tanrım, sarhoş olmayı seviyordum.

Karizma birden fazla yönden kötü bir etkiye dönüştü. O zamanlar, ben

onunla tanışmanın başıma gelen en iyi şey olduğunu düşündüm çünkü beni Funk.

Haftada birkaç kez takılmaya başladık. Ailesinin evi, evimize çok uzak değildi.

Bu yüzden işten sonra oraya gider ve bazen geceyi orada geçirirdim.
Kapıcı

Beni tanıyordu ve hemen gitmeme izin verecekti. Ailesi o yaz Fiji'de tatildaydı, o yüzden

tüm mekan kendisine aitti. Dekor moderndi, bolca beyaz ve şık geometrik mobilyalar vardı.

Oturma odasının köşesinde küçük bir bar vardı ve Charisma bana

istediğim karışık içkiyi içerdim. SoCo ve Sours ve Cosmos favorilerimdi.

Hayatımda ilk kez, bu abartıyı gerçekten anladım. Kafayı bulmak

Acıyı bir anlığına hafifletti. Başka hiçbir şey bunu yapamamıştı. Her içişte, kötü şeyler

kayboldu, yerini coşkulu bir sersemlik aldı. Mutluluktan sarhoşken, Karizma'ya da söyledim.

Mitch'ten ayrılmamın gerçek nedeni de dahil olmak üzere tüm sırlarımı. Pek bir şey söyleyemedi ama tarafsız birine içimi dökmek iyi bir terapiydi.

Beni birlikte büyüdüğü bazı arkadaşlarıyla tanıştırdı ve onlar da sık sık bize katılırlardı.

kokteyl saatleri. Grupta Charisma'nın kuzeni Chad de vardı. Uzun boylu, sarışın, preppy ve

Chrysler binasının tepesi gibi parlayan dişleri vardı. Harvard'dan döndüğünde

Yazın.

Bana bakışı ya da elinin dizime hafifçe dokunuşu olsun, Chad

her zaman ilgilendiğini belli ederdi. Karizma ona bir şans vermem için beni ikna etmeye çalışıyordu.

Çekici ve hoş biriydi ama biriyle çıkmaya hazır olduğumdan emin değildim. Bana onun hiç

ciddi kız arkadaşları vardı, bu yüzden bunun sadece "takılmak" istediği anlamına geldiğini biliyordum.

Bir parçam bekâretimi kaybetme zamanının geldiğini biliyordu. Tanıdığım en son kişi bendim.

Bakir. Daha büyük bir parçam bu düşünce karşısında derin bir üzüntü duydu çünkü ilk seferimin her zaman Mitch'e ait olması gerekiyordu. Gerçekten istediğim tek erkek oydu ve eğer bekâretimi şimdi kaybedeceksem, muhtemelen kiminle olduğu bile önemli değildi; diğer tüm erkekler birbirinin yerine geçebilirdi.

Charisma, Midori'yi içkim için bardağa dolduruyordu. "İyi bir sikişe ihtiyacın var

"Mitch'in üzerinden Skylar."

Bu gece, Chad ve birkaç kızla birlikte şehir merkezindeki Club Nicole'e gitmeyi planlıyorduk.

Karizma'nın çemberi.

Chad her zaman giydiği kazağıyla, her zaman sürdüğu odunsu kolonya gibi kokarak içeri girdi.

"Skylar, bu gece nasıl dans ettiğini görmek istiyorum."

Şimdiden kafayı bulmaya başlamıştım. "Bunlardan birkaç tane daha içersen dileğine kavuşabilirsin,

Harvard serserisi."

Charisma bana bir içki daha uzattı. "Skylar bu gece güzel görünmüyor mu?"

"O her zaman güzel görünür. Aslında, güzel onun için yeterince güçlü bir kelime değil." Charisma bana göz kırptı. "Şimdi odadan çıkmalı mıyım?"

Hiçbir şey söylemedim ve içkimi yudumlamaya devam ettim. Chad olayını tamamen zorluyordu. Belki de

Ona bir şans verirdim.

Kulübün önündeki sırada uzun süre bekledikten sonra, Rock'a benzeyen büyük bir fedai bizi içeri aldı.

Chad onunla el ele tutuşarak, Ivy League'deki statüsüne rağmen, benim şüphelerimi doğruladı.

aynı zamanda tanınmış bir parti çocuğuydu. Rahat bir nefes aldım, çünkü ilk defa

Charisma'nın şehir merkezinde attığı sahte kimlikleri başarıyla kullandı.

Dışarıdaki nemin yerini meme uçlarımı uçuran soğuk bir klima patlaması aldı.

sertleşmek. Yüksek sesli tekno müzik yüzünden kulaklarım patlayacakmış gibi oldu.

Chad ortadan kayboldu, sonra ona bir bira ve bana da bir Tom Collins ile döndü. Orada

Kafeslerde dans eden kızlar ve insanlar bu yükseltilmiş kafeslerin kenarlarında dans ediyorlardı.

platformlar. İçkimi yudumladım ve birden onlara katılmak istediğimi hissettim. Sanki bir işaretmiş gibi, Charisma

Beni oraya çekti ve ikimiz de zil zurna sarhoş bir halde birbirimize sürtünmeye başladık. Biz

yakınlarda dans eden bir grup adamın dikkatini çekti. Normalde dans ederken

rastgele bir adam taşaklarını bana sürterken kafesin etrafında dans eden bir ölü. O zamanlar,

Yine de, etki altındayken, tamamen normal hissettirdi.

Chad bize ıslık çaldı. Müzik değiştiğinde bana elini uzattı ve inmeme yardım etti.

"Çok eğlenceliydi!" Charisma yapay dumanın arasından bara doğru dans ederek uzaklaşırken şöyle dedi

Diğer kızların beklediği yere.

Kulağıma konuştuğunda Chad'in nefesi ılıktı ve bira gibi kokuyordu. "Gitmek ister misin?"

Üst katta mı?"

"Üst katta ne var?"

"Burası VIP alanı."

Balkona baktım, mor bir ışıkla birlikte karanlık görünüyordu.

Ben sadece

Orada hareket eden gölgeleri fark ettim.

"Elbette," dedim, birden kendimi

endişeli hissettim.

"Gitmeden önce bir tur daha atalım," dedi.

Chad içkilerimizle döndü ve onu takip etmem için elini uzattı.

halı kaplı merdivenler. Müzik her adımda biraz daha uzaklaşıyordu. En tepede bir muhafız duruyordu. "Merhaba,

Bay Carter."

"Hey, Hollis."

"Sizi neden aradı Bay Carter?" Mor kadife koltuklardan birine oturduğumuzda sordum.

Sırıttı. "Çünkü ailem bu kulübün sahibi." "Ne?"

"Ailem aslında bu sokaktaki üç gece kulübünün sahibi."

Dolu olduğunu biliyordum ama Tanrım.

"Vay canına. Bu gerçekten harika."

"Sanırım öyle." İçkimi aldı ve masanın üzerine koydu. "Şuradaki kapıyı görüyor musun?"

"Evet."

"Bu özel bir oda. Duvarlar ve zemin, dans pistine bakan camdan yapılmıştır.

Alt katta, ama kimse yukarıyı göremiyor." Sesini alçalttı. "İstediğimiz her şeyi yapabiliriz.

ve kimse bilmeyecek. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Otuz saniye kadar düşündüm çünkü bana gerçekten ne sorduğunu biliyordum.

"Elbette." Sarhoş halimle bile birazdan olacakların tamamen farkındaydım. Üzerimdeki tüyler

Elimi tuttuğunda kolları sertleşti.

Odanın içinde müziğin sesi uzaktan geliyordu ama basların ritmi daha fazlaydı.

telaffuz edildi.

Kapıyı kapattı ve kilit sesini duydum. Kalbim çarpmaya başladı.

duvarın önünde. Manzaranın tadını çıkar." Arkamdan yaklaştı ve boynumu öptü. "Keyif alıyorum

Bu manzara." Parmak uçlarını kolumda gezdirdi. "İnanılmaz bir vücudun var. Hiç dansçı oldun mu?"

Sertleştim ve başımı salladım. "Hayır."

Temas iyi hissettirdi ama rahat bir şekilde değil. Vücudum tepki verdi ama bu yabancı hissettirdi,

Mitch'le olduğu gibi değil. Kalbim ve aklım bu işin içinde değildi. Gerginlikler yoğunluğun yerini aldı

Daha önce hep yaşadığım tutku. Yine de büyümeye ihtiyacım vardı ve eğer denerse hiçbir şeye karşı koymayacaktım. Buna ihtiyacım vardı. Mitch hayatına devam ediyordu ve başka bir erkeğin bana yardım edip edemeyeceğini görmem gerekiyordu.

aynı şeyi yapmak için.

Chad boynumu öpmeye devam ederken müziğin ritmi gergin bedenimi titreştirdi ve sonra

emmeye başladı.

"Seni çok iyi hissettireceğim Skylar. Seni çok uzun zamandır istiyordum."

Gözlerimi kapadım, Chad elbisemin fermuarını yavaşça açıp bana izin verirken vicdanımı uzaklaştırmaya çalıştım.

yere düştü. Beni çevirdi ve vücudumu cam duvara yaptırdı.

"Göremediklerinden emin

misin?" "Tek taraflı. Merak

etmeyin."

Yavaşça beni aşağı çekerken kristallerle kaplı siyah krom avizeye odaklandım.

İç çamaşır.

Fikrinizi değiştirmek için hâlâ vaktiniz var.

"Bahse girerim daha önce hiç böyle yapmamışsındır... yüzlerce insanın üstünde."

Ona bakire olduğumu söylemeli miyim?

"Kesinlikle olmaz. Bu şekilde değil."

Sütyenimin kancasını açtı ve göğüslerimi emmeye başladı. Her şey çok hızlı oluyordu ama

Bir bakıma, ben de böyle olmasını istiyordum. Hissetmek istemedim. Sadece bitmesini istedim.

bekaret, Mitch'in hayatıma devam etmek için bırakmam gereken son parçasıydı.

Gözlerimi tekrar kapattım ve pantolonunun fermuarının indiğini duydum.

Beni öpmeyi bıraktı. Gözlerimi açtığımda elini arka cebine attı. Prezervatif

Dişleriyle yırtıp açarken ambalajı buruştu. Aşağıya baktım ve onu kaydırmasını izledim.

sonra da ucunu sıktım. Yardım edemedim ama Mitch'ten ne kadar küçük olduğunu fark ettim.

Chad hiç vakit kaybetmedi. Birkaç saniye içinde beni kaldırdı ve bacaklarımı etrafına sardı.

Alt katta Lady Gaga'nın *Do What You Want* şarkısı çalarken içime girmeye çalıştığında yanmayı hemen hissettim.

Ne kadar ironik.

"Yavaş ol," dedim.

"Canını mı yakıyorum?"

"Evet."

"Tamam... üzgünüm, bebeğim."

Bana bebek deme.

Yavaşça nefes aldım ve acıya dayanmak için ne gerekiyorsa yapmaya karar verdim. Ne zaman

Tekrar içime itti, inledim ama sırtım duvara çarparken nefes aldım.

"Çok darsın," dedi aleti yanan vajinama tekrar daha sert girerken.

Beni becermeye devam ederken ağır nefes alışımı iyi bir şey zannettiğinden oldukça emindim.

yavaşça. Kızlık zarımı yavaş yavaş kırtdığında, içime daha hızlı vurmaya başladı.

Bacaklarımın arasındaki acı biraz azalınca, neler olduğunu anlamaya başladım.

içine battı. Gözlerim kapalıydı ve tek görebildiğim Mitch'in y z yd .
Bacaklarımın arasındaki yanma

O anda ruhumu yakan mavi gözlerinin görüntüsünün yanında soluk kaldı.
Öyle olmalı.

o olabilirdi. Chad'in hareketleri arttıkça gözlerimden yaşlar boşanıyordu.

tela fuz edildi. Birkaç dakika sonra, "Gelmek üzereyim." dedi.

Burnumu çektim ve yalan söyledim. "Ben de."

O inlerken, g zyaşlarımdan kurtulmak için gözlerimi sıktım.

Hareketleri durduğunda yavaşça içimden çıktı ve aşağıya baktı. "Siktir."

"Ne?"

"Her yerde kan var."

Başımı eğdiğimde haki pantolonunun her tarafının kırmızı olduğunu
gördüm.

bacak."

"Kahretsin. Regl mi oldun?"

Gözyaşlarıma engel olamayarak ağzımı kapattım ve başımı salladım.

Elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sen... bana bakire olduğunu söyleme?"

Sesim titriyordu. "Evet."

Sanki onu bir şekilde kandırmışım gibi kızgın görünüyordu. "Kahretsin.
Bilseydim bunu yapmazdım.

Bu. Oraya kanlar içinde nasıl gidebilirim ki?"

Sorusunun duyarsız cüretkârlığı karşısında benim de kanım kaynıyordu.
"Bilmiyorum... Ben-"

Odadan aniden çıktı, sonra bardan küçük beyaz bir havluyla geri geldi ve ben de onu kullandım.

bacağımı silmek için.

Elimi tuttu. "Hadi gel. Yan kapıdan gizlice çıkalım." Beni neredeyse sürükledi.

Alt kata indik ve yan girişten terk edilmiş bir sokağa çıktık. Gece sisinin içinden yürüdük.

Çakılların üzerinde sessizce taksi çağırdığı caddeye doğru ilerledi.

Charisma'nın dairesine dönerken Chad bana hiçbir şey söylemedi. Boş boş dışarı baktım.

Jekyll ve Hyde'ın davranışları karşısında hâlâ şoktaydı.

Araç durduğunda beni ön kapıya kadar götürdü ve garip bir şekilde sarıldı.

taksiye binip hızla uzaklaştı. Nutkum

tutulmuştu, kendimi boş

hissediyordum. Kullanılmış.

Kapıcı beni içeri aldı ve şaşkın bir halde asansöre bindim, hala yangın çıkmış gibi hissediyordum.

vajinamda söndürdüm. Üst kata çıktığımda Charisma'nın hâlâ kulüpte olduğunu fark ettim. Bütün eşyalarım onun dairesinde kilitliydi çünkü geceyi orada geçiriyordum.

Başımın arkasını kilitli kapısına vurdum ve vücudumu aşağı kaydırarak yatağa uzandım.

koridorun zemininde. Telefonumu çıkardım ve Mitch'le birlikte çektiğimiz fotoğraflara göz attım.

George Gölü. O zamandan beri ilk kez onun tek bir fotoğrafına bakmama izin vermiştim.

O korkunç e-postayı yazdım. Onun yüzünü ve her zaman bana olan sevgisini yansıtan gözlerini görmek beni ona özlem duymaya itti. Telefonu kalbime bastırdım ve ağladım. Ne oldu da

Chad duygularımı aşmama yardımcı olacak hiçbir şey yapmadı. Aksine, ne kadar yıkılmaz olduğunu yineledi.

Mitch'e olan aşkımdı. Başka bir adamla birlikte olmak ona olan özlemimi daha da artırmıştı.

Bir saat sonra asansörün kapıları açıldı ve köşeden Charisma geldi. "Selam, Kızım. Ne oldu? Chad ile birlikte olduğunu sanıyordum."

Hâlâ yerdeydim. "Evet... bu konuda. Kuzenin tam bir pislik." "Ne demek istiyorsun?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Dairenin kapısını açtı. "Bir içki ister misin?"

"Hayır... lütfen. Bu gece başım bu yüzden belaya girdi. Bu işle işim bitti.

İçiyordum. Kuzenine gelince, eğer gerçekten bilmek istiyorsan, benimle bir taksiye binip gitti.

bekaretimi bozdu. Görünüşe göre Harvard'a girmek için bir ruha ihtiyacınız yok."

Charisma ile geçirdiğim o yaz bir öğrenme deneyimiydi. Bekaretimi kaybetmek ve

Alkolün arkadaşım olmadığını keşfettiğimde, hayatıma devam etmenin imkansız olduğunu da anladım.

Kalbin olmadan. Mitch benim kalbimdi. Duygularım Jake ve Nina'nın nişan partisinde doruğa ulaşacaktı.

Ertesi Kasım ayında, Jake ve Nina uzun zamandır beklenen düğünleri için nihayet bir tarih belirlemişlerdi.

A.J. doğduktan sonra nişanlanmışlardı, ancak mali durumları sıkıştıktı, bu yüzden birkaç yıl beklediler.

düğün planları yapmak için yıllar.

Nina'nın baş nedimesi olarak, Boston'da bir otelde düzenlenen kutlamada bulunmak için Boston'a gitmek zorunda kaldım.

North End'de şık bir İtalyan restoranı. Jake'in kız kardeşi Allison ve kocası Cedric

Küçük bir dans pisti olan özel bir odada düzenlenen parti için ödeme yapıldı.

Antipasto, pestolu penne ve kuzu pirzola gibi yiyeceklerden oluşan bir açık büfe sunuldu. İçin

Tatlı olarak sokağın aşağısındaki bir pastaneden getirilen cannoli ve İtalyan romlu keki vardı.

DJ, Tony Bennett ve Michael gibi sanatçılardan çok sayıda Big band ve yumuşak şarkı çaldı.

Buble. Tavanlar karides renkli kağıt fenerlerle süslenmişti ve uzun masa suda yüzen çay ışığı mumlarıyla çevrili beyaz ortancalarla dekore edilmiştir.

Jake'in üzerinde kolları kıvrılmış siyah bir elbise gömleği vardı ve bu gömlek dövmelelerini sergiliyordu.

Nina sade siyah beyaz bir elbise giymişti. Jake Nina'ya İtalyan kurabiyesi yedirirken A.J.

Aralarında.

Onlar için çok mutlu olsam da, buradaki ruh hali kalbimi ağırlaştırdı. Bir süredir

Mitch'ten ayrılalı bir yıldan fazla olmuştu ve her gün bir öncekinden daha zor geçiyordu. Ben olsam

Her zaman ne yaptığını, mutlu olup olmadığını ya da bugün tanışacağı gün olup olmadığını merak ederdi.

Aşık olacağı birini. Bu gece özellikle zordu çünkü onun şehrindeydim, çok yakın ama çok uzaktaydım.

DJ, Jake ve Nina'yı Frank Sinatra'nın *The Way You Look Tonight* şarkısında dans etmeleri için çağırırdı.

Bu şarkıyla ilgili bir şey beni hep ürpertmiştir. Çok güzeldi. Şarkıya odaklandım.

Jake dans ederlerken Nina'ya bakıyordu, birbirlerine nasıl bir şeyler fısıldadıklarını.

O anda, bir oda dolusu insana rağmen aslında birbirleri için var olan tek şey onlardı.

İnsanlar. Jake'in gözlerindeki bakış tanıdıktı; Mitch'in eskiden bana attığı bakışla aynıydı.

Şarkı çalarken, Mitch ile olan tüm ilişkim gözlerimin önünden geçti: basketbolumuz

Çocukken oynadığımız oyunlar, karnavaldaki öpücük, kel kafamı öpmesi, George Gölü'ndeki gecemiz. Bir

Göğsümün içinde dayanılmaz bir ağrı oluştu. Müzik hızlı tempolu bir şeye dönüştüğünde koştum.

kimse ağladığımı fark etmeden resepsiyondan çıktım.

Kendimi kalabalık bir restoranın yemek salonunda buldum ve bir dizi merdiveni tırmanarak

boş çatı katı verandası. Kapıyı açtığımda bir rüzgâr elbisemi Marilyn Monroe tarzı savurdu.

Soğuk bir gece olmasına rağmen gökyüzündeki yıldızlar nefes kesiciydi. Daha sert ağlamaya başladığımda göğsümde bir delik varmış gibi hissettim.

Sonra kapı pat diye açıldı. "Skylar? Burada ne halt ediyorsun?" O bana doğru yürürken tepemden bir uçak geçti.

"Jake...." Kendimi toparlamaya çalıştım. "Sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı." "Saçmalık. Seni gözyaşları içinde çıkarken gördüm."

"Partine geri dönmelisin."

"Tavuk dansı bekleyebilir." Jake bir yığının üzerine dizilmiş iki sandalyeyi çekip

Birbirinize. "Otur." Oturduğumda, "Şimdi konuş." dedi.

"Mitch'ten ayrıldığımı biliyorsun..."

"Nasıl unutabilirim ki? Sen onu terk ettikten sonra evime geldi, biliyorsun."

"Öyle mi?"

"Evet... Nina'nın bir şey bilip bilmediğini öğrenmek istedi, benden tavsiye istedi. İkimiz de ne yapacağımızı bilmiyorduk.

söyle. Ona sadece bira verdim, sarhoş olmasına izin verdim ve onu evine bıraktım."

"Sen ve Nina o şarkıda dans ederken... bana onu hatırlattı."

"Dur bakalım. Madem onun için bu kadar üzülüyorsun, neden bitirdin? Kimse bilmiyor gibi görünüyor."

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Sor."

"A.J. doğmadan önce, Nina'nın bebek sahibi olamayacağını öğrenseydiniz, bunu yapabilecek miydiniz?"

uzun süre onunla kalabilir misin?"

Jake durakladı, ikiyle ikiyi bir araya getirirken gözlerini tekrar tekrar kırıştırdı.

"Şüphesiz... evet. *Nina* benim bebeğim. O benim için dünyadaki her şeyden daha önemli.

Neredeyse ilk atışta şansımız yaver gitti, ama bana bir çocuk veremeseydi, evet, bu bir hayal kırıklığı olurdu, ama sadece onun bir parçasına ve bir parçasına sahip olamadığım için

Benimle. Bunu başka bir kadınla yaşamak istemezdim. Seni gerçekten seven her erkek

Aynı." Elini omzuma koydu. "Nina'ya hiç söylemedin, değil mi?" "Hayır."

"Şimdi her şey anlam kazanmaya başladı. Ona bir iyilik yaptığını düşündün.

seni daha sonra terk etmeye fırsat bulamadan

git." Gözlerimi sildim. "Evet."

"Eğer seni gerçekten söylediği gibi seviyorsa, yanıyorsun Skylar. Ben bu süreçten geçerken

Zor bir dönemden geçerken bilge bir kız bana hayatın kısa olduğunu ve Nina'yı bu kadar kolay bırakırsam pişman olacağımı söylemişti. Bu kız neredeyse dişlerimi dökecekti. Bu kızı gördünüz mü? O

baş belasıydı. Şu anda kendi tavsiyesini dinlemesi gerekiyor."

O günü hatırlayarak gözyaşlarımın arasından hafifçe gülmeye başladım. "Sadece korkuyorum."

"Bir erkeği gerçekten sevdiğini böyle anlarsın. Aşk korku olmadan var olamaz. Eğer bu düşünce

Birini kaybetmek sizi korkutmuyorsa, bu aşk değildir."

Ne yapmak üzere olduğumu fark ettiğimde kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Nina'ya söyler misin, çok üzgünüm, ama ben

ayrılmak

zorunda mı?"

BÖLÜM 18

MITCH

"İyi geceler prenses." Summer'ı yatağına yatırırken alnından öptüm. Bir süredir

Babam ve karısı dışarıdayken kız kardeşime bakıcılık yapıyordum.

Bu, son zamanlarda Pennsylvania'ya yaptığım ikinci hafta sonu seyahatiydi. Bir hafta sonu

Hayatından tamamen çıkmamış bir erkek kardeş ve ilk defa, onun hayatına bir şeyler katmak için çaba sarf ediyordum.

Babamla olan anlaşmazlıklarımı bir kenara bıraktım. Her şey yolunda giderken hayatımda bir şeylerin yolunda gitmesi gerekiyordu.

boka batmıştı.

Geceyi Monopoly oynayarak geçirmiştik ve bana en sevdiği oyunu nasıl yapacağımı göstermesine izin verdim.

Pirinç patlaklı şekerlemeler. Yatma saatini çoktan geçmesine izin verecektim ama sonunda yoruldu ve uyumak istedi.

Babamın oturma odası televizyonun ışığı dışında karanlıktı. Sigara kokusu

Eskimiş tüvit kanepeye sinmiş duman keskindi. Oturdum, akılsızca gazeteleri karıştırdım.

Skylar'la konuşup ona Summer hakkında her şeyi anlatabilmeyi diliyordum. Bir sürü şey diledim.

Skylar söz konusu olduğunda, yani geçen yıl hiç yaşanmamış gibi. Bir sürü aptalca şey yapmıştım.

Bana yaşattığı acıyı unutmak için gösterdiğim çabalarda hatalar yaptım. Yine de ona duyduğum özlem

sadece yoğunlaşmayı başardı.

Aylardır benimle iletişime geçmemişti. Yaklaşık bir saat sonra telefonum çaldı ve

adı ekranda belirdiğinde gözlerime inanamadım. "Skylar?"

"Merhaba."

Göz kapaklarım sımsıkı kapandı, onun sesini duymak için

sabırsızlanıyordum. "İyi misin?" "Yurdun lobisindeyim. Beni yukarı çıkarmaya mı geldin?"

"Benim yurdum mu? Boston'da mısın?"

"Evet. Nina ve Jake'in nişan partisi vardı, ben de buraya gelmek için restorandan ayrıldım."

Hayal kırıklığı içinde yastıklardan birini fırlattım. "Kahretsin. Pennsylvania'da kız kardeşimi ziyaret ediyorum."

Burnunu çekti. "Öyle mi?" Sesi boğuk geliyordu. "Vay canına... Bu harika. I _"

"Skylar, ağlıyor musun?"

Tereddüt etti. "Evet. Buraya sana bir şey söylemeye geldim."

Bulunduğu yer çok gürültülüydü ve onu duymakta güçlük çekiyordum. "Dinle, bir yere gidebilir misin?"

Sessiz

mi?"

"Nerede?"

"

"Lobinin koridorunun sonunda bir piyano odası var, koridora çıkmadan önce soldaki ilk kapı.

bekçi kulübesi. İçinde hiç kimse yok."

"Tamam. Yürüyorum." O hareket ettikçe telefon karıştı. "Buradayım. Burası boş."

"Kapıyı kapat." Az önceki gürültüyü bastırarak kapandığını duydum. "Şimdi bana ne için geldiğini söyle.

söyleyecek bir şey yok."

"Bu benim için çok zor," dedi.

"İhtiyacın olduğu sürece seninle telefonda kalacağım. Lanet telefon rehberini ezbere okuyabilirsin,

ve şu anda iyi olurdu. Sesini duymak çok güzel. Acele etme."

"Sana söylemem gereken şeyler var. Nereden başlayacağımı bilmiyorum. Bunu gerçekten yüz yüze yapmalıyım."

"Hayır. Hayır! Hayatımın bir saniyesini daha senin ne düşündüğünü merak ederek geçirmeyeceğim. I

her şeyi bilmem gerekiyor ve bunu şimdi duymam

gerektiyor." "Seni seviyorum, Mitch."

Kalp atışlarım hızlandı.

"Ben de seni seviyorum. Hiç durmadım. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Senden gerçekten neden ayrıldığımı sana söylemeliyim. Senin için doğru şeyi yaptığımı sanıyordum.

Sen."

"Bunu söylediniz ama ben anlamıyorum."

Durakladı.

"Bebek sahibi olamama ihtimalim çok yüksek Mitch. Tedaviler... onlar benim

yumurta."

Zihnim onun söylediklerini özümserken televizyonda oynayan *Family Guy* bölümüne baktım. *Ne?* Bunu benden sakladığına inanamıyordum. Aynı zamanda onun için yıkılmıştım. Şimdi her şey anlam kazanmıştı.

"Mitch... hala orada mısın?"

"Çocuk sahibi olamazsan seni terk edeceğimi mi düşündün?"

"Daha çok senin yapmayacağından korkuyordum, ama zamanla, sen büyüdükçe ve bir

Kendi çocuğun olsaydı bana kızardın."

Duygularım karmakarışık. Onun anlamasına ihtiyacım vardı, bu yüzden sesim benden daha yüksekti.

amaçlanan. "Yanlış anladın. Senden olmayacaksa çocuk istemiyorum. Asla bir çocuk istemeyeceğim.

Başka biri. Beni anlıyor musun? Senden başka hiçbir şeyin önemi yok benim için. Ben sadece lanet bir yürüyen

sensiz kabuk."

Sessizdi ve telefona doğru iç geçirdi. "Sana söylemem gereken bir şey daha var."

"Tamam..."

Ondan kaçan uzun nefes kulağımda yankılandı. "Yazı New York'ta geçirdim ve

Şehirde yaşayan bir kızla tanıştım. Beni kuzeniyle tanıştırdı. Adı Chad'di."

Midem aniden bulandı. Bunun nereye varacağını biliyordum.

"Tamam..."

"Seni unutmak için çok uğraştım... ve sonunda benimle seks yapmasına izin verdim."

İçimde tuttuğum nefesi dışarı verdim ve boğazımda oluşan safranın tadını alabiliyordum. Benim

Gözlerimin bıçaklanması bunu duymaktan daha iyi hissettirirdi. Sakin davranmaya çalıştım ama

Zorlu nefes alış verişlerim gerçek hislerimi ele veriyordu. Ellerim yumruk oldu.

duvarı yumruklamaya direndi. "Tamam... Tamam. Bu kadar mı? Korunuyordun, değil mi?"

Hızla konuşuyordu. "Evet, tabii ki. Her şey çok hızlı oldu ve korkunçtu. Ben asla

Hatta onu tekrar gördüm. Benim ilk seferim seninki olmalıydı ve sonrasında kendimi çok kötü hissettim. Bunu yaptım çünkü hayatıma devam etmeme yardımcı olacağını düşünmüştüm ama tam tersi oldu. I-"

"Tamam. Bana daha fazla anlatma, tamam mı? Bununla başa çıkamam. Sadece bunu geride bırakmak istiyorum."

Konuşmayı bana doğru yönlendirdi. "Biriyle çıktın mı?"

Sessiz kaldım, ona nasıl açıklayacağımı bilemiyordum. Dürüst olduğumuza göre... "İki kişiyle yattım.

Kızlar. Yalnızdım ve zaman geçtikçe senin geri gelmeyeceğini düşündüm.
İlk kez

aptalca mesaj attığım tek gecelik bir ilişkiydi. Sonra, geçen dönemin sonunda, biriyle çıkmaya başladım. Hiçbir şey çıkmadı. Yaz boyunca devam etti, ama asla

ve o bunu biliyordu. Kahretsin, odamın her yerinde hala senin lanet resimlerin vardı. O istedi

Ona verebileceğimden daha ciddi bir şey. Başlangıçta, onunla bir sorunu yokmuş gibi davrandı.

ama sonunda fikrini değiştirdi. Her neyse, ilişkiyi bitirdiğimde çıldırdı.

Ona hala sana aşık olduğumu söyledim. Sonra aramaktan vazgeçmedi ve psikopatça davranmaya başladı. Tam bir karmaşaydı ama bitti."

"Adı neydi?" "Adı mı?

Charisma."

Keskin bir nefes alma sesi duydum ve ardından telefon düşmüş gibi bir ses geldi.

Kahretsin.

"Skylar... orada mısın?"

Telefona döndüğünde sesi kararsızdı. "New York'tan mı?"

"Evet. Ne fark eder ki?"

"Şehirde tanıştığım kız - Aman Tanrım - bu o." "Ne?"

"Bu o. İş yerime geldi... kumaş almak istiyormuş gibi yaptı. Nerede olduğumu nereden bildi?

çalıştı mı?" O devam ederken midemde kusmuğun yükselmeye başladığını hissettim, "Bana kendi kızını ayarladı.

Pislik kuzenim. Ona tüm sırlarımı anlattım. Mitch, ben... Ben ona senden gerçekten neden ayrıldığımı söyledim!"

Skylar daha çok ağlamaya başladı ve kalbim buna dayanamadı.

Böyle bir şey olamaz.

Daha fazla tutamadım, tuvalete koştum ve tuvalete kustum.

telefon hala elimde.

Kendimi asla affetmezdim.

O zamanlar en kötüsünün henüz gelmediğini bilmiyordum.

BÖLÜM 19

CHARISMA

"*Whatever Lola Wants*" şarkısını biliyor musun? Evet. O şarkı benim için yazılmış olabilir.

Her istediğimi elde etmeye alışmıştım. Ailem bana asla hayır demedi, bu yüzden genç bir yetişkin olarak

reddedilmeyi kabullenmekte zorlanıyordum. Mitch'i ilk gördüğümde, ona sahip olmam *gerektiğini* biliyordum.

Şimdiye kadar gördüğüm en güzel erkek örneğiydi: mükemmel bir yapı, çarpıcı gözler ve daha iyisi

çoğu kızdan daha fazla saç vardı. Ayrıca onun ulaşılmaz tavrıyla ilgili bir şey vardı.

ona olan normal çekiciliğimi çılgın bir şehvete dönüştürdü.

Wellesley'den birkaç ev arkadaşımınla birlikte kampüs dışı bir etkinlik için trenle BU'ya gitmiştik.

Beacon Caddesi'ndeki partide. Orada onu bir köşede tek başına oturmuş bira içerken fark ettim.

Yankees şapkasını ters takmış, gür saçları şapkanın altından dışarı taşmıştı. Gri t-

Giydiği tişört tüm kaslarını sarıyordu. Dolgun dudaklarını şişenin etrafına sarmasını izledim ve

sadece göğsüm olduğunu hayal ederek külotum ıslandı.

Yine de aklı başka bir yerdeymiş gibi görünüyordu. Bu dikkati kendime çevirmem gerekiyordu.

Sadece ben. Babam sıkı bir Yankees taraftarı olduğu için beyzbol hakkında az da olsa bir şeyler biliyordum. Bu yüzden,

Onunla Yankees'in Red Sox'a karşı aldığı son galibiyet hakkında konuşmaya başladım. Bir süre sonra

gevşemiş gibiydi ve o gecenin çoğunu aynı köşede konuşarak geçirdik.

Yurt odasını görmek istediğimi söyledim ve beni içeri götürdüğünde ilk fark ettiğim şey şunlar oldu

Masasının üstündeki duvarın her tarafına güzel küçük şeylerin resimleri yapıştırılmıştı.

"Kız arkadaşın var mı?"

"Hayır," dedi başka bir bilgi vermeden soğuk bir şekilde. Zihnime bir not düştüm.

Onun kim olduğunu.

Benden pek hoşlanmadığı izlenimini veriyordu. Tabii ki, bu sadece onu istememe neden oldu.

Daha fazla. Bana karşı bir hamle yapmaya çalışmadı ve ben de kendimi yenilmiş ama kararlı hissederek eve döndüm.

Takip eden haftalarda, ona karşı artan hislerimi gizlemedim. Çok alıngandım.

ve sonunda gelip onu istediğimi söyledim. İstemediğini açıkça belirtti.

Bir ilişki istiyor ama sıradan bir şeye açık görünüyordu. Benim için sorun yokmuş gibi davrandım.

ama gizlice oyunumu hızlandırmaya yemin ettim.

En seksi kıyafetlerimi giyer ve ona Newbury'deki lüks restoranlardan yemek getirirdim.

Sokak. Bana açılmasını sağlamak için kötü bir ayrılıkla ilgili uzun bir hikaye bile uydurdum.

Onu. "Hikayemi" paylaştıktan sonra nihayet konuşmaya başladı.

Skylar.

O sürtük *ondan* ayrıldı. İnanılır gibi değil. Birlikte geçirdikleri onca yıldan sonra onu nasıl sıcak bir patates gibi bırakabildiğini anlamıyordum. İyi haber, seks yapmamış olmalarıydı. Kötü haber:

Gözlerindeki bakış bana onu unutmaktan çok uzak olduğunu söylüyordu. Eğer onu unutamadığını hissetseydi

benim hakkımda böyle düşünüyordu. Onu tanıdıkça, bunu bir şekilde yapmam gerektiğini anladım.

oldu. O her şeyiyle mükemmeldi: güzel, akıllı ve sadık.

Bana Skylar hakkında açıldıktan birkaç gece sonra, ilk kez birlikte yattık. Ben bir çeşit

onu zorladı ve o da geri adım atmadı. Her ne kadar mesafeli görünse de

Durum böyleyken, yaşadığım en iyi seksti çünkü ondan fiziksel olarak çok etkilenmişim. Onun

Aleti muazzamdı ve vücudu çok sağlamdı. Sadece ona sürtünerek bile boşalabilirdim.

Şimdiye kadar yattığım en ateşli erkekti. Onunla birlikte olmak benim için harika şeyler yaptı.

Ego. Bir uyuşturucu bağımlısı gibi hızla bağımlı oldum ve onu benim yapmaya yemin ettim.

Kendimi ikna ettim.

onu sevdiği gibi beni de sevebilirdi.

Yazın ortasıydı. Mitch'in yurtta kalmasına izin verilmişti çünkü

Kampüs. Wellesley College yakınlarında kampüs dışında bir dairem vardı ve ona yakın olmak için orada kalıyordum.

Manhattan'a dönüp aileme bakmam gerekiyordu.

Bir gece uyuduğunda, telefonunu aradım.

Onu. Skylar'dan gelen son mesajda New York'ta, ailemin dairesine yakın olan bir kumaş mağazasında çalıştığı yazıyordu. Ne *şanslıyım*. İşte o zaman planımı yaptım. Onunla tanışacak, onda ne bulduğunu anlamaya çalışacak ve sonra onları bir süre ayrı tutmanın bir yolunu bulacaktım.

İyi. Mitch'e bazı işleri halletmek için eve gitmem gerektiğini söyledim ve US Airways servisine bindim.

Ertesi gün.

İşyerine ilk gittiğimde orada değildi ama ikincisinde şansım yaver gitti. I

Kumaş almak istiyormuş gibi davrandım, sohbet ettik ve benimle kulübe gitmeyi kabul etti.

Sonunda haftada birkaç kez bir araya gelmeye başladık. Perşembe ve Cuma günleri çalışıyordu.

mağazada. O akşamlar ve Cumartesi geceleri yine birlikte takılırdık. Çok az şey yaptı

Mitch'le birlikte olmak için haftanın geri kalanında Boston'a uçacaktım.

Hala ona karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini ve ona açılmanın en iyi yolunu bilmem gerekiyordu.

onu sarhoş etmektir. İçki içmediğini söyledi, ben de ona en meyveli, en kız gibi

Aklıma gelen karışımlar.

"Bunun içinde alkol varmış gibi tadı bile yok" derdi.

Evet. Mesele de bu zaten. İç bakalım.

İşe yaramaya başladı. Benden daha fazla içki yapmamı istedi, ben de iyi bir barmen olarak

mutlu bir şekilde mecbur kaldı. Bir gece bana bilmek istediğim her şeyi anlattı. Öğrendiğimde şok oldum.

yaşadıklarını, özellikle de kanser ve kısırlığı. Aslında onun için üzıldüm ama Mitch'e verecek kadar değil. O zaman agresif olmam gerektiğini her zamankinden daha iyi anladım. O

Hala ona aşıkı ve sonunda onsuz yaşayamayacağını anlayacaktı. Beni onun için anında terk ederdi. Bunun olmasına izin veremezdim.

İlk adım onu şeytanlaştırmaktı. Mitch'in onu tutmasının nedenlerinden birinin

Skylar'ı bu kadar yüceltmesinin sebebi bakire olmasıydı. Onu melek gibi bir kız olarak görüyordu.

Onun için kendini. Bu değişmeliydi. Ben de kuzenim Chad'in güvenilir erkek fahişesini

Onu.

Başından beri görevini biliyordu. Sorun şuydu ki, bir süre daha burada kalması gerekiyordu.

ve biraz romantizm. Bir mucize olur da birbirlerinden hoşlanırlar diye umuyordum. Onun yerine, onunla yattığında kızın hala bakire olduğunu öğrendikten sonra kaçtı. Bunun onu caydıracağını biliyordum.

Bu yüzden o küçük bilgiyi atladım ve kendi başına öğrenmesine izin verdim.

Planım geri tepti çünkü Chad ona kazık attıktan sonra tek konuştuğu Mitch oldu. I

En sempatik halimi takınmışım ama içten içe panikliyordum. Dikkatlice kurguladığım planım

etrafımda parçalanıyordu ve umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu.

Uzun uzun düşünmek zorundaydım. Onu ondan uzak tutacak tek şey neydi?

Sadece tek bir cevap vardı. Bu aynı zamanda onu bana bağlayacak tek şeydi. I

hamile kalmam gerekiyordu. Bu biraz aşırıydı ama benim için önemli olan tek şey onu doğurmaktı. Benim

Mitch'in çocuğunu taşımak onu o kadar kötü travmatize ederdi ki bizi terk etmekten başka çaresi kalmazdı.

Tek başına. Benim yanımda olan ve sorumluluk alan iyi bir adamdı. Beni sevmeye başlayacaktı çünkü

Ona onun veremediği tek şeyi verirdim.

Tek sorun kimliğimi öğrendiği zaman olacaktı. Eğer kimliğimi

Beni ispiyonladı mı? O kadar ileriye düşünmemeye çalıştım, gözümü ödülünden ayırmamam gerekiyordu. Yapabilirdim.

Her zaman bir hikaye uydururdum, belki onu tanımadığımı söyledim... tesadüf derdim. Uzun bir hikaye olurdu.

Ama iyi olan şey, telefonuna baktığımı bilmemesiydi. Keşke ben de

Ona gerçek adımları verecek kadar aptal değilim.

Bunu tersine çevirmenin bir yolu olmalıydı. Bildiği tek şey, onun benim peşimden geldiği.

Yalan söyleyebilir ve

Bana sahte bir isim verdi, öyle bir çarpıttı ki, deli bir sürtükmüş gibi göründü.

eski sevgilisini ve onun yeni kız arkadaşını takip ediyormuş.

Bu planı uygulamak işin zor kısmı olacaktı. Mitch her zaman çok dikkatliydi.

Korunmak için. Prezervatif takılmadan bana yaklaşılmazdı. Bu yüzden, bütün bu oyunu oynayamayacağımı biliyordum.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum" şeyi.

Okul yeniden başladığında, benim evim yerine ona benim evime gelmesini önermeye başladım.

yatakhaneye gidiyorum. Daha yeni 60 inçlik düz ekran bir televizyon aldığım için çok cazip hale getirdim.

HD, tüm premium spor kanallarına erişimle birlikte. Beyzbol maçlarını izlemeyi çok severdi.

ve kablolu yayın yoktu. Ne zaman benim evimde seks yapsak, komodine uzanırdım.

ve zulamdan prezervatiflerden birini aldım - dikkatlice küçük delikler açtığım prezervatiflerden.

bir dikiş iğnesi. Onları kullanarak yaklaşık altı kez seks yaptık. Tek yapabildiğim umut etmektir.

Her şey planlandığı gibi gidiyordu, ta ki bir gece Mitch gelip

sanki bir tren tarafından ezilmiş gibi. Bana aramızdaki şeylerin çok ciddileştiğini ve

bana karşı adil değildi çünkü hala Skylar'a aşıktı. Bana, Skylar'ı sevebileceğini düşünmediğini söyledi.

bana çıkar ilişkisi olan sıradan bir arkadaştan fazlasını vermediğini ve o zamandan beri

Daha fazlasını istediğimi biliyordu, daha fazla ilerlemeden buna bir son vermesi gerekiyordu.

O kendini beğenmiş kaltak yüzünden onu kaybetmeyi reddettim. Panikledim. Bütün hafta boyunca

Tekrar tekrar düşünmesi için yalvardım. Onu sevdiğimi, onun için her şeyi yapacağımı bile söyledim.

onu. Aklımı kaçırmak üzereydim. Olayların böyle gelişmemesi gerekiyordu. Durdu.

Hafta sonunda telefonlarıma cevap vermemeye başladı ve yurduna gittiğinde

Oda arkadaşı hafta sonu için Pennsylvania'ya gittiğini söyledi.

O gece, duvarlar üzerime yıkılıyormuş gibi hissettim. Sadece bir umut ışığı kalmıştı.

Anahtarı ellerimde tutuyordum. Ambalajı açıp çubuğun üzerine işerken dua ettim

Muhtemelen o anda cehenneme biletimi yazmakta olan bir Tanrı'ya. Acı dolu bir yolculuktan sonra

Beş dakika bekledikten sonra artı işaretine baktım ve cehenneme gideceğimden emindim.

İKİNCİ BÖLÜM:

Beş Yıl Sonra

BÖLÜM 20

SKYLAR

Derin bir nefes aldım. "Onu gördüm."

"Mitch'i mi gördün?"

"Evet."

"Bu acil randevuyu açıklıyor. Normalde sizi Salı günleri görmem." Dr.

Rhodes bacak bacak üstüne attı ve döşemeli berjer koltuğuna yerleşti.
O biliyor olmalı

bu seans uzun sürebilirdi. Şehre geri taşındığımdan beri onunla sadece birkaç kez görüşmüştüm.

Bundan önce.

"Onu nerede gördün?"

"Kevin ve ben birkaç şey almak için Target'a gitmiştik. Ben diş macunu reyonundaydım ve o

tam oradaydı. İlk başta onu fark etmedim."

"Onunla konuştun mu?"

"Hayır. Donup kaldım."

"Sana bir şey söyledi mi?"

"Adımı söyledi ama hepsi bu kadardı. Sanırım o da sersemlemişti.
Gözleri..."

"Peki ya gözleri?"

"İçlerinde çok fazla duygu vardı. Bana neredeyse yalvarıyordu.

herhangi bir şey. Tanrım, çok farklı

görünüyordu." "Nasıl yani?"

"Kötü bir şekilde değil, sadece... yeni sanırım. Ellerinde dövmelemler vardı ve bir tanesini

Boyun. Biz birlikteyken bir tane bile yoktu. Ve şimdi daha büyük."

"Onu görmek sana ne hissettirdi?"

Doğru kelimeyi bulmaya çalıştım. Bunu tarif etmenin gerçekten tek bir yolu vardı. "Canlı."

"Canlı... neden?"

"Yıllardır gömülü olan duygular bir anda beni bombardımana tuttu. Yapmak zorunda olmadığım sürece

Onu gördüğümde kendimi Kevin'la kurduğum bu hayata kaptırabiliyordum ama o tam karşımdayken, bu beni çok bunaltıyordu. Gerçekten ilerlemediğimi fark etmemi sağladı. Ben sadece

tüm bunların hiç yaşanmadığına inanmaya çalışıyordum." "Bu

hislerden bazılarını söyleyin."

"Suçluluk duygusu."

"Neden?"

"İşler zorlaştığında acıya dayanamayıp gittiğim için. Onun gideceğini biliyordum.

O kaltağın yaptığı şey yüzünden ben de cehennemi yaşadım. Bunun olmasını istememişti, ama ben sadece

onun yanında olamadım, o durup izleyemedim..." Gözlerimi kapattım.

Dr. Rhodes cümlemi bitirdi. "Bebeği oldu."

Bir gözyaşı damlası düşerken başımı salladım. Bunu düşünmek hiç kolay olmadı. Yüksek sesle söylemek

İmkansız.

Annem ve Mitch'in annesi, Janis'in sokağın karşısından taşınmasından sonra ayrı yaşamaya başlamışlardı.

bir sonraki kasabadaki erkek arkadaşıyla. Olanlardan dolayı da biraz bölünmüş durumdaydılar.

Yani son beş yıldır Mitch'le tek bağlantım Davey'di.
Açık bir şekilde

Ben sormadıkça bana hiçbir şey söylememesini tembihlemişti ve o da buna saygı duyuyordu çünkü

benim için ne kadar zor olduğunu. Davey ve Zena'nın düğününe katılmaya bile cesaretim yoktu.

Birkaç yıl önce Mitch'in orada olacağından korktuğum için.

Tek bildiğim Mitch'in BU'dan ayrıldığı, New Jersey'e geri döndüğü ve

Charisma şu anda dört yaşında olan bir erkek çocuk doğurdu.
Kevin'in işi

onu Maryland'den buraya naklettiğimde, kendimi şu gerçeğe yüzleşmek zorunda kalacağıma hazırlamam gerekiyordu

kaçtığım şeyler. Ama eve dönmek istiyordum. Annemi özlemiştim. Zamanı gelmişti.

"Hayatta kalmak için yapman gerektiğini düşündüğün şeyi yaptın Skylar. İşlerin daha da kötüye gideceğini

kalsaydın onun için daha iyi olurdu. Hem senin hem de onun acısıyla başa çıkmak zorunda kalacaktı.

Kendisi. Burada kalsaydınız durumu değiştiremezsiniz. Biliyordun.

ve o an için en iyi olan kararı verdiniz."

Eteğimdeki tüyleri topladım. "Belki."

"Onu gördüğünüzde suçluluk dışında başka ne hissettiniz?"

Bu beni korkunç biri gibi gösterecekti. "Şehvet. Aramızda her zaman güçlü bir fiziksel bağ vardı.

Başka hiç kimseyle böyle bir şey hissetmemiştim. Ona dokunmak istedim ama yapamadım."

"Suçluluk, şehvet... Başka?"

"Korku. Bu en belirgin olanı olabilir. Onun yaşadıklarından korkuyorum. Ben

Benden nefret etmesinden korkuyorum. Birine aşık olmasından korkuyorum. Bilinmeyenden korkuyorum ve

Her şeyi bilmek istediğimden emin değilim."

"Kevin Mitch hakkında ne biliyor?"

"New Jersey'den ayrılmadan önce neler olduğunu biliyor, ama Target koşusunu bilmiyor-

İçinde. Maryland'e ilk taşındığımda ve Kevin'la tanıştığımda, ne kadar kırılmış olduğumu gördü. Mitch

en sevdiği insanlar ve bunu kendime saklasam daha iyi olur." "Sence üzülür mü?"

"Duygularımı saklamakta pek iyi değilim. Eğer ona anlatırsam, anlar."

"Neyi öğrenecek?"

"Sadece bu..."

Gözlüğünü düzeltti. "Mitch'e hâlâ aşık olduğunu."

Hedef olayından birkaç ay sonra, Kevin her zamanki gibi iki ayda bir yaptığı

Virginia'ya iş gezisi. Salı gecesi yola çıkacak ve Cuma günü eve dönecekti. Kevin

bir tıbbi cihaz şirketinde üretim müdürü olarak çalışıyordu. Eve taşınmamızın nedeni

New Jersey'deki yeni fabrikalarını yönetebilmek içindi. Yine de eski işine geri dönmek zorundaydı.

zaman zaman ofise gelirdi. Buna aldırmıyordum çünkü birbirimizden biraz uzak kalmamızı sağlıyordu. Bu

onun yanında olmak istemediğimden değil, ama o her şeyi olduğu gibi severdi: evin temiz olması, bir

Her gece sıcak yemek yiyor ve benden daha çok seks yapmak istiyordu. Bu güzel bir şeydi.

İşten sonra aylaklık etmek, akşam yemeğinde mısır gevreği yemek ve kitabımı okumak için. "Beyaz çizgileri olan açık mavi gömleğimi gördün mü?"

"Hayır."

"Dolapta değil. Çamaşırhanede olmalı." "O zaman kirli."

"Geçen haftadan beri hiç çamaşır yıkamadın mı? Ne yapıyordun?"

"Ben de senin gibi çalıştım ve çocukları ziyaret etmek için birkaç kez hastaneye gittim. Sen

Bunu biliyorum."

"Sky, hasta çocuklarla gönüllü çalışmanla ilgili bir sorunun yok, ama ev zamanını daha iyi kullanmalısın." "Çabucak yıkayabilirim."

"Zamanımız yok!"

"Pekâlâ. Özür

dilerim." "Olmalısın."

Sadece git. Lütfen. Böylece nefes alabilirim.

Kevin'la yaşamaktan nefret ettiğimden değil. Sadece bazen o yokken yaşamayı tercih ediyordum. O

birlikte yaşamak zordu ama ona saygı duyuyordum. Kendimi güvende hissetmemi sağladı ve bir kaza sırasında beni kurtardı.

Hayatta kalacağımın emin olmadığım zamanlardı.

Maryland'e ilk taşındığımda depresyon hayatımı ele geçirmişti. Maryland'e taşındıktan sadece bir ay sonraydı.

Mitch, Charisma'nın hamile olduğunu öğrendi. Hala bir sürü bilinmeyen vardı.

babası olduğunu kanıtlayabilirdi. Onun yakınında olmaya dayanamıyordum.

ilk olarak orada üniversiteye giden bir lise arkadaşının yanına taşındı.

Doğduktan kısa bir süre sonra Davey'e bebeği sorduğumda bana DNA testi yapıldığını söyledi.

Mitch'in babalığını doğruladı. Duymam gereken tek şey buydu. O noktada, bir daha gelmeyeceğimi biliyordum.

Bu yüzden tasarım okuluna yazıldım ve kendi evimi aldım.

Maryland Tasarım Okulu'nda birinci sınıfa yeni başlamıştım ve kampüs dışında bir evde yaşıyordum.

Kevin'la tanıştığımda apartmandaydım. Alt kat komşumdu, benden beş yaş büyüktü ve

kariyerini. Onunla vakit geçirmek bana bıraktıklarını düşünmek dışında yapacak bir şey verdi.

Arkada. Sıradan bir arkadaşlık olarak başladı. Kevin bir gurmeydi ve beni eklektik yemeklerle tanıştırdı.

Etiyopya ve Fas gibi mutfaklar. Zamanla ilişkimiz daha da ötesine geçti.

Sonunda Mitch hakkında ona açıldığım da, unutmama yardım edeceğine söz verdi.
Kevin ile seks

iyi - Mitch ile hayal ettiğim kadar harika değil - ama kesinlikle ilk
seferimden daha iyi

Chad. Yine de son yıllarda, ilk günlerde var olan kıvılcım önemli ölçüde
azalmıştı. Üzücüydü ama son zamanlarda kendime dokunmayı Kevin'la
cinsel ilişkiye tercih eder olmuştum.

Küçük valizini hazırlıyor, seyahat boy tuvalet malzemelerini plastik
torbalara yerleştiriyordu. Uçuşu

akşam saat 7:00'deydi. "Bu hafta benim için yapmanı istediğim şeylerin
listesini yapışkanlı bir nota yazdım. Buzdolabında asılı."

"Tamam."

Onun sekreteri olduğumu düşünmeyi severdi. İç mimar olarak yaptığım
işten daha çok para kazanıyordu.

Tasarımcı, sanırım buradaki yerimi hak etmem gerektiğini düşündü. Kevin
bana iyi bir hayat sağladı. I

hiçbir şey istemedi ve faturaları ödemek için endişelenmek zorunda kalmadı.
Kızgın olsam bile

Bazen iyinin kötüden daha ağır bastığını hissettim. Hiçbir erkek
mükemmel değildir, değil mi?

"Ve Sky, amirlerimden biri olan Ray Michaelson ve eşi ile akşam yemeği
yiyeceğimizi unutma.

Cuma gecesi. Kendinize giymek için güzel bir şey alın, geçen sefer
giydiğiniz kırmızı elbise gibi değil.

Önü çok dekolteydi."

Kendime not: Bunu telafi etmek için sırtı kıça kadar inen bir elbise al.

"Anladım."

Bavulu kapıya doğru yuvarlanırken geçen her saniye endişem azaldı. "Ben Bu gece geldiğimde seni ararım." Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "İyi uçuşlar."

Her zaman olduğu gibi, arabası tamamen gözden kaybolana kadar pencerenin önünde durdum.

derin bir nefes aldım ve Kindle'ımla kanepeye uzandım.

Bir saat kadar sonra mutfığa girdim ve bir kâseye biraz Lucky Charms koydum.

Akşam yemeği. Bitti. Tezgâha yaslanıp mısır gevreğimi yerken üzerine yapıştırılmış yapılacaklar listesini fark ettim

Buzdolabını. *Kuru temizlemeyi al. Çöp çekmecesini düzenle.* Orta parmağımı yapışkanlı nota doğru kaldırdım ve bir kalem aldım.

Dancing with the Stars'ın açık olduğunu hatırladım ve televizyonun bana kalmasından faydalandım. Kevin benim şovlarımdan birini izlerken ölmezdi. O zaman

Evde, o History Channel ya da BBC America izlerken ben genellikle yatak odasında kitap okurdum.

Bir futbolcunun Paso Doble'ının yarısına geldiğimde sıkıldım, okuma gözlüklerimi taktım ve

yeni kitabıma başlamak için.

Önemli bir seks sahnesi sırasında, zihnim sürüklendi ve aniden kafamdaki ana karakterin görüntüsü

erkek karakter Mitch'e dönüştü. Tam da Target'tan hatırladığım gibi giyinmişti:

Boya lekeli kot pantolon, dağınık saçlar ve parmaklarında dövmeli harfler olan büyük, kaba eller. Mitch

Yaşlandıkça daha da yakışıklı olmuştu ve belli ki spor yapıyordu. Onun

Yeni sert dış görünüş kesinlikle benim için çalışıyordu. Bana zevk verdiği kadar acı da veriyordu.

bu düşüncelere sahip olmak. Yine de duramadım. Gözlerim kapalıyken, Mitch'in yazarın tarif ettiği kadın kahramana yaptıklarını hayal ettim - benim kadın kahramanım olan

Görsel ikiz. Hayal kırıklığı içinde pembe battaniyemi kavradım ve uyuyana kadar okumaya devam ettim.

Gürültülü bir patlama beni uyandırdı. Silah sesi ya da patlama gibiydi ve hemen zıpladım.

kanepeden kalktım. Kalbim çarparak ön kapıdan dışarı koştum.

Caddenin karşısındaki bir arabadan dumanlar yükseliyordu. Koyu renk kapüşonlu bir adam arabanın önünde duruyordu.

Ben temkinli bir şekilde yaklaşırken sırtı bana

dönüktü. "Burada her şey yolunda mı?"

Hiçbir şey söylemedi. Sinirlerim tepeme çıktı çünkü aklıma geldi ki

bir hırsızlık girişimini engelledi. Kımıldamıyordu ve ben tam içeri koşmak üzereyken

ve polisi aramak için arkasını döndü.

Kapüşonun karanlığının altından kristal mavisi gözler parladı. "Skylar... benim."

çoktan neredeyse nefesim kesiliyordu ve geriye doğru sendeledim. Nefesim görünüyordu

soğuk gece havasında yakalamaya çalıştım. "Mitch?"

Yaklaşan bir arabanın farları beni hareket etmeye zorlayana kadar sessizce birbirimize baktık.

Yoldan çekilip ona yaklaştım. Tanıdık kokusu duyularımı istila etti, akut bir başlangıcı tetikledi

İstenmeyen arzunun. Orada şaşkın şaşkın dururken bedenim hâlâ donmuştu. Dişlerim takırdıyordu.

Sessizliğı o bozdu. "Özür dilerim. Hava soğuk. İçeri gir."

Yine o bakış vardı, Target'ta bana attığı aynı yalvaran bakış, sanki gözleri

O hiçbir şey söylemezken bana milyonlarca şey haykırıyordu. İçimde derinlerde bir şey

sessizliğime rağmen ona daha da yüksek sesle bağırarak

karşılık verdim. "Burada ne yapıyorsun?" Sonunda sormayı

başardım.

Birkaç saniye sonra, "Bilmiyorum," dediğinde sesi boğuk çıkmıştı. Aşağıya baktı

kaldırırma vurdu ve fısıltıyla tekrarladı, "Burada ne yaptığımı bilmiyorum."

"Gece geç saatlerde evimin önünde Azrail gibi duruyordun.

havai fişek ya da başka bir şey ve tüm söyleyeceğin bu mu?"

Gökyüzüne baktı ve başını sallayarak güldü. "Beni her zaman güldürmeyi başarıyorsun

en kötü durumlarda bile kendime güveniyorum. Bunu nasıl

yapıyorsun?" Ses tonum yumuşadı. "Cidden, neler oluyor?"

"Bunun için iyi bir cevap yok. O yüzden gitsem iyi olacak. Arabam için bir çekici çağıracağım."

Uzaklaşmaya başladı.

Mesanemin kontrolünü kaybediyormuşum gibi hissediyordum. Beni paramparça edecek şeylerle yüzleşmek zorunda kalmaktan korktuğum için onunla konuşmaya korksam da, gitmesine izin veremezdim. "Bekle. Gitme."

Olduğu yerde durdu ve arkasını döndü, bana doğru geri yürürken şaşkın görünüyordu.

"Ben buradayım." Bunu öyle bir duygusallıkla söylemişti ki, birden fazla açıdan ciddi olduğunu anladım.

Yutkundum ve attığı her adımda kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Ne yapıyordum ben?

"İçeri gelmek ister misin?"

BÖLÜM 21

MITCH

Evet, gelmek istiyorum.

Başımı salladım ve caddenin karşısına geçip birkaç basamak çıkarak kapısına kadar onu takip ettim.

"Beni içeri davet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedim, ayaklarımı sonbahar yapraklarına silerek.

hoş geldin paspasında.

Skylar'ın evi sıcak ve misafirperverdi. Oraya girmek, küçük bir rahatlama gibi hissettirmişti.

Cennete kısa bir bakış için cehennem. Dünyada başka hiçbir yerde olmayı tercih etmezdim.

olmuştur.

Beni içeri davet etmesinin şokunu hala üzerimden atamamışken, onu parlak beyaz ve mermer kaplı odaya kadar takip ettim.

mutfak. Hemen paslanmaz çelik su ısıtıcısına su doldurmaya başladı.
"Biraz çay yapacağım.

İşine yarayacak gibi görünüyorsun."

Jack Daniels ile karıştırılmış olsa daha iyi olurdu ama kabul ediyorum.

"Teşekkürler," dedim kapüşonumu indirirken.

Gözlerim buzdolabına takıldı, orada yapışkan bir nota yazılmış bir listede şunlar yazıyordu

Üzerine kırmızı kalemle "Evet... siktir git" yazılmıştı. *Bu da neydi böyle?*

Düşüncelerimi yarıda kesti. "Orada ne kadar kaldın?"

"Yaklaşık bir saat... ya da daha fazla."

Dışarıda ne yaptığımı daha fazla kurcalamasına gerek yoktu çünkü bu noktada

acı verici bir şekilde açıldı.

Fincanları almak için dolabına uzanırken bana baktı. "Bir şey fark ettin mi?

ilginç mi?"

"Ha?"

"Sen oradayken mi?"

Kıkırdadım. "Bir şeye konsantre olduğunda hâlâ alt dudağını ısırıyorsun."

"Ve?"

"Televizyona güldükten sonra uzun süre kendi kendine gülümsüyorsun."

"Başka bir şey var mı?"

"Çatınız güncellenebilir."

"Vay canına... 1-800-Stalker'ı arayın, ücretsiz ev geliştirme tavsiyesi alın."

Küçük bir şey kırıldığında

Gülümsedim, geri verdim ve sakinleşmeye başladım.

Çaydanlık ısıklık çaldı ve ocağa gidip dumanı tüten suyu iki seramik kaba boşalttı.

Fincanlar. Nasıl sevdiğimi bildiği için sormadan şeker ve süt ekledi. O yerleştirdi

Fincanı bir tabağın üzerine koydu ve bana uzatırken titreyen elinden salladı. Yine de

Şaka yapıyordum, belli ki onu sinirlendiriyordum. Göğsüm umutla doldu çünkü bu

sadece onun üzerinde hala bir etkim olduğunu doğruladı.

Bana çayı uzatırken elim kasıtlı olarak birkaç saniye onun elinin üzerinde kaldı. "Teşekkür ederim

Sen." Sonra, parıldayan bir şeyin yansıması gözlerime takıldı, gözlerim artık

Sol yüzük parmağındaki büyük elmas. Tüm vücudum gerildi ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissetti.

Sikeyim. Beni. Nişanlıydı.

Ona baktığımı fark etti ve sonra gözlerimiz buluştu.

Uzun bir sessizlik anından sonra buzları kırdı. "Peki, son beş yıldır neler yapıyorsun?

Yıllar mı, Mitch? Deja vu. Bunu sana daha önce sormamış mıydım?"

"Evet. Ama bu sefer ortadan kaybolan *sensin*."

Gülümsemesi soldu ve bir sinire dokunduğum açıktı. Yere baktı. "Ettim, değil mi? Ben

Özür dilerim. Sadece yapamadım-"

"Lütfen... yapma." Ses tonum amaçladığımdan daha sertti. Hemen sesimi alçalttım. "Sen

bana bir özür borçlu değilsin. Neden gittiğini çok iyi anlıyorum. Sadece seni bu duruma soktuğum için üzgünüm.

Evden kaçmak zorunda hissettiğin bir yer. Hatalarım için asla kendini suçlama. *Asla.*

Olanların hepsi benim hatamdı Skylar."

Gözlerini kapadı ve uzun, sonsuz gibi görünen bir nefes verdi.

Sadece ona sarılmak istedim.

"Burada olmam seni üzüyor. Gitmemi ister misin?"

"Hayır. Er ya da geç seninle yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyordum. Sadece bunun bu gece olmasına hazır değildim."

"Biliyorum. Böyle olmaması gerekiyordu. İstememiştim-"

"Yakalanmak mı?"

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Evet."

"Çok iyi bir takipçi değilsin. Günlük işine devam etmelisin." "Sen nasıl bir kurbansın ki beni Sleepytime çayına davet ediyorsun?"

Gözlerimiz her buluştuğunda, havadaki paraziti neredeyse hissedebiliyordunuz. Bu beni çok memnun ediyordu.

Tüm olanlara rağmen aramızdaki bağ her zamanki gibi güçlüydü.

Evindeki ısı patlıyordu ve ben yanıyordum. "Üstümü çıkarmamın sakıncası var mı?

ceket?"

"Elbette

."

Onu çıkarır çıkarmaz gözleri göğsümde gezindi. En azından egzersiz bağımlılığım

işe yarıyordu. Bunu stres atmak için yapıyordum ama Skylar gördüğünü beğendiyse, bu çok büyük bir şeydi.

Bonus.

Yutkundu. "İyi görünüyorsun."

"Sen de öyle... Aslında harika." Hem de nasıl. Tüm doğru yerleri doldurmuştu. O

Hala minyonda, sadece hatırladığımdan biraz daha kıvrımlıydı. Beyaz elbisesinin altına sütyen giymemişti.

Muhtemelen misafir beklemediği için pamuklu gömlek giymişti. Bu yüzden gözlerimi yukarı doğru zorlamak zorunda kaldım.

Şimdi onun göğüslerine bakarken yakalanmanın sırası değildi. Beni çoktan "sapık" olarak ifşa etti.

"sapık" ile çok uzak bir kuzen. Onun güzel vücudunun bir sapığa ait olduğunu anladığımda çenem gerildi.

Şimdi başka bir adam. *Onu*. Bunu kabul etmek imkansızdı. İçime adrenalin pompalandı. Onu geri almam gerekiyordu. Sonsuza kadar sürse bile umurumda değildi.

İlk adım, zor kısmı aradan çıkarmaktı.

Çayımı tezgâhın üzerine koydum ve gözlerinin içine baktım. "Bunu duymak istemediğini biliyorum,

ama lütfen size her şeyi anlatmama izin verin."

Gözlerini kaçırdı ve sonra hızla başını salladı. "Tamam." Kollarını ona doladı

kendisi. Dakikalar önce var olan hafif ruh hali gitmişti. "Sanki beş yıldır komadaymışım gibi

Yıllar oldu ve ben daha yeni uyanıyorum Mitch. Hâlâ dün gibi geliyor."

Ona uzanmamak için kendimi zor tuttum. Onu kollarıma almak için ölüyordum, ona söylemek için

Yaptıklarımın neden olduğu tüm acılar için ne kadar üzgün olduğumu biliyordum.

mesafe.

"Sana sadece bilmek istediklerini söyleyeceğim. Davey bana küçük anlaşmanızdan bahsetti.

sen sormadıkça sana bir şey söylemesini istemedim. Bu yüzden, bu konuşmayı senin yönetmeni istiyorum.

Bana her şeyi sor, tamam mı? Korkma."

"Oturma odasına gidelim."

Onun dünyasına açılan pencerenin arka planını oluşturan odaya kadar onu takip ettim.

son birkaç aydır. Eskiden arabamdan baktığım krem rengi kanepede oturuyor olmak garip hissettiriyordu. Sanki en sevdiğim televizyon programına girmiş gibiydim.

Kanepenin benden en uzak ucuna oturdu. Skylar ve *onun* Washington Anıtı'nın önünde dururken çekilmiş bir fotoğrafı sehpanın üzerinden benimle alay ediyordu.

"Küçük bir oğlunuz

var..." "Evet. Adı Henry."

Adını söyledikten hemen sonra gözünden bir damla yaş düştü. Sanırım bu onun için gerçek oldu.

onu. Keşke onu tanıyabilseydi. Farklı hissedebilirdi. O artık benim dünyamdı.

Burnunu çekti. "Dört

yaşında mı?" "Evet."

Ağzı titredi. "O buralarda mı? Onunla birlikte misin?"

"Charisma ile mi?" Bunu düşündüğüne bile inanamıyordum. Ses tonum tizleşmişti. "Tabii ki,

Sana ve bize yaptıklarından sonra mı? O deli kaltakla ilişkiye gireceğimi mi sanıyorsun?" Bu

sorusu beni öfkelendirmişti ve birdenbire bilgi edinmekten neden bu kadar korktuğunu anladım

benim hakkımda. Aslında Karizma'nın hayatımın bir parçası olma ihtimali olduğunu düşünüyordu. Bu beni kırdı.

Kalbim. Bunu hemen açıklığa kavuşturmam gerekiyordu. "O kadının yaptığı tek iyi şey oğlumu doğurmak oldu. Bunun dışında, bana kalırsa o bir çöp. Aslında bir iyilik daha yaptı.

şey. Kaçtı." "Ne?"

"Tüm velayet bende."

"Anlamıyorum. Bunu nasıl yapabildi?" "Sana

tüm hikayeyi anlatmam gerek. Anlatabilir

miyim?"

Pembe battaniyeyi tutarak başını salladı ve koltuğuna yerleşti.

Derin bir nefes aldım ve kendimi hazırladım. "Sen gittikten sonra notlarım yerlerde sürünüyordu ve ben

bursumu kaybettim çünkü bursum her dönem belli bir not ortalamasını tutturamama bağlıydı. Bir

Grev, sen yoksun. Ben de eve taşındım. Charisma Wellesley'de kaldığı süre boyunca

Hamileydim. O sırada bebeğin benden olup olmadığını bile bilmiyordum. Gerçekten zor bir durumdaydım.

Ertesi yaz Manhattan'da doğdu. Sertifikaya benim adımı yazdı.

Baba. Daha sonra bir DNA testi bunu doğruladı. Bunun nasıl olduğunu hala anlamış değilim çünkü ben hiç

onunla korunmadan. Her neyse, ona bir şans vermem için beni son bir kez ikna etmeye çalıştı.

Seninle aranızda olanlar hakkında bana yalan söylemeye çalıştı ve bunu

Her şeyi planlamamıştı. Ama ben daha iyi biliyordum. Bilmelisin, bir kez bile

Onunla birlikte olmayı düşündüm Skylar... bir saniye bile." Rahat

bir nefes aldı ama hiçbir şey söylemedi.

"O yaz inşaat işinde çalıştım ve New York'a seyahat ettim.

Henry'yi görmek için hafta sonları. Bana Wellesley'e geri dönüp okulunu bitirmeyi planladığını söyledi.

Geçen yıl o sonbaharda. Bebeğe kimin bakacağını sorduğumda bana ailesinin bakacağını söyledi.

birini işe alacaktık. Bu doğru gelmedi. Ona, o okuldayken oğlumu yanıma almak istediğimi söyledim. Annem ben çalışırken evde kalıp ona bakmayı teklif etti. Karizma

Aslında kabul etti. O okul yılında onu belki üç kez gördü. Umursamadım çünkü

onun kötü enerjisini etrafında istemedi. Mezun olduktan sonra New York'ta bir işe girdi ve

tam velayet için savaştığını söyledi. Beni mahkemeye verdi ve yargıç onun

hafta içi onu alırdım, hafta sonları da ben. Kiralık yabancıların

O haftalar boyunca ona baktım."

"Anlamıyorum. Nasıl oldu da senin tam velayet almanı kabul etti?"

"Henry iki yaşına geldiğinde işler değişti. Henry'de aynı şeylerin olmadığını fark etmeye başladık.

Diğer çocuklar gibi göz teması kurmuyordu ve hiç kelime kullanmıyordu. Bir şeyleri işaret etmiyordu. O

Gece boyunca uyumayı bıraktı ve teselli edilemeyeceği birçok öfke nöbeti geçiriyordu.

Onunla geçirdiği az zamanda bile artık onunla baş edemiyordu. Çok bencildi

bununla başa çıkmaya odaklanmıştı. Yeni erkek arkadaşı Avrupalıydı ve seyahat etmesini istiyordu. Hadi sadece

Henry'nin Transatlantik uçuşunda iyi olmayacağını söyledi. Onu daha sık almama izin vermeye başladı.

Sonunda, tam velayet istedim ve o da bana verdi. Skylar, bir şey bile yapmadı.

savaş."

"Ben sadece... vay canına. Buna inanamıyorum."

"Bir yıl önce erkek arkadaşıyla birlikte Londra'ya taşındı. O zamandan beri oğlunu bir kez görmüş.

Neyse, siktir et onu. Taşındığında, onu bir nöroloğa götürdüm. Onlar da Ona yaygın gelişimsel bozukluk teşhisi kondu, ancak o zamandan beri otizme yükseltildi."

"Henry hala konuşamıyor mu?"

Hafifçe gülümsedim, oğlumun adını kullandığı için rahatlamamı engelleyemedim. Ben istemedim

dünyaya geliş şekli yüzünden onu olumsuz bir gözle görmesine neden oldu. O bunu hak etmedi.

"Hayır. Bazı kelimeleri seslendirmeye çalışıyor ama sözel değil. Bu kolay bir şey değil. Annem bir süredir

büyük yardımını oldu. Sonunda onu devlet destekli terapi için bekleme listesine aldırдық ama henüz başlamadı. Tanrıya şükür işim tüm bu doktor randevularını karşılayacak kadar iyi."

"Hâlâ inşaatta mı çalışıyorsun?"

"Evet, ama artık şirketi de ben yönetiyorum. Aynı zamanda yarı sahibiyim. Yani, saha işinin bir karışımı

ve ofis işleri. İyi bir iş. Nerede çalışıyorsun?"

"Aslında kendi iç tasarım işimi kurmaya çalışıyorum. Sadece birkaç tane özel

Şu anda müşterilerim var. Yani, işler yavaş, ama kendini tanıtmak tam zamanlı bir iş. Bir kitap tasarlıyorum.

web sitesi şu anda benim."

"Bu gerçekten harika. Her zaman yapmak istediğini söylediğin şey buydu... iç tasarım."

Konuyu tekrar Henry'ye çevirdi. "Onun bir resmi var mı?"

"Aslına bakarsan var." Telefonumu çıkardım ve kaydırarak bir fotoğrafını buldum.

Henry küvette, kafasında köpüklerle gülümsüyor. "Suyu çok seviyor."

Eliyle ağzını kapattı ve ilacı alırken gözleri tekrar sulandı.

telefonu benden aldı. Ne düşündüğünü sormadım çünkü bu özel bir anmış gibi geldi. Sormam gerekiyordu.

Kendime onu ilk kez gördüğünü hatırlattım. O resme bakmaya devam ederken, ben de

ona bakma fırsatı buldum. Her geçen saniye, nasıl olup da

Bu gece buradan çıkıp gideceğim. Bu kanepeden kıpırdayamıyorum bile.

Sormak istemedim ama neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerekiyordu. "Bana şu adamdan bahset.

ile. Bu gece nerede?" "Kevin."

Kevin.

"Gerçekten onunla evlenecek misin?"

"Bana sordu. Ben de evet dedim."

"Ama belirlenmiş bir

tarikh var mı?" "Hayır."

Şükürler olsun. Sanırım az önce sertleştin.

"Nerede olduğunu hiç söylemedin."

"Ayda iki kez birkaç günlüğüne Virginia'ya gidiyor." Bu, bazen neden evde olmadığını açıklıyordu.

"Mutlu musun?"

Cevap vermedi.

"Bu ev tam bir karmaşa Sky." "O da

neydi öyle?" diye sordum. "Kim

olduğunu bilmiyor musun?" "Seamus

mu? Hâlâ hayatta mı?"

Kanepeden kalktı, üst kata çıktı ve parmağında kuşla geri döndü.

Onu bana uzattı.

"Hey, küçük adam. Beni hatırladın mı?"

Heyecanla kanatlarını çırpı. *"Bu ev tam bir karmaşa Sky."*

"Neden böyle söylüyor?"

"Bir gece Kevin'la tartıştığımızı duydu. Aklımda kalan cümle buydu. Bilirsin işte.

ne kadar öngörülemez olabileceği."

Kevin gerçek bir kazanana benziyor.

Seamus'un gözlerinin içine baktım. Geçtiğimiz beş yıl boyunca, bu kuş benim göremediğim her şeyi gördü.

için. Bana karşı gerçekten arkadaşça davranıyordu, ki bu alışılmadık bir şeydi. Bana bir mesaj gönderdiğini düşünmek hoşuma gidiyordu. En azından bana limon yeşili bok damlacıkları püskürtünceye kadar böyle düşünmüştüm.

"Ah, dostum! Hiç değişmemişsin!"

Skylar kahkahalarını tutamadı. "Çocuk Seçimi Ödülleri'nde zayıflamış gibi görünüyorsun."

"Ona ne yedirdiyordun? Lanet olsun."

Seamus'u aldı. "Onu kafesine geri götüreceğim ve sana temiz bir gömlek getireceğim."

Üst kata koştu ve elinde düz beyaz bir tişörtle dönüp bana fırlattı. "Al bakalım. O giymeyecek.

bunu özledim."

"Emin misin?"

Hâlâ gülüyordu. "Sorun değil."

Kirlenmiş gömleğimi çıkarırken, tepkisini ölçmek için dikkatle izledim.

"Vay be. Bunların hepsini ne zaman aldın?"

Gözleri göğsümdeki üç dövmeyle, özellikle de onun adının yazılı olduğu dövmeyle takıldı

üstte.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" "Hayır."

İsim dövmesini gösterdim. "Bu sen gittikten hemen sonra yapıldı. Çoğunu sen gittikten sonra yaptırdım.

Henry doğmadan önce eve geri taşındığım zaman. Bir bağımlılık gibi oldu. Ben deniyordum

Sensiz ne kadar kayıp olduğumu ifade etmenin bir yolunu buldum - hala birçok yönden öyleyim.

Aradaki tek fark

Şimdi oğlum var, aklımı başımdan alacak."

Yavaşça bana doğru yürüdü ve parmak uçlarını soldan sağa doğru harflerin üzerinde gezdirdi.

SKYLAR yazıyordu. Elini kontrolsüzce atan kalbimin üzerine koydu. Karnıma yayılmış kelimelere bakarken elini orada tuttu.

Devam edecek... çünkü gerçek aşk asla bitmez.

Sonra elini kolumun iç kısmına koydu ve "*Zaman bu yaraları iyileştiremez*" dedi.

kalbine doğru.

Bana baktı. "Çok güzeller." "Sen de

öylesin."

Onu yakalayıp anlamsızca öpme dürtüsüyle savaşıarak temiz giysiyi başımdan geçirdim.

Bana bakmaya devam ederken bunu hissettim. Kalbi hâlâ bana aitti. Artık onsuz yaşamak istemiyordum ama onu geri kazanmak uzun bir yol olacaktı. Buna değecekti. Ben sadece

sabırlı olmak ve acele etmemek zorundaydım. Onunla tekrar arkadaş olarak başlamalıydım. Aramızdaki şeyi en baştan yeniden inşa edecektim.

O anda, ne pahasına olursa olsun, gömleğimin tek şey olmayacağına yemin ettim.

ondan çalışıyor.

BÖLÜM 22 SKYLAR

Kevin sandalyemi çekti. "Bu gece gerçekten büyüleyici

görünüyorsun." "Teşekkürler."

Bu kez onu bilerek utandırmamaya karar verdim ve kıyafet seçimimi mütevazı tuttum.

Onu kızdırmak daha eğlenceli olsa da, en azından bunu yapabileceğimi düşündüm.

Geçen haftanın büyük bir kısmı eski erkek arkadaşımın göğsünü hayal etmekle geçti.

görünüşe göre benim onuruma bir tapınak haline geldi.

Bu gece Kevin'in iş arkadaşlarından Ray Michaelson ve eşiyle akşam yemeğindeydik,

Linda.

Linda kucağına bir bez peçete koydu. "Ee Sky, Kevin bana iç mimar olduğunu söyledi?"

"Evet. Aslında kendi şirketimi kuruyorum. Henüz ilk aşamalarında. Ne iş yapıyorsun?"

"Çalışmıyorum, ama topluluğumun Agriburbia kuruluna başkanlık ediyorum." "Agri ne?"

"Agriburbia."

"Bu bir sindirim sorunu gibi

görünüyor..." Kevin çatalını yere

bıraktı. "Sky..."

Fısıldadım, "Sadece şaka yapıyordum. Özür dilerim."

Linda sözlerine şöyle devam etti: "Aslında bu, tarımsal üretim ile konut üretimini entegre etmeye yönelik bir konsept.

gelişmeler."

"Ah...çok güzel." Suyumdan bir

yudum aldım. Kevin gözlerini devirdi.

"Siz ikiniz bir randevu ayarladınız

mi?" Ray sordu. Bu sorudan nefret

ederdim. "Şey-"

Kevin söze karıştı. "Ben yazı düşünüyordum. Peki ya sen Sky?"

"Bunu hiç konuşmadık, Kev."

"Biliyorum ama yaz mevsimi ideal olur ve zaten büyük bir şey yapmıyoruz, bu yüzden

planlamak için yeterli zamanımız var."

"Tamam, bunu başka bir zaman özel olarak konuşalım."

Linda ellerini birbirine kenetledi. "Yaz düğünleri muhteşem olur. Bir şeyler ayırtabilirsin

ya da... Ray, Hamptons'da yaşayan amcana ne dersin? Sence o da

evini etkinlik için kiralamaya istekli mi? Düğün için mükemmel bir mekan olmaz mıydı?"

Harika. Şimdi, agriburbibitch düğünümü mü planlıyordu?

"Sanırım iyi olacağız, ama teşekkür ederim."

Kevin ona döndü. "Aslında, Linda, bunu araştırabilir misin? Bir Hamptons düğünü

güzel olabilir."

Boğazımı temizledim. "Affedersiniz. Bu konuda benim söz

hakkım yok mu?" "Sky... hadi ama. Az önce ondan bunu

araştırmasını istedim."

"Hamptons'da evlenmek istemiyorum."

Ortam gerginleşirken Ray ve Linda sessizce salatalarını yediler. O gece yemekten sonra Kevin arabayı çalıştırmadan önce durakladı.

"Bana neler olduğunu anlatır mısın? Yardımcı olmaya çalışıyorlardı ve sen her yerine sıçarım."

"Ben istemediğim halde insanların hayatıma burnunu sokmasından hoşlanmıyorum." "Bundan daha fazlası var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Uzak duruyorsun. Birkaç aydır bu böyleydi."

Bu kadar şeffaf olduğunu fark etmemiştim. Son zamanlarda odaklanabildiğim tek şey Mitch'ti. Ona karşı olan hislerim

O yok olmayacaktı, ama onunla bir geleceğimiz olabileceğini, kaldığımız yerden devam edebileceğimizi düşünmek de mümkün değildi. Artık işin içinde bir çocuk vardı ve ben

Henry'yi hak ettiği şekilde kabul etmek için olanları geride bırakabileceğimden ve

Mitch'le birlikte olmak için ihtiyacım olan şekilde. Ama onu düşünmeden edemiyordum.

Bana tutkuyla bakışı, Henry'ye duyduğu sevgi, kokusu, kalbinin nasıl çarptığı

pürüzsüz, sert göğsü şimdi benim adım taşıyordu. Mitch'in düşünceleri hayatımı tüketiyordu.

Aynı zamanda Kevin'a gerçekten değer veriyordum. Ben bu işlerle uğraşırken o bu kadar oyalanmayı hak etmiyordu.

bu diğer duygularla. Bazı anlarımız oldu ama özünde o iyi bir adamdı. Kevin'ın

Uzun zamandır benim güvenlik ağımdı ve onu kaybetmek tamamen yalnız kalmak anlamına gelebilirdi.

Kafamı toparlarken huzuru korumak için ne gerekiyorsa söylemem gerekiyordu. "Özür dilerim. Üzgünüm.

Sadece işe başlamanın verdiği stres. Bunu diğer insanların önünde bu şekilde göstermemeye çalışacağım."

"Ben de özür dilerim. İşle çok meşguldüm ve seni bu şekilde etkilediğimi fark etmemiştim. Bazen birlikte yaşamanın zor olduğunu biliyorum. Yaşadığın strese karşı daha anlayışlı olmaya çalışacağım.

altında." Eğildi ve beni öptü. "Stresten bahsetmişken, hadi eve gidelim, yatağa girelim ve

Birazını. Seni daha iyi hissettirecek bir yol biliyorum. Göreceksin." Ne

yazık ki o gece Kevin benimle sevişirken *gördüğüm* tek şey Mitch'ti.

Mitch'in geldiği gecedan bu yana birkaç hafta geçmişti. Cep telefonlarımızı değiş tokuş etmiştik.

ve bir şeye ihtiyacım olursa onu aramamı söyledi. Onunla iletişime geçmenin cazibesi

ama bir bahane bulamadım.

Bir Çarşamba gecesi idi ve Kevin Virginia'dayken bir mesaj geldi.

Takipçilerin artık yemek dağıttığını biliyor muydunuz? Acıktın mı?

Onu göreceğimi düşününce midemde kelebekler uçuştı. ***Skylar:***

Yalnız olduğumu nereden bildin?

Mitch: İki haftada bir iş için gittiğini söylediğini hatırlıyorum. I

takvimimde işaretledim. Skylar: Bu

çok sapıkça. Mitch: Zanaatımı

mükemmelleştiriyorum.

Skylar: Görünüşe göre.

Mitch: Dışarıda yemeyi mi tercih edersin?

Ellerim tuş takımındaydı ama ne yazacağımdan emin değildim.
Yazdıklarımı hissetmiş olmalı.

cevabımı beklemediğinde endişelendim.

***Mitch: Sana çıkma teklif etmiyorum. Nişanlı olduğunu biliyorum.
Merak etme. I***

Buna saygı duyuyorum. Sadece seninle vakit geçirmek istiyorum.

Bana çıkma teklif etmemesi beni neden hayal kırıklığına uğrattı? Kafadan
hastaydım ve

aniden suçlu hissettim. Kevin.

Tek bildiğim, Mitch'in de biriyle ilişkisi olabileceğiydi. Aslında biz hiç
bunu tartıştık.

Bunun kötü bir fikir olmasının tüm mantıksal nedenlerine rağmen, onu
tekrar görme ihtiyacı

ezici.

Skylar: Beni 8'de al. Ne giyeyim? Mitch: Günlük.

Her zamanki gibi siyah giyeceğim. Skylar:

Dürbününü unutma, sürüngen.

Mitch: ;-)

Zil çaldığında, kapıya doğru yürüyüp açarken bacaklarım beklentiyle titriyordu.

Elini yukarı kaldırdı. "Merhaba."

Gülümsemesi beni neredeyse eritiyordu ve dilimi mükemmel dişlerinde gezdirmek istiyordum. Bu

iyi bir başlangıç değildi.

"Merhaba," diye fısıldadım. Bu gece onu platonik olarak göreceğime dair kendime verdiğim tüm sözler boşa gitmişti.

Göz göze geldiğimiz anda tüplerden aşağı. "Paltomu getireyim."

Sakin ol Skylar.

Mitch koyu renk bir kot pantolon ve kaslarına yapışan gri bir kazak giymişti. Onun ıslak

Saçları en iyi şekilde dağınıktı ve hatırladığım aynı misk kokulu kolonya gibi kokuyordu.

George Gölü'ndeki tek gecemizden sonra vücudumun her yerini kokluyordu. Hatırlatılmaktan nefret ediyordum.

Şu anda. Bacaklarımın arasındaki kaslar kasıldı ve ben ona dokunmuyordum bile.

Geçen sefer bozulan Corvette'in aynısını getirmişti. Şaka

yaptım, "Görüyorum ki takipçinin telefonunu tamir etmişsin."

"Evet... o plan *geri tepti*, değil mi?" Güldü ve o tanıdık ses bir anlığına beni benden aldı.

Zamanda hiç ayrılmak istemediğim bir yere

geri döndüm. "İyiymiş," dedim.

"Cidden, bozulduğu için minnettarım. Bu gece burada soğukta oturmuş seni izliyor olurdum.

seni yemeğe çıkarmak yerine." "Ben

kullansam sorun olur mu?"

"Elbette." Anahtarları bana fırlattı.

"Henry'yi arka koltuk olmadan nasıl gezdiriyorsun?"

"Benim bir Ford F150'm var. Bu araba sadece bir hobi. Eski bir araba. İyi bir fiyata aldım ve tamir ettim."

Motoru çalıştırdığımda The Police'in *Every Breath You Take* şarkısı çalıyordu. "Ah, the

sapık marşı, anlıyorum."

"Sadece senin için eski kimliğimi çıkardım."

Başımı salladım ve arabayı caddeye çektim.

"Nereye gidiyoruz ki?" diye sordum.

"Belki Bev's'e gitmek istersin diye düşündüm."

Bev's benim en sevdiğim lokantaydı. Annemin yaşadığı mahalleye daha yakındı.

O üniversiteye gitmeden önce oraya epeyce gitmiştik, bu yüzden orada pek çok güzel anımız oldu.

restoran. Menü çok büyüktü ve 24 saat açık bir yerdi, bu yüzden kahvaltı için sipariş verebilirsiniz

akşam yemeği ya da tam tersi.

Otobana çıktıktan sonra biraz eğlenmeye karar verdim. Farkına bile varmadan, 90'la gidiyordum.

Camlar kapalı.

Mitch titreşen rüzgârın içinden bağırdı. "Sakin ol. Acelemiz yok."

Aklıma gelen ilk şeyi haykırırken saçlarım savruluyordu: "Bunu söyleyen adam

pantolonuna boşaldı."

Bacağıma şakacı bir şekilde vurduğunda bacağım sertleşti. "Seni küçük pislik. Bunu hatırladığın için teşekkürler...

Her şeyin ötesinde." Elinin kalçamdaki hızlı teması tüylerimi diken diken etmişti. Bundan nefret ediyordum.

tekrar yapmasını istedi.

O yolculuk sırasında çok güldük. Bev'lere vardığımızda, saçlarımın

kuş yuvası. "Nasıl görünüyorum?"

"Sanki camı açık bir arabada 90'la gidiyormuşsun gibi."

"İğrenç mi?"

"Çok iğrençsin," dedi yüzünde tam tersini düşündüğünü belli eden bir ifadeyle, gözleri benimkilerde oyalanırken.

"Açlıktan ölüyorum," dedim arabanın kapısını açıp istemeden sertçe çarparken.

"Sakin ol."

"Üzgünüm, sanırım aniden biraz gerginleştim." "Gergin..."

Neden?"

"Seninle burada olmak çok garip."

"Gitmek mi istiyorsun?"

"Hayır."

"Güzel."

Lokantaya girdiğimizde ziller şingirdadı. Taze pişmiş turta ve kahvenin nostaljik kokusu

aklıma gelen ilk şeydi. Uzun zamandır garsonluk yapan Nancy bizi köşedeki bir kabine götürdü. "I

Sizi uzun zamandır görmedim çocuklar."

"Evet, uzun zaman oldu," dedi Mitch.

Bana bir menü uzatırken yüzük parmağıma baktı. "Tebrikler, ikinize de. Ne

bir kaya! Sonunda evleneceğinizi hep biliyordum."

Biz cevap veremeden hızla uzaklaştı. Mitch'in yüzündeki gülümseme kaybolmuştu,

Şimdi yüzüğüme bakıyordu ve yeniden bir araya geldiğimizden beri onu hiç görmediğim kadar üzgün görünüyordu.

Elimi kucağıma götürüp gözden kaybettim. "Bunun için özür dilerim." "Üzülme," dedi aniden.

Konuyu hemen değiştirmem gerekiyordu. "Ne istediğini biliyor musun?"

Menüye bakmadan, "Evet" dedi. Gözleri benimkileri hiç bırakmadı. Ben de menüye baktım.

Tavan, yemekten bahsetmiyor gibi görüldüğü için birden utandı.

Öksürdüm. "Sanırım çavdar ekmeğinde pastırma

alacağım." "Sen hep onu alırsın."

"Evet... ama beş yıldır bunun kadar iyisini yememiştim."

"Bunun nasıl bir his olduğunu bilirim," dedi nefesinin altından, yere bakarak. Bana tekrar baktığında,

"O kadar da uzun görünmüyor, değil mi?" dedi.

"Hayır."

Nancy geri geldi. "Ne istersiniz?" Mitch

başlamam için eliyle işaret etti.

"Çavdar ekmeğinde pastırma ve diyet kola alacağım."

Bana bakmaya devam etti ve şöyle dedi: "Pastırmalı çizburger, ekstra ketçap ve

Sprite."

Nancy menülerimizi alırken "Tamamdır," dedi.

O gittikten sonra garip bir sessizlik oldu. Arkasına saklanabileceğim bir menüm olmadığı için

Bakışlarının ağırlığı altında aniden çıplak kaldım. Çok yakışıklı görünüyordu.

Yüzümün her yerinde istek vardı. Dudaklarını yalarken, parmaklarımı saçlarında gezdirdiğimi hayal ettim.

ve onu kendime doğru çekerek bir öpücük kondurdum. Birinin vücuduma bunun bir randevu olmadığını bildirmesi gerekiyordu.

ve başka bir adamla nişanlıyken bu düşüncelere sahip olmanın uygunsuz olduğunu söyledi.

Hipnotik gözlerinin parıltısından kendimi uzaklaştırmak için dövmeli parmak eklemlerine baktım. I

harflerin ne anlama geldiğini sormaya korkuyordum. Sonra gözlerim boynumdaki dövmeye gitti.

kazağının üstünden çıkmıştı. Bir çeşit kabile ya da Kelt işaretiydi. Kendimi suçlu hissettim.

Ağzına kadar bir çizgi halinde yalamak istiyordum. Tüm bu hislerim için kendimden nefret ettim ve

Kıpırdanarak bacaklarımızın masanın altında

çarpmasına neden oldu. "Özür dilerim," dedim.

Beni görmezden geldi ve kollarını kavuşturdu. "Neden sana Sky demesine izin veriyorsun?" "Bundan nefret ettiğimi bilmiyor."

"Neden ona söylemiyorsun?"

"En başından beri bana Sky demeye başladı. Onunla ilk tanıştığımda tam olarak

Düzgün düşünüyordum. O zamanlar artık Skylar olmak istediğimden bile emin değildim."

Bir an için gözlerini kapattı. "Bana bundan bahset... Maryland'de geçirdiğin zamandan."

"Ne bilmek istiyorsun?" "Her

şeyi."

Sonraki birkaç dakika boyunca, zihinsel durumumun ne kadar kötü olduğunu elimden geldiğince açıkladım

ayrıldığımı ve kısa bir süre sonra Kevin'la tanıştığımı ama bir araya gelmemizin biraz zaman aldığını anlattım.

Ben son beş yılı hatırlarken sessizce başını salladı. Her bir kelimeye, her bir kelimeye sanki

hiçbir bölümünü kaçırmak istemedim.

Yemeğimiz geldiğinde havayı yumuşatmak istedim. Bir şeyler değişmedikçe yemek yiyemezdim.

"Henry ne tür yiyeceklerden hoşlanır?"

"Ne yazık ki çok seçici. Sadece tavuk nugget, McDonald's patates kızartması ve mac and

peynir kolayca. Belirli nuggetlar da olmalı, dinozor olanlar ve sadece Kraft makarna gibi.

Geri kalan her şey bir mücadele. Besin için ona protein karışımları yapıyorum, fıstık ezmesi ve

badem sütüyle biraz meyve. Bunları içiyor ama kendi başına bir meyve ya da sebze almasını sağlayamıyorum."

"Bu otizmli çocuklar için tipik bir durum, değil mi? Yemek dokusu sorunları?" "Evet. Bunu nereden biliyorsun?"

"Sen bana Henry'den bahsettikten sonra internette otizmi araştırıyordum."

Çiğnemeyi bıraktı ve peçeteyle ağzını sildi. "Vay... bu... teşekkür ederim... yaptığın için

Bu."

"Cahil olmayı sevmiyorum. Daha önce otizm hakkında bu kadar çok düşünmemiştim ve hiç

bundan etkilenen birini tanıyordum. Ama artık tanıyorum. Bu yüzden anlamak istiyorum."

"Teşekkür ederim." Bana gülümsedi. "Geçen sefer gönüllü çalışmakla ilgili bir şey söylemiştin.

Hastane mi?"

"Evet. Kansere hastası çocukları ziyaret ediyorum ve onları neşelendirmeye çalışıyorum. Ben temelde bir-"

"Şekerci!" Güldü ve beni işaret etti. "Aman Tanrım. Sen -Skylar Seymour-

Hastayken seni çok kızdırdığını söylediğin o kadınlardan biri haline geldim."

"Evet...evet, ama ben ilerici bir striptizciyim. Ben havalı olanım. Kızlarına duman üflemem

ve mutlu olmadıkları halde mutlu olmaları gerektiğini hissettirmeye çalışıyorum. Onlara ihtiyaçları olanı veriyorum.

ve kızgın olmalarının normal olduğunu bilmelerini sağlarım. Odalarına çeki düzen veriyorum ve onlara istedikleri şeyleri getiriyorum,

sigara şekeri gibi..."

"Kanser hastası bir çocuğa sigara mı veriyorsun?"

"Şeker sigaralar! Küçük bir çocuk onlardan istedi. Ben de ona aldım. Benim işim

Onları mutlu etmek için ne gerekiyorsa yaparım. Ben bunun için varım."

"Şanslılar."

"Şanslı mı? Pek sayılmaz..."

"Hayır, demek istediğim... onlar şanslı çünkü sana sahipler. Sana sahip olacak kadar şanslı olan herkes

hayatlarına girmeniz kutsanmış

oldu." "Ne diyeceğimi

bilemiyorum."

"Umarım Kevin ne kadar şanslı olduğunu biliyordur." Sprite'ından bir yudum aldı. Bir şey söylemekte tereddütlü görünüyordu ve bana bakmadan önce pipetiyle oynamaya başladı. "Mutlu musun?"

Sessiz kaldım çünkü buna nasıl cevap vereceğimi gerçekten bilmiyordum. Mutlu doğru kelime değildi.

Yaşadığım onca şeyden sonra bazı açılardan bu benim için daha önemli olabilirdi. Kevin'le kendimi güvende hissediyordum, 100 olmasa da-

Yüzde yüz tatmin oldum. Mitch ile gerçekten

Bir zamanlar her yönden mutluyken, bir anda her şey mahvoldu.

Sessizliğimi bozmadan devam etti. "Bak Skylar, sana saygı duyduğumu söylediğimde ciddiye aldım."

durum. Tekrar arkadaş olmamızı istiyorum ve ilişkinize müdahale etmeye çalışmayacağım. Eğer gerçekten mutluyunuz, bunu asla empoze etmem."

Pencereden dışarı baktı ve düşüncelere dalmış gibiydi. Etrafımızda gümüş eşyalar şingirdiyordu.

Ben de onun yansımasına bakıp gerçekten ne düşündüğünü merak ediyordum. Neden aniden

Kevin'den ayrılmam için bana yalvarmaması ya da onunla savaşmaya çalışmaması beni hayal kırıklığına uğrattı.

Benim için mi?

Daha önce sorduğu soruya cevap vermek yerine sadece "Teşekkür ederim" dedim.

Mitch ketçap paketlerinden birini açtı ve ağzına atmaya başladı. Bu bir

Çocukluğundan beri sahip

olduğu bir alışkanlıktı.

"Bunu hala yapıyor musun?"

"Evet," dedi ve bir tane daha açtı.

Ağzının plastiği sertçe emişinin görüntüsü, istemeden de olsa

Aynı dudaklar, o üzerime indiğinde de aynı şeyi yapıyordu. Aramdaki kaslar

Bana tam o anda ve orada yaptığını hayal ettiğimde bacaklarım kasıldı, her şeyi çok net hatırlıyordum

ne kadar harika hissettirdiğini. Kevin bunu hiç yapmamıştı ve ben de özlememiştim... ta ki şimdiye kadar.

"Aslında bu biraz iğrenç," dedim. "Durabilir misin?"

Mitch, Bev'den eve dönerken sürücü koltuğuna oturdu.

"Annen sana annemin evine bir ek bina yaptığımı söyledi mi? Şey, teknik olarak, o benim

Artık Fred'le birlikte yaşıyor." "Hayır.

Öyle bir şey yapmadı."

Diğer herkes gibi annem de Mitch hakkında konuşmaması için sıkı bir talimat almıştı. Bu yüzden

Bundan bahsetmemiş olmasına şaşırmadım.

"Tish'i artık pek görmüyorum ama orada çalıştığımı fark etmiş olmalı.

caddenin karşısında. Aylardır inşaat halindeydi. Size bahsedip bahsetmediğinden emin olamadım."

"Ne tür bir ekleme?"

"Evimizde fazla yer olmadığını biliyorsun. Bu yüzden Henry'nin

Kışın oynayıp koşturuyorlar. Yaşam alanının yan tarafına bir tane inşa ettim." "Bunu kendi başınıza yapabilmiş olmanız çok güzel."

Bana baktı ve gülümsedi. "Geçmişte inşaatta çalışırken birkaç şey öğrendim

birkaç yıl. Hızlıca geçip görmek ister misiniz? Çok uzakta değiliz. İçeri girmeyeceğiz.

Size sadece dışını göstereceğim."

"Elbette."

Eski sokağımdan aşağıya inip onun garaj yoluna girdiğimizde gerginlik başladı. Annem

Eve taşındığımızdan beri Kevin ve beni ziyarete geliyordu, ama ben buraya hiç gelmemiştim.

Mitch'e rastlamaktan korkuyordum. Sokağın karşısındaki annemin evinde ışıklar kapalıydı ve ben

bu gece kitap kulübünde olduğunu hatırladı. Mitch geldi ve yolcu kapısını açtı,

Corvette'ten çıkmama yardım ediyor.

"Hemen yan tarafa doğru yürüyeceğiz. Sonra seni eve götüreceğim."

Yeni yapının dışarıdan ne kadar büyük görüldüğüne şaşırdım. "Bu bir bina olmalı.

çok iş var. Burası küçük bir oda değil."

"Evet, orada bir trambolinimiz ve başladığında terapisi için bir sürü şeyimiz var.

tüm alana ihtiyacımız var." "Vay

canına, iyi iş."

"Teşekkürler. Hava soğuk. Gidebiliriz. Sadece görmeni istedim."

Tam arabaya binmek üzereyken bir ışık yandı ve ön kapı açıldı. Janis geldi.

dışarı koşarak. "Mitch, evde olmana sevindim. O üst katta. Onu uyutamıyorum. O-"

Yolcu koltuğunda beni fark edince konuşmayı kesti ve gözlerini kıstı.
"Skylar? Bu sen misin?"

Hayalet görmüş gibi görünüyordu.

Etrafta gizlice dolaşan ve az önce yakalanan bir genç gibi beceriksizce el salladım. "Selam, Janis."

Arabaya yaklaştı. "Merhaba. Seni görmeyi beklemiyordum, tatlım. Özür dilerim. Düşündüm ki

Mitch yalnızdı. İkinizi yalnız bırakayım -"

"Anne, sorun yok. Skylar şehre döndü ve biz de akşam yemeği için buluşup yukarı. Onu eve götürmeden önce ek binayı dışarıdan göstermek istedim. Sorun ne?

Henry ile?"

"Uyanıktı. Ağlamayı kesmiyor. Bir şey onu sinirlendiriyor ve ısırmaya başladı.

onun eli."

Mitch başını direksiyona koydu. "Kahretsin." Bana döndü. "Hemen içeri girsem iyi olacak,

Bakalım onu aşağı indirebilecek miyim? Sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır. Ben burada bekleyeceğim."

"Hava soğuk. Bu biraz zaman alabilir. İçeri gelir misin?"

"I-"

"Sen Henry'yi uyuturken Skylar'la ben de çay içeriz," dedi Janis başıyla beni işaret ederek.

İçeri gelmek için sessiz

bir yalvarış. "Tamam.

Tabii."

Kalbim hızla atıyordu, ne olacağından emin değildim. İçeri girdiğimizde kapı gıcırdadı.

Ev. Oturma odasında yanan bir lamba dışında her yer karanlıktı ve akşam haberleri kısık sesle veriliyordu.

Ses. Henry'nin üst katta ağladığını hemen duydum ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu. Bu

Sanki yatakta zıplıyor gibiydi.

Mitch yukarı çıkmadan önce merdivenlerin dibinde arkasını döndü. "Geri geleceğim, tamam mı?"

Janis elini koluma koydu. "Gel benimle otur."

Aynı ahşap sandalyelerin ve aynı çiçekli koltuğun bulunduğu tanıdık mutfığa girdiğimizde

minderler, her şeyin aynı olmasına rağmen bu kadar farklı olmasının ne kadar ironik olduğunu düşündüm.

Ocağı açtı ve bir tencere su koyup ısıttı, sonra da karşıma oturdu. "O yapmadı

seni görmeye gideceğini söyledi. Bir arkadaşıyla buluşması gerektiğini söyledi." "Teknik olarak bu doğrudu."

"Sen arkadaş değilsin Skylar. Onun için çok daha fazla şey ifade ediyorsun.

Anlamak. Sen gittikten sonra burada işlerin nasıl olduğunu bilmiyorsun."

Bu konuşmayı yapmaya hazır olmadığımı hissettim ama daha fazlasını öğrenmek istedim. Ağladığını fark ettim

Üst kat durmuştu.

"Anlat bana."

Eğildi ve fısıldadı, "Bunları sana söylediğimi bilse beni öldürürdü."

Su ısıtıcısını almak için ayağa kalktı ve iki bardağa sıcak su doldurdu. "Onun için çok endişelendim.

sen gittin. Sürekli içiyordu. Sonra da tutuklandı." "Tutuklama mı? Ne için?"

"Aklandı, ama bence bu hikayeyi size anlatmasına izin vermelisiniz."

Mitch'in metal parmaklıklar ardındaki görüntüsü kafamda belirdi. O devam ederken ben sessizdim.

"Benimle konuşmuyordu, kimseyle konuşmuyordu. Onu kaybedeceğimden çok korkuyordum."

Çay poşetini bardağıma doldurdu ve bana uzattı. "Henry doğduğunda, Mitch

hala acı çekiyordu, ama oğlunun yanında yer aldı ve güçlü durdu.
Sonunda

Aylar sonra bana içini açtığında fark ettim ki, o daha çok
seni her şeyden çok incitirdi."

"Yıkılmışım. Bu yüzden ayrıldım ama onu asla tam olarak suçlamadım.
Hâlâ acıyor ama iyiyim.

Bunun onun dışında kimsenin suçu olduğunu sanmıyorum."

"Olan her şey için üzgünüm Skylar. Gittiğin için, incindiğin için ve

Tish ve ben bu yüzden ayrı düştüğümüz için çok üzgünüm. Onu gerçekten özleyorum."

Masanın üzerinden elini uzattım. "Bu beni tahmin ettiğinden daha fazla
üzüyor."

Yüzüğüme baktı. "Nişanlı mısın?" "Evet."

"Bana bir söz verir misin?"

"Tamam..."

"Mitch'i kandırmayacağına söz ver. Eğer onun arkadaşı olduğunu
söylüyorsan, öyle ol. Çizgiyi aşma

Sonra da gitti. Seni tekrar kaybetmeyi kaldıramaz. Oğlumu tanıyorum ve
hala ne kadar

seni seviyor. Hiç vazgeçmedi. Sana bu arkadaşlık olayını sorun etmediğini
söylüyor olabilir ama sen hala onun derisinin altındasın. Onun tekrar
incindiğini görmeye dayanamam."

Kabullenmesi çok zordu. "Ona zarar vermeyeceğim, Janis."

Elimden çayımı aldı ve masanın üzerine koydu. "Git torunumla tanış."

"Ne?"

"Korkma. O küçük bir Mitch. Aynı büyük mavi gözlere sahip.
Konuşamıyor, ama ben

bizi anlayabileceğini biliyorum."

"Gerçekten hiç ortalıkta yok mu?"

"Hayır, tatlım. Bunun için endişelendin mi? O hiçbir zaman hayatımızın bir parçası
olmadı.
Kontrol etmek için aradı.

Henry'ye kırk yılda bir, çoğunlukla da oğlumun işte olduğunu bildiği zamanlarda.
O istemiyor

Mitch'le anlaşmış ve duyguları karşılıklı. Yazın gelebileceğini söylüyor
ama

Kim bilir? Sinirlenmesek daha iyi olur. Henry'nin rutinini bozacak tek şey
Kendine geldi."

"Rüyalarımda onu dövdüğümü görüyorum."

"Onlara aldırmayın. Zamanımızı harcamaya değmez. Yukarı çıkın.
Henry'i gör. O olabilir

Şimdiye kadar uyumuşlardır bile."

Ayağa kalktım ve bardağı tezgâhın üzerine koydum. Tırabzanı gergin bir
şekilde kavrayarak yavaşça yukarı çıktım.

Merdivenlerden.

Mitch'in yatak odasının kapısı hafifçe açıktı ve Henry ile birlikte yatakta uzanıyordu. Orada

bir gece lambası yanıyordu. Kapının aralığından bakarken beni görmedi ve oğluya konuştuğunu duyabiliyordum.

"O bir zamanlar benim her şeyimdi, tıpkı şimdi senin olduğun gibi. Onunla tanışmanı istiyorum. Adı Skylar.

Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum."

Henry uyanıktı, boş boş bakıyor, mırıldanıyor ama tepki vermiyordu. Bu durum Mitch'i

Çocuğun da bir şeyler söylemesini bekliyor olsaydı onunla aynı şekilde konuşurdu.

Mitch onu başından öptü. "Burada olduğum için kendini daha iyi hissediyorsun, değil mi? Seni seviyorum,

dostum."

Mitch'i bir baba olarak gördüğümde kalbimde tanımlanamayacak kadar yoğun bir his oluştu

Bunun gibi. Yine de onun durumu diğerlerinden farklıydı. Sıra dışı bir insan olmak zorundaydınız.

Gece gündüz bakıma ihtiyacı olan bir çocuğa ebeveynlik yapmak ve hala sabır ve sevgi göstermek

Henry için olduğu açıktı.

Orada olduğumu bilsin diye öksürdüm.

Mitch doğrulup oturdu. "Orada ne kadar durdun?"

"Çok uzun değil."

"İçeri gel." Sakin ama boşluğa bakan Henry'ye döndü. "Henry, bu benim Babamın özel arkadaşından bahsediyorum. Bu Skylar."

Yatağın kenarına oturdum. "Merhaba Henry. Seninle tanıştığıma çok memnun oldum."

Hiçbir şey söylemedi ve bana bakmadı. Duvara bakarken birkaç kez gözlerini kırıştırdı.

"Daha iyi hissediyor mu?"

"Evet. Onu benim yatırmama alışkın. Sanırım sadece annem için rol yapıyordu. Çünkü

Buraya çıkar çıkmaz ağlamayı kesti. Onu buraya odama getirdim.

uyuyakalırdı. Dışarı çıktığında onu kendi yatağına geri götüreceğim ama zıpladığı için biraz gergin."

Henry'nin elime uzandığını hissettiğimde hâlâ Mitch'e bakıyordum. Onun küçük ellerine baktım.

Gamzeli parmakları şimdi benimkileri kavırıyordu. O katlamaya başladığında avuç içim yukarı bakıyordu.

sanki sayıyormuş gibi parmaklarımı teker teker indirdi. Sonra, Elimi açardım

ve o da tekrarlıyordu. Bana bakmasa da elime bakıyordu.

"Bunu çok sık yapar mı?" Gülümsedim.

"Hayır. Genelde insanlara böyle dokunmaz. GörünüŖe göre Ama *sen*."

Aynı sırayla açılıp kapanan birkaç turdan sonra durdu.

ve göz teması kurmadan elimi tutmaya devam etti. Mitch'in bana baktığını hissedebiliyordum.

Henry'nin elindeki elime baktım. Çocuğun yüzüne daha yakından baktığımda, gerçekten de Mitch'in tıpatıp aynısı olduğunu fark ettim. *Ondan* hiçbir fiziksel iz yoktu. Bir zamanlar kızgınlığının ana kaynağı olarak algıladığım bu güzel insana hayranlıkla bakmaya devam ettim. Gerçekte, o

bir melekti.

Mitch elini Henry'ninkinin ve benimkinin üzerine koyunca irkildim. Tüm vücudum ısındı

onun dokunuşuyla.

"Onunla tanışmak için yukarı geldiğiniz için teşekkür ederim. Sana baskı yapmak istemedim, ama gerçekten sevindim

yaptın."

"O çok güzel, Mitch."

"Teşekkür ederim."

"Ve sen de harika bir babasın."

Önce ellerimize sonra da bana baktı. "Bunu duymanın benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin.

Öyle diyorsun. Her şeyin bir nedeni olduğunu düşünmeyi seviyorum, kötü şeylerin bile. Onun babası olmam gerektiğini biliyorum, anlıyor musun? Ona sahip olduğum için pişman değilim. Tek pişmanlığım seni incitmek."

"Bu küçük çocuk için gücüne ihtiyacın var. Bunu şimdi gerçekten anlıyorum. Enerjini boşa harcama

geçmiş hakkında endişelenmek. Ben güçlüyüm. Ben iyiyim. Şimdi sana ihtiyacı var."

"Bana ihtiyacı var." Benim gözlerime bakarken gözleri karanlıkta parlıyor gibiydi. "Ama

Sana ihtiyacım var."

Ne diyeceğimi bilemedim. Güç beyan etmeme rağmen, ağlamak istediğimi hissettim...

Tam olarak üzüntüden. Neyin üzüntüsüydü, emin olamıyordum. Henry şimdi derin bir uykudaydı. Elimi

Mitch ve Henry'nin ellerinin altından çekip ayağa kalktı. "Onu odasına götürmelisin. Ben onunla buluşurum.

aşağıya."

"Özür dilerim. Birden ağzımdan çıktı. Seni rahatsız etmek istememiştim. Sadece içimden geçenleri söyledim.

o an."

Kapı aralığında arkamı döndüm. "Sorun yok. Aşağıda görüşürüz."

Ağlamak üzere olduğumu görmesini engellemek için merdivenlerden olabildiğince hızlı indim.

Janis masadan kalktı. "Eee?"

Gözlerimin yaşardığını gördü ve bana sarıldı.

"O çok güzel, Janis. Elimi tuttu ve benimle oyun oynuyordu."

Başımı omzuna yasladığımda durumun ciddiyeti beni gerçekten etkiledi. O haklıydı. Kevin'i terk etmeyi planlamıyorsam, çizgiyi aşmadığımdan emin olmalıydım. Bu

bir oyun değildi. Mitch'in bana karşı hâlâ güçlü hisleri vardı ve kalbinin kırılmasını göze alamazdı.

Kevin'le kalmayı seçersem o küçük çocuğa aşık olup ikisini de incitmeyi göze alamazdım.

Tam gözlerimi silerken arkamda ayak sesleri ve ardından Mitch'in derin, yumuşak sesini duydum.

"Görünüşe göre Skylar'ın varlığı işe yaramış. Henry şimdi ışık gibi söndü. Geri dönmeye hazır mısınız?"

"Evet." Janis'e son bir kez sarıldım. "Seni tekrar görmek çok güzeldi."

"Seni de tatlım. Yabancılık çekme."

Ben Henry'yi düşünüp dururken Mitch eve dönüş yolunda derin düşüncelere dalmıştı.

Garaj yoluna girdiğinde, sessizliğe daha fazla dayanmak imkânsız hale gelmişti.

"İyi misin?"

Şakaklarını ovuşturdu, sinirli görünüyordu. "Ben

iyiyim." "İyi görünmüyorsun."

Birden bana döndü. "Sadece... kolay değil."

"Ne?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun? Olmam gerekiyordu..." Parmaklarını havadan alıntılarla oynattı.

"Durumuna saygı duyuyorum. İçeri girmene izin versem daha iyi olur çünkü şu anda konuşmaya başlarsam-"

"Kolay olmayan ne?"

Elini yanağıma uzatıp başparmağını çeneme sürttüğünde irkildim.

"Sadece bir arkadaşmışsın gibi davranmak."

Kalbim, göğsümün içinde sıkışıp kalmış gibi hissediyordum.

kendi duygularımdan duyduğum ezici korkunun esiri olarak kaçtım.

Korkuyorum. Seni o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor. Seni hiç bu geceki kadar sevmemiştim.

seni oğlunla gördükten sonra.

Beni bıraktı. "Yarın pişman olacağım bir şey söylemeden ya da yapmadan önce içeri gir Skylar."

"Seni bu şekilde bırakmak istemiyorum."

"Neden soruma cevap veremiyorsun?" diye sordu tüm vücudunu bana doğru çevirerek.

"Ne sorusu?"

"Sana iki kez mutlu olup olmadığını sordum ve bana bir cevap vermedin. Bu benim

devam etmek için bilmem gerekiyor. Bu yüzden seni takip etmeye başladım." "Sanırım buna nasıl cevap vereceğimden emin değilim."

"O zaman bu bir hayır demek."

Ses tonum savunmaya yönelikti. "Kevin'ın yanında kendimi güvende hissediyorum, tamam mı? Bana hiç zarar vermedi ve eminim ki

asla olmayacak."

Benden uzaklaştı. "Benim aksime."

"Bunu sana karşı söylemek istemedim.

Sadece-" "Sorun değil. Şimdi

anlıyorum."

"Hayır, yok."

"Ağzınızdan çıkan kelimelerin gözlerinizdeki bakışla uyumadığının farkında değilsiniz,

Skylar. Gözlerin sana ihanet ediyor ve kafamı karıştırıyor. Bana hala o şekilde bakıyorsun.

Sanki senin için dünyadaki en önemli şey benmişim gibi. Yapmaya devam ettiğin sürece

Siz bana çekip gitmemi söyleyene kadar hayatıma devam edebileceğimden emin değilim."

"Haklısın. Seni yönlendirmemeliydim. Tüm bunlar gerçekten kafa karıştırıcı."

"Bakın... Ben artık farklı bir insanım. Çok şey yaşadım. Artık o çocuk değilim.

nasıl hissettiğini söylemekten korkuyordu. Ben cehenneme gidip gelmiş gibi hisseden hasarlı bir adamım.

Kaybedecek bir şeyim yok. Şu anda seni hiç istemediğim kadar çok istiyorum. *Tek* istediğim sensin ve sana ne kadar çok istediğimi bile gösteremiyorum. Eğer yapabilseydim şu anda sana neler yapardım bilemezsin. I

Senin yanında doğru düzgün düşünemiyorum bile. Başka kimse yok Skylar. Başka kimse *olmadı*. Ben-"

"Ne yapmadın?"

"Bu çok boktan bir durum." Başını direksiyona çarptı. "Lanet olsun! Ben istemedim

bu konuşmayı bu gece yapalım."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Bana baktı ve fısıldadı, "Kimseyle birlikte olmadım." "Ne? Ne demek istiyorsun?"

"Yani... beş yılı aşkın süredir bir kadınla birlikte olmadım." "Kız arkadaşın olmadı... ama kesinlikle..."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hiç kimseye. Beş yıldır bir kadına *dokunmadım* Skylar."

Ağzımı kapattım. "Aman Tanrım."

"Başka bir kadın *istemedim*, seks için bile. Kendimi işe ya da oğluma verirdim.

ve seni düşünmemeye çalışıyorum. Şimdi tekrar senin yanıdayım, sanki vücudum canlandı.

Birdenbire. Dürtülerim var. Kontrolden çıkmış hissediyorum ve tüm bunlarla ne yapacağımı bilmiyorum.

Senin sınırların dışında olduğunu bilmem durumu daha da kötüleştiriyor. Özür dilerim. Dürüstlük istediğini söylemiştin.

Bazen gerçekler çirkindir."

Telefonum çaldığında orta konsoldaydı. Mitch ona baktı ve sonra

Ben. "Kevin arıyor. Alsan iyi olur."

Arabanın kapısını açtı ve çarparak kapattı, sırtını cama yasladı. Kalbim

kırılıyordu çünkü az önce yaptığını itiraf etmenin ne kadar zor olduğunu biliyordum. Ben hala

Şok.

Telefonun sesli mesaja geçmesine izin verdim ve Kevin'a mesaj attım.

Seni birazdan ararım.

Suçlu hissediyordum ama şu anda telefona cevap veremezdim. Arabadan çıktım ve onun yanında durdum.

Mitch bana bakmıyordu. "Ne söyledi?" "Kabul

etmedim. Onu geri arayacağıma dair bir mesaj

gönderdim."

Acı gibi görünen tek bir kahkaha attı ve gökyüzüne baktı. Berrak bir geceydi.

arabasına yaslanmış yıldızları seyrediyordu.

Benimle yüzleşene kadar birkaç dakika hiçbir şey konuşmadık. "Bir tek sen değildin

yıkıldım." Sonra arkasını döndü, arabaya bindi ve camı indirdi.

Eğildim. "Bu bizi nereye götürüyor?"

Uzandı ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Buna sen karar vereceksin. Sanırım

önce mutlu olup olmadığınızı anlamanız gerekiyor, çünkü bilmiyor gibi görünüyorsunuz. İşte size bir

ipucu: eğer bir dahaki sefere seni yatağa götürdüğünde benim yüzümü görürsen, büyük ihtimalle sen değilsindir

Mutlu. Seni beceren ben olsaydım, iki kez düşünmek zorunda kalmayacağını garanti edebilirim."

Motoru çalıştırdı ve arabayı vitesine taktı. "İyi geceler Skylar."

Sersemlemiş ve kafam karışmış bir halde orada duruyordum. *Tahrik olmuşum.* "Güle güle."

O gece yorganımın altına girdim ve bu sözleri defalarca tekrarladım.

"Seni beceren ben olsaydım..."

Ben kendime yoğun bir orgazm yaşatırken parmaklarım klitorisimin etrafında dönüyor, onun da aynı şeyi yaptığını hayal ediyordum.

Bu. **BÖLÜM**

23 MITCH

"Her şeyi berbat ettim Dave."

Davey bana yerel şarküteriden getirdiği capicola sandviçini uzattı. Aşağıya gelmişti.

benimle öğle yemeği yemek için şantiyeye geldi. Şirketim yeni bir alışveriş merkezinin inşaatını yürütüyordu.

merkezini inşa ettik. Bugüne kadarki en büyük projelerimizden biriydi.

"Bu şey yıkılmadan önce sorunu çözsünüz iyi olur."

"Hayır, binayla değil. Skylar ile." "Skylar

mı? Onunla görüştün mü?" "Sana bir şey

söylemedi mi?"

"Hayır. O döndüğünden beri bir araya bile gelmedik. Bu nasıl oldu?"

"Bu biraz uzun bir hikâye. Sana hiç söylemedim ama birkaç ay önce onu takip etmeye başladım."

"Ne oluyor, Mitch..."

"Göründüğü kadar kötü değil. Uzun lafın kısası... Bir gece beni yakaladı. Çağırarak yerine

Polis ya da korkmuş, beni içeri davet etti ve birkaç kez takıldık. Henry ile tanıştı."

"Ateşle oynuyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Nişanlı olduğunu biliyor muydun?"

Davey tereddüt etti. "Bana bir süre önce söyledi. Sana

söylemedim." "Neden söylemedin?"

"Bilmem, konu ona gelince biraz dengesiz olduğun için mi?
Düşündüm ki belki

düşüncesizce bir şey yaparsın... onu *takip etmek* gibi."

"Tamam... anlaşıldı. Her neyse, geçen hafta Bev'e gittik. Sakin davranmaya çalışıyordum.

yeniden arkadaş olduk."

Davey gazozundan bir yudum aldı ve bana doğrulttu. "Eminim harika bir iş çıkarmışsındır," dedi.

Alaycı bir şekilde.

"Evime uğrayıp Henry ile tanışana kadar her şey plana uygun gitti."

"Bunu kabul etmesine şaşırdım."

"Ben de öyle. Ona karşı gerçekten çok tatlıydı ve onunla gerçekten etkileşime giriyordu. Bir anda

Birdenbire üçümüzü bir arada görmeye başladım."

"Yani sen, o ve *Kevin*, değil mi? Çünkü onunla evlenmek üzere olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Bırak da bitireyim."

"Tamam."

"Onu eve bıraktıktan sonra kendimi

kaybettim." "Hayır... gerçekten mi?"

"Ona nasıl hissettiğimi ve başka kimsenin olmadığını anlattım."

"Lütfen bana ona bakire olduğunu söylediğini

söyleme." "Ben bakire değilim."

"Seks yapmadan geçirdiğiniz beş yıl, bu unvanı yeniden elde etmeniz için yeterli olmalı.

Vajinal gençleştirmenin tam tersi nedir?"

"Bir saniye ciddi olabilir misin?" Gözlerimi devirdim. "Ona daha önce kimseyle."

"Bu aptalcaydı, ama içimden bir ses bunun daha da fazlası olduğunu söylüyor."

"Ayrıca onunla mutlu olduğunu düşünmediğimi söyledim, özellikle de herhangi bir noktada benim

onu becerirken yüzünü."

"Vay canına. Çok zarıftı."

"Evet... işte benim sorunum da bu. İçimden bir ses onu korkutup

kaçırdığımı söylüyor." "Dostum, bu en iyi haliyle erken boşalmaydı."

"Ne?"

"Kelime oyunu yapmıyorum ama çok hızlı boşaldın."

"Yüküm mü?"

"Evet. Ona nasıl hissettiğini söylememen gerektiğinden değil. Sadece bir zaman çizelgesine sadık kalmalısın.

ve bunu aşamalı olarak yap. Oğlundan bir ipucu al. Eminim Henry onu çok etkilemiştir,

değil mi?"

"Evet... aslında öyle yaptı. Hiçbir şey söylemesine gerek kalmadı ve sadece onunla bağlantı kurdu."

"Bazen daha azı daha çoktur. Bu erken aşamada kelimelerinizi ve duygularınızı kontrol etmeniz gerekir

oyunda."

"Elimde değildi, Davey. Bu adamla mutlu değil ve ben onu hâlâ seviyorum."

"Biliyorum, dostum. Bildiğim bir şey varsa, o da bu. Sadece seni görmek istemiyorum

umutlanır ve sonunda evliliği gerçekleştirirse yıkılır."

"Hiç şansım olmadığını düşünüyorsun, değil mi?" Sandviçimi öfkeyle ısırdım.

iştahımı kaybetmiştim.

Davey arkamızdan gelen sondaj sesleri arasında bağırdı, "Şunu anlamalısınız ki onun

Henry ile tanışması ve onunla birkaç dakikalığına bağ kurması, onun

Son beş yılı bir kenara bırakıp birdenbire onun annesi olabildim. O kız bir yıl önce senin adını anmama bile izin vermiyordu. Şu birlikte olduğu adam... sağlam biri. Zena ve ben onlarla buluştuk.

Bir keresinde D.C.'ye gitmiştik. Seni sevmediğini söylemiyorum, ama başka insanlar da var.

bu durumla ilgili. Çok fazla engel var ama -"

"Kimin tarafındasın lan sen?" Ağzım dolu bir şekilde söyledim.

"Bitirmeme izin verin. Bir sürü engel var... ama beyin fırtınası yapacağım, tamam mı? Ne gerekiyorsa yapacağım.

onu geri almana yardım etmek için. Her ne kadar konu ona geldiğinde seni hep kızdırmış olsam da.

Yıllar boyunca... İkinizin birlikte olması
gerekiyordu." "Bir plan yapmama yardım
edecek misin?"

"Evet. Bir noktada, onu doğru mekanda bir süreliğine ondan
uzaklaştırmamız gerekiyor. I

bunu nasıl yapacağımı tam olarak bilmiyorum."

"Sen neden bahsediyorsun? Onu kaçırmaktan
mı?" "Tam olarak değil. Heyecanlanma."

"İki haftada bir iş için birkaç geceliğine gidiyor." "Tamam... Bu bir
başlangıç. Bir şeyler bulacağım."

Baretimi düzelttim. "Sanırım seni seviyorum

Dave." "Kendine sakla. Senin kirazını
patlatmayacağım."

O gece Henry'yi yatırdıktan sonra bir bira açtım ve izlemek için DVR
listemi açtım

Pawn Stars'ın biriken bölümlerinden biriydi. Tam oynat tuşuna basmıştım
ki Davey'den bir mesaj geldi.

Davey: Ben hallederim.

Mitch: Süt var mı? Uçuk var mı? Neyin var?

Davey: Seni uyarıyorum. Bundan sonra bana sakso çekmek isteyeceksin.

Mitch: Bu görselden sonra iyi olsa iyi olur.

Davey: Şirketinizin Virginia Beach'teki aile için yaptığı çevirme birkaç hafta içinde gerçekleşecek, değil mi?

Şirketim her yıl, ihtiyacı olan bir ailenin evini yeniden inşa etmek için kaynaklarını bağışladı

fırtına ya da yangında hasar görmüş. Bu yıl Virginia Beach'te bir aileye sürpriz yaptık. Bu aile

Planları, eyaletin diğer ucundaki akrabalarının yanında kalırken evlerini elden geçirmektir. Tropikal bir fırtına evlerini yerle bir etmiş ve aylarca içinde yaşayamamışlar. Ayrıca

Biri tekerlekli sandalyede olmak üzere iki özel gereksinimli çocuğumuz vardı, bu yüzden bir rampa koyacaktık. Buluşmak için planlarım vardı.

Son yedi günün beşinde adamlarım orada. Henry'den ilk kez uzak kalacaktım ama annem ne yaptığımızı öğrenince gitmem için ısrar etti.

Mitch: Ne olmuş ona?

Davey: Bekle biraz. Seni arayacağım.

Telefon hemen çaldı. "Yo."

"Evi çeviriyorsun ve sonra onlar için düzenlenmesi gerekiyor, değil mi?"

"Evet. Tüm yeni mobilyaların parasını ödüyöruz ve

dekore ediyoruz." "Size bir iç mimar lazım."

"Aslında emin değİlim-" "Bir iç

mimara *ihtiyacınız var.*"

"Bekle... Bunu yapması için Skylar'ı mı tutmam gerektiğini söylüyorsun?"

"Gerçekten de sandığımdan daha zekiymişsin. Tabii ki, ben de bunu söylüyorum! Bu onun

özel, değil mi?"

Çenemi kaşıdım ve yerde volta attım. "Bu çok dahice." "Teşekkür

ederim."

"Bir tasarımcı için bütçemiz var mı onu bile bilmiyorum. Sanırım biz sadece

Ama bunun gerçekleşmesi için gerekirse parasını kendim ödeyeceğim. Asıl sorun şu ki, onu benimle gitmeye nasıl ikna edeceğim? Sence bunu anlamayacak mı?"

"Her şey bunu nasıl sunduğunuzla ilgili. Bu sizin işiniz. Sizin için her şeyi yapamam. Bu arada, nerede

kalıyorsunuz?"

"Kendim ve diğer çocuklar için de bir otel alacağım." "Şimdi

de sahilde bir ev alıyorsun."

"Sahilde bir ev mi?"

"Evet."

"Benimle sahilde kiralık bir evde kalmayı kabul etmeyecek. Şaka mı yapıyorsun?"

"İçinde kalmayacaksın. Anlaşmanın bir parçası olarak şirketin onun için rezervasyon yaptığını söyleyeceksin."

"Seni takip etmiyorum."

"Güven bana. Sadece orada uyumayı düşünme. Bu çok küstahça olur. Sen bir otel alırsın, o da

sahil evinde. Bir noktada seni davet edecek ve bu senin için bir fırsat olacak. Buradaki tüm karmaşadan uzak, hoş ve romantik bir ortam olacak. O da bu geziden özgeçmişine ekleyeceği bir iş çıkaracak. Bu bir kazan-kazan."

"Hakkını vermeliyim Davey. Bu harika bir fikir. Sadece bunu ona yaptırabileceğimden emin değilim."

Bir hafta sonra, bir Çarşamba akşamıydı ve Henry'ye yetişmek için işten erken çıkmıştım.

Çünkü annemin üvey babam Fred ile katılacağı bir parti vardı.

Virginia gezisi birkaç hafta içinde başlayacaktı. Eğer bu işi teklif edecek olsaydım

Skylar, onunla temasa geçmem gerekiyordu. Heyecanla bu geceyi bekliyordum çünkü takvimime göre bu hafta iş için uzakta olacaktı.

Henry halı kaplı oyun odasında ayak parmaklarının ucunda bir ileri bir geri koşuyordu. Sonra, o yakaladı

iPad'i ve otomatik bir ses "*McDonald's'a gitmek istiyorum*" dedi.

Özel eğitim anaokulu sınıfındaki öğretmeni oraya bir uygulama koymuştu.

Bir resmi işaret eder ve tam bir cümleyle ne istediğini söylerdi.
Programlayabilirsin

Resimle eşleşecek herhangi bir cümle. Bir kurabiyeyi işaret ederdi ve o da
"Kurabiye istiyorum" derdi.

Annemin evinin resmine dokunduğunda, *"Büyükkannemin evine gitmek istiyorum"* derdi.

Bu gece, altın kemerlere basmaya devam etti. *"McDonald's'a gitmek istiyorum."*

"Bu gece olmaz, Bud. Babanın önemli bir telefon görüşmesi yapması
gerekıyor ve büyükkannen sana biraz

makarna ve peynir. Ocakta."

Elinde iPad'iyle bir aşağı bir yukarı zıplayıp simgeye bastı. *"McDonald's'a gitmek istiyorum."*

"Belki yarın."

Devam etti, resmin üzerine tekrar tekrar bastı. *"McDonalds'a gitmek istiyorum. McDonalds'a gitmek istiyorum."*

McDonalds. McDonald's'a gitmek istiyorum."

Israrına güldüm. "Anladım! McDonald's'a gitmek istiyorsun." Tam bir enayiydim.

Bazen. "Tamam, bezini değiştireyim ve gidelim." Henry dört yaşında olmasına rağmen

henüz tuvalet eğitimi alamamıştı.

Üstünü değiştirip giydirdikten sonra ceketinin fermuarını çekerken aklıma bir fikir geldi

Aklıma. Telefonumu cebimden çıkardım ve Skylar'ın ismine doğru kaydardım.

Cevap verdi. "Alo?"

Tatlı sesini duyunca gözlerimi kapattım. "Selam." "Uzun zamandır konuşmuyorduk," dedi.

"Evet. Geçen seferki ayrılışımdan sonra benden haber almak isteyip istemediğinden emin değildim."

İfademi kabul etmedi. "Neler oluyor?" "Aslında iş için arıyorum."

"İş mi?"

"Evet, ister inan ister inanma. Şirketim beni bir proje için iç mimar bulmakla görevlendirdi.

yaklaşıyoruz. Akşam yemeğinde buluşmak için vaktin var mı diye soracaktım.

Bunu

tartışalım."

"Bu gece

mi?"

"Evet... eğer boşsan."

"Boşum."

"Harika. Benimle Franklin'deki McDonald's'ta buluşmak ister misin, evine yakın?"

"McDonald's'ta bir iş toplantısı mı?"

"Annem burada değil, o yüzden Henry'yi alacağım. Oraya gitmeyi sever. Yiyeceği tek patates

kızartması onlarınki."

"Oh...tabii ki Henry var. Şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum. Bu çok mantıklı." "Aptal hissetme. Bilmiyordun."

"Elbette. Seninle orada

buluşabilirim." "Harika. Yarım

saat diyelim mi?" "Tamam.

Görüşürüz o zaman."

Henry ve ben yaklaşık on dakika erken geldik ve en uzak köşede bir yer bulduk.

Eylem. Bir öfke nöbeti geçirmesi durumunda, bunu en az göz devirmeye halletmek istedim

ve fısıltılar. Onu plastik, gri mama sandalyelerinden birine sıkıştırdım, kemerini sıkarak sabitledim. Bunun için çok büyük olsa da, kıpırdamadan oturmasını ve yemek yemesini sağlamanın en kolay yolu buydu,

Yoksa yağlı kabinin her yerine tırmanır ya da yerde sürünmeye çalışırdı.

Akşam yemeği saatinden sonraydı, bu yüzden sadece birkaç masa doluydu.

Skylar'ı beklerken ona iPad'ini verdim. Hemen bir Susam çalmaya başladı

Sokak eşleştirme oyunu.

Beş dakika sonra ön kapı açıldı ve onu görünce neredeyse nefesim kesiliyordu. O

Arka tarafta olduğumuzdan habersiz etrafına bakınırken çok tatlıydı. Kıkırdadım ve

elim kaldırıp salladım. Bizi fark ettiğinde yüzünde beliren gülümseme kalbimi sıkıştırdı,

attığı her adımda daha hızlı atıyordu. Evet, sıçmıştım.

Spagetti askılı küçük beyaz bir elbise giymişti ve uzun, dalgalı saçları

Hareket ettikçe sallanıyordu. Masamıza geldiğinde, temiz ve narin kokusu beni hemen etkiledi. Bu

kedi nanesi gibiydi. Burnumu saçlarına sürtmek ve her yerini koklamak istiyordum.

Aşağı, oğlum.

Oturdu. "Üzgünüm, birkaç dakika geciktim. Bir ton trafik vardı." Henry'ye döndü.

"Hey, küçük adam."

iPad'ine bakmaya devam etti ve onu görmezden

geldi. Bana döndü. "Nasılsın?"

Dudaklarına bakıyordum ve birden başımı kaldırdım. "Ben iyiyim."

"Peki, bahsettiğin şu iş teklifini merak ediyorum."

"Evet. Ne yapalım biliyor musun? Önce yemek yiyelim. Ben burada Henry ile otururken

Sipariş?"

"Tabii ki hayır."

"Ne istersiniz?"

"Bir balıklı sandviç, bir küçük kızartma ve bir diyet

kola alacağım." Göz kırptım. "Tamam. Hemen

dönerim."

Sırada beklerken, Skylar'ın Henry için elini uzattığını fark ettim.

Onu aldı ve ilk seferinde yarattığı oyunu oynayarak parmaklarını aşağı doğru katlamaya başladı

onunla tanıştı. Oğlumla ilgilenirken onun güzel gülümsemesine odaklanıyorum, Fark ettim ki

Dünyada benim için önemli olan her şey o kabindeydi.

Yemeğimizle döndüğümde Henry iPad'ine bakmaya devam ediyordu.

"Önce yemeğe başlayabiliriz," dedim. "Kızartmalarının soğuması gerekiyor. Azıcık bile sıcak olsalar yemez."

Henry'nin önüne meyveli bir smoothie koydum. "İç." Küçük bir yudum aldı. Ben ısırdıktan sonra

"O oyunla meşgulken biz de iş meselesini aradan çıkaralım." dedim.

"Tamam," dedi ve kızartmasını ketçaba batırıp bir ısırık aldı.

Sonraki birkaç dakika boyunca, HM İnşaat'ın aşağıda ne yapacağını açıkladım.

Virginia Beach'i ve neden onun yardımına ihtiyacım olduğunu.

"Yani dekor üzerinde tüm kontrol bana mı ait olacak?"

"Evet. Aile bunu yaptığımızı bilmiyor bile. Fikir şu ki.

ve havalara uçacaksınız. Bazı yerel gazeteler ve medya bunu yakalamak için orada olacak.

Orada ihtiyacınız olan eşyaları satın almanız için size bir bütçe vereceğiz. Her oda tamamlandıkça,

sihrinizi yapmak için ona erişiminiz olacak. Boya renklerini de sana seçtireceğiz."

"Neden ben?"

"Neden olmasın?"

"Bunda ne var? Yazın ortasında Virginia Sahili mi? Kulağa gerçek olamayacak kadar güzel geliyor."

"Bunda bir bit yeniği yok. Sadece eğer ilgilenirsen bu işi sana vermek istedim."

"Nerede kalacağım?"

"Şirket size kalacak yer sağlayacaktır." "Orada mı olacaksın?"

"Evet. Ben denetleyeceğim ve adamlarıma yardım edeceğim." "Oraya nasıl gideceğiz?"

"Sana bir uçak ayarlayacağım."

"Dürüst olmak zorundayım. Bu gerçekten cazip. Burada yeni müşteri bulma şansım pek olmadı.

New Jersey'de."

"HM İnşaat özgeçmişinize mükemmel bir katkı sağlayacaktır. Bu iyi bir şey. Güven

Ben."

Güven bana.

"Evet dememek için gerçekten bir neden göremiyorum."

Yerimden sıçramamaya çalıştım. "Yani, var mısın?"

"Bunu düşünmek için birkaç gün izin alabilir miyim? Bunu Kevin ile konuşmam gerekecek."

Buzz kill.

"Tabii ki."

Sodasından bir yudum aldı. "Teşekkür ederim."

Soğuduklarından emin olmak için Henry'nin patates kızartmalarından bir ısırık aldım. Kabı ona uzattım,

ve hemen onlarla oynamaya başladı. "Ne

yapıyor bu?"

"Bazı OKB eğilimleri var. Bunlardan biri de eşyaları arka arkaya dizmek. Bunu onun için yapıyor.

Her zaman patates kızartması. Onları tek tek dizer, sayar ve sonra soldan sağa doğru yer.

Merak etmeyin. Masayı daha önce sildim."

"Bir tane alırsam ne olur? Nasıl tepki verir?"

Sırıttım. "Bu iyi bir soru. Dene bakalım."

Skylar sıradaki kızartmalardan birini aldı. Henry hemen bağırmaya ve ona uzanmaya başladı. Bu

İsteddiği zaman her şeyin bu kadar farkında olması beni şaşırtıyordu.

"Benim," dedi kızartmayı ondan uzakta göğsüne doğru tutarken.

Elindeki patates kızartmasına baktı ve aceleci bir ifadeyle Skylar'a döndü.

Ona bakıyordu.

"Benimkini söyle," dedi.

Henry elini uzattı.

Şarkı söyler gibi bir sesle tekrarladı, "Benim... benim...

benim." Henry ağzını açtı. "Mm...mi..."

Vay anasını. Söylemeye çalışıyordu.

Mutlu bir şekilde ayaklarını yere vurdu. "Aferin oğlum. Benim oğlum. Benim oğlum! Al bakalım." Ona geri verdi

Patates kızartması. "Vay canına. Mitch...gerçekten hepsi orada. Sadece motivasyona ihtiyacı var."

Gurur, nasıl hissettiğimi tarif etmeye yetmezdi. "Şey, bu ana kadar, sadece

söylemeye çalıştığı tek şey 'merhaba' oldu. İnsanların içindeki en iyiyi ortaya çıkaran bir tarzınız var."

"Bence düzenini bozan herkese bunu yapardı ama bunu görmek güzeldi.

biraz etkileşime girdi. Sanırım bir şeyi gerçekten istersek hepimiz her şeyi yapabiliriz."

Benimkini.

Sahip olamadığınız bir şeye çaresizce ihtiyaç duymak ve bunun için yalvarmak istemenizi kesinlikle anlayabilirim.

o.

Henry patates kızartmalarını soldan sağa doğru yemeye başladığında Skylar bana baktı ve tereddütlü göründü

bir şey söylemek için.

Tepsimizi yoldan çektim. "Aklında bir şey var." "Annenin söylediği

bir şeyi düşünüyordum."

"Tamam..."

"Ben taşındığım sıralarda tutuklandığınızdan bahsetti. Ne oldu?"

Kahretsin. Annemin koca bir ağzı vardı. Skylar'ın bunu öğrenmesini gerçekten istememiştim.

Yavaşça nefes alıp verdim. "Birinin ağzını burnunu kırdım." "Ne?"

"Evet. Bunu hak etmişti."

"Kim?"

Tereddüt ettim, bunun kaçınılmaz olarak yol açacağı konuşmayı başlatmaya isteksizdim. "Chad'di."

"Charisma'nın kuzeni... Chad?"

"Evet. Senden faydalandı. Sonra, Henry hastanede yatarken

doğdu. Kendini tanıttığı anda kim olduğunu anladım. Ben de ondan bana yardım etmesini istedim.

arabaya bir şeyler taşıdı. Dışarı çıktığımızda, ışıklarını yumrukladım ve bir tanesini bayılttım.

dişlerinden."

"Aman

Tanrım..."

"O zamanlar ne kadar kızgın olduğumu anlamalısınız. Muhtemelen ondan daha çok nefret ediyordum.

Karizma aracılığıyla onu dolaylı olarak hayatınıza soktuğum için benden daha fazla değil. I

çok acı çekiyordu ve geçmişi göremiyordu. Onu öldürmek istedim ve onu öldürmediğim için üzgündüm.

hastanede. Bunu söylediğim için beni küçük mü görüyorsun?"

"Hayır. Bu tür bir öfkeyi anlıyorum. Aynı tür şeyleri yapmakla ilgili tekrarlayan rüyalar görüyorum.

bir şey...onun için. Ama rüya başka bir şey. Gerçekten hapse mi girdin?"

"Kısa bir süre. Sonra, bir şekilde onu suçlamaları düşürmeye ikna etti."

"Vay be."

"Evet."

"Benim yüzümden bunu yapmak zorunda hissettiğin için üzgünüm."

"Senin için her şeyi yaparım."

Senin için ölüyorum.

Ağız ıshali gelişmeden önce konuyu değiştirmem gerekiyordu. Söyleme riskini göze alamazdım.

Virginia Beach'e gelmemeye karar vermesine neden olacak bir şey. "Burada onunla kal,

Tamam mı?"

Tezgaha gittim ve iki M&M McFlurries ile döndüm. Bana her zaman biz gençken burada dururdu çünkü bu onun en sevdiği dondurmaydı.

Gülümsedi. "Hatırlamışsın."

"Hiçbir şey unutmadım."

Yapabilseydim daha kolay olurdu.

Bir kaşık aldı ve inledi. "Mmm. Bunun gibisi yok." Gözlerini kapatırken onu izledim. *Hayır, yok.*

"Gerçekten *çok* iyi," dedim boğazımı temizleyerek.

"Hala daha çok sevdiğim başka bir dondurma yok. Henry biraz yer mi?" "Genelde dondurmaya dokunmaz."

Skylar plastik kaşığı Henry'nin ağzına doğru götürdü ve Henry hemen başını çevirdi

sanki ona zehir sunuyormuş gibi uzaklaştı. Sonra da aleti kadının elinden kaptı.

Kızgınnmış gibi davrandı. "Hey! O benim kaşığım."

Fincana uzattı. İkimiz de merakla izledik, belki de bir şeyler planladığını düşündük.

biraz yemek için. Onun yerine kaşığı Skylar'a doğru savurdu ve yüzüne kocaman bir tokat attı.

bir top dondurma.

Şaşkınlıkla ciyakladı.

"Kahretsin! Özür dilerim." Ayağa fırladım ve peçete almak için koştum.

Döndüğümde, histerik bir kahkaha krizine girmişti. Şaşkınlığıma rağmen, Henry

kıkırdıyor ve bacaklarını

tekmeliyordu. "Bunun için

tekrar özür dilerim."

"Eğer onu güldürdüyse, buna değerdi."

Ona döndüm. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun? Cinayet yanına kâr kaldı."

Yüzündeki dondurmayı siliyordu. Göğsüne damlamıştı.

Dilimle emmeyi düşünmüyordum.

Ona biraz daha peçete uzattım. "Su ister misiniz?"

"Hayır... Ben iyiyim. İyi bir kahkahaya ihtiyacım vardı." Gözlerindeki mutluluk gözyaşlarını sildi. *Güzel*

badem gözler. "Tanrım, bu iyi

hissettirdi." Kaşlarımı kaldırdım.

"Gerçekten mi?" "Gerçekten."

Çaprazımızda oturan müşteriler bize gülümsüyorlardı. Bizi düşünmüş olmalılar.

çılgın bir aileydik. Bunun gerçek olmasını, Skylar'ın benim karım ve Henry'nin annesi olmasını ne kadar isterdim.

Eve giderdik, Henry'yi yatırırđık, sonra onu odamıza götürür ve bütün gece onunla sevişirdim.

Bunun yerine, o başka bir adamın yatağında uyuyor olacaktı ve ben yalnız başıma onu hayal ediyor olacaktım.

Bu gecenin anı.

Eğlencesi azaldığında gözlerimiz kilitlendi.

Bu fırsatı en son birlikte olduğumuz zamanı gündeme getirmek için kullandım. "Haddimi aştıysam özür dilerim.

o gece arabamda."

"Sen sadece duyguların konusunda dürüst davranıyordun. Bunun için seni asla suçlamayacağım."

Duraksadım, erimiş dondurmama baktım ve onu strafor bardağın etrafında döndürdüm. "O

beni biliyor musun?"

"Ben evden ayrıldıktan sonra neler olduğunu biliyor. Her şeyi biliyor, ama bizim

tekrar temasa geçtim."

"Sence bu konuda ne hissederdi?" "Dürüstçe

mi?

"Evet."

"Çılgına dönerdi."

Başımı salladım, içimde öfke birikirken anlamış gibi davrandım.

Siktir et onu. Onu asla benim kadar sevemez.

Bu konuya daha fazla girmedik. Konuyu değiştirdi ve bana Henry'nin

Okul. Onunla almasını beklediğimiz terapi türü hakkında konuştum. Bir süre oturduk.

yarım saat kadar daha. Beş yıl ayrı kalmamıza rağmen, onunla birlikte olmak her zaman evimdeymişim gibi hissettirdi.

Bize iki kahve aldım ve Henry masanın, zeminin ve tavanın fotoğraflarını çekmekle meşguldü.

iPad'indeki kamera. Kütüphanede yaklaşık 700 fotoğrafı olmalı çünkü sürekli

fotoğraf üstüne fotoğraf çekmek.

Saatime baktım. "Vay anasını. Saat neredeyse 10 olmuş." "Henry ne

zaman uyuyor?"

"8:30."

"Hoppala."

"Bu gece çok iyi davranıyor. Normalde şimdiye kadar öfke nöbeti geçirirdi ve ben de

gitme zamanının geldiğini biliyordu. Sanırım senin arkadaşlığını seviyor."

Ona şefkatli bir bakış attı. "O zaman bu beni mutlu ediyor." "Ben de senin arkadaşlığını seviyorum," dedim.

Öyle kalsın. Onu ne kadar özlediğini, ne kadar sevdiğini söyleme. Bu çok fazla.

Davey'nin ne dediğini hatırla.

Sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi kızardı. "Onu eve götürmelisin."

"Evet. Bütün gece burada seninle kalabilirim ama uyuması gerekiyor. Bu noktada, o çok olacak

Kablolu, muhtemelen bütün gece ayakta olacak."

Henry'nin iPad'inin pili bitmişti, bu da eve dönüş yolculuğunun sallantılı geçebileceği anlamına geliyordu. Onun elini tuttum.

Skylar'la birlikte kapıdan çıktık. Ilık yaz rüzgârı elbisesini havaya uçurdu ve

iç çamaşırına bakmak tam bir işkenceydi.

Kamyonetimin önünde durduk ve Henry'yi yükseltici koltuğuna oturttum. Arabanın içine doğru eğildi.

arka koltukta. "Seninle takılmak güzeldi, Henry. Bir dahaki sefere eski bir tişört giyeceğim."

Nabzım hızlandı. Bir dahaki *sefere*.

Henry elini uzatıp kızın burnunu sertçe sıktı. "Ah," dedi gülerek.

"Sizi uyarmalıydım. Yüzüne çok yaklaşırsanız insanların burnunu çimdiklemeyi sever. O bir

güçlü elleri var."

Önümde duruyordu, saçları hafif esintide dalgalanıyordu. Dondurmaya baktım.

elbisesinde leke vardı. M&M'lerin kırmızı ve mavi boyası beyaz kumaşa bulaşmıştı. "Ben istiyorum

temizletmek için para

ödeyeceğim." "Benimle

dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır. Israr ediyorum."

Önce aya sonra da gözlerimin içine baktı. "Gerçekten bu elbiseyi önemsedığimi mi sanıyorsun? Bu

Leke hayattır, Mitch. Gençken hastalandığımda, Tanrı'ya yaşamama izin verirse asla

Yine küçük şeyler için ter döküyorum. Bunu giymekten gurur duyuyorum. Eskiden, bunu asla giyemeyeceğim diye endişelenirdim.

seni yetişkin bir adam olarak görmek gibi şeyleri deneyimlemek. Bu benim için büyük bir korkuydu. Sadece ben değil

Bunun için yeterince uzun yaşadım ama oğlunla da takılabildim. Bu oldukça havalı."

Kalbim patlayacakmış gibi hissediyordum. Onu öpmek için içgüdüsel bir ihtiyaç dudaklarımda ağırlaştı.

"Bu çok güzel."

"Onunla tanışmayı kaldırabileceğimi hiç sanmıyordum Mitch. Ama gerçek şu ki, o çok özel biri.

bana geri kalanını unutturuyor."

Sikerim böyle işi. Onu sıcak bir kucaklamanın içine çektim, her saniyenin tadını çıkardım ve bu duyguyu hafızama kazımaya çalıştım: onun kokusu, göğüslerinin yumuşaklığı, kalbinin benimkine çarpması. Benim

Ağzım boynuna çok yakındı ve tenini yeme isteğimi engellemek için dudağımı ısırdım. I

kulağına fısıldadı, "Ben de burada olduğun için çok minnettarım."

Bir dakika birbirimize sarıldıktan sonra geri çekildi. O kadar da iyi olmayacağımı biliyor olmalıydı.

ilk bırakan.

"İşi size ne zaman bildirmem gerekiyor?" "Hafta

sonuna kadar iyi olur." "Tamam. Olur. Yemek için

teşekkürler."

"Benim için zevk."

"İyi geceler."

"İyi geceler Skylar."

Arabasına doğru yürümesini izlerken, üç kelimeyi tekrar tekrar mırıldandım.

Lütfen evet de.

BÖLÜM 24

SKYLAR

Nina bulaşıkları yıkarken beni hoparlöre verdi. Yankılı bir sesle konuştu.

akan suyun sesi. "Sence bu iş teklifinde bir art niyet var mı?"

"Yani, bence bu iş yasal," dedim yatağımda arkama yaslanırken.

Su durdu ve arka planda Jake'in sesini duyabiliyordum. Öksürerek bir kelime söyledi,

"Saçmalık."

Nina güldü. "Üzgünüm, başından beri dinliyordu."

Telefonla konuştu. "Benim iki sentimi ister misin? Nina, en sevdiğin içki nedir?"

"Sex on the Beach," dedi. "Aynen

öyle." Adam kıs kıs güldü.

"Nereye varmaya çalışıyorsun, Jake?" Ben sordum.

"Kaltak sana bir iş teklif ediyor olabilir, ama onunla gitmeni istemesinin nedeni bu değil.

Virginia Beach. Herhangi birini tutabilirdi. Onun yerine hâlâ aşık olduğu eski kız arkadaşını mı seçti?"

"Yani, eğer bu doğruysa, bunu kabul ederek Kevin'e ihanet etmiş olurum."

"Eğer bunu yaparsan, Kevin'e bunun arkasındaki kişinin Mitch olduğunu söyleyecek misin?" Nina sordu.

"Delirdin mi sen? İletişimde olduğumuzu bile bilmiyor."

"O zaman Kevin'e yalan söylemeye değip değmeyeceğine ve Kevin'le anlaşmak isteyip istemediğine karar vermelisin.

Mitch'in sana paradan başka teklif etmek istediği şeyler de olabilir."

Jake telefonda yüksek sesle, "Sertleşmiş siki gibi,"

dedi. Nina güldü. "Berbatsın."

"Güven bana. Ben bir erkeğim. Eğer bir kadını yeterince çok istiyorsak, her türlü zekice

Lanet olsun. Tek istediği seks demiyorum. Onu önemsediğini biliyorum. Yine de bu iş teklifiyle kurnazlık yapmaya çalışıyor ve ben de ona sesleniyorum. Bir kız için deli olan tipik bir adam."

"Birini tanımak için biri gerekir," dedi

Nina. "Aynen öyle."

Dudaklarının birbirine çarptığını duydum.

"Siz ikiniz bir saniyeliğine öpüşmeyi kesebilir misiniz?"

"Üzgünüm, Sissy." Telefondan uzakta ona fısıldadı. "Git duş al. Seninle içeride buluşuruz.

Orada."

Hırladığını duydum ve gözlerimi devirdim.

Tekrar ahizeye konuştu. "Sonuç olarak, size ne yapacağınızı söyleyemeyiz. Yapmanız gereken

Kalbinizin derinliklerine bakın ve Kevin ya da Mitch için değil, kendiniz için doğru olduğunu düşündüğünüz şeyi yapın.

Ne istiyorsun?"

İçimi çektim. "Tamam. Dinlediğiniz için teşekkürler."

Kafam her zamankinden daha karışık bir şekilde telefonu kapattım ve Kevin'e teklifini sormaya karar verdim.

yarın dönecek.

Cuma gecesi idi ve Kevin beni yerel bir İtalyan lokantası olan Spinelli'ye götürmüştü. Daha önce

Seyahatinden neşeli bir ruh hali içinde döndü ve kutlama için dışarı çıkacağımızı duyurdu. Dedi ki

restorana gidene kadar haberi saklamak istedi. Yapmam gereken bir şey olduğunu söyledim.

onunla da görüşün.

Kevin mezeleri karıştırırken iki kadeh Chianti doldurdu. "Yani... önce sen

Çünkü haberlerinizi hemen gölgelemek istemiyorum."

Bir yudum aldım ve bardağımı yere bıraktım. Sakinliğimi korumak için nefes aldım, kokusunu içime çektim.

zeytinyağı ve sarımsak. "Şey, yeni bir tasarım işi teklifi

aldım." "Gerçekten mi? Tatlım, bu harika. Müşteri kim?"

Ağızma acı bir biber attım. "Aslında bir inşaat şirketi, bir binanın tadilatını yapıyor.

Virginia Beach'teki evime. Beni beş günlüğüne oraya uçurmak istiyorlar."

"Bu ne zaman olacak?"

"Birkaç hafta içinde." Parmaklarımın arasında bir kürdanı gergin bir şekilde yuvarlayarak onun

tepki.

"Para nasıl?"

"Aslında bunu tartışmadık."

"Tazminat konusunu konuşmadınız mı?"

"Hayır. Bana kesinlikle ödeme yapıyorlar ama bu onlar için bir tür hayır işi. Onlar

Fırtınada hasar gören bir evi yeniden inşa ediyor. Aile yerinden edilmiş ve bunun ne olduğunu bilmiyor.

oluyor. Bunun bir sürpriz olması gerekiyordu. İçeri girdiklerinde büyük bir medya olayı olacak.

ve dönüşümü görecekler. Bu benim çalışmalarım için iyi bir teşhir olacak."

"İyi bir anlaşmaya benziyor o zaman." Bardağın içinden bana bakarak şarabından uzun bir yudum aldı

Sonra da, "Manzara değişikliği seni son zamanlardaki halsizliğinden kurtarmak için de iyi olabilir," dedi.

Yatak odasına olan ilgisizliğimden bahsediyordu. Kevin ile seks yapmaktan kaçınmayı başarmıştım.

Mitch'le ilk çıktığımız geceden beri. Cinsel ilişkim yüzünden suçluluk duygusuyla boğuşuyordum.

Mitch'i düşünüyör ve Kevin bana dokunduğunda kendimi garip hissediyordum. Bunun çözölmesi gerekiyordu.

yoksa bir şeylerden şüphelenecekti.

Gergin bir şekilde ekmek çubuğunu ısırđım. "Sence bunu almalı mıyım?" "Neden olmasın?"

Kendime hatırlatmak zorundaydım ki, Mitch'i bilmeden Kevin'ın geri çevirmem için. İhmal yalanım *beni* sadece tereddütlü hissettiriyordu.

Tedirginliğime gülüp geçmek istercesine omuzlarımı silktim. "Doğru."

Elimi tutmak için masanın öbür ucuna uzandı. "İyi haberlerden harika haberlere. Bu çok komik.

seyahatten bahsetti çünkü... Kaliforniya'yı nasıl buluyorsun?"

"Kaliforniya mı? Oraya sadece bir kez iş gezisinde sana katıldığımđda gitmiştim, ama güzel bir yer.

Yeterince. Neden?"

"Oraya taşınıyoruz."

İçgüdüsel olarak elimi çektim. "Ne? Ne demek istiyorsun?" "Leland

Corp'un yeni operasyonlardan sorumlu başkan yardımcısına

bakıyorsunuz." "Başkan yardımcısı mı?"

"Evet. Tatlım, tüm sıkı çalışmamın karşılığını aldım. Bu şimdiye kadar alabileceğimden daha büyük bir terfi.

umuyordum. Herkes Stenner'ın emekli olacağını biliyordu, ama ben bir an bile emekli olacağımı düşünmemiştim.

onun işi için düşündüm. Açıkça bana teklif ettiler. Üç fabrikayı denetleyeceğim ve maaşım neredeyse iki katına çıkacak."

Beni mest etmesi gereken bu haber, kalbimin anında sızlamasına neden oldu. Acaba dedim

Hüzünlü gülümseme çabam hissettiğim dehşeti yansıtıyordu. "Kev, bu harika ama taşınmamız mı gerekecek?

O pozisyonu buradan yapamaz mısın?"

Şarabını yudumlarken başını salladı. "Orası şirket merkezinin olduğu yer. Bütün

kodamanlar Fresno'da çalışıyor. Bu pazarlık konusu olamaz."

Ekmek çubuğunu kusacakmışım gibi hissediyordum. Başım zonkluyordu. Tek görebildiğim

Mitch'e tekrar gideceğimi söylemek zorunda kaldığımdaki yüz ifadesiydi. Gözlerim şişti ve aniden

Göğsümdeki acı dayanılmazdı.

"Ağlıyor musun Sky?"

"Özür dilerim. Bunu beklemiyordum. Pozisyon ne zaman başlıyor?"

"Altı hafta içinde oraya taşınmamız gerekiyor. "Altı hafta içinde oraya taşınmamız gerekiyor.

bu arada."

Suyumu içtikten sonra bardağı masaya vurdum. "Ama buraya daha yeni geldik. Bu benim

ev."

"Sky... Anlıyorum, ama sırf yakın olmak istiyorsun diye başkan yardımcılığı işini geri çeviremem.

Anneciğim. Geri taşındığımızdan beri anneni ziyarete bile gitmedik. Bu iş bizi

ömür boyu. Çalışmak için endişelenmene gerek kalmayacak. Müşteri bulursan, tamam. Olmazsa, ben yapacağım

Sadece benim maaşımla çok rahat yaşayabileceğimiz kadar. Düğünümüzü yapabiliriz.

Hayaller. Eskiden hayalini kurduğumuz gibi Hawaii'de yapmaya bile gücümüz yeter."

"Bu sadece... bir şok."

"Ani olduğunu anlıyorum. Sanırım daha heyecanlı olacağını düşünmüştüm. Buraya hiç gelmedin.

gerçekten bağlanmak için yeterince uzun. Bu kadar büyütülecek ne var anlamıyorum."

Hayır, yapamazsın.

Bir grup restoran çalışanı yemek alanına mutlu yıllar şarkısını söyleyerek girdi.

yanımızdaki masada oturan adam. Çılgılık atmak istiyordum ve düşüncelerim gürültünün içinde boğuluyordu.

Eğer gerçekten Kevin ile birlikte taşınacaksam, kendime daha fazla izin vermemem gerektiğini anladım.

Mitch'e daha yakın. Virginia Beach gezisi kötü bir fikir olurdu. Peki, neden bunu Mitch'ten daha çok istiyordum?

Şimdi bir şey var mı? Geçen gece Henry ile yediğimiz akşam yemeği gerçekten de

gençlerdi. Mitch'le çocukluğumu hatırlatan bir yerde olmak

ve çocuğu beni gerçekten etkiledi. Henry'nin bağ kurmasını sağlamak heyecan vericiydi. Ona baktığımda Karizma'yı görmüyordum. Sadece *onu görüyordum...* egosu olmayan, nasıl bu hale geldiğini bilmeyen bir çocuk. Sadece hayattaki basit şeylerden zevk alıyordu. Onu ben de özleyecektim.

Belki de gitmezdim.

Ne diyordum ben?

Beni gerçekten önemseyen, destekleyen ve koruyan Kevin'ı öylece terk edemezdim.

Beş yıl boyunca. Bunu hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Onun benim geleceğim olması gerekiyordu.

"Sky? Seni kaybettim mi? Bayılmak üzereymişsin gibi görünüyorsun."

Taşınmak istemememin gerçek nedenini itiraf edemediğim için ne diyeceğimi bilemiyordum.

masanın karşısından bana baktı.

Devam etti, "Bu fikre alışacaksın, tamam mı? Bunu kutlamaya çalışalım. Seni seviyorum. Bizim için iyi bir hayat kurmak istiyorum."

Mükemmel bir hayat olurdu. Peki, neden ondan kaçıyormuş gibi hissediyordum?

Suyumdan bir yudum daha aldım. Garson Marsala tavuğumla geldi ve ben de

Bir sonraki hamlemin ne olacağını düşünürken, tadını çıkarmak için. Pazar günü son teslim tarihiydi.

Mitch'e iş hakkında bilgi verdim ve bu seyahatin alacağım tek karar olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

önümüzdeki günlerde yapılacak.

Tembel, güneşli bir Cumartesi günü öğleden sonraydı. Kevin ve ben camları açıp arabayı sürdük.

akşam yemeği için annemin evine doğru yola çıktık. Doğum günüydü ve en yakın arkadaşlarından birkaçı kutlama için bize katılacaktı.

"Durup şarap almamız lazım," dedi. "Annen ne tür şarap seviyordu?"

"Merlot."

Eski mahalleme vardığımızda, Kevin küçük bir gurme marketinin önünde durdu.

Görünüşe göre içki de satıyormuş. Daha önce hiç fark etmemiştim, bir ara inşa edilmiş olmalı.

Maryland'e gittikten sonra.

İçeri girdiğimizde dağıtılan Brie ve karabiberli krakerlerin tadına baktım,

Kevin ise şarap aramaya gitti. Burası eklektik küçük bir yerdi ve bana

Trader Joe's, her ne kadar bağımsız bir işletme gibi görünse de. Başka bir istasyonda, birisi

Aromalı kahve numuneleri döküyorlardı, ben de bir tane aldım ve raflara göz atarak dolaşmaya başladım. I

Kevin'in hâlâ şarap seçmeye çalıştığı koridoru geçti.

Üç koridor aşağıda, organik kakaolu çikolatalara bakıyordum ki tanıdık bir ses duydum

Ses.

"Ne var dostum? Ne görüyorsun?"

Parmaklıklardan biri elimden kaydı. Arkamı döndüğümde Mitch'in elinde

Henry bir alışveriş arabasının önünde oturuyordu. Beni

görünce yüzü aydınlandı. "Merhaba."

"Merhaba," dedim usulca.

"Bir şey düşürmüşsün." Eğildi ve çikolatayı bana uzattı. Çikolatayı ondan

alırken ambalajı buruştu. "Teşekkürler."

Mitch Yankees şapkasını ters takıyordu. Çocukluğumuzdan beri onu şapkayla görmemiştim.

Gençler. O anda saçları dışarı fırlamış, tanıdığım Mitch'e daha çok benziyordu.

kapağın altından. Kalbimi aynı anda hem çarptırdı hem de acıttı.

Mitch'im.

Gözleri benimkilere dikilmişti. "Yalnız mısınız?"

Çok güzel kokuyordu. Bir düğmeye basılmış gibi, vücudum hemen arzuyla uyandı.

her zaman onun etrafında oldu.

"Hayır."

Gözleri karardı. "Burada seninle mi?" "Evet."

Derin bir nefes verdi ve burun delikleri alevlendi. "Gidelim. Başını belaya sokmak istemiyorum."

aniden söyledi.

Omuzlarımın arkasına baktım.

Uzaklaşmaya başladığında, durdurmak için elimi arabanın üzerine koydum. "Bekle." Çocuğa döndüm.

"Selam, Henry."

Henry bana bakmıyordu ama iPad'inden benim bir fotoğrafımı çektiğini gördüm. O olmalı

McDonald's'ta fotoğraf çekerken çekmiş olmalı. Kafam kesilmişti ama

Çenemi ve elbisemden aşağı damlayan dondurmayı görebiliyordunuz.

Mitch fotoğrafa doğru eğildi ve sesinin titreşimini hissedebiliyordum. "Seni daha önce fark etti.

Gösterdim. Sürekli resmi işaret ediyordu ve sen oradaydın."

Onun yakınlığı ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden olmuştu. Boğazımı temizledim. "Do

Buradan çok alışveriş yapar mısınız?"

"Bazen. Henry'nin smoothie'lerine koyduğum keten tohumları var. Bunun içinde ne yapıyorsun?"

"Şehrin bir parçası, her neyse?"

"Bugün annemin doğum günü. Onun evinde yemek yiyeceğiz."

Hâlâ kafası kesilmiş bedenimin resmine bakmakta olan Henry'ye gülümsedim.

Birkaç saniye sonra arkamda Kevin'ın sesini duydum. "Sky. İşte buradasın."

Ben ona cevap veremedim Mitch, Henry ile birlikte koridorda gözden kaybolmuştu bile. Emin değilim

Kevin'ın beni onlarla konuşurken görüp görmediğini merak ederek bir şey söylemesini bekledim.

"Seni kaybettim. Gitmeye hazır mısın?"

Rahat bir nefes aldım. Mitch'in neye benzediği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden

Bizi havadan sudan konuşurken görseydi, hiçbir şey düşünmezdi.

Boğazım düğümlendi ve kalbim çarpmaya başladı. "Evet. Ben de tam bu çikolatalara bakıyordum.

barlar."

"Bir tane mi istiyorsun? Al bir

tane." "Hayır, diyetime dikkat

etmeliyim."

"Hayır, değilsin. Sen mükemmelsin. İşte, iki tane al." Çubukları alışveriş sepetine attı ve

Kolunu bana dolamadan önce beni yanağımdan öptü.

Hemen kendimi suçlu hissettim. Tartışmış olabilirdik ama Kevin yalancı bir nişanlıyı hak etmiyordu.

eski erkek arkadaşına kafayı takmış.

Uzun bir kuyruğun olduğu kasaya doğru yürüdük. Kevin sırtımı kaşdı ve vücudum

Mitch'in bizi görüp görmediğini merak ederken gerildim.

Koridorlardan birinden gelen yüksek sesli bir çığlık duyduğumda sıra henüz hareket etmemişti. Bu

Henry. Sinir krizi geçiriyordu.

Feryatları dinlerken alnımda boncuk boncuk terler oluştu. Kendimi çaresiz hissettim.

Çalışanlardan birini duydum. "Efendim, yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Hayır. Teşekkürler. Otizmi var. Zaman zaman böyle şeyler oluyor. Biz iyiyiz. Ben iyiyim.

Eşyalarımı arabada bırakıp gitmem gerekecek." "Sorun değil, efendim."

Mitch tekmeleyerek ve çığlık atarak Henry'yi sıranın önünden geçirirken marketteki herkes ona bakıyordu.

İnsanlar. Çocuğun kolları ve bacakları çırpınıyor, babasının elinden kurtulmaya çalışıyordu

çığlıkları gittikçe yükseliyordu. Mitch'in gözleri kısa süreliğine benimkilere kaydı. Yüzü

Kırmızı. Sonra kapıdan çıkıp kayboldu.

Kevin kulağıma fısıldadı. "İşte tam da bu yüzden çocuk istemiyorum."

Keşke ona Henry'nin elinde olmadığını, otizminin onu içine hapsettiğini açıklayabilseydim.

ve duygularını ifade edemediği için öfke nöbetleri geçirdiğini söyledi. Onun yerine dedim ki

Hiçbir şey. Sırada beklerken içimi kemiren bir his beni yiyip bitirmeye devam etti.

Annem Kevin Blanchard hayran kulübünün başkanıydı. Neden olmasın ki? O biliyordu

Şehirden ayrıldığımda ne kadar berbat bir haldeydim ve küçük kızını kurtardığı için ona her zaman minnettar olmuştu.

umutsuzluğun derinliklerinden kurtarmıştı. Ayrıca onun başarısına ve Oliver'dan farklı olarak

sadıktı.

Yemek masasında kolunu bana doladı. Doğum günü pastasını yeni bitirmiştik. "As

Benden tekrar uzaklaştığını görmekten ne kadar nefret etsem de, Kevin'in kabul ettiği bu iş

ikiniz için de bir fırsat."

Kevin şarap kadehini selamlamak için kaldırdı. "Destegin için teşekkür ederim, Tish. Skylar'ı tanıyorum.

sizi bırakmak istemiyor ama anlayışınız için minnettarım."

Annem ve babam benim için hazırlanan geleceği konuşurken şarabımı yudumladım. Onlar vardı

aklımın tamamen başka bir yerde olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu.

Bugün Mitch'le karşılaşmamızı bir türlü aklımdan çıkaramıyordum. Sanki benim iki

O markette hayatlar çarpıştı. Zihnimdeki çekişmenin fiziksel bir tezahürüydü: Bir tarafta beynim ve mükemmel, güvenli sığınağım olan Kevin... diğer tarafta kalbim olan Mitch

ve benim kusurlu, en derin arzum.

"Tish, birkaç yıl içinde Batı'ya taşınmayı düşünür müsün?"

"Yerleşeceğin yer kesinlikle orasıysa gelebilirim." Elini dizimin üzerine koydu. "Ve eğer benim

Kızım beni yanında istiyor tabii ki."

Sanki kıyafetlerim her saniye daha da daralıyormuş gibi hissediyordum. Biraz nefes almaya ihtiyacım vardı.

konuştuktan sonra kalktım.

"Affedersiniz. Tuvaleti kullanmam gerekiyor."

Üst kata, şimdi annemin dikiş odası olan eski yatak odama koştum. Kendimi

kapıyı kapattım ve karnımı tuttum. Nefesim sakinleştiğinde

Mitch'in yatak odasının ışığının sokağın karşısında yandığını fark etti. Rahat bir yaz gecesiydi,

ve penceresi açıktı. Boş görünen odasına baktım.
İnce bir perde esiyordu

esintiyle hafifçe görüşümü engelledi. Onun gömleksiz, heykelsi çerçevesi
aniden pencerede belirdi. Karşımda durdu. Sonra el salladı.

Beni gördü.

Ben de el salladım. Kendimi tutamadım ama kıkırdadım.

Mitch ağzına bir şey koydu ve ucunda küçük bir alevin ışığını gördüm. O

Bir şeyler içiyordum ama ne olduğunu

anlayamıyordum. Telefonum cebimdeydi ve çaldı.

Cevap verdim.

Mitch'in sesi hırıltılı ve çok seksiydi. "Şimdi de *beni mi* takip ediyorsun?"

"Hayır, pek sayılmaz. Ağzına sokup durduğun şey ne? Bir şey mi
içiyorsun?"

"Ağzımla ne yaptığımla neden bu kadar ilgileniyorsun?"

Gözlerimi kapattım. "Ugh..."

"Özür dilerim. Şaka yaptım. Bunu

söylememeliydim." "Peki, ne oldu?"

"Aslında bir puro içiyorum."

"Puro içtiğini bilmiyordum."

"Sadece arada bir yapıyorum. Uzun bir gün geçirdiğimde beni sakinleştiriyor."

Dilinde puro tadı düşüncesiyle ağzım karıncalandı. Bunu durdurmak için başımı salladım.

düşünce treni.

Boğazımı temizledim. "Henry'yle olanlar için özür dilerim." "Üzülme. Eve geldiğimizde gayet iyiydi. Şimdi derin bir uykuda." "Güzel. Onun için endişelendim."

"Senin adam nerede?"

"Alt katta."

"O zaman neden yukarıda benimle

konuşuyorsun?" "Bilmiyorum."

"Seni takip ederken yakalandığım zamanki halime benziyorsun." Kendi bahanesiyle dalga geçti. "Vay be, ben

burada ne yaptığımı bilmiyorum Skylar."

"Ürkütücü bir başlık takmamam ve patlayıcı taşımamam dışında."

Kulağıma gelen derin kahkahasının sesi beni sakinleştirdi. "Doğru. Çok doğru. Cidden, neden

"Yukarıda tek başına pencereden dışarı mı bakıyorsun?"

"Bazı şeyleri düşünmeden edemiyorum, bugün olanları, senin işini

Teklif. Doğru düşünebilmek için biraz nefes almaya ihtiyacım vardı."

Bir süre sessiz kaldı ve sonra purosundan tekrar bir nefes çektiğini gördüm. Onun sesi

alçak...seksi. "Keşke şimdi gelebilsen." "Mitch..."

"Biliyorum. Yine sınırlarımı aşıyorum."

"Söyleyeceğim şey bu değildi." Neyi itiraf etmek üzere olduğuma inanamıyordum. "Keşke

gelebilir."

Bir şey söylemedi ama nefes alış verişinin hızlandığını duyabiliyordum ve sinirli görünüyordu.

parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Seni düşünmeden edemiyorum Mitch ve gerçekten kafam çok karışık." Nefes verdim. Bu

ona duygularımı ilk kez itiraf ettiğim andı.

"Skylar..."

"Öyle mi?"

"İş kabul et. Benimle Virginia Beach'e gel."

Sessiz kaldım.

"Lütfen," diye ısrar etti.

Zaten şüphelendiğim bir şeyi açıkça ortaya koymuştu: Bu sadece bir iş gezisi değildi. I

bunun çok yanlış olduğunu biliyordum ama tüm vücudum uğulduyordu... çünkü kararımı vermiştim.

"Ben giderim."

BÖLÜM 25

MITCH

Gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyordu. Kıyafetlerimi bavula atarken Skylar'ın benimle gelmeyi kabul ettiğine hâlâ inanamıyordum. Sadece beş gün sürecekti ama her günü en iyi şekilde değerlendirecektim.

Son saniye.

Evet dediği andan itibaren lojistik planlama devreye girdi. O gece, kelimenin tam anlamıyla

Puromu söndürdüm ve hemen internette kiralık plaj aramaya başladım. Zor bir işim vardı-

sadece onunla buradan uzakta yalnız kalmayı düşündüm.
Kendimi kontrol etmem

gerekecekti, yoksa her şeyi

mahvedecektim.

Bu kadar geç haber verildiğinde, mülkler ya mevcut değildi ya da pahalıydı. En sonunda bir

Ertesi hafta emlakçıya gittim ve o da bana Sandbridge Sahili'nde mükemmel bir yer buldu.

bir kol ve bir bacak. İçinin fotoğraflarını gördüğüm anda, bunun o olduğunu anladım. Öyle değildi.

O noktada ne kadara mal olduğu önemli değil.

Virginia Beach'e ondan bir gün önce gittim. Ona bir uçak bileti ayırtmıştım ama

kendim gideceğim.

Skylar her an çalışma sahasına varabilirdi. Uçak indiğinde ondan bir mesaj geldi.

indi. Havaalanında bir araba kiralamış ve doğruca bir ev geliştirme mağazasına gidip

boya. Ona kat planının bir kopyasını zaten vermiştim, bu yüzden zaman kaybetmiyorduk.

Sahil evinin anahtarları cebimde bir delik açıyordu. Bu gece onu oraya götürecektim.

İşimiz bugünlük bitti. Tepkisini görmek için sabırsızlanıyordum.

Hava mükemmeldi, bu yüzden çalıştığımız süre boyunca tesisin ön kapısını açık tuttuk.

ılık, kuru esinti içeri girdi. Ev talaş ve astar gibi kokuyordu, bu yüzden havalandırmak iyi geldi.

Adamlarım ben gelmeden önce büyük ilerleme kaydetmişlerdi ve her şeyin tamamlanması hedefleniyordu

hafta sonuna kadar.

Üzerine beyaz boya sıçramış eski bir müzik kutusunda Steely Dan'in bir şarkısı çalıyordu. Orada

Her yerde boş bira şişeleri vardı. Teknik olarak, iş başında içki içmememiz gerekiyordu, ama ben

bu sefer görmezden geldim. Bu iş öncekilerden daha farklı olamazdı. Dava

Skylar içeri girdiğinde mekandaki herkesin başı kapıya doğru döndü. El salladı.

Erkeklerin hepsinin onu süzdüğünü fark ettiğinde garip bir şekilde.

Kısa, gri bir etek ve kolsuz bir bluz giymişti.

çözülecekti. Çok iş adamı gibi görünüyordu, ki bu çok tahrik ediciydi. Bu kıyafet yetişkin bir kadın gibiydi.

Katolik okul üniformasının bir üst versiyonu.

Onu tüm erkeklerle tanıştırdım ve el sıkışırken ona bir kez bakmalarını görmezden gelmeye çalıştım.

ellerini. Yakaladığımdan emin olduğum şey, *bana* bir kez bakmasıydı. Üzerimde bej kargo pantolon vardı ve tişört giymemiştım. Skylar'ın son zamanlarda ne düşündüğünü pek anlayamıyordum.

Her şeyi. Bildiğim tek bir şey vardı: O da beni fiziksel olarak benim onu çekici bulduğum kadar çekici buluyordu.

Elimi sırtına koyup onu ilk tamamlanmış odaya götürdüğümde irkildi.

oda. "Tam zamanında geldin." Elimi isteksizce yavaşça onun üzerinden çektim.

"Evet. Aslında pazarlık hatası bölümünde bazı nötr boya renkleri bulabildim, bu yüzden

Böylece başka şeyler için biraz para kalacaktır."

O sözümü kesene kadar bakışlarımın ne kadar bariz olduğunu fark etmemiştim. "Ne dediğimi duydun mu?"

"Evet. Boya, değil mi?"

"Evet. Her şey hazır olmalı. Hazır olduğunuzda galonları ön tarafa koyarım. İşaretledim.

Her kutunun üzerinde hangi oda için olduğunu gösteren bir etiket var."

"Çok düzenlisin. Döndüğümüzde tam zamanlı bir iş mi istiyorsun?" Şaka yaptım. "Peki bu ne olacak?"

Kaşlarımı oynattım. "Benim kişisel asistanım olabilirsin."

Astarla kaplı ellerime baktı. "Peki bu tam olarak ne olabilir? gerektiriyor?"

"Aslında tam zamanlı ikamet gerektiriyor."

"Oh...senin evinde mi?"

"Evet."

"Anlıyorum. Başka ne var?"

"Bir çeşit kıyafet kuralı var."

"Dur tahmin edeyim... kıyafet eksikliği mi?" Güldü.

Onunla flört etmeye bayılıyordum.

Bu konuşmanın böyle bir yöne sapmasını istememiştim ama bu iyiye işaretti.

Onunla birlikte oynaması beni şaşırttı... ta ki kısa kesene kadar.

"Kumaş mağazasına gitmeliyim."

"Hey. Seninle oynadığımı biliyorsun. Bu yolculukta iyi olacağıma söz veriyorum."

Gülümsedi. "Seni duyuyorum."

Kapı aralığına yaslandım ve o uzaklaşırken dedim ki, "Beni istediğini söylemediğin sürece

kötü olmak için. Ben de buna hazırım."

Kısa bir süre için arkasını döndü, yüzü kızarmıştı. "Hoşça kal, Mitch."

Önümüzdeki on beş dakikayı birini öldürmeden atlatmak imkansız gibi görünüyordu.

Çünkü bütün erkekler onun ne kadar seksi olduğunu söyleyip duruyordu. Hiçbir şey bilmiyorlardı.

Geçmişimiz hakkında, her ne kadar devasa dövmeye bakarak iki ile ikiyi bir araya getirmiş olsalar da

onun adının göğsümde olması. Bir çalışana saldırmaktan tutuklanmak listemde yoktu.

Bu yüzden dişlerimi sıktım ve yumruklarımı elimden geldiğince kontrol ettim.

Skylar'ın ilk gün bu kadar hızlı çalışması beni gerçekten etkiledi. Her şeyi o yapmaya karar verdi.

Bütçesini aşmamak için kendini perdeledi, bir dikiş makinesini bir işverenin eşinden ödünç aldı.

yerel gönüllüler. O öğleden sonra büyük miktarda malzeme ile geri döndü ve

Yarın bütün gününü sahil evinde dikiş dikerek geçirecek. Ayrıca yerel bir konsinye mağazasını ziyaret etti.

ve neredeyse hiçbir şey için bazı sanat eserleri aldım.

O gece, teslim tarihine yetişebilmek için umduğumdan daha geç saatlere kadar çalıştık.

sadece geç saatlere kadar çalıştım. Saat 10:00 olduğunda yorgun ama neşeliydim.

beni sahil evine kadar takip edeceğini düşündüm. Lacivert kapüşonumu çıplak göğsümün üzerine attım.

Tamamen boyanmış bir odanın duvarına birkaç resim asıyordu. Onun

Günün erken saatlerinde mükemmel bir şekilde toplanmış olan saçları şimdi gevşek ve dağınıktı. *Seksi*. Seksten sonra böyle görüneceğini hayal etmişim. *Hay sikeyim*. Sertleşmeden önce bu düşünceyi kafamdan atmam gerekiyordu.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordum.

Çok geç. Çok zor.

Tabureden aşağı indi. "Elbette."

Skylar arabasıyla beni takip etti. Kiralık arabaya yanaştığımda, avuçlarım terledi çünkü

Burası beklediğinden çok daha güzeldi. Buranın bir ev olduğuna inanmakta zorlanacaktı.

HM İnşaat'ın parasını ödediği ev. Her kuruşunu kendi paramla ödedim.

Çakıllı araba yoluna yan yana park ettik ve arabadan indik.

Arabanın kapısını çarptı. Okyanus havası saçlarını dağınık teller halinde savurdu. Bir tane tükürdü

ağzından çıktı. "Nedir bu?" "Ne

düşünüyorsun?"

"Neler oluyor?"

Bok gibi suçlu görünüyor olmalıydım. "Ne?"

"Bu ev-"

"Hadi içeri girelim."

Anahtarı almak için elimi cebime attım ve ön kapıyı açtım.

Çenesi düştü. "Tamam... Bu MTV'deki *Cribs* dizisi gibi, öndeki on araba hariç.

Şirketiniz buraya tam olarak ne kadar para harcadı?" "Kapıyı

kapattım. İyi bir anlaşma yaptık. Bu konuda endişelenme."

Çantasını tembelce bıraktı ve hayranlıkla etrafta dolaştı. "Bu mutfak benimkinden çok daha iyi.

ev." Parmak uçlarını tezgâhın graniti üzerinde gezdirdi. "Güzel bir yemek yapacağım

yarın gece bizim için."

Sikeyim. Evet.

"Kulağa harika geliyor."

Ağzını kapattı ve sessizce onu beklediğim tek şeye doğru yürüdü

fark etti. Üzerine oturdu. Yanına gittim ve pelüş minderde ona katıldım. Döndü

Ben. "Bunu yaptığına

inanamıyorum." "Neyi

yaptığıma?"

"Burayı sen seçtin ve parasını sen ödedin, değil mi?"

İçimi çektim. "Ben seçtim."

"Neden?"

Yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı. "Bir günden diğerine ne olacağını bilmiyorum

ve bunu kontrol edememekten nefret ediyorum. Sadece seninle biraz zaman geçirmek istedim.

Hayal edebileceğim en iyi yer. Hastalandığında bana nerede olduğunu söylediğini hiç unutmadım.

mutlu olacağım yer: okyanusa bakan bir okuma köşesi. İnternette bu evi gördüğümde

bir tane vardı, ne kadara mal olduğu umurumda değildi. Bunu senin için almam gerektiğini biliyordum."

Duvara yaslandı, ayaklarını kucağıma attı ve gözlerini kapattı. Açtı

ve uzakta çarpan dalgalara baktı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Bunu hak etmediğimi hissediyorum."

"Bu da benim için." Pencereden dışarı baktım. "Mutlu yerimin neresi olduğunu hatırlıyor musun?"

Başını salladı. "Nerede olursam olayım."

Bacağını hafifçe sıktım. "Sadece birkaç günlüğüne bile olsa seninle birlikte olmak istiyorum. Başka bir beklentim yok, tamam mı? Lütfen bu konuda endişelenme. İyi vakit geçirmeni istiyorum."

"Bu seyahatin herhangi bir kısmı gerçekten işle ilgili miydi?"

Ona yalan söyleyemezdim. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Nerede kalıyorsun?"

"Caddenin aşağısındaki Holiday Inn."

Kararsız görünüyordu. "Bir sürü oda olduğunu biliyorum ama sana kalmanı teklif edemem."

"Anlıyorum, inan bana. Bunu asla beklemezdim."

"Bu yanlış, Mitch. Bütün bunlar: Kevin'a yalan söylemem, bu teklifi kabul etmem

derinlerde bir yerde bu işten daha fazlasıydı."

"Sakin kendini suçlu hissetmeye kalkma Skylar. Yaşadığımız onca şeyden sonra bu molayı hak ediyoruz.

Bundan daha fazlası olmasa bile."

"Ben de sadece seninle vakit geçirmek istedim. Tüm bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum."

Bacağını üzerimden kaldırıp ayağa kalkmak zorunda kalmak bana acı veriyordu. "Bak ne diyeceğim, uzun bir gün oldu.

Otele dönüp biraz dinlenmene izin vereceğim. Yarın, bu işi

erken çalış, akşam yemeği ye ve plajın tadını çıkar. Bunu fazla düşünmeyin. Sadece bir kez yaşıyoruz. Eğer istersek

birlikte vakit geçirmek günah değildir. Kimse bundan zarar görmez."

Ayağa kalktı. Bluzu kırıışmış ve yarıya kadar açılmıştı. Güzel bir karmaşaydı.

Dudaklarımı yaladım, onu öpmeyi çok istiyordum. "Bu gece kapıyı kilitlediğinden emin ol."

"Bunun için harcadığınız tüm çabayı takdir ediyorum. Umarım nankörlük etmiş gibi görünmemişimdir." O

bana doğru birkaç adım yürüdü. "Mutlu olduğum yeri ziyaret edebileceğimi hiç düşünmemiştim. Teşekkür ederim.

Bana bunu verdiğin için."

Eğer şimdi gitmezsem, asla gidemeyecektim. Doğruca kapıya yöneldim. Sonra dönüp baktım.

ona son bir kez baktı. "Bana benimkini verdiğin için teşekkür ederim."

Ertesi gün, çok şey yapmış olmamıza rağmen işimiz uzamış gibiydi. Tüm odalar

artık kuru duvarlı ve boyalı. Skylar bütün gününü dekor alışverişı yaparak ya da plajda geçirmişti.

evde perde dikeyor. Onu özledim. Saat 3'e ne kadar kaldığını görmek için saatime bakıp durdum.

Saat 3:15'te otelime vardım ve hızlı bir duş aldım. Sıcak su üzerime dökölürken

Düşüncelerim endişeye dönüştü. Onunla sadece dört gecem daha vardı. Bu yolculuk, onu elde etmek için bir şanstı.

Birbirimize ait olduğumuzu görmek için. Ama ona hiçbir beklentim olmadığına dair söz verdim.

ona baskı yapmak için. Sadece organik olarak yakınlaşmamızı istedim ama yeterli zaman yoktu.

Skylar beni saat 4'te bekliyordu. Akşam yemeğı hazırlıyordu ve birlikte yürüyüşe çıkacaktık.

bir noktada sahilde. Heyecandan başım dönüyordu ve onu görmek, koklamak, dokunmak istiyordum.

Sadece elinin bir fırçası olsa bile.

Siyah düğmeli bir gömlek ve koyu renk bir kot pantolon giydim. Kolonya sıktım ve

Saçını jöleyle geriye at.

Kiralık eve vardığımda kapıyı açtı ve kalbim hemen çarpmaya başladı

kontrolden çıkmıştı. Minik şeftali rengi elbisesi içinde yemek yiyebilecek kadar güzel görünüyordu.

Onu sarmak istedim.

onun yerine yumruklarımı sıktım ve "Güzel görünüyorsun" dedim.

"Teşekkürler. Sen de öyle."

Mutfığa doğru yürüdüm. "Bu kokuda ne?"

"Tavuk Cacciatore. Annen yaptığında sevdiğini hatırladım. Umarım bu da en az onun kadar iyi."

"Eğer sen yaptıysan, eminim

bayılırım." "Şimdi aç mısın?"

Gözlerim önce ağzına, sonra da boynuna kaydı. "Açlıktan ölüyorum." Acaba o da

yemekten bahsetmediğimi söyle.

Topukları fayans zeminde tıkırdarken, sehpanın üzerindeki kırmızı şarap şişesine doğru yürüdü.

açtı ve iki kadehe doldurdu. "Cabernet tamam mı?"

"Bayıldım. Teşekkürler," dedim ve bardağı ondan alıp derisini sıyırdığımdan emin oldum.

Elini. Bir yudum aldım. "Mmm."

"Bunları güverteye çıkarmak ister misin?"

"Evet, o manzarayı görmek için oraya çıkmaya can atıyorum."

Gülümsedi ve onu takip etmesi için başını itti. "Hadi gel."

Sandbridge Sahili'ne bakan gri ahşap güvertede iki beyaz Adirondack sandalye oturuyordu.

Sanki ikimizin oturması için yapılmış gibiydi. Oturduk ve sessizce şarabımızı yudumladık. Dalgaları seyrettik ve martıların sesini dinledik. Ona bakışlar attım.

Güzel bir yan profil.

İlk konuşan o oldu. "Bence on dakika kadar burada oturalım, akşam yemeği yiyelim.

aşağıda, sonra da güneş batarken sahilde yürüyüşe çıkın."

"Mükemmel."

Bundan daha mükemmel bir şey olamaz.

Aşağıya indiğimizde telefon çalana kadar da öyleydi. Cep telefonunu açtı. Biliyordum ki

Sesinin tonundan o olduğunu anladım. Pencereye doğru yürüdüm, böylece rahatsız edici. Her kelimeyi dinledim ve gözümü okyanusa diktim. Bana onun

Başka biriyle nişanlanmak iştahımı kaçırdı ve beni yaşadığım fanteziden kopardı.

bir dakika önce.

"Evet. Her şey harika gidiyor. Burası çok güzel. Cumartesi. Uçağım dört buçukta iniyor."

Cumartesi günü ayrılmayı düşünmek bile çenemi gerdi. Şarabımı bitirdim.

"Seamus'un yemeğini almayı unutmadın değil mi? Güzel. Tamam. Bana da. Güle güle."

Ben de öyle.

Onu sevdiğini söyleyip söylemediğini merak ettim. Duygularımı incitmemek için mi söylemedi?

yoksa onu gerçekten sevmediği için mi?

Bana doğru yürüdü. Beş dakika önceki rahat ortamın yerini yeni bir gerginlik almıştı.

"Arayan Kevin'dı."

"Ona selamlarımı iletmeliydin." "Mitch..."

"Oh, doğru. "Çılgına dönerdi." Boş bardağımı yeniden doldurarak tezgâha doğru yürüdüm. "Bu

çünkü endişelenmek için bir nedeni olduğunu bilirdi?"

Hiçbir şey söylemedi ve onu bu duruma soktuğum için pişman oldum.

Bardağımı tezgâhın üzerine koydum ve hayal kırıklığı içinde gözlerimi ovuşturdum. "Özür dilerim."

"Sorun yok. Anlıyorum. Güzel bir akşam yemeği yemeye

çalışalım, tamam mı?" "Bunu çok isterim."

Yaptığı yemeği yerken rahat bir sohbeta daldık:
Tavuk Cacciatore ile

yanında da limonlu sarımsaklı Brüksel lahanası.

"Bu şimdiye kadar yediğim en iyi Cacciatore."

"Gerçekten mi? Öylesine söylüyorsun."

"Yalan söylemek için bir nedenim yok."

"Bilmiyorsun, ha?"

Dudaklarım yavaşça bir gülümsemeye dönüştü. "Belki biliyorum, ama buna gerek yoktu. Çok iyiydi."

"Peki, teşekkür ederim."

Ağzını sildi. "Tatlı da var ama bence sahilde bir yürüyüş yapmalıyız.

hava kararmadan önce."

"Katılıyorum. Güneş daha yeni batmaya başladı."

Ayakkabılarımızı çıkardık ve sahile doğru yürüdük. Elini tutma dürtüsü

ama kendimi tuttum. Bana izin vereceğinden oldukça emindim, ama sadece daha fazlasını isteyecektim, bu yüzden ona uzun süre dokunmamam en iyisiydi.

Skylar'ın minik ayaklarına baktım, kırmızı boyalı parmakları kumu tekmeliyordu. Isırmak istedim

Vücudunun diğer kısımlarıyla birlikte onları da. Sessizce yürürken çok memnun görünüyordu.

yanımda. Bu bana onunla en son ne zaman sahilde olduğumu düşündürdü. "Burada olmak

Üniversiteye gitmeden önceki yazımı hatırlıyorum."

"Evet, o yaz sahilde çok gittik. Davey'nin göğüs kıllarını tıraş ettiği zamanı hatırlıyor musun?

bikini üstü şeklinde mi?"

Bir kahkaha patlattım. "Nasıl unutabilirim ki? Sonra, Zena'yla tanışmadan hemen önceki zaman vardı.

Karnının üzerinde güneşlenen kızı kontrol ediyordu ama uzun saçlı bir adam olduğunu gördü.

ve kişi sonunda döndüğünde bir sakal."

Başını iki yana salladı. "Davey her zaman kendini en komik durumlara sokardı. Keşke hepsini

hatırlayabilsem."

Sahil evine geri dönene kadar yürüdük ve anılarımızı tazeledik. Oturduk.

Oturma odasındaki beyaz kanepenin iki yanında.

Zihnim hâlâ geçmişte dolaşıyordu. "O günle ilgili en çok neyi hatırlıyorum biliyor musun?

Yaz mı?"

"Ne?"

"Brooklyn'den eve döndüğün ve iyileştiğin için çok mutlu olmak. Bu ve öpmek

Her fırsatta seninle dalga geçtim. Gerçekten hayatımın en güzel iki ayıydı. Ondan sonra her şeyin çok hızlı değiştiğini hissediyorum."

"Çok güzel zamanlarımız oldu, Mitch."

"İyi zamanlar mı? Hayır. Sen başıma gelen en güzel şeydin."

Vay be. Kurnazlık yapmanın yolu, Nichols.

Buna nasıl cevap vereceğini bilememiş gibi görünüyordu ve hemen konuyu değiştirdi.

"Angie'nin yeni bir bebeği olduğunu biliyor muydun?" "Gerçekten mi? Hayır."

Angie ve Cody birkaç yıl önce evlenip Seattle'a taşınmışlardı. Emin değildim.

Skylar hâlâ onlarla iletişim halindeydi.

"Evet. Küçük bir kızları oldu. Adı Ainsley."

"Çok havalı bir isim. Eminim büyüyünce tıpkı babası gibi konuşacaktır."

Skylar bana şakacı bir şekilde yastık fırlattı. "Sen kötüsün."

"Yine de gerçek bu, değil mi?" Onu geri fırlattım.

"Evet. Tabii ki öyle!" Gözlerinden akan kahkaha yaşlarını sildi. "Her neyse... İşinden ayrıldı.

Şu anda bebekle birlikte evde, muhtemelen bütün gün zilyon tane fotoğraf çekmiştir." "Bebeğin ilk 9,257 saati..."

"Aynen öyle."

Skylar uzaklara bakıyordu ve ben nedenini biliyordum. Her seferinde engellemeye çalıştığım bir şeydi.

Aklımın ucundan bile geçmedi çünkü düşünmesi bile canımı yakıyordu. Dünyada bunu yapabilecek kimse yoktu.

ve kalbim onun için acıyordu. Bana baktı ve ne olduğunu bildiğini fark ettim.

Düşünüyordum da.

"Kevin çocuk istemiyor." dediğinde beni şaşkına çevirdi. "O

biliyor mu?"

"Evet. Bu konuda ona karşı hep açık oldum."

"Yine de çocuk istiyorsun."

"Biliyorsun her zaman istedim, ama gebe kalamadıktan sonra bunun ne

önemi var?" "Her zaman evlat edinme seçeneği var."

"O çocuk istemiyor. Eğer kendisinden bir tane istemiyorsa, kesinlikle

evlat edinmek istiyorum."

Ondan bahsetmiyordum. Bizden bahsediyordum.

"Bu yüzden mi onunla kalıyorsun, çünkü onun gitmesi konusunda endişelenmene gerek olmadığını düşünüyorsun.

Eğer ona bir çocuk veremezsen?"

Çenesini kapatmaya başladı. "Hayır. Onunla bu yüzden birlikte değilim. Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum.

artık."

Bunun adil bir soru olduğunu düşündüm, çünkü ölümümüzün nedeni buydu. Eğer o olmasaydı

beni bu korkuyla baş başa bıraksaydı, şu anda bu durumda olmazdık. Sorma hakkım olduğunu hissettim.

"Tamam." Konuyu değiştirmem gerekiyordu. "Hey... Sana bir şey sormak istiyorum. Genelde büyük bir

Henry için doğum günü partisi. Doğum günü yazın ama sonbaharda açılan bir yer var. Kapalı bir ocuk spor salonu ve kiralayabiliyorsunuz. Eylül sonunda onun için gecikmiş bir parti vermeyi düşünüyordum. Pek arkadaşı yok, o yüzden çok fazla ocuk olmayacak.

Orada. Etrafta zıplayabilecek, ıldırabilecek ve kalabalığın karmaşası olmadan eğlenebilecek.

Bir tane moonbounce ve top havuzu var. Pizza ve kek getirmene izin veriyorlar. Yapar mısın?

başarabileceğini düşünüyor

musun?" Yüzü solgunlaştı.

"Yanlış bir şey mi söyledim? Gelmek zorunda değilsin. Sadece masum bir davetti."

"Eylül sonu mu demiştin?" "Sorun

nedir?"

"Gitmeyi çok isterdim ama-"

"Ama ne? Ne söylemiyorsun?"

"Bahsetmediğim bir şey var. Bu geziyi mahvetmek istemedim. Gerçekten nasıl olduğunu bilmiyorum

sana söylemek için."

Ani bir panik hissettim. Terlemeye başladım. "Söyle."

"Kevin'a Kaliforniya'da bir başkan yardımcılığı teklif edildi. O kabul ediyor ve biz de

bir ay içinde taşınacağız."

Kalbim göğsümden sökülmüş gibi hissediyordum. Sakin ve soğukkanlı kalmak için tüm çabalarım

o anda yok oldu. "Taşınıyor musun?" "İstemiyorum."

Yaklaştı. Geri çekildim.

"Bir ay içinde mi? Bunu ne zamandır biliyorsun?" "İki

hafta, belki üç."

"Bana hiç söyleyecek miydin? Yoksa yine ortadan kaybolacak mıydın?"

"Sana söyleyecektim. Sadece-"

"NE ZAMAN?"

Koltuktan kalktım ve yerde volta attım.

"Lütfen sinirlenme. Bunun beni ne kadar incittiğini bilemezsin. Gitmek istemiyorum,

ama-"

"Ama zaten yapacaktın... belki de son dakikaya kadar bana söylemeyecektin ya da hiç söylemeyecektin?" I

Geçmişteki terk edilişinden kalan eski yaralar patlarken, çarpan başımı yatıştırmak için şakaklarımı ovuşturdum.

Açık. "Biliyordun... buraya gelmeyi kabul etmeden önce." Umutsuzca gözlerinin içine baktım.

Gerçek. "Bu yolculuk... yakınlaşmamız için bir şans değil. Bu bir veda, değil mi?"

Sesi titriyordu. "Ne olduğunu bilmiyorum. Korkuyorum ve kafam çok karışık."

"Bunu senin için kolaylaştıracayım." Kendimi tamamen kaybetmeden önce oradan çıkmam gerekiyordu. Kapıya doğru yürüdüm ve son bir kez arkamı döndüm. "Yemek için teşekkürler."

Yanağından bir damla yaş süzüldü. "Lütfen kızıp gitme..."

"Yarın işte görüşürüz."

Kapıyı arkamdan kapattım.

Arabaya bindiğimde hareket edemiyordum. Direksiyonu tutarken ellerim titriyordu. I

sakinleşmem gerekiyordu, böylece eve gidebilecektim. Hâlâ burada oturduğumu görürse dışarı gelirdi. Sağlıklı düşünebilmek için ondan uzakta olmam gerekiyordu.

Çakıllı yoldan çıkıp otelime giden karanlık yola girdim. Doğru giden bir araba

uzun farlarıyla beni neredeyse kör ediyordu.

Arabayı sürerken o geceyi kafamda tekrar canlandırımdım. O beni seviyordu. Bunu kalben biliyordum. Ama aşk

yeterli değildi çünkü benimle güvende hissetmiyordu.

Telefonumdaki mesaj uyarısı duyuldu ve bir yandan gözümü ayırmamaya çalışırken bir yandan da hızla yere baktım

Yolda.

Sana bir şey söylemedim çünkü onunla gideceğimden emin değilim.

Kalbim aynı anda hem umut hem de korkuyla doldu. Sözleri cesaret verici olsa da

hala karışık bir mesaj. Her iki durumda da, bu yeni tehdidin ortaya çıkmasıyla birlikte

daha sert ve daha hızlı savaşmak zorundaydım. Artık ona ait olduğunu göstermek için aylarım yoktu.

Ben. Belki hiçbir zaman güvenli seçim olamayacaktım ama doğru seçim bendim. Onu daha çok sevecektim.

onu incittiğimden daha fazla.

Sadece üç gecem kalmıştı ve onun da dahil olduğu güçlü yönlerimden yararlanmalıyım.

Bana karşı fiziksel bir çekiciliği vardı. Ona bana ne kadar ihtiyacı olduğunu, ne kadar mutlu ve tatmin olmuş olduğunu göstermeliydim.

Onu onun yapamayacağı şekilde yapabilirdim. Onu zarif bir şekilde geri alma planımın canı cehenneme.

Şimdi, kirli oynamanın zamanı gelmişti.

BÖLÜM 26

SKYLAR

Saat altıda alarmım çaldığında gözlerim sersemlemişti ve başım ağrıyordu. Daha önce

gecenin çoğunda uyuyabildim. Gerindim ve pencereye doğru yürüdüm. Açtığımda,

Okyanusun tuzlu kokusu, martıların sabah çağrısıyla birlikte beni hemen karşıladı.

Onu özledim.

Onu kızdırdıktan sonra, parasını ödediği bu güzel evde kaldığım için kendimi suçlu hissettim. Benim

Midem altüst olmuştu çünkü bu sabah işe gittiğimde neyle karşılaşacağımı bilmiyordum. O

dün geceki mesajıma hiç cevap vermedi. Bugünün en yoğun günlerimden biri olması gerekiyordu.

tüm pencere işlemlerini yapmak. Bütün zamanımı evin içinde geçirmek istemedim.

eğer bana soğuk davranırsa.

Yolda Starbucks'a uğrayıp kendime bir latte, eşime de kahve ve muffin almaya karar verdim.

Mitch. Belki bu küçük jest güne doğru bir başlangıç yapmasına yardımcı olurdu.

Oraya vardığımda bütün çocuklar dışarıdaydı. Bugünün, onların bir araya geleceği gün olduğunu unutmuştum.

tekerlekli sandalye rampası koymak olacaktı.

Mitch beni fark edince elindeki aleti bıraktı ve bulunduğum yere doğru yürüdü.

Arabamdan inerken.

O yaklaştıkça karnımda kelebekler uçuşuyordu. Saat erkendi ama gömleği çoktan çıkmıştı. A

Alet kemeri, kot pantolonunun aşağı sarktığı yerden beline dolanmıştı.
Daha önce hiç görmediğimi sanıyorum.

Hayatımda daha ateşli bir şey görmedim. Kızmasını bekliyordum ama onun yerine

bana hınzırca sırttı.

Elimden kahve ve çöreği aldı. "Teşekkür ederim. Almamalıydın."

"Dün gece o haberle seni zdkten sonra en azından bunu yapabileceğimi düşündüm."

Eğildiğinde şaşkınlıkla geri adım attım. Beni dudaklarımdan peceğini sandım,

Ama onun yerine yanağıma sıcak ve sert bir öpücük kondurdu.

Kulağıma yakın konuşurken sesi alçak ve derindi. "Dün gece için endişelenme."

Tamam.

Sonra başka bir şey söylemeden arkasını döndü. Uzaklaşmasını izledim. Başımı eğdim.

kot pantolonunun sıkı kıçını sarışını hayranlılıkla izliyordum. Vücudum hâlâ şokun etkisiyle karıncalanıyordu.

Yıllar sonra ilk kez ağzını tenimde hissettim. Hareketsiz dururken yanağım hala tkrğnden ıslanmıştı, pcğn onun dudaklarıyla benim dudaklarımda olmasını dilediğim için kendimden nefret ediyordum.

dilini boğazıma soktu.

Evin içine girdiğimde, taze boya dumanı bunaltıcıydı. İşe koyuldum.

Hemen yatak odalarındaki perdelerin donanımını takıyorum.

Bir saat kadar sonra, Mitch eşikte belirdiğinde şaşkınlıkla sıçradım, göğsü parlıyor.

"Oh, hey," dedim.

"Hey."

Tabureden indim. "Ne oldu?" "Bir iyiliğe ihtiyacım var."

"Ateş et."

Bir tüp güneş kremi kaldırdı. "Güneş yakıyor. Yanmaya başlıyorum. Biraz sürebilir misin?"

Bunu sırtımda mı taşıyacağım?"

Aman Tanrım.

"Uh, evet. Elbette."

Bana uzattı ve arkasını dönerek bana baktı. "Teşekkürler."

Teni kusursuz, pürüzsüz ve güneşten altın rengini almıştı. Bu benim ilk yakın çekimimdi.

Sırtının ortasındaki haç dövmesi. Dövmeyi sıktığımda garip bir fişkırtma sesi geldi.

losyonu avucuma aldım ve tüpü dizlerimin arasında tutarak kapağını kapattım.

En üstten başladım, boynunun dibinde yavaş daireler çizdikten sonra aşağı doğru inmeye başladım.

omuzları ve sırtının üst kısmındaki dalgalanan kaslar. Dokunduğumda gerildiler ve esnediler. Benim

Masaj uygun olmaktan çok şehvetliydi. Elimde değildi. Yıllardır masaj yaptırmamıştım.

ona böyle dokunmak. Hızlı nefes alıyordu ve onun da aynı elektriği hissettiğini biliyordum. Ellerim

haçın üzerinden sırtının alt kısmına doğru ilerledi. Ellerimi haçın içine sokmayı hayal ettim.

Kot pantolonunun kemerini açmış, yüzümdeki hayranlık ifadesini göremediği için minnettarlık duyuyordu.

zayıflığını ele veriyordu.

Birden arkasını döndü ve şişeyi almak için yavaşça dizlerimin arasına uzandı. I

Kendimi güçsüz hissettim ve ellerim ona tekrar dokunma ihtiyacıyla titredi.

Keşke ön tarafı da yapabilseydim.

Bana bakarken mavi gözleri odaya dolan güneş ışığını yansıtıyordu. Onlar doluydu

Uzun zamandır görmediğim kadar büyük bir arzuyla. "Teşekkür ederim."

Salyalarım akarken biriken tükürüğü yuttum. "Bir şey değil." Sonra

arkasını döndü ve ortadan kayboldu.

Öğleden sonrasının geri kalanını dışarıda geçirdi ve ben işime odaklanmakta zorlanırken beni sarsılmış bir halde bıraktı.

teninin nasıl hissettiğinin hatırası değil.

Öğleden sonra üç sularında, yatak odalarından birine geldi.

Mobilya. Göğsünden aşağı ter damlıyordu ve ön koluyla başını sildi.

"Ben

buradan gidiyorum. Sen de aynısını

yapmalısın." "Bitirmem gereken birkaç iş daha

var." "Seni saat beşte alacağım."

"Nereye gidiyoruz?"

"Bunun için endişelenme. Sahip olduğun en güzel şeyi giy."

Ben cevap veremediğim gitmişti. Vücudum heyecanla doldu. Elimle oynadım.

sihirli bir şekilde aklımı başıma getireceği umuduyla nişan yüzüğü. Ne yazık ki

bacaklarımın arasındaki zonklamayı engellemek için hiçbir şey yapmadı.

Hayal gücüne çok az şey bırakan küçük, kırmızı bir elbise giydim ve ayaklarımı bir çift ayakkabımın içine soktum.

en yüksek stiletto'lar. Saçlarımı uzun, gevşek bukleler halinde şekillendirdim ve hazırlığımı bitirdim.

kapı zili çaldı.

Kapı açıldığında beni onun nefis kokusu karşıladı. Beyaz keten bir elbise giymişti.

Mitch muhtemelen onu hiç görmediğim kadar şık giyinmişti. Kolları kıvrılmıştı ve

Üstteki birkaç düğme isim dövmemin başlangıcını görecektik kadar açılmıştı. O giydi

koyu renk, haki pantolon. Bunca yıl sonra onu bu kadar büyümüş ve şık görünce içimi bir gurur duygusu kapladı.

"Yat kulübünün bir üyesi gibi görünmüyor musun?"

Gözleri yukarıdan aşağıya doğru hareket etti. "Ve sen -çok hoşuma gitti- o topuklarla

centilmenler kulübü üyesi." "İyi

bir tane."

Kolumu ovuşturduğunda meme uçlarım neredeyse çeliğe dönüştü. "Şaka yaptığımı biliyorsun."

"Önce sen mi girmek istersin? Yoksa rezervasyonumuz var

mı?" "Şimdi gitmeliyiz. Yemekten sonra tekrar buraya geliriz."

Daha sonra yalnız kalacağımız düşüncesi beni tedirgin etti.

Benim için arabanın kapısını açtı. "Hâlâ deniz ürünlerini

seviyor musun?" "Evet. En sevdiğim şey olduğunu

biliyorsun."

Mitch'in arabayı sürerken sürekli bana baktığını hissedebiliyordum.

"Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Çok güzel görünüyorsun."

Tüylerimi diken diken etmek için iki elimle kollarımı ovuşturdum. "Sen de güzel görünüyorsun."

"Gergin görünüyorsun. İyi misin?" diye sordu. "Bugün farklı davranıyorsun."

"Haklısın. Bugün yeni bir gün. Bu yolculuk göz açıp kapayıncaya kadar bitecek. Önümüzdeki birkaç gün boyunca bir şey düşünürsem bilmeni isterim, Söyleyeceğim. Dün geceye kadar, ben

Size kim olduğumu hatırlatmak ve bilmeniz gereken şeyleri söylemek için daha fazla zamanım olduğunu düşündüm. Ben

Bu zamanın geri kalanını onunla taşınma ihtimalinden bahsederek harcamayacağım. Bu benimle ve seninle ilgili, başka kimseyle değil."

Anladığımı göstermek için ona hafif bir gülümseme verdim.

Gözleri yola döndü ve sessiz yolculuğun geri kalanında bana bakmadı.

Rowlings on the Water adlı lüks bir restoranın otoparkına girdik. Arabayı tuttu.

Kapıyı benim için açtı. Taze deniz ürünlerinin kokusu hemen burnuma geldi. Sol tarafta bir oda vardı.

Büyük bir tankın içinde ıstakozlar yüzüyordu. Sağ tarafta yemek alanı vardı.

Akşamın erken saatlerine göre kalabalıktı. Kapalı oturma alanı ve manzaralı bir açık alan vardı.

Su.

Bir hostes bizi karşıladı. "İçeriye mi yoksa dışarıyı mı tercih edersiniz?"

Mitch bana baktı.

"Dışarısı çok güzel. Dışarıda yiyelim," dedim.

İki menü aldı. "Dışarıda. Bu taraftan."

Oturduktan sonra, Ginny adında güzel bir kızıl saçlı olan garsonumuz yanımıza geldi. "Size ne getireyim?

başladın mı?"

"Bir bardak Pinot Grigio alacağım,"

dedim. "Ben bir Sam Adams alayım."

Ona içki menümü uzattığımda, gözleri parlayan elmasıma takıldı.

güneşin altında parlıyordu. Mitch'e bakmadan önce "Vay canına, harika bir yüzük," dedi. "Güzel bir zevkin var."

"Oh, ben seçmedim. O benim nişanlım değil. Biz sadece arkadaşız," dedi sert bir şekilde.

"Gerçekten mi? Bunu asla tahmin edemezdim." Menüsünü aldı. "Bu bekar olduğun anlamına mı geliyor?"

"Öyleyim," dedi bana bakarken.

"İçkilerinizle birlikte hemen döneceğim."

Mitch ve ben yemek menüsüne göz atarken garip bir sessizlik oldu.

Geri döndüğünde, dikkatinin odağı yalnızca Mitch'e kaydı. Gözlerini tamamen

ona birasını uzattığında.

"Sipariş vermeye hazır

mısınız?" Mitch beni işaret etti.

"Skylar?"

"Ben bir kiloluk ıstakoz alacağım, yanında da fırında patates ve salata."

"Ben de deniz tarağı, pilav ve salata alacağım. Yarım ıstiridye de alabilir miyiz?

kabuklu meze?"

"Kesinlikle. İstiridyeler hakkında ne derler bilirsin, değil mi?"

Mitch ona cevap verirken hâlâ bana bakıyordu. "İstiridyeler hakkında ne derler, Ginny?"

Kirpiklerini kırıştırdı. "Onlar bir afrodizyak." Gözleri

hâlâ benimkileri yakıyordu. "Bildiğim iyi oldu."

Onun açık ilgisizliğine kayıtsız kalarak ona göz kırptı. "Hemen döneceğim."

Suçlu bir kahkahayla peçetesini açtı. Kızın onu istediğini biliyordu. "Bunu biliyor muydun?

ıstiridye hakkında, Skylar?"

Gözlerimi devirdim. "Biraz fazla açık sözlü, sence de öyle değil

mi?" "Ne hakkında?"

"Seni becermek istiyor ve bunu sana belli ediyor."

Birasından uzun bir yudum aldı. "Bu seni rahatsız

ediyor mu?" "Hayır. Sadece dikkatini çekiyorum."

"Tamam. O zaman daha sonra buluşmayı teklif etsem sorun olmaz değil mi?"

Bu düşünce midemi bulandırdı. Yine de bugün davranışları çok öngörülemezdi,

Şaka yaptığından yüzde yüz emin olamazdım. Tek bildiğim, bunu bir şeyi kanıtlamak için yaptığı ve sonunda ondan gerçekten hoşlandığı olabilirdi.

"Eğer istediğin buysa. Öyle mi?"

Eğildi. "Benim istediğim bu değil. Benim *istediğim*, tüm bu insanların sihirli bir şekilde ortadan kaybolması ve adımı haykırana kadar seni bu masaya yatırmak. Yani benim ne istediğimin bir önemi yok,

değil mi? Sadece umurunda olup olmadığını merak ediyordum."

Yüzümdeki tüm renk uçup gitmiş olmalı.

"Sorun ne?" diye sordu, sözlerinin üzerimde yarattığı etkiyi çok iyi biliyordu.

Çok tahrik olmuştum. Zor nefes alıyordum.

Kendimi sakinleştirmek için şarabımdan uzun bir yudum aldım. "Şaka yapmıyormuşsun

geri çekilmeyeceğini söyledi."

"Saçmalıklarla vakit kaybetmekten bıktım. Bana bir şey sormadan önce iyice düşün. Şu andan itibaren,

Sana dürüstçe cevap vereceğim. Biz çocukken sen de hep aynısını yapardın. I

eskiden bu yönünü severdim."

Ginny istirdiyelerimizle geldi, sanki ben görünmezmişim gibi tüm tabağı Mitch'in önüne koydu.

"Size getirebileceğim başka bir şey olursa haber verin. Herhangi bir şey."

Kaltak.

Mitch onu görmezden geldi ve tabağı masanın ortasına itti. "Bir tane al."

Elimi uzattım. "Çiğ olduklarını fark etmemiştim."

"Bilmiyor muydun? Bunların ne olduğunu bildiğini sanıyordum. Suşi seviyorsun, değil mi?"

"Evet, ama bunlar biraz sümüksü görünüyor."

Bir tanesini ağzına götürüp kabuğundan çıkardığı istiridyeyi yalayarak emmesini dikkatle izledim.

suları dışarı akıttı. Dudaklarını yaladı ve bu beni anında ıslattı. Yemek pornosundan bahsediyorum. O aldı

ve masanın diğer tarafına uzandı. "Aç

ağzını."

İstedikini yaptım ve çamurlu istiridyeyi olabildiğince hızlı yutarak ağzıma çektim.

Yüzümü buruşturdum. "Tamam,

denedim." "Artık yok mu?"

"Hayır."

"Denediğiniz için teşekkürler."

"Her şeyi bir kez denerim." İstedikimden daha imalı oldu.

Onu tamamen kıskırtıyordum ve kendimi durduramıyordum.

Yemeklerimiz geldiğinde ortalık sakinleşti. Yemekler geldikten sonra ortamın nasıl

Mitch dakikalar içinde cinsel gerginlikten rahatlığa kolayca geçebilirdi. Bu her zaman bizim

modus operandi.

Sağlığımdan ailelerimize kadar her şey hakkında konuştuk. O anki bakışları görmek çok tatlıydı.

Doktorlarımın her ziyaretimde daha iyimser olduğunu söylediğimde yüzünde gerçek bir rahatlama belirdi. Hepsi

Nakilden sonraki yıllarda yapılan rutin taramalar ve kan tahlilleri temiz çıktı. Sonra, biz

Son yıllarda yakın olduğu kız kardeşi konusuna geçti. Onun için ağıt yaktı.

Summer'ın artık ergenlik çağında olduğu ve herhangi bir çocuğa fiziksel olarak zarar vermek zorunda kalabileceği gerçeği

Kalbini kıran çocuklar.

Ginny masamıza döndü. Sadece Mitch'e bakarak, "Tatlı ister misin?" diye sordu.

Sadece eve gitmek istedim ve araya girdim. "Hala bir ton tiramisumuz var.

Geçen gece evdeyken," dedim.

Ona baktı. "Sanırım bu hayır demek. Hesabı alacağız." Faturamız

ve iki nane şekeriyle döndü.

Ona baktı ve komik bir yüz ifadesi takındı.

Elimi uzattım, "Hasar nedir?" "Bir şey yok."

"Mitch, bütün bu yolculuğun parasını sen ödedin. En azından akşam yemeğini karşılayabilirim. Lütfen izin ver."

"Asla olmaz."

Birden faturayı elinden kaptım ve Ginny'nin o ikisinden daha fazlasını bıraktığını gördüm

şekerler. Az önceki sırtışı şimdi tamamen anlamlıydı.

Bence çok tatlısın ve bir ara çıkmayı çok isterim. Ara beni. 757-969- 2352.

İçimde ilkel bir koruma duygusu kabarırken bedenim kaskatı kesildi.
Hissetmek haksızlıktı

ama Mitch'in başka bir kadınla birlikte olması düşüncesi beni çıldırtıyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet."

Bana bilmiş bir bakış attı. Sanırım kıskançlığımı koluma takmıştı. "Onu aramayacağım Skylar."

"Bana bir açıklama borçlu değilsin. Başka biriyle ilgilenmek için her türlü hakka sahipsin."

Dinleyen biri olup olmadığını görmek için etrafına bakındı ve sonra gözlerimin içine baktı. "Keşke yapabilseydim

başka birini istiyorum." Bakışları deliciydi. "Yine de iyi hissettirmiyor, değil mi?

Bunu binle çarpın, işte ben de bunu yaşıyorum." Bu gece ilk kez gözlerinde gerçek bir üzüntü gördüm. "Hayır, bu... iyi hissettirmiyor."

Faturayı elimden aldı ve gülümsedi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum. kıskanıyorsun."

Ödeme konusunda kavga etmedim. Sadece oradan olabildiğince çabuk çıkmak istedim.

Onunla yalnız kalmak için duyduğum ani ve bencilce arzuya.

Mitch dolaptan iki küçük tabak çıkardı. "Hadi tatlıyı sahile götürelim.

Hala biraz ılık var, yüzmeye gitmek istemiyorsanız?"

"Hayır, su çok soğuk. Gelgit yüksek ve dalgalar sert. Kumsalda tatlı kulağa hoş geliyor.

Güzel. Üst kattan bir battaniye getireyim."

Ayakkabılarımızı çıkardık ve battaniyeyi serdiğimiz kuma doğru yürüdük.

Hava rüzgarlıydı ve saçlarımız her yere savruluyordu. Bir düzine martı sürüsü

Yemek yediğimizi görünce bize katılmaya geldiler.

Mitch bir tanesine tatlının bir parçasını fırlattı. "Kuş insanları olduğumuzu biliyor olmalılar."

Kıkırdadım. "Seamus'u özledim. Muhtemelen bensiz çok mutsuzdur."

"O yaşlı kuş ve benim her zaman ortak bir noktamız olmuştur."

Yaklaşıp başparmağını çeneme sürttüğünde beni ürküttü. "Bir ton tam şurada." Başparmağını yaladığında, tüylerim diken diken oldu.

Vücut.

Ağzının kenarında biraz da krem şanti olduğunu fark etmemişti.

benimle alay ediyordu. Onu

yaladığımı hayal ettim. "Sende de

biraz var," dedim. "Nerede?"

"Tam burası." İşaret parmağımı ağzının köşesinde gezdirdim. Dilinin ucu dişlerinin arasından dışarı baktı ve alt dudağında gezdirirken parmağımı sıyırdı."

Temasın yarattığı duyguları savuşturmak istercesine gözlerini kapattı. Neden böyle davrandığımı bilmiyordum.

kendime işkence ediyordum. Ağzına dokunmak, onu arzuladığım şekilde derinden öpemediğim sürece işe yaramayacaktı.

Şimdi ağzıma bakıyordu, başladığım şeye devam etmem için sessiz bir davetti bu. Konuyu değiştirmeye çalıştım. "Bir itirafım var. Bu tiramisuyu ben yapmadım. Fırından aldım.

yolun aşağısında."

"Ah... seni sinsi," dedi ve bir ısırık daha aldı.

"Şimdiye kadar tattığın en lezzetli şey değil mi?"

Kaşığı yavaşça ağzından çekti ve başını salladı. "Hayır, aslında. Öyle değil."

Bana neden beni yemek istermiş gibi baktığını anlamam birkaç saniye sürdü.

Sonra anladım ki bana oral seks yapmaktan bahsediyordu. Kaslarımın arasını sıktım.

sıcak ağzını yalayıp yutmasının anısının tetiklediği ani tepkiye karşılık olarak bacaklarını

Bana. Bana bunu yapan tek erkek oydu.

Konuyu değiştirmek için bir başka girişimde daha bulundum ve şimdi avluda olan martılara doğru baktım.

uzakta. "Gece daha yeni başlıyor. Ne yapmak istiyorsun?"

"İçeri girip elektrikli şömineyi yakmak istiyorum. Hiç denedin mi?"

"Hayır, henüz denemedim," dedim.

"Ben de bunu yapmak istiyorum. Seninle ateşin yanında oturmak ve sadece rahatlamak istiyorum." "Tamam."

"Ama önce seni ıslatmak istiyorum."

Pardon?

"Ne?"

Zihnim daha fazla çukura düşmeden beni omzunun üzerinden kaldırdı ve dalgalı okyanusa doğru koştu.

O koşarken vücudum ona doğru zıplarken ben de ona defalarca vurdum. "Mitch! Hayır. Hayır. Hayır.

İndirin beni! İndir beni!"

Beni suya attığında sırtım soğuk suya çarptı. Tuzun bir kısmını yuttum.

ve durmadan öksürmeye başladı. Benim elbisem sıırıslıklam olmuştu, onunkiler de öyle.

"Seni pislik!" Elimden geldiğince hızlı ve öfkeli bir şekilde üzerine su sıçratmaya başladım.

Beni engellemeye bile çalışmadı. Sadece orada durdu ve şeytani bir gülümsemeye bunu yapmama izin verdi.

Yüzü, periyodik olarak saçlarını elleriyle geriye itiyor ve su tükürüyordu. Bir noktada bir dalgaya kapıldım ve dengemi kaybettim. Beni yere düşürdükten sonra hararetle gülmeye başladım.

O kahkahalarla karnını tutarken, ben suyun içinden geçip göğsüne vurdum.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır," dedi, beni tekrar yakaladı ve başının üzerine kaldırdı. "Sanırım *bu* komik." O

beni tekrar sertçe suya attı.

Güneşin her damlası kaybolana kadar en az bir saat boyunca okyanusta yüzdük. Işık

Evden gelen ışık karanlıkta bir lamba gibiydi.

"Hava serinlemeye başladı. Hadi içeri girelim,"

dedi.

Giysilerimizdeki suyu sıkarak çıkardık ve kapıya doğru koştuk. Sanki ergenlik çağındaydık.

tekrar. Kapı aralığında ayaklarımızdaki kumları silerken gülüyor ve nefes nefese kalıyorduk.

Merdivenlerden yukarı koşmadan önce "Gidip havlu getireyim," dedim.

Hızlıca elbisemden çıktım, aşağı inmeden önce üzerime bir bikini ve şort giydim.

Oturma odasındaki duvarın içine yerleştirilmiş elektrikli şömineyi açmıştı. Fırlattım.

havlulardan birini ona fırlattı.

Saçlarını ovaladı. Teni ıslak beyaz gömleğin içinden şeffaf görünüyordu. "Bu

pek akıllıca bir fikir değildi. Değiştirecek kıyafetim yok."

"Üst kattaki çekmecelerde ya da dolapta var mı diye bakabilirim. Ev sahibi bir şeyler bırakmış olabilir.

geride bıraktım."

"Denemeye değer," dedi ıslak gömleğinin düğmelerini açarken.

Son düğme de çözülene kadar izledim ve hâlâ düşünerek yukarı koştum.

Çekmeceler çoğunlukla boştu. İlk dolabın arkasında, birkaç bayan kışlık kıyafeti vardı.

montlar, ve sonra büyük ikramiyeyi vurdum: bir set iğrenç tropikal şort. Motif bir

parlak renkler ve palmiye ağaçlarının birleşimi. Görünürde hiç gömlek yoktu.

Heyecanla merdivenlerden aşağı koştum. "Hem iyi hem de kötü haberlerim var. Harika bir şort buldum.

ama gömleğin yok."

"Bununla yaşayabilirim."

Ben de öyle.

Şortu ona fırlattım. "Mutfağın dışındaki banyoda üstünü değiştirebilirsin."

"Bunlar... vay canına. İğrençler," dedi onları tutarak. Benim için biraz küçük olabilirler."

Dışarı çıktığında, o saçma şortun içinde bile ne kadar iyi görüldüğüne hayret ettim.

Kasları ve karın kasları böyleyken ne giydiğinin pek bir önemi yoktu. Nemli saçları

Dağınıktı, her yöne doğru uzanıyordu ve ben bunu inanılmaz seksi buluyordum. Şort ona bir eldiven gibi oturdu.

Üzerinde askıdaki kadar kötü görünmüyorlardı. "Paketimin

Hawaii turizmi için bir reklam olduğunu hissediyorum."

Kıkırdadım. "Hiç de fena görünmüyorlar." Vücudunu incelemekten edemedim. "Sen ne zaman

bu kadar sıkı çalışmaya başladın mı?"

"Sen kasabadan ayrıldıktan birkaç

yıl sonra." "Gerçekten mi?"

"Bu benim çıkış noktamdı, hala da öyle. Bir şekilde stres atmalısın, değil mi? Artı, Ben olmak istiyorum

oğlum için uzun süre etrafta olacağım." Ateşe doğru yürüdü. "Gel yanıma otur."

Duvarda şöminenin hemen altında bir kanepe vardı. O bana dönük bir uca oturdu, ben de

ve ayaklarımı uzattım.

"Ben banyodan çıkarken telefonunu kontrol ettiğini gördüm. Sanırım

aradı

mi?"

"Evet."

"Neden onu geri aramadın?"

"Ona erken yatacağımı ve yarın konuşacağımızı mesaj attım." "Benim için yalan söylemek zorunda değildin. Onu arayabilirdin."

"Bütün bu yolculuk bir yalan, değil mi? Ne fark eder ki?"

"Aradaki fark, sizin yanlış bir şey yapmıyor olmanız. O asla bizim tarih ve kapanış ihtiyacı."

"Demek mesele bu... kapanış mı?"

"Burada başka kimse yok Skylar, sadece sen ve ben varız. Bana gerçekten ne hissettiğini söyle. Lütfen. I

eve döndüğümüzde neyle karşılaşacağımı bilmem gerekiyor."

Ateş yüzünün etrafına bir parıltı saçıyordu. Yarı saydam gözleri alevleri yansıtıyordu. Mitch'in güçlü

Sanki bana dokunmasını engelleyen tek şey buymuş gibi eliyle kanepenin arkallığını kavradı.

Bir şey söylememi bekledi. Ne olduğunu kimsenin bilemeyeceğini söylediğinde

Bu gece bu odada söylenenler bende yankı uyandırdı. Birdenbire, göğsüne adım kazınmış bu güzel, savunmasız adama bakarken, ruhumu ona dökmek istedim.

"Sanki sonsuza dek burada kalmak istiyormuşum gibi hissediyorum. Keşke her gün mutlu bir gün olsaydı.

Bu gece o suyun içinde nasıl olduğumuzu."

"Bu tür bir mutluluğa sahip *olabiliriz*. Her gün."

"Bu o kadar basit değil. Bunun gerçekleşmesi için birinin yaralanması gerekir. Ve sonra

Henry..."

"Henry iyi. Ben varım ve hep olacağım. Bir anneye ihtiyacı yok, Skylar, eğer orası

bununla gidiyorsun. Onsuz da gayet iyiydik. Senin hayatımıza girmen

Henry'nin annesi olmak anlamına geliyor. Onu asla tam olarak kabul edemeyeceğini biliyorum çünkü-"

"Hayır! Ona bakışımı etkilemesine izin vermiyorum. O bunu hak etmiyor. Daha önce de

Yeterince. Sadece onu incitmekten korkuyorum."

Kollarını bacaklarına dayadı ve hayal kırıklığı içinde gözlerini ovuşturdu, sonra aniden

Ben. "Çünkü *seni* tekrar incitecek bir şey yapacağımı ve sonra gitmek zorunda kalacağımı düşünüyorsun, değil mi?

Benimleyken kendini güvende hissetmiyorsun. Anlıyorum. Ama memnun musun? Ne zaman onunla mutlu olup olmadığını sorsam, sorunun etrafından dolanıyorsun. Siktir, Skylar. Onunla... mutlu musun?"

"Cevabı mı istiyorsun?"

"Evet."

"Soru için soru o zaman. Ben cevap vereceğim, sonra da ben sana bir soru soracağım." "Eski oyunumuz gibi... basketbol olmadan."

"Evet."

"Ben buna varım," dedi.

"Mutlu olup olmadığımı sormuştun..." Gözlerimi ateşe diktim, yapacağım şey için kendimi inanılmaz derecede suçlu hissediyordum.

hem ona hem de kendime ilk kez yüksek sesle itiraf etmek zorunda kaldım. "Ben mutlu değilim. Güvende hissediyorum ama mutlu değilim. Eskiden beni mutlu ederdin. Beni gerçekten mutlu eden tek kişi sendin.

Bu ortadan kalktığında, güvende hissetmek mutlu olmaktan daha önemli hale geldi." Nefes verdim. "Benim

dön."

"Tamam."

"Beş yıldır kimseyle birlikte olmamış olman nasıl mümkün olabilir?"

Başını kanepeye yasladı. "Bunu nasıl açıklayacağımı gerçekten bilmiyorum.

kimseyi istemedim. Sırf yapmış olmak için yapmaya değmezdi. Annem beni ikna etti.

birkaç yıl önce bir terapistte gittim. Olanlar yüzünden travma geçirdiğimi düşünüyordu.

Karizma'ya, kimseye güvenmediğime ya da belki de aynı şeyin

tekrar gerçekleşebilir. Aklımın bir köşesinde böyle bir şey olmuş olabilir ama şunu söyleyebilirim ki

başka kadınlara karşı arzu duymuyorsun." "Ama şimdi

arzuluyorsun?"

"Bu iki soru demek." Gözleri hazır olda bekleyen meme uçlarıma kaydı.

"Benim

Dön. Onunla en son ne zaman seks yaptın?"

"Bev'e gittiğimiz geceden bir süre önce. Benim sıram. Şimdi arzun geri geldi mi?"

Uzun bir süre bana baktıktan sonra "Evet" dedi. Gözleri özür dilemeden

ve sesi daha alçaktı. "Benim sıram. Uyumamanın sebebi ben miyim?

Bev'den beri onunla mı?"

"Evet" diye fısıldadım.

Ayağım yanlışlıkla onun bacağına çarptı. Refleks olarak ayağımı geri çekince, ayağımı yakaladı ve

hafifçe sıkmaya başladı ve diğer ayağını da getirdi. Derin düşüncelere dalmış, ayaklarıma masaj yapan ellerine bakıyordu. Gözlerimi kapattım ve birkaç dakika boyunca bu hissin tadını çıkardım.

Aniden durana kadar dakikalarca.

"Sanırım gitmeliyim." Ayağa kalktı ve ıslak giysilerini yerden aldı. "Ne? Neden?" Onu mutfaka kadar takip ettim.

"Çünkü bunu yapamam."

"Sorun yok. Gitmek zorunda değilsin. Sadece işler biraz kontrolden çıktı." "Sen isteyene kadar sana dokunmayacağımı kendime söyledim."

"Sadece ayak masajıydı."

"Sorun ayak masajı değil. Az önce neredeyse yaptığım şey. Hâlâ yapmak istediğim şey. Beni geri çevirmeyeceğini bilmek istiyorum çünkü bir kez başladığımda durabileceğimden emin değilim." Ayakkabıyı kavradı

mutfak tezgahı. "Tanrım, senin içinde olma düşüncesi bile beni çıldırtıyor. Anında sertleşiyorum.

Sadece hayal etmek bile gerçekte başka biriyle birlikte olmaktan daha iyi." Uyarılmışlığı dar şortunun kumaşına kadar uzanıyordu. "Sence sikimi başka bir kadının içine sokmak

seni unutmama yardım edecek mi? Asla olmadı, olmayacak da. Sana yardım oluyorum mu Skylar?"

"Aletimi başka bir kadının içine sokmak mı? Hiç denemedim, ama bu noktada, belki de denemeliyim.

bunu üçüncü bir seçenek olarak değerlendirin."

Başını salladı ve bir adım öne çıkıp elini elime koyduğunda beni korkuttu.

Yanak. "Bunu nasıl yapıyorsun, lanet olası bir anda beni hep güldürüyorsun.

Ciddi misin?" Elini geri çekti. "Demek istediğim... sen düşünürken onu becermek

yardım etmem konusunda? Bana bakış şekline bakarak hayır diyebilirim."

"Ne taraftan?"

"Sana baktığımı bildiğim gibi, pratikte tek bir şey isteyen biri gibi

tüm hayatım boyunca ve asla sahip olamayacağım." Sesi gergindi.

"Sevdiğim tek kadının içinde olmanın nasıl bir his olduğunu bilmeden ölmek istemiyorum."

Gözlerimi kapattım.

Söyledikleri beni kanser günlerime götürdü. Uykusuz geceler geçirmişt看.

Aynı şeyi, onunla sevişme fırsatı bulamadan öleceğimi söyledi.

"Keşke fırsatımız varken o gece George Gölü'nde sevişseydik."

"Ben de öyle. Anlamsız seksten fazlasını hiç yaşamadım. Nasıl bir his olduğunu bile bilmiyorum.

biriyle sevişmek. Bunu yaşayabileceğim tek kadın sensin. On yıl içinde

Nasıl bir şey olacağını hayal etmek için çok zamanım var." Gözlerini uzaklara dikti ve yavaşça başını salladı.

kızgın bir bakış. "O ben olmalıydım. Ben senin ilkin olmalıydım... ama ben senin

son."

"Mitch..."

Bana yaklaşıp dudaklarıma birkaç santim yaklaştığında gözleri karardı ve şöyle dedi

sana ihtiyacın olanı veriyor. Bunu hissedebiliyorum." Onu öpmek için can atıyordum, nefesim tamamen kesilmişti.

Kontrol. Birkaç saniye sonra arkasını döndü ve tezgâhtan anahtarlarını aldı. "Sanırım bu

gitme zamanım geldi."

İç çamaşırım tamamen ıslanmıştı, beni tezgaha yasladığını hayal ettim ve

O içime girerken bacaklarımı etrafına sardım. Bacaklarımın arası zonkluyordu. Bakışları

Yüzündeki ifade benim hissettiğim açlığın aynısıydı. Bana dokunmasını istiyordum. I

ondan bunu isteyemezdim çünkü bunun nereye varacağını biliyordum ve Kevin'i aldatmak istemiyordum, ama ben

Hâlâ hayatım buna bağılıymış gibi duymaya ihtiyacım vardı. "Nasıl olurdu?"

Kıpırdamadan durdu, elinde anahtarlarıyla yere bakıyordu. "Sanırım ben nazik."

Bedenim kontrol edilemez bir özlemle uğulduyordu. "Bana ne yapardın?"

"Bu gece ne dediğimi hatırlıyor musun?"

"Eğer dürüst bir cevap istemiyorsam sana soru sormam." "Hâlâ

sana ne yapacağımı bilmek istiyor musun?"

İlk kez uyuşturucu kullanmayı seçen biri gibiydim. Ne olduğunu çok iyi biliyorsun.

ama yine de evet diyorsun. Başımı salladım.

Mitch şortuma baktı ve muhtemelen cevabını zaten bildiği bir soru sordu.

"Şu anda ıslak mısın?"

Sırtımı tezgâha yasladığımda gözlerim yarı kapalıydı. Sesim zar zor duyuluyordu.

"Evet."

"Dürüst bir cevap mı istiyorsun? Bebeğim, kelimeler vücuduna yapacaklarımın hakkını veremez.

Sana anlatmayacağım. Sana göstermek istiyorum... sen istediğinde." Mutfaktan çıktı ve

ön kapıyı açtı. Arabasına doğru birkaç adım attı, önce ayakları çakılda çtırdadı

arkasını döndü. "Ya Skylar? Kısıtlama en iyi ön sevişmedir."

BÖLÜM 27

MITCH

Sabah odunum normalden daha kötüydü. Bu beni şaşırtmadı, ayrıca uyandığımda

Gecenin bir yarısı ıslak bir rüya gördüm. Bekarlık yılları beni bir anda yakalamıştı.

Bir kere. Dün gece otelime döndüğümde, beş yıl ayık kaldıktan sonra alem yapan bir rock yıldızı gibiydim. Sanırım daha çok bir *horoz yıldızı gibiydim*, çünkü tercih ettiğim uyuşturucu onu düşünerek tekrar tekrar mastürbasyon yapmak gibi görünüyordu.

Direncini zayıflatma planım işe yaramıştı. Sorun şu ki, ben üzerime düşeni yapmıyordum.

dokunmak yok. Günün erken saatlerinde sırtıma güneş kremi sürdüğünde bile

ellerimi ondan uzak tuttum.

Etrafta oynamaya başladığımızda ona dokunmamak çok daha zor hale geldi.

Kumsalda. Yine de ateşin yanında ayaklarına masaj yapmaya başlayana kadar kontrolümü kaybetmemiştim. Onları öpmek ve vücudunun geri kalanına doğru ilerlemek için ani bir dürtü duydum. Fantezim gerçekleşmeden durdurdum.

gerçek oldu. Bir sonraki adımı atmak Skylar'ın kararıydı, benim değil. Benim işim

benim *doğru* karar olduğumu görmesini sağlamak.

Dün gecedен iyi bir şey: Sonunda onunla mutlu olmadığını itiraf etti.

Normalde, bu kutlama dansı için bir gerekçe olurdu. Ama o bunu bir

Güvende hissetmenin mutlu olmaktan daha önemli olduğunu söylediğinde büyük bir moral bozukluğu yaşadı.

Boş ver onu. Eğer o

aklının kalbine galip gelmesine izin vermeye devam edersem, her şeyi kaybetmeye hazırdım.

En çok gözleri kafamı karıştırdı. Onu domaltmamı emrediyorlardı.

onu sertçe sikmek. Onu tanıdığım onca yıl boyunca hiç böyle bir şey görmemiştim. Bu, ona ihtiyacı olanı vermediğinin kanıtıydı. Bir dahaki sefere ona ne yapacağımı söylemem için bana yalvardı.

Nefesim buna bağlıydı. *Pislik*. Söylemeye gerek yok, bu beni neredeyse uçurumun kenarına getirdi, bu yüzden oradan cehennemden çıkmam gerekiyordu.

Sabah aldığım soğuk duşun ardından banyodan çıktım. Enstrümantal müzik

Televizyonda hava durumu gösteriliyordu. Eve gitmeden önce annemi aradım.

son günümüz için eve geldik. "Hey,

anne."

"Selam, tatlım. Her şey yolunda mı? Sesin üzgün geliyor."

"Her şey yolunda gidiyor. Skylar'ın kafası karışık. Bu yolculukta hiçbir şey çözüme kavuşmayacak."

"Umarım işler yolunda gitmezse hazırlıklısınızdır."

"Bakın, bunu tartışmak için aramadım. Sadece Henry ile konuşmak istiyorum. Uyanık mı?" "Tabii, bağlayayım."

iPad'inden gelen sesleri duyabiliyordum, bu yüzden telefonda olduğunu biliyordum.

Kocaman bir gülümsemeyle yatağa uzandım. "Selam dostum. Ben baban. Seni özledim."

Sesime tepki olarak mırıldandı. Bana kelimelerle cevap veremese de, ben gerçekten

söylediğim her şeyi anladığına inanıyordu.

"Birkaç gün içinde evde olacağım, tamam mı? Büyükannene iyi davran."

iPad'den bilgisayar tarafından oluşturulmuş sesi duyabiliyordum.

"McDonald's'a gitmek istiyorum."

Güldüm. "Bu hafta sonu döndüğümde baban seni McDonald's'a götürecekt, tamam mı? Gideriz.

Pazar günü. Söz veriyorum."

"Babamı istiyorum."

"Biliyorum. Seni seviyorum dostum. Yakında evde olacağım."

Annem telefona geri döndü. "Seni özlüyor. Sürekli senin fotoğrafını çekiyor.

yüzüne ve bastırarak."

"Bu kalbimi kırıyor. Bana, benim ne olduğumu anlayıp anlamadığını söyleyememesinden nefret ediyorum.

geri geliyor."

"Buradaki şeyler için endişelenme, tamam mı? Bu molayı hak ediyorsun." "Teşekkür ederim anne. Seninle sonra konuşuruz."

Oğlumu özlemiştim ve işe giderken kendimi kötü hissediyordum. Eve gelen telefon

beni gerçekliğe geri döndürdü. Sadece iki gün kala, her şeyin daha da kötümserleşmeye başlamıştı.

benim lehime sonuçlanacağını düşündüm. Skylar iyi bir insandı. Bu adama pislik yapmayacaktı ve

Beni sevse bile benimle birkaç gün geçirdikten sonra onu terk ederdi. Eve giderdi, muhtemelen hala emin değildi.

Sonra da onun için kurduğu mükemmel, güvenli hayata tekrar çekilecekti. Bu yolculuk sadece

Anı. Beni ve yüklerimi geride bırakıp yeni bir başlangıç için Kaliforniya'ya gidecekti.

Eve girdiğimde, Skylar adamlardan birini bir tabancayı nereye asacakları konusunda yönlendiriyordu.

Dev bir levrek resmi.

Cümlesinin ortasında durdu ve beni fark ettiğinde gözleri büyüdü. "Hey."

El salladım ve sessizce yanından geçip gittim.

Üst kattaki elektrik işlerini bitirmek için aletlerimi boşaltırken düşüncelere dalmıştım.

Banyoda. Kafam bir şüphe denizinde kaybolurken hâlâ onun parfümünün kokusunu alabiliyordum. Biz

birbirine aitti. Bu bana çok açık görünüyordu ama bunu zorlayamazdım. Eğer *daha güvenli bir* seçimle, ona hiç acı vermeyen biriyle son bulmaya niyetliyse, yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Tarihin canı cehenneme. Aşkın canı cehenneme. Kaderin canı cehenneme. Mutluluğu sikeyim. Akıllara durgunluk veren seksi siktir et. Hepsini sikeyim.

Yaklaşık on dakika geçmişti ki kadın kapıda belirdi ve içeri girip kapıyı kapattı. "Sen

ne dediğimi unuttum."

Sadece onun tatlı sesi bile yeni varsayılan duruşumu hemen zayıflattı.

Pensemi yere bıraktım ve ona bakmamaya çalıştım. "Ne?"

"Ben yokmuşum gibi davranıyorsun çünkü korkuyorsun. Bu tam olarak biz birlikte olduğumuzda yaptığın şey.

gençken. Bir şeyler hissetmeye başladığında benden nasıl kaçtığını hatırlıyor musun? Sen

Şu anda bunu yapıyorum. O zamanlar, seninle geçirdiğim anları kaybetmek istemediğimi söylemiştim.

korkuyordun. Yine de tutamayacağım bir söz verdim. Sana söyledim, eğer işleri batırırsak,

Ne olursa olsun beni kaybetmeyeceğini söylemiştim. Sana her zaman yanında olacağımı söyledim ama olmadım. Ne zaman

İşler ikimizin de hayal edebileceğinden daha kötüye gitti, ben de kaçtım. Sana yalan söyledim ve özür dilerim." Onun

"Ama burada iki günümüz kaldı. Tekrar söylüyorum, seninle bir an bile kaybetmek istemiyorum. Sana hiçbir cevap vermediğimin farkındayım ama şunu bil,

Seninle geçireceğim bu zamanın her saniyesine hayatım buna bağılıymış gibi ihtiyacım var."

Ben de öyle. Hay sikeyim. Benim de buna ihtiyacım vardı.

Hiç kararlı değildim. Onu en az bir dakika süren bir sarılmanın içine çektim.
Saçları

neredeyse ağzımın içindeydi. Çaresiz sikim kabarırken boynuna doğru nefes alıyordum. Biliyordum ki

bunu sürdürmek zorundaydım. Kalbimle kumar oynuyordum çünkü onu kazanmak için küçük bir şans bile

sevgi ve güveni es geçmek imkansızdı.

O gece sahildeki evde doksanların eski filmlerini izledik ve sabahlara kadar konuştuk.

Dokunmak yoktu. Otelime geri döndüm, dönüp duruyordum, ertesi gece

Sandbridge Sahili'ndeki son evimiz olacaktı. Yine de beni ayakta tutan şey

birlikte geçireceğimiz son gece olacağını söyledi.

Cuma günü nihayet gelmişti ve evdeki tüm işler tamamlanmıştı.

Açılış şöyleydi

yarın sabah için ayarlandı.

Skylar öğleden sonrayı tüm odalara son dekoratif dokunuşları yaparak geçirdi. O

denizcilik teması seçmişti; bol miktarda mavi ve beyazın yanı sıra çapa, tekne ve

Okyanus. Duvarda gerçek bir kürek asılı. Yastıkları yere serdi, mumları söndürdü, ipek

Çiçekler ve deniz kabukları. Yetenekleri gerçekten etkileyiciydi. Ayrıca bizi 500-

bütçenin altında.

Gndemimdeki son Şey, inşaat müfettiŐi ile birlikte sahayı incelemek ve

Her Şeyin kurallara uygun olduğundan emin olmak için.

Skylar ve ben son gecemiz için kiralık eve zamanında dnebildik.

Virginia Beach. Diğer tek yükümlülüğümüz yarınki büyük gösteriye katılmaktı.

Sabah. Sonra, ğleden sonra erken saatlerde havaalanına giderdi ve ben de uzun

New Jersey'e yalnız dönmek.

Skylar a olmadığını söyledi, biz de yerel bir kızarmış deniz ürünlerinde küçük bir meze yemeği yedik.

Baraka. Hava bu gece dışarıdaki bulutlu hava gibi gergin ve kasvetliydi. Hissetmeme rağmen

Kalbinin nerede olduğunu bildiğim gibi, kafasının nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yüz ifadesi soğukkanlıydı.

yemek boyunca.

Sahil evine döndüğümüzde Skylar bir Şey söylemek ister gibi bakıyordu.

Kapıdan girdiğimiz anda. Çantasını yere bıraktı ve gergin bir şekilde dudağını çiğnedi. "Seni istiyorum

geceyi burada, boş odada geçirmek istiyorum. Olur

mu?" "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Kendime güvenmem mümkün değildi.

"Bu evin parasını sen ödedin. En azından bir gece tadını çıkarmanı istiyorum. İkinci oda

okyanusa da bakıyor. Bu manzaraya uyanmak ve tuzlu havayı koklamak gibisi yoktur.

Bunca zaman kendimi suçlu hissettim. İkimiz de yetişkiniz. Burada kalmaman için hiçbir sebep yok.

son gecemiz."

"Eğer seni mutlu eden buysa, kalırım." Gerçekten ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bu gece. Kalbim hızla atmaya başladı. Gülümsedim. O da bana gülümsedi.

Telefonu çaldı ve anımızı böldü. Tedirgin görünüyordu ve hemen kim olduğunu anladım.

öyleydi. Geçmişte, onun telefonuna cevap verdiğinde çekip gitmiştim. Bu gece farklıydı. Onunla konuştuğu süre boyunca ona bakmaya devam ettim, kalbim parçalanmıştı.

Onu eline aldı. "Hey, naber?"

"Evet, her şey hâlâ hedefe uygun. Bugün bitirdik." "Ah...

bilirsin... sadece televizyon izliyordum... rahatlıyordum."

Eski sevgilimle takılıyorum. Aynı şey.

"Evet."

"İndiğimde seni ararım. Bir taksi tutabilirim."

"Madem ısrar ediyorsun..."

"Ben de."

Uzun bir duraklama oldu.

"İstedığımı biliyorsun."

Sonra, daha uzun bir duraklama. Gözbebekleri çılgınca ileri geri hareket ediyordu. "Kevin..."

Nefes alış verişi hızlandı ve yüzü pancar gibi kızardı. Ona ne söylüyordu?

Bakışları benimkilerin üzerine düştü. Sonunda ona "Seni seviyorum," dedi.

Hemen utanç içinde gözlerini kapadı ve telefonu kapattı. Beni yakın mesafeden vurmuş da olabilirdi.

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Bu da neydi böyle?"

"Göründüğü gibi değildi."

"Sen... az önce ona... onu sevdiğini söyledin ve doğrudan *bana* bakıyordun. Sadece 'Seni seviyorum' dedin.

sanki bana söylüyormuşsun gibi gözlerimin içine bakarak başka bir adama söyledin." Bağırdım, "Biliyor musun

Bu nasıl bir akıl tutulması?"

Skylar titriyordu. "Bunu bana o söyledi. Söylemeseydim bir şeylerden şüphelenecekti. Ben

Benimle ilgili bir şeyler olduğunu zaten bildiğinden eminim."

Vay canına.

Yere baktım, çenemi ovuşturdum ve anladım. Buraya kadarmış. Sonuna ulaşmıştım.

benim ipim.

Gözlerinin içine derin derin baktım çünkü söyleyeceklerimi anlaması gerekiyordu. "Ondan

Yıllar önce hayatıma girdiğin an, bana bu dünyada bir amacım olduğunu hissettirdin.

bu Dünya. Zamanla bunun ne olduğunu keşfettim. Seni sevmekti. Sensiz kim olduğumu bilmiyorum.

Sen. Ben Henry'nin babasıyım. Ama Mitch... Mitch kayıp. Zaman tüneline sıkışıp kalmış gibi hissediyorum.

Noel tatilinde kız arkadaşıyla sevişmek için bekleyen bir genç.
Her şey bir anda değişti.

Flaş. Fiziksel olarak yetişkin bir adam oldum ama içimde hala senin geri dönmeni bekleyen o kayıp çocuğum. Sanırım sonunda bunun asla gerçekleşmeyeceğini anladım."

Gözlerinden yaşlar döküldü. "Mitch..."

"Birini uğruna ölecek kadar çok sevmenin ne kadar acı verici olduğunu biliyor musun?

Senin yanında bile güvende hissetmiyorlar mı? Git ve onunla evlen. Mükemmel hayatında mükemmel bir hayat yaşa.

Mükemmel erkeğinle sokağa çık... ve her gece seni becerirken yüzümü gör.
Ben BİTTİM." I

Doğruca kapıya yönelirken ona bakamadım. "Hoşça kal Skylar." Bu sefer
beni takip etme zahmetine bile girmedi.

BÖLÜM 28

SKYLAR

Yere düştüğümde tüm vücudum titriyordu. Aynı noktada durdum.

Başımı ellerimin arasına alıp duvara yaslandım ve az önce olanların
büyüklüğüyle başa çıkamadım. I

sonunda onu uzaklaştırmayı başarmıştım. Göğsümdeki ağrı çok güçlüydü.

Beni seviyordu, ama sadece bu kadarına katlanabilirdi. Kevin'a onu
sevdiğimi nasıl söyleyebilirdim?

Mitch'in gözlerinin içine bakarken?

Kevin bir şeylerden şüpheleniyordu. Telefonda alışılmadık bir şekilde
güvensiz davranıyordu ve

o üç kelimeyi söylemem için beni sıkıştırıyordu. Ne yapacağımı
bilmiyordum çünkü onları söylemezsem

bir açıklama talep etti. Beni bütün gece telefonda tutabilirdi ve ben de bunu
mahvetmek istemedim.

Mitch'le son saatlerim. Ama zaten olan da tam olarak buydu. Düşündüm ki

Sonra bunu halının altına süpürdüm ama acısı onarılamazdı.

Gitmesine izin vermek korkaklıktı. Ona söylemek istediğim her şey aklımın ucundaydı.

ama hiçbirini çıkmadı.

Rahatlamalıyım, değil mi? Aradığım şey bu değil miydi?

benim için karar mı? Mitch'in mücadeleyi şimdi bırakması, gün batımına doğru yürüyebileceğim anlamına geliyordu.

Kevin günaha girmez.

Peki, neden hayatım bitmiş gibi hissediyordum?

Rüzgâr Fransız kapıların camlarını sarsarken göz kapaklarım sımsıkı kapandı. Başlıyordu

Dışarıda yağmur yağıyordu. Bu tarifsiz acıyı dindirmesi için Tanrı'ya dua ettim. Bir saniye ayırıp

Mitch'e bir şans vermek beni her zaman korkutmuştu, ama hiçbir şey şu anki korkumla kıyaslanamazdı.

onu itti.

Aşk, korku olmadan var olamaz.

Bu düşünce bir anda ortaya çıkmıştı, sanki bir ruhani rehber kulağıma fısıldamıştı.

Bunu daha önce nerede duymuştum?

Beynimi zorladım ve yıllar önce Jake ile yaptığımız konuşmayı hatırladım.

Charisma ile kabus yaşamadan hemen önce nişan partisi.

"Eğer birini kaybetme düşüncesi sizi korkutmuyorsa, o zaman bu aşk değildir."

Tüm bunlar olurken bir kez bile Kevin'ı kaybetmekten korkmadım. Ona zarar vermekten korktum ama

Onsuz yaşamaktan hiç korkmadım. Sonunda her şey çok netleşti. Kevin benimle ilgilendi ve

beni güvende hissettirdi. Onu önemsiyordum ama korku yoktu. *Bu aşk değildi.* Aşık olmadığım biriyle evlenemezdim.

Öte yandan, Mitch olmadan yaşama düşüncesi beni fiziksel olarak hasta ediyordu. Beni dehşete düşürdü.

Göğsümdeki acı daha da arttı. Mitch bu gece onu sevmediğimi düşünerek gitti.

gerçeklerden daha uzak olamazdı.

Geri gelmesi gerekiyordu. Telefonuma uzandım ve numarasını çevirdim ama

sesli mesaj. Oteli aradım. Şimdiye kadar orada olmalıydı. Resepsiyon beni ama cevap vermedi.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Yollar muhtemelen kaygandı. Ya bir kaza geçirdiyse?

üzgün müydü? Ya ona bir şey olduysa ve onun için ne kadar önemli olduğunu asla bilemediyse?

Ben mi?

Panik içinde anahtarlarımı aldım. Kapıdan koşarak çıktığımda, rüzgar gözlerime kum üfledi. Ben

arabaya binmek üzereyken, kıyı şeridinde uzakta bir siluet fark ettim.

Güçlü, kaslı, güzel bir adam siluetiydi, elleri cebinde, gözlerini dikmiş bakıyordu.

rüzgar saçlarını savururken okyanusa bakıyor. Mitch.

Nemli kumda koşarken çiseleyen yağmur yüzüme çarptı ve ondan birkaç adım ötede durdum.

Nefes nefese kalmıştım. "Geri döndün."

Arkasını döndü. "Hiç gitmedim... bir saniye bile."

Bunu hem gerçek hem de mecazi anlamda söylediğini biliyordum. Her zaman benim geri dönmemi bekliyordu.

ona.

Yavaşça ona doğru yürüdüm.

"Sakın bana yaklaşma," dedi.

Onu görmezden geldim ve ellerimi yüzüne koydum. Gözleri karanlık, boş ve tüm yaşamdan yoksundu.

Ağlamaya başladım. "Özür dilerim. Sana bunları yaşattığım için çok üzgünüm. Bu asla olmamalıydı

oldu. Onu sevmiyorum Mitch. Artık bunun farkındayım."

Ellerimi yüzünden çekti ve sıkıca kavradı. "Gözlerimin içine bak. Ne istiyorsun?"

Bana baktığında ne görüyorsun? Artık beni görebiliyor musun? *Hala* Beni. Lütfen bana hâlâ kim olduğumu gördüğünü söyle."

O anda korkularımı bir kenara bırakmayı seçtim ve eve döndüğümde beri onu ilk kez gerçekten *gördüm*.

Mitch'im.

Çocuk. Genç. Adam. Gözleri değişmeyen tek şeydi ve ruhuna açılan bir pencereydi.

üçünün de. Hepsini eşit derecede sevmiştim.

Burnumu çektim. "Evet. Seni görüyorum. Seni görüyorum ve seni seviyorum."

"Benimle taşak geçme Skylar. Burada senin yasını tutuyordum, sanki bu bizim lanet olası cenazemizmiş gibi.

ilişki. Sonra birden ortaya çıkıp beni sevdiğini söyledin. Ne değişti?"

"Korkuyu bırakmayı seçtim ve altında yatan sevgiyi gördüm. O hep oradaydı. Hiçbir zaman

Sola."

"Ciddi misin?"

Ona cevap vermedim. Bunun yerine elbiseyi üzerimden kaldırdım ve rüzgârda savrulmasına izin verdim.

Dantelli iç çamaşırdan başka bir şey giymeden önünde dururken göğüslerim çıplaktı.

"Dokun bana." Hareket etmedi ve ben tekrar yalvardım.

"Lütfen." "Eğer ciddi değilsen bunu yapma. Yapma-"

Dudaklarımı onunkilere bastırdım. Ağzlarımız birbirine değdiği anda boğazıma doğru inledi.

Sonsuz açlık sonunda tatmin olmuştu. Ellerini yüzüme doladı ve sabit tuttu.

dilini ağzımın içine kaydırды ve beni doyumsuzca yaladı. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim.

derinden. Sanki diliyle ağzımı sikiyor, ne yapmak istediğini gösteriyordu.

Vücuduma.

Artık geri dönüş olmadığını biliyordum. Suçluluk duygusu yüzeye çıkmaya çalışıyordu ama

yeterince güçlü değildi. Denesem bile duramazdım. Nefes almak için bir an geri çekildim.

beni daha sert içine çektiğinde. Kalçamdan aşağı ıslaklık damlıyordu. İnanılmaz derecede tahrik olmuşum.

Öpücüğünün emredici gücüyle.

Ağzı benimkini terk ettiğinde nefes nefese kaldım ve daha fazlası için açlıktan dudaklarımı yaladım.

Ense tıraşı

Çenemi öperken yüzü tenimi sıyırdı ve yavaş, nazik bir ısırıkla bitirdi. Benimkini çekti

Saçlarımı kabaca geriye attı ve boynumun dibini yuttu, o kadar sert emdi ki canımı acıttı. Orada olurdu

ama umurumda değildi. Acıyı istiyordum, sahip olduğu her şeyi istiyordum.

ver.

Yavaşça ağızma doğru bir çizgi yaladı. Bu sefer dudaklarını dudaklarıma bastırdı,

Sıcak ereksiyonu da karnıma baskı yapıyordu.

Beni avuçlarının içine alarak öperken sisli yağmur neredeyse çıplak olan bedenime sıçramaya devam etti.

kıçıma sıkıca bastırdı. Alnını benimkinin üzerinde tutarken ılık ve nemli hava saçlarımızı savuruyordu.

Dalgalar etrafımıza çarparken ikimiz de hareket etmedik. Ağızma doğru fısıldadı. "Söyle bana

bu gerçek."

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Bu gerçek. Bu bir rüya değil."

"Bu gece seninle üst kattaki o büyük beyaz yatakta sevişeceğim." Başımı salladım.

"Ama önce seni gerçekten becermem gerekiyor... tam burada, bunun üzerinde.

Sahil."

Bacaklarımın arasındaki kaslar hızla kasılmaya başladı. "Lütfen," diye

yalvardım. "İç çamaşırını çıkar."

Pembe dantel külotumu çıkarmamı izlerken göğsü inip kalkıyordu. Metal

Deri kemerini vakit kaybetmeden çözüp kumun üzerine fırlattığında şangırdadı. O zaman

kot pantolonunun düğmelerini açtı ve fermuarını indirdi, yere düştü. Şişmiş horozu dinleniyordu

dar boxer'ının içinden kalçasına çarptı. Ne kadar büyük olduğunu unutmuştum ve kalbim dört nala atıyordu.

Onu hissetmek için bir saniye daha bekleyemezdim.

Bu sefer beni yönlendirmesine gerek yoktu. Kollarına atladım. Beni öncekinden daha sert öptü.

ve içime girdiği anda ağzımın içinde inledi. Biraz acı veren bir hamleyle

İçimde. Kaslarım daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde onun etrafında titreşti ve sıkıştı.

herhangi biri. Beni hiç bilmediğim bir güç ve derinlikle sikerken bacaklarım beline sarılmıştı.

mümkün olduğunu bile bilmiyordum.

Her itişte tek ve yoğun bir nefes verdi. Her biri bir öncekinden daha sert görünüyordu ve

Ayak uydurmak için kalçalarımı oynatırdım. Asla yeterli olmadı. Sanki zevkten gözleri sımsıkı kapalıydı.

dayanılmazdı. Her hareketinde beni geri götürdüğünü biliyordum, her şeyimizi geri götürüyordu.

Kayboldum ve aynı zamanda sonunda beni her yönden sahiplendi.

Alt dudağımı ısırды ve homurdandı, "On yıldır bunun için ölüyorum." Bir ritim içinde

"On... lanet... yıl..." diye tekrarladı. Bana söz ver, başka hiçbir erkek sana tekrar dokunmak."

Doğru düzgün düşünemiyordum. "Evet."

"Söyle. Bana söz ver. İçine girdiğimde, senin sonuncun olduğumu bilmem gerek.

artık bana ait."

Duygularımı göstermek için ona daha hızlı bastırdım. "Ben seninim. Al onu. Al

Hepsi bu." Yıllar önce söylediğim ve onu çılgına çeviren bir şeyi hatırladım ve tekrarladım. "Ben gidiyorum.

sikinin her tarafına boşalmak için."

Sözlerim onu hemen kızdırdı. "Seni küçük pislik. Hatırladın." Bana karşı güldü

ağzı ve vücudu titredi. "O zaman sikimin üzerine boşalırken adımı söyle bebeğim. Söyle

o."

"Mitch. Oh, Tanrım...Mitch. Evet!"

Boşalırken zevkle çılgılık attı, gözlerimin içine yoğun bir şekilde baktı ve beni aşağı itti

orgazmının üzerinde. Doruğa ulaştığımda etrafımda sıkıldım, içimdeki sıcak salınımının her damlasını istedim.

İçimde kalıp beni öperken artık gevşemiş olan bacaklarım hâlâ ona sarılıydı

Bu sefer yumuşakça.

Yüzümde ıslaklık hissettim.

Ona baktım ve gözlerinden yaşlar aktığını fark ettim. "Ciddi olsan iyi olur söylediğin şeyi, Skylar. Çünkü artık geri dönemem."

Ben de yapamadım.

Yağmur hızlanmıştı, üzerimize yağıyordu ama hemen hareket etmedik. İçimden çıktı ve

Beni yere yatırıp çıplak bedenimi tekrar kaldırdı ve eve taşıdı.

Üst kata çıkınca beni banyoya götürdü ve küvetteki sıcak suyu açtı, sıcaklığı kontrol ediyordu. Elimi tutup beni içeri götürmeden önce bir süre dolmasına izin verdi.

Süngere sıvı sabun döküp yavaşça vücudumda gezdirirken hiçbir şey söylemedik,

Bacaklarımın arasında ve ayak parmaklarıma kadar yavaş daireler çizerek yıkadı. Şampuanının içine biraz şampuan pompaladı.

ellerimle saçlarıma masaj yaptım. Banyo buharla dolarken gözlerimi cennette kapattım.

ve nane kokusu. Çok nazik davranıyor, narin bir çiçekmişim gibi benimle ilgileniyordu. Sanki geçmişte bana veremediklerini telafi etmeye çalışıyor gibiydi. Bu benim ilk seferim değildi, ama *bizim* ilk seferimizdi. Yıllar önce o şansa sahip olsaydık benim için yapacağı şey buydu.

Süngerini aldım ve sırtını yıkamaya başladım. Su hâlâ akıyordu ama

Neredeyse dolmuştu, ben de kapattım. Köpükleri haç dövmesinin üzerine masaj yaparak sürdüm.

"Haç neyi temsil ediyor?"

"Bu diğerlerinden daha yeni. Herkesin taşınması gereken bir çarmıh olduğu gerçeğini sembolize ediyor.

Henry'nin otizmi var, sizinki kanser ve beraberinde gelen domino etkisiydi.

Herkesin bir şeyi vardır."

"Seninki ne?"

"Ne düşünüyorsun?"

"Beni kaybettiğini

mi?"

"Seni kaybetmek ve benim için her şey demek olan insanı incitmek, bununla yaşamak zorunda kalmak. Sen

İlk tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun? Ailemin boşanması yüzünden aşktan ne kadar korktuğumu ve

Babam anneme ne yaptı?" "Evet,

tabii ki biliyorum."

"Beni aşka inandırdın. Sonra, Charisma ile o bok olduğunda, ben esasen

benim babam oldu. Bir kızı hamile bırakan ve bir kadını harap eden adam oldum.

onu sevdi. Kaderin garip bir cilvesiydi. Koşullar farklıydı ama sonuç aynıydı.

Aynen. Korktuğum her şey gerçek olmuştu. Kendimle yaşayamıyordum. Ölmek istiyordum. Yukarı

Şimdiye kadar, Henry beni kurtaran tek şeydi. Ama bu gece bana verdiği şey...

Seni sevmeye şans bir hediye idi. Hayatımın geri kalanını pişman olmayacağından emin olmak için harcayacağım."

Yapacağını biliyordum ama bu gece buruktu. Eve öylece dönüp

Mitch ile yeni bir hayata başlamak. Bağlamam gereken büyük bir yarım kalmış işim vardı ve onun adı Kevin'di. Bu değildi

güzel olacak.

BÖLÜM 29 *MITCH*

Skylar yüzüğümü takana kadar hiçbir şey kesin değildi. Teknik olarak hâlâ nişanlıydı.

ve her zaman eve gidip bir başka erkeğin içine çekilme ihtimali vardı.

tekrar güvenli bölge. Birini unutmadığından emin olmak için elimden gelen her şeyi yapmalıydım.

bu gecenin anı. Sahip olduğum tek şey buydu.

Onu küvetten çıkarıp silerken giderden su fokurdadı,

Tenin kokusundan zevk alıyordum.

Havluyu yere attım ve sikimi ona doğru bastırarak onu duvara yasladım,

Tekrar onun içinde olmak için yanıp tutuşuyordu. "Sana tekrar sahip olmak istiyorum ama önce sana bakmak istiyorum."

Çıplak vücudu hatırladığımdan daha da olağanüstüydü. Birkaç kilo daha eklenmişti.

narin gövdesine zarif kıvrımlar kazandırdı. Yanağını avuçladım ve elimi yavaşça boynundan aşağıya doğru gezdirdim.

memelerini. Mükemmel büyüklükteydiler, yuvarlaklıklar ve avucumun içine sığacak kadar büyüklerdi. Meme uçları büyüktü ve narin, al bir renkteydi. Ellerimi üzerlerinde gezdirdiğimde sertleştiler.

Onları yalamamak için kendimi zor tutarken ağzımda tükürük birikti. İşaret parmağımı

Göğüslerinin arasındaki tanıdık çil kümesine bakıp, sanki bir daha göreceğimi hiç düşünmediğim eski dostlarmış gibi kendi kendime gülümsedim.

Elim karnına doğru gitti. İçimi acıtan düşünceye engel olamadım.

Zihin: İçinde bebeğimle şiştiğini görmek için her şeyimi verirdim. Onu çok sevdim ve

Ona bir çocuk verebilmek istiyordum. Bunu tek başıma yapacak gücümün olmamasından nefret ediyordum.

ne kadar umutsuzca istesem de gerçekleşmedi.

Kukusu yeni tıraş edilmiş gibi görünüyordu ve bunun olacağını bildiği için mi böyle yaptığını merak ettim.

gerçekleşmesi için. İki parmağımı içine soktum.

Kahretsin.

"Ben neredeyse hiçbir şey yapmamışken nasıl bu kadar ıslak olabiliyorsun?"

"Bütün yolculuk boyunca böyleydim. Bana sadece baktığında bile ıslanıyordum. Hiç kimse

beni senin gibi hissettiriyor. Bu gece sahilde yaptıklarımız... hiç böyle olmamıştı.

bana...asla."

"Bu gecedен önce bir kadınla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamıyorum bile.

Bu en çok

Şimdiye kadar hissettiğim en inanılmaz şey." Elimi onun içinde daha derine ittim. "Hiç boşalmamıştım

daha önce kimsenin içine girmedim... en azından isteyerek. Prezervatif olmadan hiç yapmadım."

"Ben de öyle."

Şaşkınlık içinde parmaklarımı oynatmayı bıraktım. "Ne?"

"Kevin her zaman prezervatif kullanırdı. Hiçbir zaman risk almak istemedi...

bilirsin... her neyse."

İçinde başka birinin olduğu düşüncesinden korkuyordum ama daha fazla memnun olamazdım.

Bunu biliyorum.

"Beş yıl sonra, bunu tahmin edemezdim, ama hiçbir şey olmadığı için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam.

Bunu sana daha önce kimse yapmadı ve ben senin için bir ilk olabilirim."

"Sen benim de ilk öpücüğümdün, hatırladın mı?"

"Ah... alıntı pck."

Onu aniden açgözlülükle öptüğümde inledi.

Dudaklarımı yaladı ve Şöyle dedi: "Sen gerçekten önemli olan her Şeyde ilksin.

Sen benim ilk aşkımdın, tek aşkımdın."

Sonuncusu olduğmdan emin olmak için devam etmem gerekiyordu.
Delicesine sahiplenme duygusuyla

parmaklarımı içinden çıkardım ve onu bitişik odadaki yatağı götürdüm.
zerine eğildiğimde nemli saçları yastığın üzerine dökülüyordu. Kendi saçlarım neredeyse gözlerimi kapatıyordu.

Aletim acı verici bir Şekilde sertleşmişti ve karnına bir damla prekum damladı. Ona Şimdi ihtiyacım vardı,

Ama önce beni rahatsız eden bir Şeyi düzeltmem gerekiyordu. Elini tuttum ve yavaşça kaydım.

Nişan yüzüğünü komodinin üzerine koydum. Cesur bir hareketti, ama dayanamadım

artık ona bakmıyordum. Direnmedi ve ben de minnettar oldum, itiraz etseydi nasıl tepki vereceğimden emin değildim.

Dışarıdaki yağmur Şimdi pencereye daha sert vuruyordu. Kollarımla onu içeri kilitledim.

yan. "Bana ne istediğini söyle. Bu sefer nazık olmamı mı istiyorsun? Sana biraz sert davrandım.

Orada."

EndiŐe içinde dudağın ısırdı. "Um..."

"Ne? Söyle bana."

"Bana karşı... hiç de yumuşak davranmanı istemiyorum." Yaramazca gülümsedim. "Sert mi seviyorsun?" "Evet... hem de çok."

Zaten heyecanlı olan sikim artık iyice şişmişti.

Eğilip göğsünü ısırdım. "Başka nelerden hoşlanırsın?"

Kızarıyordu ve hiçbir şey söylemedi.

Kıpırdamayı reddederek kulak memesini hafifçe ısırdım. "Bana ne istediğini söyleyene kadar kıpırdamıyorum.

sana yapmak için."

"Aslında bana ne yapacağımı söylemen, talepkar olman ve konuşman hoşuma gidiyor.

kirli. Beni en çılgın yapan şey de bu."

Aynen öyle.

Sikimi onun açıklığına doğru kaydırdım, "Bana ne istediğini söylemekten asla korkma. Bekleyemem

Seninle her şeyi denemek istiyorum, ikimizin de daha önce yapmadığı şeyleri. Her santimini keşfetmek, izin verirken sınırlarını zorlamak istiyorum."

"Ne istersen yapmana izin vereceğim."

Hayır, kesinlikle geri dönemezdin. Ölürdün.

Dizlerimin üzerine çöktüm. "Arkanı dön. O muhteşem kıcını görmek istiyorum."

Bunu yaptığında, sikimi yanaklarının arasına kaydırđım ve kıvrımının üst kısmı boyunca hareket ettirdim

ona girmeden. "Yıllar önce çadırda sana bunu yaptığım zamanı hatırlıyor musun?"

"Mmm-hmm."

"O gece seni arkadan becermek için can atıyordum ama kendimi durdurdum. Bu sefer değil."

Yavaş bir hareketle içine girdim. "Sikeyim. Bir daha asla." Yavaşça içinden çıktım ve

Kendimi daha da yavaşça geri çektim. "Bir daha asla," diye tekrarladım.

Yastığı kavradı ve kalçalarını içimde döndürmeye başladı.

Elimi sıkıca sırtının alt kısmına koydum. "Hayır. Hareket etme. Seni yavaşça almak istiyorum.

daha fazla dayanamıyor ve daha sert yapmam için yalvarıyor."

Her derin penetrasyonda hızlı, titreyen nefesler aldı ve sonra her seferinde tekrar

Kendimi dışarı kaydırırdım. Aletim sırlıklam olmuştu ve bunun onun özünden mi yoksa kendi uyarılmamdan mı kaynaklandığını anlayamıyordum. Ona bu şekilde yavaşça girip çıkmak lezzetli bir işkenceydi. Ondan daha fazlasını istiyordum. I

Parmağımı yaladım ve yavaşça kıkına soktum. Nefes alış verışı hızlandı ve

irkildi.

"Acıyor mu?" diye

sordum. "Hayır."

"Kıpırdamadan dur."

Daha derine ittim. "İyi hissettiriyor mu?"

"Evet... gerçekten iyi."

Parmağımı tam da sikimin içine pompaladığı hızda hareket ettirdim, yavaş ve derin. Yapabilirdim

her an boşalabilirdi. Bu şimdiye kadar gördüğüm ya da yaptığım en erotik şeydi ve sadece

istediğim şeyin buzdağının görünen kısmıydı.

"Mitch..."

"Evet,

bebeğim?"

"Daha

fazlasına

ihtiyacım var."

"Daha hızlı mı

istiyorsun?" "Evet."

"Daha sert mi?"

"Evet. Evet."

Parmağımı çektim. "Hareketsiz kalma sırası bende. Sikimi nasıl istiyorsan öyle sür. Bana nasıl olduğunu göster

çok ihtiyacın var."

"Önce parmağını oraya koy. Bu iyi hissettirdi," diye fısıldadı.

Eğildim ve parmağımı tekrar içeri sokmadan önce büzülmüş deliğinin

etrafını yaladım. I

Şaftımı sert ve hızlı bir şekilde sürerken başparmağımı yanaklarının arasında dinlendirdim.

Gözlerim bir ara sehpanın üzerinde benimle alay eden yüzüğe kaydı. Bu beni harekete geçirdi ve

Vücuduna sahip olmak için duyduğum ani ihtiyaç, yemin etmeme rağmen onu sertçe itmeye başlamama neden oldu.

Hareket et. Taşaklarım ona çarptı ve ayak uydurmak için beni daha hızlı becerdi. Kaslarını hissedebiliyordum.

ve boşalmak üzere olduğunu biliyordum. Tam o anda kendimi bıraktım ve

Beni sarıp sarmalayıp orgazmımın her zerresini sağarken şaşkınlık içindeydim. Aletim daha sert kasıldı

daha önce hiç yaşamadığım kadar.

Zihin. Üfleme.

Hala nabızı atıyordu, hiçbir şey kalmadığında bile içine girip çıkmaya devam ettim. Öpüşmek

"Seni çok seviyorum." dedim.

Arkasını döndü ve beni dudaklarımdan şiddetle öptü ve kollarını boynuma doladı.

"Aman Tanrım." Gözlerimin içine baktı. "Yine ağlıyorsun."

Lanet olsun. Benim sorunum neydi? Onunla birlikteyken, her seferinde bir bebek gibi ağlıyorum.

Yükle.

Burnumu çektim ve utanç içinde başımı salladım. "Görünüşe göre, bir elektrik kablosu

"Seninleyken aletim gözyaşı kanallarına gidiyor." Alnımı onunkinin üzerine koydum. "Ben bir lanet olacağım

enkaz yarın."

Gülümsedi, gözlerimi sildi ve her birini öptü. "Hiç kimse bana böyle hissettirmemişti. Ben

Seni her zaman sevdim, ama şimdi... Sana kesinlikle bağımlıyım."

Sabah güneşi yatak odasına vuruyor, yatak odasındaki mikroskobik açık sarı saçları

Skylar'ın vücudu daha belirgindi. Hâlâ dün gecenin şaşkınlığıyla ona bakıyordum. Birkaç kez daha seviştikten sonra bütün geceyi onun uyumasını izleyerek geçirdim. Bu bana yıllar önce Brooklyn'e taşınmadan hemen önce onun yatağında geçirdiğim bütün geceyi hatırlattı. O zamanki koşullar

O zaman farklıydı ama bugün uyandığımda hissettiğim belirsizlik

ürkütücü derecede benzerdi. Bir saniye bile ona geri dönmesine izin

vermek istemedim.

Saat 11'de, yani açılıştan bir saat önce evde olmamız gerekiyordu. Koşuyorduk.

Ben de boynunu öpmeye başladım.

"Bebeğim, uyan. Hemen gitmeliyiz. Gitmeden önce seninle yapmak istediğim bir şey var.

gitmek zorundayım."

Protesto edercesine homurdandı ve kollarını havaya kaldırdı. Odadan çıktım ve koşarak

Yüzme şortumu almak için arabaya.

Yukarı döndüğümde yine uyuyakalmıştı. Çekmecesine uzandım ve siyah bikini altını kaptı ve bacaklarına geçirdi.

Esnerken konuştu. "Ne yapıyorsun?"

"Ayrılmadan önce seninle son bir kez okyanusa dalmak istiyorum. Fazla zamanımız yok."

Onu yataktan kaldırdım ve kollarımda merdivenlerden aşağı taşıdım.

"Üstüm ne olacak?"

"Bulamadım. Zaten ihtiyacın da yok. Etrafta kimse yok."

Onu yere bırakıp elimi uzatmadan önce kıyıya kadar kucağımda taşıdım. Biz

belimize kadar suya girdik. Güneş aniden solmaya başladı ve

Sanki bir sabah fırtınası yaklaşıyordu. Bu benim sevinç duygum için mükemmel bir sembolizmdi,

aniden kasvetli bir gerçekliğin gölgesinde kaldı.

Bu, sudaki son eğlenceli gezintimize hiç benzemiyordu. Bu sefer sadece el ele tutuştuk,

önümüzdeki birkaç günün aşkımızı test edeceğini bilerek, solmakta olan güneşe bakıyorduk.

"Döndüğümüzde biraz zamana ihtiyacım olacak, tamam mı? Tamamen dürüst olmaya karar verdim.

Kevin ile yolculuk hakkında. Gerçeği bilmeyi hak ediyor."

Boğazımda bir yumru oluştu. "Anlıyorum."

Yüzünde bir suçluluk ifadesi belirdi. Bu durumun ilişkimize gölge düşürmesine izin vermesi beni kızdırdı.

Burada birlikte geçirdiğimiz son anlar.

Ellerimi omuzlarına koydum. "Yaptıklarımızdan asla utanma. Sen kötü biri değilsin.

kişi. Dün gece hayatımda yaşadığım en saf şeydi. Yarın ne olursa olsun ve ötesinde, yaşadığım sürece bunu asla unutmayacağım."

Skylar ve ben ayrı arabalarla planlandığı gibi yenilenmiş evin garaj yoluna girdik. A

Basın açıklaması yapılmıştı, bu nedenle medya mensupları bir saat içinde yerel basın mensuplarıyla birlikte

hükümet yetkilileri, komşular ve ev sahiplerinin akrabaları.

Skylar etrafta dolaşp pencereleri açıyor ve yastıkları kabartıyordu. Adamlarımdan birkaçı

alt kattaki mutfakta kahve ve çörek yiyorlardı. Meşgulmüşüm gibi davrandım, ama bütün

elmas yüzüğünü geri taktığı için kara kara düşünüyordum. Belki de

Çok fazla şey okudum ama bu beni kızdırdı. Ortaya çıktıktan sonra

Sahil evine geri dönme, kapıyı kilitleme ve doğruca havaalanına gitme zamanı. Orada hiç

konuşmak ya da düzgün bir veda etmek için zaman.

Aslında bu sabahki davranışım la gurur duyuyordum, ama yüzüğünü geri aldığını görünce

eski kıskançlığı yeniden alevlendirmiş ve yeniden güvenceye ihtiyaç duymasına neden olmuştu.

Çivi çakmayı bitirdiğim sırada yatak odalarından birinin kapısında durdu.

Gevşemiş bir döşeme tahtası.

"Size yardım etmek için bir şey yapabilir miyim?" diye sordu.

Düşürdüğümde çekiç tahtaya çarptı. "Evet, yapabilirsin. Kapıyı kapat."

"Neler oluyor?"

"Sadece kapat. Aslında kilitle."

Kilit tıkladı. "Ne istiyorsunuz?"

Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm, burnumu boynuna sürttüm ve kokusunu içime çektim.

onun tenini. "Seni tatmam

gerek." "Aşağıda insanlar var."

"Yatağa otur."

Birinin bizi yakalamasından endişeli görünüyordu ama bu onu dediğimi yapmaktan alıkoymadı. I

Yatağın ayak ucunda diz çöktü ve kalçalarını hızlı bir hareketle yüzüme doğru iterek

eteğini sıyırdı ve bacaklarını iyice açtı. Ben bacaklarını açmaya başladığımda hala iç çamaşırını giyyordu.

alaycı bir şekilde yumuşakça öptü. İpeksi kumaşın arasından nem sızıyordu. Kendini sertçe ağzıma bastırdı ve saçlarımı kavradı. Sonra dişlerimi kullanarak külotunu yavaşça üzerinden kaydardım.

Bacaklar.

"Hâlâ alt kattaki insanlar için endişeleniyor musun?" Fısıldadım.

Başını salladı ve anlaşılmaz bir şeyler söyledi.

"Hiç sanmıyorum," dedim dudaklarımı çıplak klitorisine bastırıp emmeden önce.

Parmaklarımı içinde döndürürken dilim ona sertçe vururken altımda kıpırdandı.

onun sıcak açıklığının.

Skylar üzerindeki etkimi seviyordum. Muhtemelen ona cinsel anlamda her şeyi yaptırabilirdim. Kesinlikle

o köşede avantajı elinde tutuyordu. Yine de yüzüğü geri takması beni bir kez daha düşündürdü.

Dün gece olan her şeyi tahmin et. Onu yerken düşünmeye başladım. Acaba

Bu bir kaçamak mıydı, yoksa onu terk edeceğini söylerken ciddi miydi? Zalimce olduğunu bilsem de aniden durdum.

Yukarı doğru eğildi. "Ne oldu?"

Nefes nefese kalmıştım ve ayağa kalktım. "Yine onun yüzüğünü takıyorsun. Eğer gerçekten bitirmeyi planlıyorsan

neden tekrar taktın?"

Ayağa kalktı ve sanki yüzüğü gördüğüne şaşırmış gibi elindeki yüzüğe baktı

Orada. "Bunu hiç düşünmemiştim bile. Bu sadece bir alışkanlık." "Benim de düşünebildiğim tek şey bu."

"Yüzüğü ona geri veriyorum, Mitch." Ayağa kalktı ve yüzümü iki elinin arasına aldı.

"Onu giymem niyetimden şüphe etmenize neden olduğu için özür dilerim. Daha açık ifade etmeliydim. Ben

Çünkü ona söylemek zorunda kalacağım için çok gerginim."

Onu kendime çekerken kalbim göğsüne çarpıyordu. "Bu sadece... Ben biraz deliyim

Eğer fark etmediysen sana geliyor. Dün gece eskiden sahip olduğum tüm toleransı yok etti. Artık onunla birlikte olduğun düşüncesine katlanamıyorum. Aşırı tepki verdiğim için özür dilerim."

"Üzülme. Bu beni ne kadar sevdiğini gösterir ve doğru olanı yaptığımı bilmeme yardımcı olur.

doğru karar." Beni dudaklarımdan usulca öptü. "Seni seviyorum."

Bunu duymak hiç eskimedi. "Beş yıl boyunca bana geri döneceğini umarak bekledim ama asla

gerçekten yapacağını hayal ettim. Buna inanmakta zorlanıyorsam beni bağışlayın, çünkü öyle görünüyor ki

Gerçek dışı. Hayatımın geri kalanını sana ne kadar minnettar olduğumu, seni ne kadar sevdiğimi kanıtlamaya çalışarak geçirebilirim,

ve yine de yeterli olmazdı."

"Hiçbir şeyi kanıtlamana gerek yok. Sadece sev beni."

"Çıldırmadan önce başladığım şeyi bitirmeliyim, ama gerçekten senin içinde olmaya ihtiyacım var.

hemen şimdi. Sorun olur mu?"

"Daha fazla istediğim bir şey yok ama hızlı olmalıyız."

"Çabuk yapabilirim." Kemerimi çözdüm. "Beş saniyeye ne dersin?"

Kıkırdadı. "O kadar hızlı olmana gerek yok."

Onu yatağa sırt üstü yatırdım. İçine girdiğimde pantolonum bacaklarımın yarısına kadar inmişti.

ve sıcak amcığının sikimin etrafına sımsıkı sarılmasının ne kadar inanılmaz olduğunu görünce nefesi kesildi. Bu sadece

Onun içine son girdiğimden beri saatler geçmişti ama sanki sonsuza dek geçmiş gibi geliyordu. Asla doyamadım. I

her gün bunu isterdim.

Diğer sevişmelerimiz çılgınca ve çaresizken, bu an farklıydı. I

Sonunda rahatladım ve hayatımda ilk kez onun gerçekten benim olduğuna inandım. Kendimi her hissi yaşamaya bıraktım ve zihnimi şüpheyle bulandırmadan şimdiki zamanda kaldım ve

endişelendim. Bu, onun bana bedeniyle söylediklerini benim de bedenimle hissetmemi sağladı. Her bir

hareketiyle bana kendisinden bir parça daha veriyordu: kaslarının etrafımda sıkılaşması

aleti, can havliyle bana tutunması, sanki her nefesi bana bağlıymış gibi nefes alması

vücutlarımızın birleşmesi üzerine. Bana seğimini yaptığını gösteriyordu.

Nirvana.

Bu kadına olan aşkımdın büyüklüğünü anlatacak kelime bulamıyorum. Doruğa ulaştığımızda

Birlikte, tam zamanında yine o lanet gözyaşları döküldü. İçine boşalırken kalbim "*Evlen benimle Skylar*" diye bağırmak istedi ama beynim buna engel oldu. Ağlamaklı orgazmımın ortasında ona evlenme teklif etmek pek de ideal değildi. Ben de vazgeçtim.

Merdivenlerin altından sesler geliyordu. Dışarıda araba kapıları çarptı. Bu

Açılışın başlama saati yaklaşıyordu ve insanlar gelmeye başlamıştı.

"Buradan çıkmanız gerek," dedi, bir yandan gözlerimi silerken bir yandan da usulca burnumu ısırdı.

Gülümsedi. Hâlâ onun üzerindeyken, isteksizce çekildim.

Skylar temizlenmek için bağlantıdaki banyoya giderken ben de pantolonumu bağladım ve eşyalarımı topladım.

Birlikte. Adamlarımın önünde ağlıyormuş gibi görünerek aşağı inmek iyi bir şey olmazdı.

şey.

Ben odadan çıkmadan önce son bir kez tutkuyla öpüştük. Beni ayrı ayrı takip ederdi.

gizlice dolaştığımız belli olmasın diye.

Birinci katta beni kamera flaşları ve karmakarışık konuşmalar karşıladı. Skylar biraz ortaya ıktı

Bir süre sonra, kılını bile kıpırdatmadan duruyordu. Kimse onun bu kadar birkaç dakika önce iyice sikilmişti.

Yerel bir muhabir Skylar ile bir köşede röportaj yapıyordu. Ben odanın diğer ucundan izledim.

kısa bir süre içinde evi uygun bir bütçeyle dekore etme sürecini etkili bir şekilde anlatırken kahve

zaman dilimi.

Cep telefonuma Johansen ailesinin beş dakika uzaklıkta olduğunu bildiren bir ağrı geldi.

Geldiklerinde herkes duygulandı. Odadan odaya geçerken tepkilerini görmek

Mutlak sevinç ve minnettarlık dolu bakışlar paha biçilemezdi. Onlar özellikle de

Oğulları için ön tarafa tekerlekli sandalye rampası yerleştirdik. Ayrıca banyolardan birini de

Engelli erişimine uygun. Sonuç olarak, sürpriz büyük bir başarıydı.

Medya ayrıldığında, ailenin yeni evlerinin tadını çıkarmasına izin vermek için gitmekte özgürdük. I

Skylar'ı Sandbridge Plajı'na kadar takip etti, böylece evdeki tuvaleti kullanabilecek ve

Eşyalarını. Daha sonra uçağına yetişmeden önce kiralık arabasıyla havaalanına gidecekti. Ben de evi kapatıp bu gece geç saatlerde New Jersey'e varma umuduyla yola koyulacaktım.

Gitmesine izin vermek istemedim. Bavulunun sapıyla oynarken arkasından yaklaştım.

Boynunu öptüm ve kulağına konuştum. "Uçuşunu iptal et. Benimle eve gel. Bir yerde dururuz.

D.C.'de akşam yemeğı."

Arkasını döndü ve başparmağını çenemdeki kirli sakala sürttü. "Yapamam. Gitmem gerek.

eve gidip bu işi bitirelim."

"Bu gece onunla konuşacak mısın?"

Endişeyle yere baktı ve derin bir nefes verdi. "Saatin kaç olduğuna bağlı olarak

İçeri girdiğimde ona ya bu gece ya da yarın

söyleyeceğim." "Ona bu gece söyle."

"Neden?"

"Sana dokunmasını istemiyorum. Bir şey yapmaya kalkarsa ne yapacaksın?"

"Sanırım bu kadar ilerisini düşünmemiştim."

"Eve gittiğinde ona söyle. Sonra eşyalarını alıp evime gelmeni istiyorum. Benim

Henüz dönmediyse annem sizi içeri alır."

"Mitch, bunu biraz daha hassas bir şekilde ele almalıyım. O çok şey yaşayacak

Sorularım var. Beş yıl sonra beni travmatize ettiğini düşündüğü adam için onu terk ettiğimi söyleyip kapıdan çıkıp gidemem. Ona değer veriyorum."

Hay sikeyim. Sanırım haklıydı. Onu kaybetmenin nasıl bir his olduğunu çok iyi bildiğimden, zavallı piç için gerçekten üzülmeliydim, ama kendi heyecanımı aşamıyordum

ve kıskançlık. Sadece onu bir an önce evimde ve yatağında görmek istiyordum.

"Tamam. Anlıyorum. Sana baskı yapmayacağım. Bu konuda fikrini değiştirmeyeceğinden emin misin?

Benimle eve gelir misin?" Başını

hayır anlamında salladı.

Onu öptüm, alt dudağını sertçe emdim. "Seni seviyorum, Skylar Marie Seymour."

"Ben de seni seviyorum."

"İyi uçuşlar. İndiğinizde lütfen beni arayın. Ben arabada olacağım."

"Arayacağım."

Ben onu takip ederken o da valizini kapıdan çıkardı. Bavulları bagaja koyduktan sonra

Arabaya binip çakıllardan yola çıkmadan önce son bir kez öpüştüler. Onu izledim.

araba tamamen gözden kaybolmuştu.

Ev ürkütücü bir şekilde sessizdi. O gitmişti, ama çiçekli parfümünün kokusu kalmıştı.

Fuayede benimle dalga geçiyordu. Onu şimdiden özlemiştim. Düşen saç bağlarından birini aldım ve

Birlikte geçirdiğimiz haftayı düşünürken gülümsememi engelleyemeyerek onunla oynadım.

Kapıyı kilitlemeden önce son bir kez okyanusu seyretmek için Fransız kapılarına doğru yürüdüm. Burası

burada olanlardan dolayı benim için her zaman özel olacaktı. Burası için rezervasyon yaptırmayı aklıma not ettim.

Gelecek yıl. Henry ve annemi alıp bunu bir geleneğe dönüştürebiliriz. Oğlum oynamayı çok severdi

sahilde. Su onu sakinleştirirdi. Hep bunun için okyanusa yakın bir yere taşınmak istediğimi söylerdim.

tek başına bir sebep.

Her zamankinden daha parlak görünen bir geleceğin hayalini kurarken kapı çalındı.

Geri geldi.

Yanına gidip açtığımda kalbim beklentiyle doldu. İşte o zaman fark ettim ki

eve gitmediğini söyledi.

Çünkü o ve yumruğu tam buradaydı ve yüzüme doğru geliyordu.

BÖLÜM 30

SKYLAR

Uçağım indiğinde, Newark'taki yolcu bölümüne doğru yürüdüm,
Sadece biliyordum.

bir sorun vardı. Kevin hiçbir Şeye geç kalmazdı. Birkaç gün önce, ısrarla
ama Şimdi hiçbir yerde yoktu.

Mitch'le olan onca Şeyden sonra, aptalca bir Şekilde gece telefonumu Şarj
etmeyi unutmuştum.

Daha önce. Uçağa bindikten sonra Şarj cihazımı bavulda unuttuğum için
Őarjının bittiğini fark ettim. Kimseye ulaŐmam mümkün değildi. Kevin'ın
numarasını bile ezbere bilmiyordum.

uzun zamandır telefonuma programlanmıŐtı.

Bavulumu elime aldığında taŐıma bandının etrafında dönen son parçaydı
ve

gelmeyeceğini kabul etti. Kalabalığın içinde dururken içimi uğursuz bir his
kapladı.

nereye gideceğinden ya da ne yapacağından emin değildi. Dahili
telefondan biniŐ çağrıları ıalıyordu,

Ben Şaşkın Şaşkın dururken insanlar bana ıarpıyordu.

Bir havayolu temsilcisi beni eve kadar götüren bir araba servisi ıağırdı.

Bayberry Lane'deki ön kapımıza yaklaşırken kalbim ıarpıyordu. Ellerim
titriyordu.

Anahtarı yuvaya soktum. Kımıldamadı. Anahtarı tutmadığımdan emin
olmak için iki kez kontrol ettim.

ve kısa süre sonra kilitlerin deđiŐtirildiđini fark etti.

Üst kattaki yatak odasından gelen havlama seslerini duydum. Seamus'tu. Bunu uzun zamandır yapmamıştı.

yıllar. Bir şeyler ters gidiyordu. Ona ulaşamadım ve paniklemeye başladım.

Kevin biliyordu.

Çalıların arasından fırlamasını bekleyerek paranoyak bir şekilde sağa sola bakarken kuşlar cıvıladı

ya da öyle bir şey.

Telefonumu şarj cihazına bağlamak için arabama bindim ve amaçsızca

Mahalle. Sokakta hokey oynayan bir grup çocuk için durduğumda terlemeye başladım.

Kötü bir şey olmak üzereydi.

Telefonum sonunda açıldığında, yolun kenarına çektim.
On tane vardı.

cevapsız aramalar ve birkaç cevapsız mesaj. Biri hariç hepsi Mitch'ten geliyordu: Kevin'dan.

Mitch ve benim bu sabah erken saatlerde suda beklerken çekilmiş bir fotoğrafımızdı.

Eller.

Kalbim sıkıştı ve şok içinde elimle ağzımı kapattım. Altındaki mesaj şuydu

Basitçe: ***Bunu bize nasıl yaparsın?***

Ondan başka mesaj ya da arama gelmedi. Eğer bu fotoğrafı o çektiyse.

Virginia'da. Başka neler gördüğünü merak ettim. Zihnim tüm bunları hesaplamaya çalışmadan önce

telefon çaldı. Arayan

Mitch'ti.

"Mitch? Kevin...o-" "O

biliyor."

Hızlı konuşuyordum. "Daha yeni geldim. Telefonumun şarjı bitmişti. Bana bir fotoğraf gönderdi-" "Sakinleşmeye çalış. Beni dinle Skylar. Sahil evine geldi." "Ne?"

"Sen gittikten hemen sonra kapı çaldı. Açtım çünkü geldiğini sandım.

Geri. O yaptı ve bana yumruk attı."

Hayır.

"İyi misin?"

"Gözümde hafif bir morluk var ama iyiyim. Bana ikinci kez vurmaya çalıştı ama ben onu tuttum ve

Ellerini kilitledi. Ben ondan daha güçlüyüm. Sadece o ilk yumruğun geldiğini göremedim."

"O şimdi nerede? Sen neredesin?"

"Sanırım New Jersey'e dönmek üzere uçağa biniyor. Ben eve gidiyorum. Geç başladım çünkü

Bir süre beni sorguladı. Berbat durumda ama onu suçlayamam."

"Ona ne söyledin?"

"Ona yeniden nasıl bağlandığımız ve birbirimize aşık olduğumuz hakkındaki gerçeği söyledim. Hatırlamıyorum.

Söylediklerimin her ayrıntısını anlattı ama temelde beni seni manipüle etmekle suçladı. Bana

Seninle tanıştığında ne kadar berbat bir haldeydin. Eğer bana geri dönecek kadar aptalsan

Tüm bunlardan sonra birbirimizi hak ettik."

"Ne kadar süredir Virginia'da olduğunu söyledi mi? Ne kadar şey gördüğünü?"

"Bu sabah erkenden uçağa binmiş gibi görünüyordu. Orada olduğunu sanmıyorum.

Dün gece. Bilgisayarını kontrol ettiğini ve yolculuktan önce sana gönderdiğim e-postayı bulduğunu söyledi. O zaman

üzerinde adımı görünce anladı. Sanırım senin havaalanına gitmeni bekliyordu, böylece sen şahit olmadan beni erkek erkeğe becerebilecekti."

Başımı koltuğun arkasına vurdum ve gözlerimi kapattım. "Gözetlemiş olmalı

Dün gece telefonda onu sevdiğimi söylemekte tereddüt ettikten sonra."

"Her iki şekilde de, artık her şeyi biliyor. Olanlar için çok üzgünüm, ama senden uzak durmanı istiyorum.

o ev."

"Beni dışarıda bıraktı ama burada beklemem ve bu gece onunla

yüzleşmem gerekiyor." "Bunu tek başına yapmanı istemiyorum."

"Bana zarar vermez."

"Hiç düşünmeden bana vurdu. Eğer sana elini sürdüyse,
Kendimi asla

affetmem."

"O bana vurmazdı. Hayatı boyunca senden önce kimseye yumruk
atmadığına eminim.

Bu onun doğasında yok."

"Birkaç saat içinde orada olmayacağım. Eğer benden önce oraya varırsa ve
sen bunda ısrar edersen

telefonunu şarj et ve sana en ufak bir şekilde dokunursa polisi ara. Anladın
mı?"

"Merak etme."

Mitch'le telefonu kapattıktan sonra eve döndüm ve ön tarafa park ettim.
Güneş batarken

karanlık ve iki saat sonra, hala Kevin'den bir iz yoktu. Telefonuna cevap
vermemişti.

Beklemeye devam etmekten başka çarem yoktu. Yiyecek ya da içecek bir
şeyim yoktu ama iştahım yerindeydi.

ne olursa olsun varolmayan.

Saat 11:30 civarında, arabamın arkasından kör edici farlar yaklaştı. Kevin
arabayı

ve hemen elektrikli kapıyı kapattı. Ön tarafa park ettiğimi görmüş olmalı.

Ağzım kurumuştı ve ön kapıya yaklaşırken altıma işeyecekmişim gibi hissediyordum

ve kapıyı çaldı. Cevap vermedi. Parmak eklemlerim acıyana kadar vurmaya başladım ve sonunda

"Kevin, beni içeri al!" diye bağırırken bir damla gözyaşı düştü. Onu incittiğim için kendimden nefret ediyordum.

Yine de kapıya gelmedi. İkinci katta bir pencerenin açıldığını duydum ve sonra

giysi yağmaya başladı. Kevin bütün eşyalarımı çalıların ve çimlerin üzerine atıyordu.

Pencereye doğru ilerlerken eteklerimden biri başıma düştü.

"Lütfen konuş benimle." diye bağırdım.

"Söyleyecek bir şey yok. Senin ve tüm pisliklerinin gitmesini istiyorum."

"Seni incitmek istememiştim. Döndüğümde seninle bu konuyu konuşacaktım. Hiçbir şey

yolculuktan önce oldu."

Seamus yine havlıyordu.

"Kuşu da pencereden bırakmalıyım." Dediğini duydum.

"Yapma!"

Sonunda durdu ve başını dışarı çıkardı. Burun delikleri öfkeyle alevlendi.

"Ben aslında yapmazdım

Bu, Skylar. Aramızdaki fark bu. Ben soğuk, kalpsiz bir insan değilim."

Sahip olduğum her eşyayı çimlerin üzerine atmayı bitirmiş gibi
göründükten sonra

kayboldu. Utanç içinde etrafa saçılmış giysilerime baktım. Seamus
durduğunda

Birden havlamaya başladı, sessizlik sağır ediciydi.

Kalbim Kevin için kırıldı. Berbat bir insandım.

Birden ön kapı yavaşça gıcırdayarak açıldı ve ben de kapıya doğru
yürüdüm. Kevin kapıya yaslanmıştı,

içeri girmemi engelliyordu. Gözleri kızarmıştı ve gömleğinin düğmeleri çözölmüşü.
Onu böyle darmadağın

görmek beni yıktı.

Sesi boğuk çıkıyordu. "Beni hiç sevdin mi?"

Cırcır böceklerini dinlerken ayakkabılarına baktım ve nasıl hassas bir
şekilde karşılık vereceğimi düşündüm

bu soruya. "Öyle sanıyordum. Seni çok önemsiyorum. Uzun zamandır
benim dünyamdın. I

seni birçok yönden seviyorum,

sadece-" "Onu sevdiğin şekilde

değil."

Ağlamaya başladım. "Hayır, aynı şekilde değil."

Başını salladı ve tıraşsız çenesini ovuşturdu. "İçgüdülerime güvenmeliydim.
Biliyordum ki

Çok uzun zamandır bir şeyler yanlıştı. Sadece görmezden gelmeye
çalıştım ve düzeleceğini umdum."

Onu daha iyi hissettirmek için milyonlarca şey söylemek istiyordum ama bunun işe yaramayacağını biliyordum.

önemli. Kötü davranış için bahaneler uydurmak bunu değiştirmez. Onu sevdiğim adamla aldattım.

Dün gece, kendi zihnimde bir şekilde bunu haklı çıkarmıştım çünkü zihinsel olarak

Kevin, döner dönmez ona söyleyeceğime yemin ettim. Bu şekilde açıklamak ona yardımcı olmayacaktı.

Ne söylersem söyleyeyim bu canımı yakacaktı, bu yüzden kendi özürümle ona hakaret etmemeyi tercih ettim

Mazeret.

"Bu gece artık yüzüne bakmak istemiyorum," dedi. "Kıyafetlerini eve götürebilirsin..."

Artık her neredeyse. Kalan eşyalarını toplayıp annene bırakacağım.

Lütfen gidin."

"Anlıyorum. Ben giderim. Seamus'u alabilir miyim lütfen?"

İçini çekti ve beni içeri aldı. Merdivenlerden yukarı yürüdüm ve odaya girdiğimde, Seamus başını eğdi

kafasını bana doğru çevirdi. Onu taşımadan önce kafesini ve nefes alabilen battaniyesini aldığımda ciyakladı

Alt katta. O kadar çok karıştırılmıştı ki, muhtemelen düşünüyordu, *"Yine mi?"*

Döndüğümde Kevin kapıda aynı yerde durmuş bana soğuk soğuk bakıyordu. Seamus'u

Elmasımı çıkarıp dikkatlice fuayedeki küçük masanın üzerine koyacak kadar uzun bir süre aşağı indi.

Hiçbir zaman evim gibi hissetmediğim eve son bir kez baktım ve arkama bakmadım.

Darjeeling çayı, annemin evinin penceresinin önünde yudumlarken boğazımı ısıttı ve

hayatımın ne hale geldiğini düşündüm.

Kevin ile tartışmamızın üzerinden bir ay geçmişti. Ondan sonra bir kez kahve içmek için buluştuk,

Çünkü ona yalvardım. Benden nefret etmediğini bilmem gerekiyordu. Benden ne kadar nefret ettiğini

O her şeyi bir kenara attığımı düşünse de ben birlikte geçirdiğimiz yılların değerini biliyordum. O gün ben sinirli bir şekilde konuşurken pek bir şey söylemedi. Belli ki hâlâ kırgındı ve kendini bana kapatmıştı. Anlamıştım. Bir parçam onu incittiğim için kendimi asla affetmeyecekti ama bu buluşma bana biraz da rahatlama sağladı. En azından konuşmaya başlamıştık. Bu, roller değişmiş olsaydı ona verebileceğimden çok daha fazlasıydı.

tersine döndü. Ev hâlâ satılıkken ona evin bakımına yardım etmeyi teklif ettim ama o reddetti.

Ertesi gün Kaliforniya'ya taşındı. Onun taşınması beni etkilememişti ve bu da

doğru seçimi yaptığımın farkındaydım.

Eğer biri bana bir ay önce tekrar annemin evinde yaşayacağımı söyleseydi, bunu yapmazdım.

buna inanmıştı. Annem olanları öğrendiğinde kesinlikle şok olmuştu.
Biliyordu ki

Mitch'in geri dönmesi hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve Kevin'i gerçekten seviyordu, muhtemelen benden daha çok.

hiç yapmadı. Suçluluk duygusunu bastırmaya çalışmadı ama buraya döndüğü ilk birkaç gün her şey gergindi.

Mitch yanına taşınmam için bana yalvarmıştı. Başka bir şey istemiyordum ama Henry'nin

alanlarını işgal etmeden önce etrafta olmama alışmaları gerekiyordu.
Aceleye getirmeye gerek yoktu.

Onların dünyasında yaşamak, aynı zamanda bir gün yaşamayı umduğum tek şeyle yüzleşmek anlamına da gelecekti

asla gerekmez: Karizma. Ya ziyarete gelirse? Onu görmek en çok korktuğum şeydi.

Beni korkutan pek çok şey vardı ama artık hayatımı ondan ayrı yaşamama yetecek kadar değil.

Aslında, son birkaç gecedir Mitch'e doyamıyordum. Kendimi yeniden çocuk gibi hissettim. Her gece mesaj atmasını beklemek başımı döndürüyordu. Henry uyuduktan sonra Mitch bana mesaj atardı.

gelmek için. Kapının önünde bekler, karşıdan karşıya geçmemi izlerdi.
Beni yanına alırdı.

daha içeri adımımı atmadan kollarımda olurdu. Oturma odasında mumlar titrer ve en sevdiğim şaraptan bir şişe açılırdı. Etrafta sinsice dolaşan iki genç gibi sessiz olmaya zorlanırdık.

Netflix'te bir şeyler izlerken kanepede öpüşürdük ve bu kaçınılmaz olarak

film bitmeden akıllara durgunluk veren bir sekse başladık. Hayatımızda ilk defa

Sadece birbirimizin tadını çıkaralım.

Özellikle bu öğleden sonra, kupamı mutfığa koymak için kalktığımda, bir parça

Kapının altından beyaz bir kağıt atılmıştı.

Saat üçte basketbol potasında buluşalım.

Kıkırdamama neden oldu, bana bıraktığı ilk notu yeniden yarattığını fark ettim.

Çocuklar.

Saatim 2:50'yi gösteriyordu, ben de beklemek için pencereye geri döndüm. 2:55 civarı, Mitch

ve Henry dışarı çıktı. Mitch şu plastik çocuk basketbol potalarından birini taşıyordu. O yerleştirdi

Henry daireler çizerek koşarken onu beton araba yolunun ortasına bıraktı. Mitch

dikkatini çekmeye çalışıyordu ama Henry durmuyordu. Sonunda oğlunu yakaladı, havaya kaldırdı ve potanın önüne yerleştirdi. Topun nasıl atılacağını gösterdi ama

Henry yere bakmak ve koşmakla daha çok ilgilenmeye devam etti. Mitch kaldırdı

tekrar ayağa kalktı ve Henry'nin ellerini topun etrafında tutarak çembere doğru yönlendirdi. Top

içeri girdi, Mitch heyecanla alkışlarken Henry yine onun etrafında daireler çizerek koşmaya başladı,

oyuna tamamen ilgisizdi.

Yenilmiş görünen Mitch, kolunun altında topla öylece duruyordu. Onu görmek kalbimi acıttı.

Çok çabalıyordu. O çok iyi bir babaydı. O anla ilgili bir şey vardı,

Orada durup tek başına meydan okumasını izlemek. Gerçekten bunun bir parçası olmak istedim...

Yarın, gelecek yıl değil... Bugün ve sonsuza dek. Onu çok seviyordum. Ceketimi kaptım ve caddenin karşısına koştum.

"Hey, sen."

Beni fark ettiğinde Mitch'in yüzü aydınlandı. "Hey, sen. Tam zamanında geldin."

Kollarımı ona doladım ve o da beni öptü. "Bir süredir sizi izliyordum."

"Evet... Henry oynamaktan çok güneşte kendi gölgesini kovalamakla ilgileniyor.

basketbol."

"Sorun değil. Herkesin kendine göre bir şeyi vardır."

İçten içe yanan bir bakışla bana doğru eğildi. "Senin olayın ne?"

"Sen benim şeyimsin," dedim gömleğini tutarak.

Beni tekrar öptü, alt dudakımı dişleriyle yavaşça dürterek alay etti ve homurdandı.

"Öyle mi?"

"Evet."

Beni hafifçe itti. "Tamam, benden uzak dur. Sertleşiyorum."

Plastik çemberi kenara çekerken ben de güldüm. Henry çemberin içinde koşmaya devam etti.

Garaj kapısına yakın bir güneş parçasının ortasında.

Ona doğru yürüdüm ve onun boyuna kadar eğildim. "Merhaba, Henry." Ne durdu ne de yüzüme baktı.

Ben.

Mitch, "Bugün nadir görülen bir formda," dedi.

"Eğer yapmak istediği buysa, o zaman yapabilmeli." Mitch topu bana verdi. "Oynamak ister misin?"

"Elbette."

Kaşlarını oynattı. "Oyunumuzun kurallarını hatırlıyor musun?"

"Oyunumuzun kurallarını ben *koydum*, Nichols."

"Doğru."

Sırayla topu çembere attık ve ilk ıskalayan ben oldum.

"Pekâlâ," dedi çenesini kaşıyarak. "Benim hakkımda sevdiğin bir şey söyle."

"Bunu yapamam."

"Yapmak

zorundasın."

"Bir tanesini sayamayacağım kadar çok şey var. İnanılmaz bir baba olmanı seviyorum. Bunu seviyorum

Ben vazgeçmişken bile sen asla bizden tamamen vazgeçmedin. Seni her gördüğümde yüzünün aydınlanmasını seviyorum.

Ben. Vücudumu kimsenin bilmediği kadar iyi tanımanı seviyorum. I lo _."

Beni bir öpücükle kesti ve "Hayatımda hiç bu kadar şanslı

hissetmemiştim" dedi. Daha bitirmemiştim. "Boşaldığında bebek gibi ağlamana da bayılıyorum."

"Ah....böyle mi? Ben buna ağlayan orgazm adını verdim. Bunu bir orgazma dönüştürmeyi düşünüyorum.

Kokteyl. Düğünümüzün özel içkisi olabilir. Malzemeleri biz hazırlayacağız ve sadece

arkasındaki gerçek anlamı öğreneceğiz."

"Bizim düğünümüz, ha?"

"Evet. Senin için sorun olur mu?"

Gözlerimin yaşardığını hissettim. "İyiden de

öte." "İyi. Çünkü seni bir daha asla

bırakmayacağım."

Kapüşonunun fermuarıyla oynadım ve ne teklif edeceğimi düşündüm.

"Sanırım biz

önce taşınmalı. Bugüne ne dersin?"

Ellerini yüzüme koydu ve heyecandan gözleri büyüdü. "Ciddi misin sen?"

"Evet. Teklifini kabul etmeye karar verdim. Ben hazırım."

Mitch beni bıraktı. "Git! Eşyalarını topla ve buraya geri gel. Seni yatağında istiyorum.

bu gece."

"Sadece bir sorum var."

"Ne?"

"Kuşları alıyor musunuz?"

"Sadece yaşlı sapık

olanları."

Ben gülerken gözlerim Henry'nin oynadığı yere kayd. Koşmayı bırakmıştı.

etrafında dönmüş ve kendisine doğru yuvarlanan basketbol topunu almıştı. "Şuna bak, Mitch."

Mitch dönüp baktı.

Henry çocuğun potasına doğru yürüdü ve topu gelişigüzel içeri attı. Mitch başını salladı.

"Sanırım kendi aklı var." "Bu iyiye

işaret."

Saniyeler sonra, gölgesini kovalamaya geri döndü.

Mitch ceketimi çekiştirdi. "İçeri gel. Birlikte yemek yapalım. Sonra da, *Sana* sahip olmak istiyorum.

Sonra da kutlama tatlımız için. Yarın eşyalarını taşımana yardım

edeceğim." "Sokağın karşısına geçip Seamus'u ve pijamalarını alayım."

Mitch ve Henry'ye döndüğümde, resmi olarak evimden taşınmanın saçmalığına güldüm.

Kafeste bir papağan ve bir avuç dolusu kıyafetten başka bir şeyimiz olmadan annemin evine geldik. Seamus nerede olduğumuzu görünce deli gibi kanat çırpmaya başladı. "Heyecanlı görünüyor. Sence burayı hatırlıyor mudur?" diye sordum.

"Sanırım daha sonra üzerime sıçmak için sabırsızlanıyor. Ben de öyle düşünüyorum."

Henry kafesin yanına geldi ve içeri baktı.

Mitch çocuğun saçlarını karıştırdı. "Kuşu görüyor musun, Henry? O bir kuş. Adı Seamus. Söyle,

"Selam, kuş."

Henry aniden Seamus'un kanat çırpışını taklit etmeye başladı. İkisi de çok güzel bir manzaraydı.

birbirlerine vuruyorlardı. Henry gülmeye başladı ve hatta bir tepki için Mitch'e baktı.

Mitch ışıldıyordu. "Onu hiç elektronik olmayan bir şey için bu kadar heyecanlanırken görmemiştim."

Seamus kanatlarını daha hızlı çırparak Henry'yi cesaretlendiriyor gibiydi. Papağan başladığında

Henry başını sallayarak bir kahkaha attı ve sonra onu da taklit etmeye başladı. Mitch ve ben birbirimize gülümsedik.

"Sanırım bu kuş sonunda aradığını buldu," dedim.

Mitch, Seamus'u bizimle birlikte içeri sokmak için kafesi kaldırdığında Henry protesto edencesine ciyakladı. "Buh..."

"Az önce ne dedi?"

Mitch'in gözleri parlıyordu. "Sanırım kuş demeye çalışıyor." Kafesi tekrar yerine koydu.

"Henry, kuşla dışarıda kalmak ister misin?" "Bud," dedi.

Nefesim kesildi. "Kuş diyor!"

"Sanırım bu onun ilk resmi sözü."

Bu kesinlikle birçok nedenden ötürü hatırlanması gereken bir gündü.

"Kutsal Toledo!"

Mitch ve ben hep birlikte Seamus'a baktık.

"Mitch, yıllardır bunu söylemedi. Bu çok garip."

"Vay anasını. Sanki her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu biliyor."

Gerçek aşkın olayı budur. Küllerinden doğabilir çünkü kaynağında

Yok edilemez. Katmanlar sıyrılabilir ve kaybolabilir, ancak onları tekrar bulup bir araya getirecek kadar şanslıysanız, sonuç her zamankinden daha güçlü olur.

Mitch'le birlikte basketbol sahamızda dururken tek düşünebildiğim buydu. Tüm bunlardan sonra

her şeyin başladığı yerde kendimizi daha iyi bir hayata başlarken bulduk.

EPILOG

SKYLAR

Bir Cumartesi arka bahçe partisi için daha iyi bir hava bulamazdık. Hava sıcak ama kuruydu.

düşük nem oranıyla. Mitch dışarıdaki masaları temizlemek ve derme çatma bir bar kurmakla meşguldü.

misafirlerimiz için hazırlık yapıyorduk. Janis bebek bakıcılığı yapıyordu, böylece her şeyi hazırlayabildik.

Posta dağıtım kamyonu uzaklaştığında, parmak arası terliklerimle posta kutusuna doğru yürüdüm ve

bir yığın fatura ve kupon broşürünü karıştırdı. Üzerinde uluslararası bir zarf.

Ön yüzündeki hava postası damgası hemen dikkatimi çekti. Skylar Nichols'a gönderilmişti. Mektup

dönüş adresi Londra'ydı. Kahvaltıda yediğim waffle'lar, sanki bana doğru geliyordu.

Bana karşı.

Bugün olmaz.

Bunun günümüzü mahvetmesine izin veremezdim.

Eve girdiğimde etrafıma bakındım ve üst kattaki banyoya koşup kapıyı kapattım.

Başımıza bela açmaya çalışmasa iyi olur. Charisma Amerika'ya bir kez bile gitmemişti.

Mitch ve ben yeniden bir araya geldiğimizden beri. Onunla hiç korktuğum gibi yüzleşmek zorunda kalmadım.

Mektubu açmak için acele ettiğimde zarf elimi kesti ve kâğıt kesiğine neden oldu. Mektup

Pahalı görünümlü kağıtlara elle yazılmış.

Sevgili Skylar,

Sanırım mektup almak isteyeceğiniz son kişi benim. Tamamen anlıyorum. Bu mektup senden çok benim yararına.

Sadede geleceğim. Son zamanlarda yaşadığım bazı hayat şartları, hayatımı yeniden değerlendirmeme neden oldu.

Yıllar boyunca yaptıklarımız. Bir sağlık kriziyle karşı karşıyayım ve sizi ayrıntılardan kurtarmakla birlikte, artık Mitch'le geçmişimiz dışında başka bir ortak noktamız daha olduğunu söyleyelim.

Yazıyorum çünkü çok geç olmadan sizden özür dilemem gerektiğini hissediyorum. Kasıtlı olarak ikinizi de incittiğim için özür dilerim. Davranışlarım çocukça, bencilce ve acımasızcaydı. Unutmanızı beklemiyorum, çünkü bu muhtemelen mümkün değil. Bununla birlikte, sizden

Bağışlayıcılık.

Ayrıca çocuğuma hak ettiği gibi bir anne verdiğiniz için size teşekkür etmek istiyorum. Fark ettim ki

oğlumu terk ettim. Bunun nedeni kısmen, anne olmaya hiç uygun olmamam ve

Çünkü bensiz daha iyi olacağından oldukça eminim.

Evliliğiniz için tebrikler. Gerçekten en iyisini diliyorum. Her ne kadar

Buna inanmayacaksınız ama gerçek bu. Sen ve Mitch şüphesiz birbirinize aitsiniz ve

Kader her zaman son gülen olacaktır. Karma da öyle. Ben bunun canlı kanıtıyım.

Saygılarımla,

Charisma Warner

Gözlerim elimdeki mektuba yapışıp kalmıştı. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum. Belirsiz bir

üzüntü hissi beni hazırlıksız yakaladı. Ona acımıştım. Benim yaşadığım mutluluğu asla yaşayamayacaktı.

Henry ile her gün deneyimledi, öğrenmesine yardımcı oldu ve attığı her adımı kutladı.

yapar. Dahası, beni seviyordu ve bunu kendi özel yöntemleriyle gösteriyordu. Ben onun tek annesiydim.

şimdiye kadar bilinen.

Kağıdı katladım, gözlerimi kapattım ve dua ettim. Eğer affedilmenin gerçek bir işareti varsa,

en kötü düşmanınızın iyiliği için dua etmek olurdu. Bundan sonra, içsel bir barış daha iyi bir zamanda gelemezdi.

Mitch bugün bu mektuptan haberdar olmayacaktı. Onu üzme istemedim çünkü bugün

ikimiz için de çok önemliydi. Zarfı yatak odasına götürdüm ve çekmecemin içine sıkıştırdım,

Yarın ona göstereceğime söz verdim.

Neredeyse üç yıldır evliydik. Onun evine taşındıktan yaklaşık altı ay sonra,

Bir gece yemekten sonra beni sinemaya davet etti. Oynat tuşuna bastığında, gerçekten

Angie'nin yıllar boyunca çektiği fotoğraflardan oluşan bir montaj ortaya çıktı. Slayt gösterisinin arka planında John Legend'ın *All of Me* şarkısı çalıyordu.

Şaşkına dönmüştüm. Sadece ellerimizi tutarken çekilmiş fotoğraflar vardı.

Mitch'in fotoğrafının çekildiğini bilmeden bana hayranlıkla baktığı gençler vardı.

O zamanlar bile sevgisi yüzünden okunuyordu. Başımı öperken çekilmiş fotoğrafları vardı.

Hasta olduğum zaman, mezuniyet gecesi ve George Gölü gezisi. Beş yıllık boşluk acı verici bir şekilde ortadaydı,

Henry ile birlikte çektiğimiz fotoğraflar ortaya çıkmadan önce.
En sonunda da

Ekranda *To Be Continued (Devam Edecek)* kelimesi belirdi, ardından *Will You Marry Me (Benimle Evlenir misin?) geldi*. Ona dönüp gözlerinin içine baktığım o anı asla unutmayacağım. Beceriksiz ve gergindi.

gömleğinden yüzüğü çıkardı. Sanki hiç hayır diyecekmişim gibi.

Bu benim en değerli anımdı, hayatımın aşkıyla evlendiğim günden sonra ikinci sırada geliyordu.

Dört ay sonra küçük bir aile ve arkadaş toplantısı. Henry'nin sakın kalması için iPad'ini almasına izin verdik

tören sırasında. Sessiz olması gerekiyordu ama sesi nasıl açacağını bulmuş.

Rahibin birlikteliğimize itiraz eden olup olmadığını sorduğu sırada. Henry McDonald's.

Bugün de bir gün güzel bir anı olarak kalacaktı.

Mitch yatak odamızın kapısında belirince ırkıldım. "Benim güzel karım nasıl?"

Başını gömleğiyle sildi. Kocamın vücuduna bakmak hiç eskimedi. Erkekler her zaman

yaşlandıkça daha iyi görünüyordu ve Mitch de bir istisna değildi. Özellikle de

Bugün nefisti, tıraşsızdı ve yaz bronzluğuna sahipti. Gömleğini tamamen çıkardı ve

yerde.

"Ne yapıyorsun?"

Kot pantolonunun fermuarını açtı ve kaslı bacaklarını pantolondan çıkardı. "Az önce annemi aradım ve

öğlene kadar dönmeyecekler. Ondan oyun alanında biraz daha kalmasını istedim. Misafirlerimiz

Bire kadar gelme. Tahmin et kim seni istediği kadar yüksek sesle beceriyor.

"Aylardır ilk kez kendimizi mi?" Sert göğsünü göğüslerime bastırdı ve

"Sana olan iştahım bugün tavan yaptı. Seni arzuluyorum.

bu sabah uyandığımдан beri. Şu anda dışarıya konsantre olamıyorum
çünkü

tek düşünebildiğim şeydi."

"Doyumsuzsun, bunu biliyor

muydun?"

Boynumu emdi ve tenime doğru konuştu. "Önce duş alacaktım ama
bekleyemem. I

Umarım kirli olmamı sorun

etmezsiniz." "Olsa sorun olur

muydu?" "Tabii ki hayır."

"Seni kirli sevdiğimi biliyorsun zaten."

Göğüslerime yumuşak öpücükler kondurduktan sonra eğildi ve karnımı
öptü. Ayağa kalktı ve

Bana sürtündüğünde siki seğirdi. "Kahretsin,

Skylar. Şunu hisset, ne kadar sert olduğumu."

Boxerının içine uzandım. Aleti sıcacıktı ve elimde zonkluyordu.

Gözlerindeki ifadeden ne tür bir cinsel ruh hali içinde olduğunu her zaman
anlayabilirdim. Bazen,

yönetmemi isterdi, ama bu o günlerden biri olmayacaktı. Bu sefer, o
alacaktı

ne istediğini.

Kulağına fısıldadım ve onu yavaşça okşadım. "Ne istiyorsun bebeğim?"

"Sikimi emmeni istiyorum."

Evet. Haklıymışım.

Diz çöktüm ve dilimi karnına doğru uzanan ince kıl çizgisinin üzerinde gezdirdim.

Şort. Onu ağızıma aldım ve dibinden okşadım, arkasına doğru sertçe emdim.

Boğazımı. Başını arkaya doğru eğerken saçlarıma masaj yapıyor ve çekiştiriyordu.

Nefes al. Normalde devam ederdim ama böyle bir durumdayken onunla seks yapmak için can atıyordum.

bir ruh hali.

Birkaç dakika sonra durdum. "Beni nerede istiyorsun?" "Seni

nerede istediğimi biliyorsun."

Mitch yatağa sırt üstü uzandı. Alabildiğine sertleşmiş olan sikinden damarlar çıkıyordu.

Havada dimdik duruyordu. Ağızımın üzerine doğru alçaldığını görünce hareket etti.

ucundaki nemi son bir kez daha yavaşça emdi.

Kendimi onun üzerine yerleştirdikten sonra, içime girerken inledi. Kalçalarımı kavradı ve

Vücudumu ritmik bir şekilde onun üzerinde kaydurdım. "Burası cennet. O kadar derindeyim ki," dedi. "Hissediyorsun

Bu açıdan inanılmaz."

Kıçım taşaklarına sürtünürken, "Ben de böyle seviyorum," dedim.

Sert ellerini göğüslerimin üzerine koyarak onları sıktı. "Kahretsin... bu sadece

ihtiyacım olan şey."

Ona daha hızlı yaklaştım. Üstte olmak sert vücudunun her santimini görmemi sağlıyordu. I

dudaklarımı yaladım ve ona binmeye devam ettim, dövmeli göğsünün kesik kaslarına bakarak

isim. Yukarı doğru itiyor ve karın kaslarını sıkılaştırdıkça altılı karnı daha belirgin hale geliyordu.

içime doğru her hareketinde kasları. Bunu izlemekten zevk alıyordum. Kelimenin tam anlamıyla salya damlıyordu

alt dudağını ona doğru uzattı.

Gözbebekleri büyüdü ve çok yaklaştığını anladım. "Sevişirken bana bakışını seviyorum,"

inledi. "Seni döllerimle doldurmak istiyorum. Şimdi. Artık kendimi tutamıyorum."

Orgazmım anında içimde titreşti. Pis bir ağzı sevdiğimi biliyordu. Bazen, sadece

Beni harekete geçirmek için tek bir cümle yetti. "Oh, evet. Evet!"

Ev boş olduğu için kendini tutamadı ve olduğundan daha yüksek sesle bağırdı

aylardır yapamamıştı. Neredeyse şiddetle boşalırken göğsünün inip kalkmasını izledim.

Onu öpmek için eğildiğimde saçlarım ikimizin de yüzünü kaplıyordu. Göğüslerim sıvanmıştı

terli göğsüne yasladım. Hazırlanmamız gerekiyordu ama bir yanım bütün gün böyle yatakta kalabilmeyi diliyordu.

"Çok acı verici," dedi. "Neymiş

o?"

"Seni ne kadar çok sevdiğimi."

Yan döndüm ve gözlerini sildim. "Bu yüzden mi ağlıyorsun?"

"Bilmiyorum. Onları durduramıyorum çünkü bu gözyaşları bilinçli beynimden kaynaklanmıyor. I

Yine de bir teorim var."

"Neymiş o teori?"

"Bunların hepsi daha derin bir yerden geliyor, seviştiğimizde ruhumun sevinç gözyaşları dökmesi gibi

Çünkü diğer yarısıyla bir araya gelir."

"Bu çok güzel." Omzunu öptüm. "Ya da sadece gerçekten iyi bir seks olabilir."

Mitch beni gıdıklamaya başladı ve banyoya gitmeden önce bir tur daha attık.

MITCH

Izgaranın kömürü arka taraftaki havayı dolduruyordu. İnsanlar her an gelebilirdi. Ben

buz torbalarını iki soğutucuya boşaltırken, arkamdan küçük bir ses geldi.

"Döndük baba."

Bu ses her zaman kalbimin tellerini titretmiştir. Bu isimle çağrılmaktan asla bıkmazdım.

Annem, Skylar ve benden yaklaşık on dakika sonra çocuklarla birlikte eve gelmişti.

duşumuzu aldık. İyi zamanlamaydı.

Lara'yı havaya kaldırdım. "Nasılmış benim küçük kızım? Parkta iyi vakit geçirdin mi?"

"Büyükannem bize biraz Fun Dip aldı."

Anneme baktım. "Büyükanne, bu onların dişlerini

çürütecek." Henry'nin yanaklarında kırmızı pudra vardı.

Annem omuzlarını silkti. "Bugün Lara'nın özel günü. Ona bir şey seçebileceğini söyledim.

eczanede, ve istediği şey buydu. Onun için de biraz aldı." Kızımı yere

bıraktım. "Sanırım bugün için bir istisna yapabiliriz."

Kıkırdarak eksik ön dişini gösterdi ve beyaz çubuğu yaladıktan sonra içine daldırdı.

mavi tozu tekrar.

Bugün, Lara'yı evlat edinmemizin resmen kesinleşmesini kutluyorduk.

Dün. Gerçi bir süredir gerçekten bizim çocuğumuz gibi hissediyordu. Şimdi beş yaşında ve bir yılı aşkın süredir bizimle yaşıyordu.

Skylar ve ben yaklaşık bir buçuk yıl önce bir evlat edinme kurumunu ziyaret etmiştik.

ama bize uzun bir bekleme listesi olacağını söylediler. Sabırlı olmaya istekliydik ama

Sonra bir yaşından beri koruyucu ailede olan ve bir bakıcıya ihtiyacı olan küçük bir kızdan bahsettiler.

Evde. O zamanlar sadece üç buçuk yaşındaydı ve saçlarını iki küçük örgü şeklinde örmüştü. Onu gördüğümde

Onun benim kızım olduğunu biliyordum. İki kıza aşık olacak kadar şanslı olacağımı hiç düşünmemiştim.

Hayatım boyunca örgülü kızları sevdim. Lara ile oldu ve anlıktı. Neredeyse

Kızıl kahverengi saçları ve yüzündeki birkaç çiliyle küçük Skylar'a da benziyordu.

Lara, Henry için çok iyi bir küçük kardeşti ve hatta otizmini kendi sevimli yöntemiyle açıkladı

toplum içinde bize bakan insanlara. Derdi ki, "Kötü davranmıyor. O sadece benim kardeşim ve otizmi var. Bunu bilgisayardan araştırmalısınız." Henry'nin otizimli olduğunu bilmek rahatlatıcıydı.

Bir gün ben bakamadığımda ona bakacak bir abla.

"Baba, beni kovalayacak mısın?"

"Şu biftekleri atayım, sonra da bir elim sende oynayalım."

Asılı kaldı.

ben çiğ eti yerleştirmeyi bitirene kadar bacağıma sarıldı. Sarılmış küçük ellerine baktım.

dizime sarıldı ve bana bakan iri gözlerine gülümsedi.

Ben onu bahçede kovalarken, misafirlerimiz çitlerden içeri doluşmaya başladı. Birkaçı

Skylar'ın hastanedeki gönüllü işinden arkadaşları da Davey ile aynı anda geldiler.

Zena ve bebek kızları Dena. Sonra, bazı komşular ellerinde yiyecek ve İçecekler.

Skylar'ın annesinin ardından Jake ve Nina geldi.

Boston'a.

Skylar yaklaşık altı farklı garnitür hazırlamış ve tüm yiyecekleri masanın üzerine koymaya başlamıştı.

Büfe masası. Henry ona doğru yürüdü ve iPad'inden bir şey istedi. O benim

onu kaldırıp burnundan öpmek için her şeyi bırakırken onu izliyordu. Henry

yıllar içinde dramatik bir şekilde değişti veya gelişti. Konuşması hala istediğimiz gibi gelişmiyordu.

umutluydu ama iki kelimesi vardı: kuş ve anne. Oğlum, bir zamanlar dolaylı olarak

Bizi ayıran katalizör, oğlumuz ve bizi tekrar bir araya getiren tutkalın bir parçası olmuştu. Küçük bir kararın bütün bir hayatı nasıl şekillendirebileceğinin en iyi örneğiydim. Bazen, eğer

Şanslıysanız, en büyük sıkıntılar en büyük nimetlere yol açabilir. Sadece Tanrı'nın size

gizemli yollarla çalışır.

Jake arkamdan geldi. "Hey, sürtük."

"Geldiğin için teşekkürler, Jake." diye el sıkıştık.

"Sorun değil, dostum. Daha sonrası için karaoke makinemi getirdim." Elinde iki bardak vardı.

"İyi likörü nerede saklıyorsun?"

"Şuradaki benim geçici barım. Her şey altında."

"Düğününüzde dağıttıkları o meyveli içeceği nasıl yapıyorsunuz? Nina istiyor

Bir. Garip bir isimdi, değil mi? Adı neydi?" "Ağlayan orgazm."

"Bu boku sen mi uydurdun?"

"Evet. Yaban mersinli votka, Sprite ve taze ahududu. Tüm malzemelere sahip olmalıyız."

"Anladım. Bir tane ister

misin?" "Neden

olmasın?"

Etrafımdaki insanlarla dolu bahçeye baktım. Henry trambolinde zıplıyordu.

Kız kardeşim. Annem ve Tish şarap kadehlerini torunlarının şerefine tokuşturdular. Çok fazla

Biz tekrar bir araya geldikten sonra arkadaşlıklarını yeniden canlandırdılar.

Nina yanıma geldi, beni yanağımdan öptü ve omuzlarımı sıktı. "Harika bir parti.

Tebrikler."

O hariç herkesi görmüştüm. Skylar neredeydi? Sonunda onu bana sırttırken yakaladım.

Sanki onu fark etmemi bekliyormuş gibi bahçenin köşesinde duruyordu. Saçları hafif esintiyle dalgalanıyordu ve her zamanki gibi beni nefessiz bırakmıştı. Birbirimize baktık ve kalbim

saf neşe, hayatımın nasıl düzene girdiğine dair sonsuz minnettarlık.

Bana doğru yürüdü ve ellerini boynuma doladı. Diğer herkes kaybolmuş gibiydi.

Arka plana.

Alnımı onunkine yasladım. "Teşekkür

ederim." "Ne için?" diye sordu.

"Hayatımın her gününde bana düşünecek mutlu bir şey verdiğiniz için."

Jake elinde iki içkiyle geldi. "Bu barmenlik işinde harikayımdır. Şunların tadına bak."

"Bu ağlayarak orgazm olmak mı?" diye sordu.

Başını salladı. "Kocan bana nasıl yapılacağını anlattı."

Jake bir tane bana, sonra da Skylar'a uzattı.

Elinin tersiyle itti. "Teşekkürler, ama bu gece soda içeceğim."

"Tamam." Nina'nın bir komşusuyla sohbet ettiği yere baktı. "Benim küçük gür için daha fazla

O zaman şurada."

O gittiğinde elimi Skylar'ın karnının üzerine koydum ve o da bana bakıp gülümsedi.

Derler ki, bu tür şeyler siz çabalamadığınızda, hiç beklemediğiniz bir anda olur. Kimse bilmiyordu

aramızda tuttuğumuz bir sırdı. Bir şey söylemek için çok erken ve riskliydi. Doktorlar

bize her zaman bunun zor olacağını, hatta zor bir ihtimal olduğunu söylemişti ama açıkça görülüyor ki imkânsız değildi.

Mucizeler gerçekleşir ve biz her ay nefesimizi tutarak bekler, umut eder ve dua ederdik

bizimkilerle tanışma şansı için.

Jake mikrofona dokundu. "Bu şey açık mı?

Alo?" Skylar ve ben yukarı baktık.

"Bu akşamki eğlenceye slow bir şarkıyla başlayacağım. Eski ama güzel bir şarkı." O

mikrofonu bana doğrulttu ve göz kırptı. "Sürtük, bu senin için." Nina

yüzünü kapattı ve "Özür dilerim" dedi.

Şarkının eski bir Roy Orbison melodisi olan *Crying* olduğunu anlamam birkaç dakikamı aldı.

Başım yavaşça suçlu görünen Skylar'a doğru döndü. "Nina'ya söyledin..."

Ten rengi pembenin parlak bir tonuna dönüştü. "Bir keresinde sarhoştum...

bekarlığa veda partisi, sanırım. Ağzından kaçtı. Ona söylemiş

olmalı." Jake'e parmağımı gösterdim ve o da kahkahalar içinde

şarkı sözlerinin üzerinde tökezledi.

Onu yakaladım. "Seni küçük pislik. Seni sevdiğim için şanslısın." Onları yenemiyorsan, onlara katıl. "Hadi

dans et."

Jake'in mırıldanmasının şaşırtıcı derecede iyi sesi eşliğinde yavaşça ileri geri sallanıyorduk. Ben

Gözlerinin içine baktığımda tüm dünyamın bana baktığını gördüğümde duygularımın üstesinden geldim: benim

geçmişim, bugünüm ve geleceğim.

Skylar'ım.

Penelope Ward'dan da temin edilebilir:

Romantizm Dalında Amazon 1 Numaralı En Çok Satan Kitap

JAKE UNDONE

Nina Kennedy hayattaydı... ama *yaşamıyordu*... onunla tanışana kadar.

Uçaklar, trenler, yükseklikler... aklınıza ne gelirse, Nina bunlardan korkuyordu ve korunaklı bir yaşam sürüyordu.

mantıksız korkular ve fobiler. Hemşirelik okulu için Brooklyn'e taşındığında, bu hayat

muhteşem oda arkadaşına karşı yoğun ama istenmeyen bir çekim geliştirmesiyle tepetaklak olur,

Piercingli, dövme ve şimdiye kadar tanıştığı en zeki insan.

Jake Green'in sert dış görünüşünün ve şeytani gülümsemesinin ardında altın gibi bir kalp yatmaktadır.

O bunu kendi

Nina'nın hayata bakış açısını değiştirme misyonu. Ona ders vermeyi kabul ettiğinde, bir iddiaya girerler ve

Jake, Nina'yı şeytanlarıyla yüzleşmeye zorlarken riskler yüksektir. Sadece Nina'ya aşık olmayı beklemiyordu.

Bu süreçte onu.

Nina'nın fark etmediği şey, Jake'in kendi özel cehennemini yaşamakta olduğudur. Bir kez düşürdüğünde

bomba, aşkları buna dayanabilecek mi?

Nina ve *Jake'in* bakış açılarından iki bölüm halinde anlatılan *Jake Undone*, bağımsız bir hikaye ve *Gemini* romanına eşlik ediyor.

İKİZLER

Bir Amazon Çok Satanı

Lokantada garsonluk yapan Allison Abraham, sıradan hayatının dramatik bir şekilde değişmek üzere olduğunu bilmiyordu.

yıkıcı derecede yakışıklı bir müşteriye hizmet ettiği gün değişir.

Allison, gözlerini ruhunun derinliklerine diken gizemli adamdan hemen etkilenir.

elektrik mavisi gözleri. Adam aniden restorandan ayrıldıktan sonra, kadın onu aklından çıkaramaz.

Adamın aslında onu bulmak için bir göreve geldiğinden haberi yoktur.

Cedric Callahan, tanıştığı güzel garson kıza ilk görüşte aşık olmayı beklemiyordu.

bulmak için. Aslında, dünyada duygu beslemesi gereken son kadın oydu. Ama onun

Bencil kalbinin başka planları vardı. Kendini göstermeden önce onu tanımak zorunda hisseden adam

buluşmalarının tesadüf olduğuna inanıyor.

Tutkulu bir aşk ateşlendikten sonra, Cedric'in yalanları ve sırları sonunda ortaya çıkar ve her ikisini de değiştirir.

hayatlarının sonsuza dek.

2015'IN BAŞLARINDA SATIŞA SUNULACAK:

JAKE ANLADI

Amazon'un 1 Numaralı Çok Satan Romanı *Jake Undone'un* yazarından tam uzunlukta bir

tamamlayıcı roman.

Hikayenin farklı bir tarafı: Jake'in tarafı.

"Yeni bir oda arkadaşı alıyoruz," dediler.

Hiçbir şey düşünmedim... ta ki o kapıdan girene kadar. Elleri titriyordu.

korku dolu gözlerle bana baktı. Tüm dünyam kendi ekseninde

dönüyordu. Nina...

Cennette yapılmış bir uyumsuzluktu: Taşralı masum kız dövmele biriyle yaşamaya başladı,

piercingli, kötü çocuk mühendis.

Ona matematik öğretmek ve fobileri konusunda koçluk yapmak için bir plan yaptım. Ben ne

ona bağımlı olacağına bahse girmiyordu.

Ama hafta sonları çifte hayat yaşıyordum ve bunu öğrendiği anda gitmiş olacaktı.

Kendimi korumak zorundaydım ve bunun tek bir anlamı vardı: Aşık olamazdım.

****Jake Understood'da, Jake Undone'daki önemli sahneler Jake'in bakış açısından yeniden anlatılıyor,**

okuyuculara Jake'in yaşamına daha önce hiç görülmemiş bir bakış açısı kazandıracak yepyeni materyallerle birlikte

geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek. Tek başına okunabilir ancak her iki kitap da okunursa Jake Undone'u takip etmelidir.

Grafik cinsel içerik ve sert bir dil içerir. Sadece yetişkin okuyucular için uygundur

18 yaş üstü.

TEŞEKKÜRLER

Her şeyden önce, beni her gün desteklemeye devam ettikleri için sevgili aileme teşekkür ederim.

Her şekilde.

Bu yeni hayalimi gerçekleştirebilmem için bir sürü saçmalığa katlanan kocama... teşekkür ederim.

Sevginiz ve sabrınız için.

Tüm bunların sadece hikaye anlatmakla ilgili olduğu zamanlarda bana her zaman inanan Allison'a

ve Harpo'ya, cennetteki temsilcime: ikinizi de seviyorum.

Editörüm Kim York'a, bölüm bölüm gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederim.

çok değerli facebook sohbetleriniz.

En iyi arkadaşlarıma: Angela, Tarah ve Sonia... hepinizi çok seviyorum!

Bana yardım eden ve destekleyen tüm blog yazarlarına: başarımın nedeni sizlersiniz. Korkuyorum

Herkesi burada listeleyin çünkü şüphesiz istemeden birini unutacağım. Kim olduğunu biliyorsun.

ve eğer iyiliğinize karşılık verebilirim benimle iletişime

geçmekten çekinmeyin. Facebook hayran grubum Penelope's

Peeps'e: Size tapıyorum!

Kitap tanıtımımı organize eden ve her zaman yanımda olan Soluri Halkla İlişkiler'den Donna Soluri'ye

sağlam tavsiyeler veriyor: Teşekkür ederim!

Hetty Rasmussen'e: Desteğiniz ve harika Book Bash asistanım olduğu için!

Okuyucularıma: Size bir kaçış yolu sağladığımı bilmek kadar beni mutlu eden bir şey yok

Hayatın günlük stresinden. Yazmaya başlamamın nedeni de aynı kaçıştı. Bu işte sizden doğrudan haber almaktan ve yazdığım bir şeyin size dokunduğunu bilmekten daha büyük bir mutluluk yok.

bir şekilde.

Otizm annelerine (ve babalarına): harikasınız!

Son olarak, kızıma ve oğluma: Anneniz sizi seviyor. Sizler benim motivasyon kaynağımsınız ve

İlham!

YAZAR HAKKINDA

Penelope Ward, USA Today Çok Satanlar listesinde ve Amazon 1 Numaralı Çok Satanlar listesinde yer alan bir yazardır.

Romantik. Boston'da beş ağabeyi ile birlikte büyüdü ve yirmili yaşlarının çoğunu

daha aile dostu bir kariyere geçmeden önce televizyon haber sunuculuğu yaptı.

Penelope yeni yetişkin türünde kitaplar okumak, kahve içmek ve arkadaşlarıyla takılmak için yaşıyor.

hafta sonları arkadaşlar ve aile.

Kendisi 10 yaşında otizimli güzel bir kızın gururlu annesidir.

karakteri Callie) ve her ikisi de hayatının ışığı olan 8 yaşında bir çocuk.

Penelope, kocası ve çocukları Rhode Island'da yaşamaktadır.

Aynı zamanda *Jake Undone*, *Gemini* ve 2015'in başlarında çıkacak olan *Jake Understood* kitaplarının yazarıdır.

Penelope ile şu adresten iletişime geçebilirsiniz:

penelopewardauthor@gmail.com Twitter'da @PenelopeAuthor veya

Facebook'ta Penelope Ward Yazar sayfası.

Penelope'nin blog yazılarına abone olarak kitap haberlerini asla kaçırmayacağınızı garanti edin

sayfanın alt kısmından ulaşabilirsiniz: www.penelopewardauthor.com veya sadece e-posta gönderin

Penelope'ye yukarıdaki gmail adresinden konu başlığı "newsletter" olacak şekilde gönderin.

Belge Anahatları

- [İÇİNDEKİLER](#)
- [BÖLÜM 1 MITCH](#)
- [BÖLÜM 2 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 3 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 4 MITCH](#)
- [BÖLÜM 5 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 6 MITCH](#)
- [BÖLÜM 7 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 8 MITCH](#)
- [BÖLÜM 9 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 10 MITCH](#)
- [BÖLÜM 11 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 12 MITCH](#)
- [BÖLÜM 13 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 14 MITCH](#)
- [BÖLÜM 15 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 16 MITCH](#)
- [BÖLÜM 17 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 18 MITCH](#)
- [BÖLÜM 19 KARİZMA](#)
- [BÖLÜM 20 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 21 MITCH](#)
- [BÖLÜM 22 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 23 MITCH](#)
- [BÖLÜM 24 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 25 MITCH](#)
- [BÖLÜM 26 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 27 MITCH](#)
- [BÖLÜM 28 SKYLAR](#)
- [BÖLÜM 29 MITCH](#)
- [BÖLÜM 30 SKYLAR](#)
- [SONSÖZ SKYLAR](#)

